

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

COME
again

#1 New York Times Bestselling Author

**LAUREN
BLAKELY**

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

TEKRAR GEL

LAUREN BLAKELY

İÇİNDEKİLER

Ayrıca Lauren Blakely
tarafından Hakkında

Tekrar Gel

Gelin ve Alın

Önsöz

1. Çocuklar, Bahis ve Bebek
2. Daisy bir pislik
3. Dick'in İşleri
4. Bellamy Hart'ın Bir Milyon Kurbağa için Planlama Notları
5. Sırlarımın Bekçisi
6. Bellamy Hart'ın A Million Frogs Podcast'i . . .
7. Parti Bozan

I. Tekrar Gelin

8. Belki Ben de Yemeğimle Oynamayı Seviyorum
9. The Long Con
10. Yakalayabilirsen Yakala Beni
11. Bellamy Hart'ın Bir Milyon Kurbağa için Planlama Notları
12. Kıvrılmış Külötlar
13. Bir Flört Tanrısı
14. Son Söz
15. Seks-Pozitif Büyükanne
16. Keşif Yeminleri
17. Oops, Yine Yaptım
18. Uygunsuz
19. Bellamy Hart'ın Bir Milyon Kurbağa . . .
20. Acımasız
21. Centilmen Bir Sikici
22. Sana Söylemiştim
23. Büyükanne Aşk
24. Hediye Patlamalarının Potansiyeli
25. Kek, Zeytin Dalları ve İtiraf
26. En Değerli Düşmanlar
27. Tüm Üst Eller
28. Bu Orgazm Olayı
29. Uyarılma Sırası

30. [Bellamy Hart'ın Bir Milyon Kurbağa için Planlama Notları](#)
31. [Yukarıdakilerin Hepsini](#)
32. [Randevu Gibi Vaklıyor](#)
33. [Nasıl Tanıştılar](#)
34. [Dünyada İki Tür İnsan Var](#)
35. [Ahtapot Tarzı](#)
36. [Benim Mıtlu Yerim](#)
37. [İyi Şeyler Geliyor](#)
38. [Dört Harfli Kelimeler](#)
39. [Bellamy Hart'ın Bir Milyon Kurbağa . . .](#)
40. [Çöp ya da Hazine](#)
41. [Büyükanne En İyisini Bilir](#)
42. [Sadece Başlangıç](#)
43. [Destansı Mankafa Hareketlerinin Kralı](#)
44. [Büyük İkna](#)
45. [Ya Büyük Ol Ya da Eve Git](#)
46. [Özel Baskı](#)
47. [Tüm](#)
- [Ödemeler Yapıldı](#)
- [Epilog](#)
- [Sonsöz - Bellamy Hart'ın A Million Frogs Podcast'i . . .](#)

[Ayrıca Lauren Blakely](#)

[İletişim](#)

Telif Hakkı © 2021 Lauren Blakely Kapak

Tasarımı Helen Williams tarafından

yapılmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Yukarıda saklı tutulan telif hakkı kapsamındaki hakları sınırlamaksızın, bu yayının hiçbir bölümü, hem telif hakkı sahibinin hem de bu kitabın yukarıdaki yayıncısının önceden yazılı izni olmaksızın, herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla (elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde) çoğaltılamaz, saklanamaz veya bir erişim sistemine sokulamaz veya iletilemez. Bu çağdaş aşk romanı bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler, markalar, medya ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır. Yazar şunları kabul eder

Bu kurgu eserde atıfta bulunulan ve izinsiz olarak kullanılan çeşitli ürünlerin ticari marka statüsü ve ticari marka sahipleri. Bu ticari markaların yayınlanması/kullanılması, ticari marka sahipleri tarafından yetkilendirilmemiş, onlarla ilişkilendirilmemiş veya desteklenmemiştir. Bu kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu kitap yeniden satılamaz veya verilemez. Bu kitabı başka biriyle paylaşmak isterseniz, özellikle alfa erkeklerin yer aldığı seksi aşk romanlarından hoşlanıyorsanız, lütfen paylaştığınız her kişi için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız ya da sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, iade etmeli ve kendi kopyanızı satın almalısınız. Yazarın eserine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

AYRICA LAUREN BLAKELY TARAFINDAN

Büyük Kaya Serisi

Big Rock

Mister O

Well Hung

Tam Paket Joy

Ride

Sert Ahşap

Aşkın Kuralları Serisi

Çıkarları Olan Arkadaşların Kuralları (Bir Ön Roman)

Bakire Kural Kitabı

Bakire Oyun Planı

Bakire Tekrarı

Virgin Karnesi

Yazın Erkekleri Serisi

Onunla Atıyor Onunla

Kazanıyor

Hepsi Onunla

Kaçan Adamlar Serisi

Sevgili Seksi Eski Erkek

Arkadaşım Ya Olsaydı

Adamı

Dün Gece İçin Teşekkürler

Yan Kapıdaki Rüya Adam

Hediye Serisi

Nişan Hediyesi Bakire

Hediyesi

Çökmekte Olan Hediye

Savurgan Serisi

Sadece Bir Gece

Enfes Bir Dokunuş

Bir Haftalık Kocam

MM Bağımsız Romanlar

Bir Adam Barıma Sadece

Bir Kez Girdi

Bromance Bölgesi

Kalp Kırınlar Serisi

Once Upon a Real Good Time

Once Upon a Sure Thing

Bir Zamanlar Vahşi Bir Kaçamak

Erkek Arkadaş Malzemesi

Bir Arkadaş İstemek

Seks ve Diğer Parlak Nesneler

Tek Gecelik Stand-In

Lucky In Love Serisi

En İyi Planlar

İyi Hissetme Faktörü

Kimse Daha İyisini

Yapamaz Fermuarsız

Always Satisfied Serisi

Memnuniyet Garantili

Anında Memnuniyet

Gecelik Hizmet

Daha önce hiç

PS Her Zaman Sen Vardın Özel

Teslimat

Seksi Takım Elbise Serisi

Şanslı Takım

Doğum Günü Kıyafeti

Paris'ten Sevgilerle

Wanderlust

Yarı Zamanlı Aşık

Tek Aşk Serisi

Seksi Olan Tek

Olan Ateşli

Olan

Knocked Up Planı

Olduğun Gibi Gel

Spor Romantizmi

Gol Atması En Muhtemel

En Değerli Playboy

Standalones

Stud Finder V

Kartı

Gerçek Anlaşma

Kalbimi Kırma

The Break-Up Albümü

Aşka Yakalanmışlar Serisi

The Pretending Plot (önceki adı *Pretending He's Mine*) *Flört Teklifi*

İkinci şans Planı (önceki adı *Caught Up In Us*)

Özel Prova (önceki adı *Playing With Her Heart*)

Baştan Çıkarıcı Geceler Serisi

Geceden Sonra Gece

Bu Geceden Sonra

Bir Gece Daha

Çılgınca Baştan Çıkarıcı Bir Gece

HAKKINDA

Çoğu erkeğin *karşı* koyamayacağı üç kelime *vardır*: *Sana meydan* okuyorum.

Gördüğünüz gibi, jürideki bayanlar ve baylar, arkadaşlarım "Bahse girerim o esmer güzeli gece bitmeden öpemezsin" dediğinde başka seçeneğim yoktu.

Yanıldıklarını kanıtladım ve hızlı konuşan kadını kollarıma alıp partide nefesini kesecek şekilde öptüğümde haklı olduğumu hissetmek ne kadar güzeldi.

Ama ufak bir yanlış hesaplama yaptım. Görünüşe göre o benim yeni düşmanım.

Ve çok geçmeden günah kadar seksi düşmanımla şiddetli bir zekâ savaşına girdim. Tüm şehre şirketimin romantizme giden en iyi yeni yolu sunduğunu göstermeye kararlıyım ve o beni devirmeye kararlı. *Alenen*.

Ateşli öpücükler, kirli mektuplar ve hararetli bir tartışmadan sonra nefret seksi ile noktalanın, şimdiye kadar oynadığım en ateşli tek kişilik oyun.

Ne derler bilirsiniz. *Düşmanlarını kendine yakın tut.* Onu en sevdiğim yerime çok yakın tutuyorum.

Her şey eğlence ve oyun... Ta ki kaybetmeyi göze alamayacağım bir şeyi kumara yatırana kadar. Kalbim.

TEKRAR GEL

Lauren Blakely tarafından

İndirimlerden, yeni çıkan kitaplardan, ön siparişlerden ve özel ücretsiz hediyelerden ilk siz haberdar olmak ister misiniz? VIP posta listeme kaydolunburadan !

GEL VE AL

BİR PREQUEL

Sevgili okuyucu,

Come Again bir ön bölümle başlıyor - **Come and Get It**. Eğer ön bölümü kendi başına yayımlandığında zaten okuduysanız, devam edin ve 8. Bölümden başlayın! Yani Yeniden Gel'in başlangıcından. Değilse, o zaman buradan başlayın ve sayfayı çevirin.

Xoxo

Lauren

PROLOGUE

Herkes tekrar gelmek istiyor ama herkes gelemiyor.

Yani, sizi hayatınızı değiştirecek bir geceye davet ediyorsam, o tarihi kaydetseniz iyi edersiniz. Benden gelen bir davet, bir kadına elde etmesi ve kaçırmaması zor bir şey sunar - cazibe, klas ve onu RSVP'ye yönlendiren kalbinin arzusuna amansız bir odaklanma: *Memnuniyetle kabul ediyorum.*

Çok fazla zevk var. Ben bunun tedarikçisiyim - iyi zamanların lanet olası belediye başkanı, şehvetin efendisi, ecstasy imparatoru. Yeraltı etkinliklerimden birine imrenilen bir çağrı, kaydırma, hayaletleme ve balık tutmanın sonu anlamına gelir.

Modern zamanların Gatsby'si gibi, en büyüleyici, zeki ve seksi kadınları suarelerime çekiyorum - hayallerindeki erkekle tanışma şansı için güzel bir kuruş ödemeye istekli kadınlar.

Bu gizli partiler bana göre değil. *Lütfen.* Aşk benim kartlarımda yok.

Kendimi bile pazarlamıyorum. New York'ta yepyeni bir romantizm çağının önde gelen çöpçatanı olmaktan oldukça memnunum.

En azından, *o* kutlamaya gelip tüm mükemmel planlarımı altüst edene kadar yeterince mutluydum.

Ve cevap bile vermedi.

ÇOCUKLAR, BAHIS VE BEBEK

Ben bir parti çocuğu değilim, ama iyi bir partiyi severim.

Ben daha çok insan karmaşıklığının uzmanıyım ve barlar romantizm, flört ve çiftleşme için üç çeşit yemek gibidir.

Hepsinden önemlisi, *oyun* için birer arenadırlar.

Bu gece The Lucky Spot'taki kostümlü sahne mükemmel bir örnek ve bardaki koltuğumdan kendi şenliklerim için zihinsel notlar alıyorum ve potansiyel konukları inceliyorum.

"edin. Manhattan'ın en başarılı barının sahibi olmak isterdiniz."

Kuzenime dönüyorum, tezgâhın karşısında bir müşteriye bira doldururken bakışlarıyla karşılaşıyorum. "Evet Spencer, senin yerinde olmayı hayal ediyorum," dedikten sonra insan denizini incelemeye devam ediyorum. Burası Spencer'ın Manhattan'da sahip olduğu barlardan sadece biri. *Get Lucky for a Cause* gecesi, hayır işleri için düzenlenen modern bir maskeli balo.

"Anlaşılabilir." Barın arkasında, Spencer bir elinde bir şişe Patrón, diğerinde bir Macallan tutuyor ve her birini sırayla bana uzatıyor.

"Bu hileli bir soru mu?" Ona yakıcı bir bakış fırlatıyorum ve viskiye doğru başımı sallıyorum.

"Evet, Easton. Bu, kostümüne bakılırsa kapsül insanların seni ele geçirmediğinden emin olmak için bir testti," diyor ve kadehi dolduruyor. "Bu gece kimsin sen?"

Bir elimi fiyakalı smokin ceketimin içine daldırıp, kostümün bir parçası olan bardağı kaldırıyorum, tıpkı arkaya yatırılmış saçlar ve bunu başarmak için gereken sırtış gibi. "Bunu tahmin etmek çok zor olmasa gerek."

Spencer omuz silkiyor, tişörtüne iliştirilmiş limonlar omuzlarıyla birlikte yükseliyor. "Beni yakaladın."

"Peki *sen* tam olarak nesin?" Basit sarı göz maskesini ve turuncgillerle kaplı gömleğini tarayarak karşı çıkıyorum.

Spencer parmağını limonların altındaki yazıların üzerinde gezdiriyor. *Hayat sana verdiğinde. . .* "Ben kelime oyunuyum, Easton."

Arkamda biri boğazını temizliyor. "Tuhaf. Bin dolarına bahse girerim ironi yapıyordun," diyor Nolan, Clark Kent gözlükleri ve altındaki tişörtte Süpermen logosunu gösterecek şekilde açılmış beyaz bir düğme ile bize katılmak için kayarak. Gözlüklü dostum smokinim, yeleğim, göğüs cebimde beyaz mendilim, papyonum ve siyah maskemle beni baştan aşağı süzüyor. "Sen bir haydut musun?"

Gözlerimi deviriyorum. "Belki de tahmin etmeden önce kostümün tamamını incelemelisin, Nolan. Maske takıyorum çünkü bir davetiyeyi nasıl okuyacağımı biliyorum," diyorum sertçe. "Gözlük sadece Clark Kent için kılık değiştirmede işe yarar."

"Evet ve seninki Zorro diye bağıyor. Bu da senin gibi çirkin bir mofo için çok yararlı." O alamet-i farikası *olan çok şirin ve çekici* sırtışını gösteriyor. "Maskeli balolar senin gibiler için yapıldı."

Spencer iki shot bardağını barın üzerine koyar. "Bu kadar acımasız olma Nolan. Herkes YouTube'un En Uygun Yemek Programı Yıldızları listesine giremez."

Ben de azarlanıyorum. "Ne kadar da imrenilen bir onur. Bu kadar spesifik olunca, yedi gün yirmi dört saat gizli kalmak için maske takmamanız şaşırtıcı."

"Seni Gizli Çöpçatanlar listesinde görmedim Easton," diyor.

Tsking, başımı sallıyorum. "Benim listede olmama gerek yok; ben dolu bir konuk listesi *yapar*."

"Bahaneler, bahaneler." Nolan elleriyle teraziye tartıyor. "Maskeme gelince, ya bir tane takacaktım ya da bilirsiniz, görebilecektim."

Saçmalık diyorum. "Ya da sadece kadınların güzel yüzünü *görmesini* istiyorsun."

Nolan çenesini ellerinin arasına aldı. "Bu kadar değerli bir varlığa sahip olduğunuzda, onu sonuna kadar kullanırsınız." Odağını bana çeviriyor. "Ama cidden, *kimsin sen* E? Bir gangster mi?"

Gerçekten hecelemememe gerek var mı? "Sadece tahmin etmeye devam edin. İlk bulana yüz dolar vereceğim."

Spencer tekila şişesini kaparken kıkırdıyor, evlilik yüzüğü ışığın altında parlıyor. "Oyumu Bugsy Malone'a veriyorum."

Bir parça sırtıyorum. "Zaman açısından gittikçe ısınıyorsun." Spencer, Nolan için bir tekila dolduruyor ve ben de görevime dönüyorum.

Gözlem.

Leon Bridges ve Sam Smith'in seksi pop karışımı mekâna sızıyor ve ben de en sevdiğim yemekle başlayarak manzaranın tadını çıkarıyorum.

Bir sürü kadın.

Kıvrımlar ve göğüsler, kırmızı dudaklar ve yüksek elmacık kemikleri.

Melekler ve kovboy kızları, Kara Dullar ve Harika Kadınlar, hatta yüzleri kemirilmiş ve kısa etekli iki seksi zombi. Yaşayan ölülerin seksi olabileceğini hiç düşünmezdim ama bu koca memeli tek yumurta ikizleri canlı canlı yenmeyi güzel gösteriyor.

Ama burada sadece çok sayıda adil cinsiyetten daha fazlası var. Flört etme olasılığı da var.

Pokémon kostümlü bir çift erkek, bir çift Harajuku kızına karşı şiddetli bir Ping- Pong oyununda karşı karşıya gelir. Bir veba doktoru bir kovboyyla oldukça samimi bir şekilde blackjack oynuyor. Arka odada, bir deniz adamı ve bir deniz kızı bilardoda birbirleriyle kapışıyor.

Etrafımdaki her şey, insanların telefonları yerine gerçek dünyada bir araya gelmeyi tercih ettiklerinin kanıtı.

O kadar haklıyım ki. Kolumu libidosu yüksek insanlık denizine doğru uzatıyorum. "Bu neslin arkadaşlık uygulamalarından bıktığı daha açık olabilir mi?"

Nolan tekilasını küçümseyici bir el hareketiyle kaldırıyor. "Onlardan birine hiç ihtiyacım olmadı."

Spencer, "Çünkü bir taneye sığmaz," diye ekliyor.

Nolan, "Ya da belki doğal cazibemi kullanmak için alana ihtiyacım var," diyor.

"Belki de," diyorum, dirseklerimi arkamdaki bara dayayıp etrafı incelerken, "insanlar yüz yüze görüşmek için can atıyor."

Göz teması önemlidir. Kimya bir şeydir. Bu ortam tam bir Venüs sinek kapanı ve bu yüzden işlerim patlıyor.

Bu şehir benim istiridyem, incilerle dolu. Ve bazen bu incilerin bir araya gelmek için biraz yardıma ihtiyacı oluyor.

Atmosferden ve müzik de dahil olmak üzere bir sonraki büyük suarem için buradan çıkarabileceğim tüm fikirlerden ilham alarak ceketimin iç cebinden telefonumu alıyorum. Sesli bir not dikte ediyorum, detayları gelecekteki ben için saklıyorum.

"Bir kütüphane ve bilardo düşünün. Belki *de eski okul* temalı bir şey," diyorum cihaza.

Nolan bir kahkaha atıyor ve elini omzuma atıyor. "Dostum. Cumartesi gecesi cidden bir iş notu mu yazdırdın? Spencer'ın maskeli balosunda? *Hayır işi için?*"

Yakalandım. İnliyorum, telefonu bir kenara koyarken elimi çenemde gezdiriyorum. Daha iyi bilmem gerekirdi ama yine de bağımlılık beni yönetiyor. Kendi yaptığım işe bağımlıyım, ama yaptığımız işi sevdiğinizde bu pek de iş sayılmaz.

Ve bu senin kefaretin olduğunda da.

"Easton, cezanın ne olduğunu biliyorsun." Spencer ağır ağır iç geçiriyor ama yeşil gözleri şeytan gibi parlıyor.

Cezamı bir erkek gibi çekmeye hazır bir şekilde elimle işaret ediyorum. Bu ilk kez olmayacak - bir kez işkolik olan her zaman işkoliktir. "Ver

Bana cesaretimi ver," diyorum.

Spencer çenesini sıvazlayarak tıka basa dolu mekânı inceliyor. "Senin için fethetmesi en zor olanı seçeceğim."

Arkadaşım ve kuzenim toplanıyor, sonra Spencer doğrulup omuzlarını dikleştiriyor ve karısının cadılar, kediler ve süper kahramanlardan oluşan uzun bir sıraya hizmet ettiği köşedeki küçük barı işaret ediyor. "Anketlere göre en bağımsız kadını, yani bir grup arkadaşıyla burada olan kadını kazanmak neredeyse her zaman imkânsızdır."

Gözlerim müessesenin etrafında salınıyor ve . . . Bir flapper.

Merhaba, güzelim.

Nefis derecede seksi bir kadın kalçasını bara yaslıyor. Simli kokteyl elbisesi dizlerinin üstüne kadar uzanıyor, kumaşı kıvrımlarını ve göğüslerini sarıyor. Parmaklarının arasında uzun bir sigara ağızlığı sallanıyor. Platin sarısı saçları çenesini sarıyor ve kırmızı dudakları parıldıyor. Tüylü altın bir maske burnunu ve gözlerini kapatarak sağında bir melek, solunda bir şeytanla sohbet ederken yüzünün büyük kısmını gizliyor. Konuşurken dudaklarında dostça bir gülümseme kıvrılıyor.

"Merhaba, kükreyen yirmiler," diye mırıldanıyorum.

Nolan bana dirsek attı. "Papatyanı almaya çalış ama eminim yapamazsın."

Benim kostümümü çözemedin ama onunkini mi çözdün?

Ama arkadaşlarıma zor anlar yaşatmaktan daha önemli meselelerim var.

Tanışmam gereken bir edebiyatçı kadın ve girmem gereken bir bahis var.

Bir McLaren özgüveniyle "Oldu bilin," diyorum. Bu arabalar havalı olduklarını biliyorlar.

Spencer kıkırdar ve Franklin'i barın üzerine yapıştırır. "Daisy Buchanan'ın seni öpmek şöyle dursun, sana gününü bile ayırmayacağını yüz kişi söylüyor."

"Çocuk oyuncağı. Şimdi dolarlarımı harcamaya başlayacağım." Sonra elimdeki bardağı yere bıraktım ve adamları toz içinde bıraktım.

DAISY'S A JERK

Kalabalığın arasından sıyrılıp gümüş rengi, payetli elbisesi onu en iyi şekilde saran seksi bebeğe doğru ilerliyorum.

Sıkı yoldan.

İlerledikçe, onun gibi bir kadın için açılış cümlelerini gözden geçiriyorum; içki yasağını hatırlatan bir kostüm giyecek kadar cesur ama yüzünün çoğunu kapatan bir maske takacak kadar da zeki. Onun için basit bir göz maskesi yok ve bu seçim onun gizemine katkıda bulunuyor.

Bu benim açılışım olacak - bir kitabın sayfalarından çıkan bir kadının entrikası hakkında şey.

Sarışın güzele ulaştığımda arkadaşlarımdan ayrılıyor ve meydan okurcasına önümde duruyor. Kahverengi gözlü bakışlarını karşılıyorum ve konuşmak için dudaklarımı aralıyorum.

Ama o daha hızlı. "Jay Gatsby'yi hiç sevmedim." Ve ilk vuruşu bayan yapar.

Ayrıca, doğru.

Parmağımı, Leo'nun *Gatsby*'de beyaz perdede giydiğinden esinlenerek tasarladığım smokinimin yakasında gezdiriyorum. "Kostümümü ilk bulan sensin."

Kolayca omuz silkiyor. "O kadar da zor değil."

"Değil mi? Arkadaşlarımdan hepsi 'gangster'i seçti."

Kimsenin kostümümü anlayamayacağına inanamıyormuş gibi beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Kim olduğunu anlayamıyorlarsa doğru insanlarla takılmıyorsun demektir."

"Ben de onlara öyle söyledim. Bunu nasıl ?"

"Çünkü Gatsby gibi sen de çok fazla çabalıyorsun," diyor, her kelimeyi o parlak kırmızı dudaklarıyla noktıyor ve bana bu şekilde meydan okuyor.

Ve bunu sevdim.

Dirseğimi masaya dayıyorum. "Ee Daisy," diyorum bilmiş bir ses tonuyla, kostümüne bakarak, "tam bir çift değil miyiz o zaman?"

Çenesini kaldırıyor, saçları bu hareketle birlikte mükemmel bir şekilde hareket ediyor. Sarı peruğun altındaki saçları ne renk? Uzun mu kısa mı? Dalgalı mı yoksa düz mü? "Milyonuncu kez söylüyorum, ben Daisy değilim," diye ısrar ediyor.

Maskemin altından göremese de kaşlarımı kaldırıyorum. "Bir milyon kişi mi sordu?"

"Bu abartı," diyor sert bir şekilde.

"Pekala, tamam. Eğer Daisy değilsen... olmalısın..." Gözlerimi utanmadan onun vücudunda aşağı yukarı gezdirmek için bir an duruyorum, bakışlarım parmaklarının arasındaki şık, siyah nesneye takılıyor. "Sigaracı bir kız mı?"

"Hayır."

"Tarihten ünlü bir flapper? Betty Boop'a ne dersin?"

"Lütfen," diyor ve açık renk saçlarının birkaç telini savuruyor. "Betty esmerdi."

"Zelda Fitzgerald, o zaman?" Ben soruyorum.

"Eğer bir yazar olduğunu tahmin ediyorsan, sadece yapıyorsun demektir" diyor, çikolata rengi gözleri ve belli belirsiz sırtışıyla bana bakarak. Belli ki savuşturmaya çalıştığı bir sırtış.

"Bunda bir sorun görmüyorum," diye espri yapıyorum.

"Yani, gösteriş meraklısı olduğunu kabul ediyorsun?" Oh, o bir tükürük ateşi, kelimelerle tüm rat-a-tat-tat.

"Bu bir maskeli balo. Hepimiz gösteriş meraklısı değil miyiz? Kostümlü bir partinin doğası gereği aramızdaki dışa dönükleri cezbedtiğine eminim."

"Aydın Kitabı seçilecekmiş gibi geliyor - *Aramızdaki Dışadönük*," diyor PBS spikeri gibi yüksek bir ses tonuyla.

"Sen o unvanı almaz mıydın?" Geri atıyorum.

"Hayır. Ben iyi bir aşk hikayesini tercih ederim. derler bilirsiniz. *Bir sürü kurbağa öpmen* gerekir."

Bu gece bu sözü test etmek istiyorum. "Haksız değilsin."

Başını geriye atarak gülüyor, ama bana gülüyor olabilir. "Israrcısın."

"Haklısın." Sonra onu baştan süzdüm. "Eğer Daisy değilsen, sen bir flapper'sın. Ve bahse girerim Daisy olmamanın nedeni basittir."

Omuzlarını dikleştirerek *devam et* işareti yapıyor. "Peki bu basit sebep nedir?"

"Daisy bir pislikti."

Ellerini genişçe açıyor, yüzünü aydınlatan bir gülümseme. Gözleri sevinçle parıldıyor. "Teşekkür ederim! Sonunda biri Daisy Buchanan kostümündeki ölümcül kusuru fark etti. Ya da aslında karakterin kendisindeki. Berbat bir kadın kahraman örneği."

"O bencil, zayıf ve zavallı bir anne," diye arz ettim.

"Kitabı okudun." Rahat bir nefes alıyor ama sonra gözlerini bana dikeyor. "Jay'in daha iyi olduğundan emin değilim."

"Beni odanın diğer ucunda gördün mü?"

Sanki bu çok aptalca bir şeymiş gibi hafifçe gülüyor. "Hayır. Bu benim baktığım anlamına gelirdi. Seni sadece bana doğru yöneldiğinde fark ettim." Ve onun bu aşağılayıcı tavrı beni kızdırmaya başladı. "O zaman hemen anladım."

Bir değerlendirme mırıltısıyla, ama kesinlikle onaylamayarak, bir elini kaldırıyor ve parmağını ceketimin önünde gezdiriyor. Beni parçalara ayırırken bile bunu sürdürmesini istiyorum. "Takım elbise tıpkı Leonardo DiCaprio'nun

Film. Onun sırtışını bile almışsın. Koyu renk saçların olmasına rağmen, onun tıpatıp aynısısın. Bahse girerim barda bir kupa bardak bile bırakmışsındır."

Tanrım, keskin kadınlar beni . "Bazı kostümler aksesuar gerektirir."

Sigara ağızlığını kaldırarak kiraz kırmızısı tırnaklarını gösteriyor. "Öyle."

Kadın seks gibi konuşuyor, kirli bir rüya gibi görünüyor ve bir dart şampiyonasındaymış gibi dikenleri ateşliyor.

Bu bahsi kazandığımda arkadaşlarımla parasını almak bana çok yanlış geliyor. Çünkü, sözlerimi bir kenara yaz, o benim olacak.

"Ama," diye ekliyor, güneşte gerinen bir kedi gibi bu kelimeyi kullanırken acele etmiyor, "kostümün de Gatsby gibi kusurları var."

Olur. . "O zaman bana neyin eksik olduğunu söyle."

"Kusur, her şeye sahip olabileceğini düşünmektir," diyor soğukkanlı ve kontrollü bir şekilde.

Direksiyona geçme vaktim geldi. "Madem benim kostümümün psikanalizini yaptın, benim de seninki hakkında bir teorim var." Başımı sallayarak onun baştan çıkarıcı kıyafetini gösterdim.

"Devam et," diyor, şehvetli ve davetkâr bir şekilde, öldürüşüyle oynayarak.

"Yoruma bu kadar açık bir kostüm seçen bir kadın biraz gizemden hoşlanır," diyorum. "Hatta belki de tanınmak istemiyordur."

Flapper kaşlarını çatır. "Hmmm. Belki de Freud gibi giyinmeliydin."

Memnun bir gülümseme sunuyorum. "Hatta o kadar ileri giderim ki, birden fazla yorumu olan bir kadının, maskeli benliğinin birçok versiyonundan hoşlandığını söyleyebilirim."

"Oh, vay canına," diye kestirip atıyor. "Gördüğüm kadarıyla bilinçaltının derinliklerine iniyoruz."

"Derin, sığdan daha iyidir," diyorum sesimde çakıl taşlarıyla, çifte anlam üzerinde durarak.

Saçının bazı tellerini savuruyor. "Bir kadının dünyanın Gatsby'lerine karşı biraz zırha ihtiyacı vardır. Belki de değerlendirmenizde çok da haksız sayılmazsınız. Smokininle, kısık sesinle, mavi gözlerinle ve ukala tavırlarınla."

Beni baştan aşağı giydir Daisy değil. Hoşuma gitti. Uzun zamandır bu kadar eğlenmemiştim.

"Zırhı severim. Ve gizem fikrini. Ayrıca karmaşık edebi karakterleri de umursamıyorum. Bencil olanları bile. Mutlu sonla bitmeyenleri bile." Tanıdık bir ağırlığın üzerime çökmesiyle bir an duraksıyorum. "Bunlar hayatta nadirdir. Ve bu olasılık bir erkeği diken üstünde tutabilir. Ben, kendi adıma, diken üstünde tutulmayı severim."

Dirseklerini masaya dayıyor, cevap vermek için acele etmiyor. "Yani buraya kadar bana aşkın öngörülemez olduğunu söylemek için mi geldin?"

"Aşk üzerine birçok teorim var ama bunları tartışmak için gelmedim."

Çenesini kaldırıyor. "O zaman neden buradasın?"

Onunla bu şansın bitmesini istemiyorum. Gecemi doldurmasını istiyorum, bu yüzden barın arka odasını işaret ediyorum. "Blackjack ya da bilardo oynamak ister misin diye sormak için."

"Tabii, kaybetmeyi seviyorsan..."

"Oyuna göre değişir," diyorum.

Kırmızı dudaklarını yalıyor, bana bir adım daha yaklaşıyor ve parmaklarını bir kez daha yakama doluyor. "Yüz dolarına bahse girerim ki seni yenerim."

Ateşli bakışları binlerce ereksiyonu başlatabilir ve bütün gece sertleşeceğime dair bin dolar bahse girerim, ama tüm kirli düşüncelerimi bu kadar erken ortaya çıkarmak istemiyorum. "Başladı, Daisy."

Kalabalığın arasından geçerek oyun odasına gidiyoruz. Şu anda başka kimse oynamıyor, bu yüzden doğrudan duvardaki ıstakaya gidiyorum, kendim için bir çubuk seçiyorum ve bir tanesini gümüşlü kadına sunuyorum.

"Önce bayanlar." Kokusunu alabilecek kadar yakınına eğiliyorum; hanımeli gibi, narenciye kokulu ve tatlı bir şeylerin ipuçlarını taşıyor. İçine işliyor

gece sırlarının vaadiyle zihnim.

"Tam bir centilmen." İstakayı alır ama topları keeye dizmek için yere bırakır. Sonra sopayı alır, kırar ve teker teker ilk dört atışını yapar.

Bir elimi yüzümde gezdiriyorum. Sikeyim beni. "Bir flapper ve bir havuz köpekbalığı," diyorum ve hayranlıkla ıslık alıyorum.

Beşinci atış da ıskalıyor ama soğukkanlılığını kaybetmiyor. "Sıra sizde bayım."

Yeşil topu hizaladım ve köşe cebine doğru yolladım. Sonra ıskalamadan önce birkaç atış daha yapıyorum. Ve tabii ki kadın masaya koşuyor ve sekiz topu cebine atıyor. Bahse girerim o tüylü maskenin arkasında zaferle kaşlarını sallıyordu. Bilardo ıstakasının ucuna üflüyor. "Her kadının özel bir yeteneği olmalı," diyor, sonra başparmağıyla işaret parmağını birbirine sürtüyor. "Ver onu, Gatsby."

Spencer'in karısı Charlotte barın mikrofonundan konuşup müşterileri dikkat kesilmeye çağırırken, avucuna sıkıştırmak için cüzdanıma uzanıyorum. "Ve şimdi, kostüm yarışması zamanı. Zombiler ve ejderhalar, güzeller ve centilmenler, kovboyar ve kovboy kızları ve daha fazlası var."

Birkaç dakika sonra Charlotte daracık bir etek, dar beyaz bir bluz ve gözlüklerle oyun odasına giriyor. Seksi bir kütüphaneci olduğuna şüphe yok, özellikle de omzuma bir el attıktan sonra yanımdaki kadına baktığında. "Jay ve Daisy, iftler kostüm yarışmasına gerçekten katılmalısınız. Bin dolarlık para ödülü seçtiğiniz bir hayır kurumuna gidecek."

Charlotte oyun odasındaki küçük sahneye doğru ilerlerken ben de havuz köpekbalığına dönüp tüylü maskenin ardından onun bakışlarıyla buluşuyorum. İçinden itiraz etse de kahverengi gözlerinde rekabetçi bir kıvılcım parlıyor. "Biz Daisy ve Jay değiliz."

"Bu gece teslim ol, Not-Daisy." Boynuna dolanmış siyah tüylü boaya uzanıyorum ve parmaklarımı yumuşak üzerinde gezdiriyorum. İz sürmeye devam ediyorum

Kolundan aşağı iniyor ve nefesi kesiliyor. "Bu gece için, o edebi çift olabiliriz."

Dudakları sessizce ayrılıyor ama gözleri teklifimi değerlendirdiğini söylüyor. Vücudu parmak ularımla teninde gezinmesinden hoşlandığını söylüyor. "Hadi ama. En sevdiğin hayır kurumu hangisi?"

"Gençler için Okuryazarlık."

Yüzümü onunkine birkaç santim yaklaştırıp fısıldıyorum: "Bu çok ateşli."

Sonra bir iki santim geri çekilip tyden boasını boynuna doluyorum ve onu yakından izliyorum. Maskesinin ardındaki gözleri ve ben bırakırken elimi takip ediyor. Teninde tüyler diken diken oluyor. Aramızdaki kimyadan o da benim kadar etkilenmiş.

"Daisy hâlâ bir pislik," diye mırıldanıyor.

"Ve Jay kızı alamıyor. Ama gerçekten, tek yapmamız gereken herkesin senin olduğunu düşündüğü ve kimsenin benim olduğumu düşünmediği kişi olmak," diyorum. Gözlerimiz maskelerimizin arasından kilitleniyor. "Ne dersin? Birkaç dakikalığına teslim olalım."

Koluma girdi ve yarışmaya kayıt yaptırdık.

SIKIN İŞLERİ

Spencer elinde mikrofonla sahneye çıkıyor, limonlar gömleğine çarpıyor.

"Bonnie ve Clyde'ı alkışlayalım." Kuzenim yüksek sesle alkışlıyor ve küçük sahneden inen kanun kaçağı çift için bir alkış tufanı koparıyor. "Seyircilerin oyları kazananı belirleyecek."

Kalabalık kanun kaçaklarını yüksek sesle alkışlıyor. "İyi görünüyorlar Daisy," diyorum ortağıma sahnenin kenarındaki yerimizden.

"Ama daha iyi görüneceğiz," diyor kadın, küstah bir özgüvenle.

Bir saniye önce nefessizken, bir saniye sonra tekmeyi basıyor. Tüylü maskenin ardındaki bu kadın kim?

Bir sonraki çifti beklerken, bir elimi gevşekçe bileğine doluyorum, bu dokunuşun tadını çıkarıyorum. Adını. İsmine ihtiyacım var. "Bana söyleyecek misin?"

."

Ama orada duruyorum.

Onda çok lezzetli ve seksi bir şey var. Bizim hakkımızda.

Bu gece hakkında.

Neden büyüü bozayım? O her , bilmem gereken tek şey de bu.

Beklentiyle çenesini kaldırıyor. "Sana söyleyecek miyim? . . neyi?"

"Büyük partilerimden birine gelip gelmeyeceğini söyler misin? Ne de olsa onları senin için düzenliyorum." Leo-as-Gatsby rolüne bürünüyorum, ama tüm gerçeği söylüyorum. Onu kendi Carpe Diem şenliklerimden birinde görmeyi çok isterim.

"Belki de öyleyimdir. Evi beni takip etmek için satın aldın," diyor Daisy-For-Now papyonumu düzeltirken.

O kumaşla uğraşırken, ben utanmadan kırmızı ve kaygan dudaklarına bakıyorum. Eminim tadı kiraz gibidir.

Bütün gece bakabilirdim ama smokin pantolonumdaki demir çivi sahnede iyi görünmezdi.

Yarışmaya odaklandım. Blues Brothers gibi giyinmiş iki adam merdivenleri tırmanıyor. Spencer onları tanıttıktan sonra birbirlerini öpüyorlar ve büyük alkış alıyorlar.

Sırada Beyoncé ve Jay-Z benzerleri var. Spencer, çift sahnede yürürken her iki sanatçının şarkılarından oluşan bir mashup çalıyor. Alkışlar sağlam ama erkeklerin önüne geçmek için yeterli değil.

Şimdi sadece sineklik ve ben kaldık.

Gitmeden önce elini tuttum. "Kazanmak mı istiyorsun?" "Her zaman," diye mırıldanıyor.

Saçının bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırmak için yakınına eğiliyorum. "Öpüşmek seyirciler için işe yarıyor görünüyor," diye fısıldıyorum.

"Bütün bunlar bir öpücük için mi?"

Parmak eklemlerimi çenesinde gezdiriyorum. "Seni öpmek için dünyayı ve cenneti yerinden oynatmayacağımı düşünüyorsan kiminle uğraştığın hakkında hiçbir fikrin yok."

Gözleri benden şüphe duyduğunu söylüyor, ama biraz daha yaklaştığında vücudu onun için dağları yerinden oynatmamı istediğini söylüyor. "Haklısın. Hiçbir fikrim yok. Ama öpüşme konusunda iyi olup olamayacağımız konusunda da hiçbir fikrin yok."

Yine de şu kadarını biliyorum: Bahisleri ve kazanmayı severim. "Belki değil, ama ben bahse giren bir adamım."

Spencer bizi tanıştırmaya başlarken, "O zaman sanırım şansını benimle denemek zorundasın," diyor.

"Büyük Amerikan romanının sayfalarından ya da Baz Luhrmann'ın film setinden çıkıp gelen Jay Gatsby ve Daisy Buchanan," diye gürlüyor.

Müzik filmin açılış notalarıyla yükselirken sahnede geziniyoruz. Spencer dalga geçmiyor.

Kendimi biraz Jay'in büyük suaresine girmiş, sahnenin önünde gelişmesini izliyormuş gibi hissediyorum.

Şimdiki zaman gibisi yoktur. Son birkaç yıl bana bunu öğretti. Her fırsatı değerlendir. İkinci kez karşına çıkmazlar.

Flapper'ım dönüyor, bana doğru yanaşıyor, yakamı tutuyor. "Gel ve al," diye fısıldıyor.

Sanırım yapacağım.

Onu kendime çekmek için kolumu sırtına doladım. Ben daha dudaklarımı onun dudaklarına değdirmeden kalabalık çılgına dönüyor.

Evet, New York City, arkadaşlık uygulamalarının asla sunamayacağı şey bu. Kimya. İletişim. Kıvılcım ve cızırtı.

Başparmağımı çenesinde gezdiriyorum ve ağzımı onunkine yaklaşıtıyorum. Gözlerimi kapatırken, öpülesi dudaklarına yumuşak, seksi bir öpücük konduruyorum. Ben anı uzatırken sanki zevkten mırıldanıyormuş gibi lezzetli bir şekilde mırıldanıyor.

Öpücük çok uzun sürmüyor. Belki bir, iki, üç cazip fantastik saniye sonra kopuyorum. Ama seyirciler sağır edici bir davul gibi kükrüyor.

Diğer yarım papyonumu tutuyor, beni tekrar kendine çekiyor ve bir öpücük daha çalıyor. Dudakları, omurgamdan aşağı sıcak bir zevk kıvılcımı gönderen kararlı, yutucu bir öpücükle benimkini avlıyor.

Doğruca sikime.

Merhaba, muhteşem gizemli kadın, seni çok seven horozumla tanış.

Kollarımda eriyişine bakılırsa, bu gece bu sahneden çıktığımızda yatay yönde ilerliyor.

Spencer, "Bir oda bulun, bir oda bulun," diye sesleniyor ve bu kez gerçekten birbirimizden ayrılıyoruz.

Kalabalık çılgına döner.

Sersemlemiş görünüyor, kahverengi gözleri şehvet sarhoşu ve parlak, dudakları morarmış, kırmızı ruju bulaşmış.

Elini tutuyorum ve aklımda tek bir hedefle sahneden rehberlik ediyorum.

Al. Onu. Eve götür.

Ama çok geçmeden Spencer bizi tekrar sahneye çağırıyor. "Kostüm yarışmasının kazananları flapper ve gangster, yani Daisy ve Jay," diyor.

Sevgilim heyecanla alkışlıyor. Ruhunun derinliklerinden gelen bu zaferi kucaklıyor gibi görünüyor.

Oyun odasından çıktığımızda elini tuttum. "Sana bir içki ısmarlayayım."

"Bir içki kulağa harika geliyor. Bir alacağım. Macallan," diyor.

Bu garip bir şekilde özel. Macallan benim alışılmış siparişim ve pek yaygın değil. Ama bara ulaştığımızda barmene işaret ediyorum, o da bize hemen iki tane getiriyor.

Kadehimi kaldırıyorum. "Kostümlere ve gizeme."

O da içkisini yudumluyor. "Benim de kostümler hakkında bir teorim var," diyor içtikten sonra ve önceki konumuza dönüyor.

"Anlat."

"Bence bazen gerçekten istediğimizi elde etmek için başka bir şeymiş gibi davranmamız gerekir."

"Peki sen gerçekten ne istiyorsun?" "Herkesin yaptığı şeyi."

"Neymiş o?"

"Oh, bilirsin işte. Eğlenceli. İyi vakit geçirmek. Macera. Ve en önemlisi, mutlu bir son," diyor. "Peki, gece sizin için nasıl mutlu bitiyor bayım?"

Kaşlarını kaldırıyorum ve dudaklarına bakarken bakışlarımın sorusuna cevap vermesine izin veriyorum. "Umarım senin için de öyledir."

Kadehini bırakıyor, dudaklarının kenarını yalıyor. "O zaman bu gece mutlu sona ulaşmadan önce bana bir şey söyle," diyor ve onunla gitmek istediğim tek yön olan kapıyı işaret ediyor. *Dışarı*.

"Adını söyle."

Sanki başından beri özel bir şakanın içindeymiş gibi bana gülümsüyor. "Arkadaşların beni öpmen için seni cesaretlendirdi."

Bu bir ifade, soru değil. O iyi, gerçekten çok iyi. "Hayır, ben seçtim," diyorum, yerimde durarak.

Gözleri kuşku. "Sana inanmıyorum. Nereden biliyor musun?" "Nereden ?" İçimde küçük bir endişe beliriyor. Belki de beni anladılar.

Daha yakına kayıyor, vücudu benimkinden birkaç santim uzakta. "Daha önce seni izliyordum, Gatsby. Senin beni izlemeni izliyordum. Hesabın bara düştüğünü gördüm." Sadece bir saat önceki bahis sahnesini başıyla işaret ediyor. "Oraya gittiğini gördüm. Umarım yüzlüğünün tadını çıkarırsın. Ne de olsa istediğimi aldım."

Vay anasını. Benimle oynadı. Benimle çok güzel oynadı. "Peki bu ne?"

"Bir hayır kurumuna bağış" dedi.

"Tek istediğin bu muydu?"

"Şey. *Buna* aldırmadım."

Parmak uçlarında yükseliyor ve bana ıslak, derin bir öpücük veriyor. Tenim sıcaktan yanıp sönüyor, sonra elini saçlarımdan geçirip beni daha da yaklaştırdığında ve daha sert öptüğünde daha da sıcak oluyor.

Öpüşmeyi bitirdiğinde ruju dağılmıştı ve ifadeye bayıldım. "Numara," diyorum kabaca, tutkulu öpücüğüyle sersemlemiş bir halde. "Ver bana Numara. Bana adını ver. Seni tekrar görmek istiyorum. Bu gece. Herhangi bir gece."

O da öpücük sarhoşu gibi görünüyor ama gözlerini hızla kırıştırarak sisi dağıtıyor. "Hayır." Gözlerimi diktim. "Ne?" Doğru duymuş olamam.

"Senin bahsin olmak istemiyorum, Gatsby," diyor papyonumu düzelterek.

Son bir kez okşadıktan sonra topuklarının üzerinde döner ve kapıya yönelir.

Hayatta olmaz.

Gitmesine izin

vermeyeceğim.

Bir kedi gibi hareket ederken silüetini takip ederek kalabalığı yararak peşinden gidiyorum.

"Oh, Easton, bu acıtmış olmalı," diye sesleniyor Nolan kıkırdayarak.

Not-Daisy sanki onu duymuş gibi aniden durur. Belki de bu benim .

Ona yetiştim ve elimi omzuna koydum.

"Seni eve bırakayım. Bahis için düzgünce özür dile," diyorum. *Dilimle. Vücudunun her yerinde.*

Bakışlarımla buluşuyor, maskeden maskeye. "Çok kararlısın. Neden?"

Sorusunun pek çok yanıtı olabilirdi; karmaşık olanlardan -*şu anda hayatım bu- basit olanlara -istediğim şeyi istiyorum- kadar.* Ama gerçek daha da kolay. "Aramızda kimya var."

Bazen ihtiyacınız olan tek sebep kimyadır ve ben bunu uzun zamandır bu kadar yoğun hissetmemiştim.

Çoğu zaman basitçe sinir sistemi meselesi olan kalp meselelerini karmaşık hale getiriyoruz.

Dopamin kuralları.

Başını eğiyor, beni izlerken dudaklarını ıslatıyor. Ama sonra düşüncelerinden ve omzundaki elimden kurtuluyor. "Bu ... çok karmaşık olurdu," diyor ve sonra arkasını dönüp New York gecesine doğru yelken açıyor.

Bu sefer onu kovalamıyorum.

Bu kadar karmaşık olan nedir bilmiyorum ama şu anda hayatımda ihtiyacım olan son şey bir sorun.

Güle güle Daisy.

Şenliklere geri dönüyorum ve barda yakıt ikmali yapmak için duruyorum. Spencer'a "Bu sefer sadece bir soda," diyorum.

Kuzenim bir bardak dolduruyor. "Bu arada, senin Gatsby olduğunu biliyordum."

"Onun tek yumurta ikizi gibisin," diye ekliyor Nolan. "Ama seni gaza getirmek eğlenceli."

"Duyarlılığına minnettarım," diyorum ama istediğim kadın New York gecelerinde kaybolmuşken kostümünün iyi olması pek teselli olmuyor.

Spencer bardağı yere bırakır. "Bir dahaki sefere daha iyi şanslar." "Kesinlikle."

Bir içki alıyorum, sonra da bu karşılaşmadan sıyrılmak için elimden geleni yapıyorum, bunun yerine neden burada olduğuma odaklanıyorum - bir sonraki partime davet edeceğim insanlarla tanışıyorum.

Bir araya getirecek insanlar bulmak, pek çok nedenden ötürü benim için çok önemli.

Hepsinden önemlisi, geçmişin kozmik terazisini dengelemek için.

BELLAMY HART'IN BİR MİLYON KURBAĞA İÇİN PLANLAMA NOTLARI ...

Teşekkürler, Fate.

Sonunda Carpe Diem galasına bir davetiye buldum ve Mister Sex in a Suit'in New York'un en gözde partilerinin ev sahibi Easton Ford'dan başkası olmadığı ortaya çıktı.

Şu lanet maske.

Adamı iyice tanıyıp ondan isteğimi profesyonelce yapmadan önce şansımı berbat etmesem iyi olur. Şanslıysam, şenliğinde beni tanımaz.

Onun gibi bir adam milyonlarca kadınla tanışır. Tek dayanağı dudaklarımdaki camdan terlikler ve bende çok daha fazlası var.

Birkaç hafta sonra tekrar görüştüğümüzde onu bu konuda ikna etmem gerekecek.

SIRLARIMIN BEKÇISI

New York şehri korkaklara göre değildir.

İyi ki benimki demirden yapılmış, bir demirci dükkanında dövülmüş ve kendi kız kardeşim dahil herkesle savaşmaya hazır.

Onu kazanmaya kararlıyım. O en iyisi ve ben de partilerim için en iyisini istiyorum.

The Lucky Spot'taki maskeli balodan bir hafta sonra, kız kardeşimin Chelsea'deki Stella's Comedy Attic'teki setinin sonunu yakalıyorum. Rory sahnenin sahibi, spot ışıkları çilli, sadece dış görünüşü masum yüzünde.

"Sonra bu adam arkadaşşıma '*Sen Ariel misin? Çünkü biz . . birbirimiz için denizkızıydık.*'"

Seyirciler inliyor. O
da inliyor.

"Değil mi? Acil durum kartını kullanmak zorunda kaldım." Başparmağıyla göğüs kafesini işaret ediyor. "Arkadaşlarımdan kötü kelime oyunları yapan erkeklerle eve gitmesine izin vermiyorum. Standartlar ve hepsi."

Rory setini bitirip seyircilere teşekkür ettikten sonra kalabalığın arasından geçip barda bana katılırken kıkırdıyorum.

Kendi omzuyla omzuma vuruyor ve "Manhattan'ın eski usul çöpçatanı değil mi bu?" diye takılıyor.

"Hepimizin bir görevi var," diyorum. "GörünüŖe göre seninki, arkadaşlarının düşük mizah standartlarına sahip ahmaklarla çıkmasını engellemek."

Sarı saçlarını belli bir yetenekle omzundan savuruyor. "Bu çok önemli bir iş, çok teşekkür ederim."

"Ve birinin bunu yapması gerekiyor."

Gece için işi bitti, bu yüzden kulüpten ayrıldık, yaz sonu gecesinde Chelsea'de ağaçlarla kaplı bir blok boyunca yürüdük. Küçük kız kardeşimle tekrar deneme zamanı. Gelecek ay Village'daki partide sahne alırsa, doğru konukları çekebilirim. Belki de beni oyun değıştirici hedefime ulaşmaya bir adım daha yaklaştıracaktır-Çift işinin acısını arkamda bırakmaya yetecek kadar maç.

Başlattığım uygulama büyük bir hit haline geldiğinde, çevrimiçi flörtün kralı olmuştum. Bir süre boyunca şirketimin kasasına para ve reklam dolarları . Konuşmacı turuna çıktım, konferanslarda konuştum

-Çevrimiçi flörtün romantizmin altın çağı olmadığını ilk elden böyle öğrendim. Kadınlar etkinliklerde yanıma gelip berbat eşleşmeler, penis resimleri ve profil resimlerine benzemedikleri için onları küçümseyen erkeklerle ilgili hikayeler anlattılar - erkeklerin gönderdikleri üniversite hayatı fotoğraflarından çok uzakta olmalarının bir önemi yoktu.

Bu hanımlar kendilerini takas kartları gibi hissediyorlardı ve riskleri ve uyumsuzluklarıyla çevrimiçi flört atlıkarıncasından bıkmışlardı.

Daha iyi bir yolu olmalıydı.

Coupled'ı, platformunu çevrimiçi ticaret için yeniden kullanan bir teknoloji devine sattım ve elde ettiğim gelikle, seçkin bir bekârlar listesini üst düzey bir ortamda bir araya getiren Carpe Diem'i kurdum. İçkilerden yiyeceklere kadar her şey benim tarafımdan seçiliyor - eğlence de dahil. "Peki, kendi kız kardeşimi partilerimden birinde sahne almaya ikna etmek için ne yapmam gerekiyor?"

Bir kahkaha atıyor. "Bunu yaparsam insanların ne diyeceğini hayal edebiliyor musun?"

"New York mekanlarındaki en iyi zevke sahip olduğunuzu mu?" Ben öneriyorum. "Ve şarkıcılardan komedyenlere kadar en iyi yetenekleri çektiğimi."

Kolumu tuttu. "Dostum, çok yanılıyorsun. Verdiğin her kararın altına batırıldığı, platine bulandığı ve üzerine elmas serpildiği gibi abartılı bir fikre sahipsin."

Huh. Kız kardeşler. Gerçekten de bir amaç için varlar, seni kendi yerine koymak için. "Öyle değil mi?"

Yaya geçidine vardığımızda ciddi bir ifadeyle bana bakıyor ve "Herkes orada olduğumu söyleyecek çünkü ben senin kardeşimim" diyor.

İğnelemesiz, dobra dobra.

"Katılmıyorum," diye ısrar ediyorum. "New York'taki en yetenekli komedyen olduğun için orada olduğunu söylerlerdi. Komik olduğun için büyülenirlerdi ve gerçekten de kahkaha kalbin kapılarını açmak için harika bir yoldur."

"Bunun bende işe yarayacağını düşünüyorsan çok tatlısın," diyor. "Pohpohlanmaya karşı bağıışıklığım var ve kesinlikle etkilenmedim. Onuncu sınıftayken Jenna Salisbury ile ilk randevunuzdan önce salatalıklı limonlu vücut losyonumu çaldığınız zamanı hatırlıyorum. Bütün şişeyi de kullanmıştın."

Kız kardeşler şeytandır.

Rory şakağına vuruyor. "Ben senin diğer sırlarının da koruyucusuyum. PBS'de bir bilim programı izlediğini söylediğin ama *Wild Things*'teki öpüşme sahnesini tekrar tekrar izlediğin zamanki gibi."

Lanet olsun. Hafızası çelik gibi. "Birinci nokta. Denise Richards ve Neve Campbell, hiç pişman değilim. İkinci nokta. Bazı şeyleri de biliyorum. Annemle babama söylediğin gibi *High School Musical*'ı şarkıları için izlemediğini biliyorum."

Gülerken başını geriye doğru sallıyor. "Kimse *High School Musical*'ı şarkılar için izlemedi, Easton. Ama Zac Efron'la aramızda aşk falan yok. Ben daha çok Thor kızıyım. Ya da Kaptan Amerika. Ayrıca, Iron Man. Sadece tuzlu bir mizah anlayışını seviyorum."

"İşte bu yüzden partimde sahne almalısın," diye kandırdım. "Projen için hoş, uzun boylu, akıllı bir adamla tanışabilirsin." Kız kardeşimin hayatta en çok ne istediğini biliyorum.

Ama o başını sallar. "Ve bu bir hayır olurdu. Başka konulara geçelim. Bana bu hafta sonu partinin temasını söyle." Bir an için sesini yumuşatıyor. "Son dakikada kadınsı bir dokunuşa ihtiyacın olursa diye."

Buna ihtiyacım var ama yıllar önce bu partilerde Anna ile çalışırken çok şey öğrendim. Partilerimi her zaman bekarlığa veda partisi olarak düzenlemedim.

"Kadınsı bir dokunuşum var," diyorum. "Büyükannem harika bir iş ortağı. İnanılmaz derecede havalı." "Ve azgın."

"Tra la a la," diyorum kulaklarımı kapatarak.

"Yetmiş beş yaş üstü kadınların cinsel dürtülerini küçümsemeyin," diyor Rory. "Seks, septuajenlerde canlı ve iyi durumda. Son çıkan Dating Pool makalesini görmedin mi-"

"Her neyse," diye araya giriyorum, "tema 'Old School'. Pazartesi günü CEO ile görüştüğümde bu hafta sonu düzenlenen etkinlikten görüntüleri Victoire'a götüreceğim."

"Ooh, süslü saatçiler mi? Romantik mikserleriniz için harika bir kurumsal ortak olabilirler. Ve sen de az önce süslü bir parfüm üreticisi kapmadın mı?"

"Bu sizin için *parfümeri*, küçük hanım. Ve teşekkürler, ben de öyle düşünüyorum."

Yürürken, bu hafta sonundaki partinin temasını özetliyorum ve özeti verdiğimde Rory başıyla onaylıyor.

"Hoşuma gitti," diyor. "Ve gördünüz mü? Tüm bunlar istediğiniz medya kapsamını elde etmenize yardımcı olacak."

"Hedefim bu. Hedef pazarıma ulaşan barlarda daha fazla yer almak ve yeni konuklar getirecek doğru türden bir vızıltı. Bunun buluşmak için daha iyi bir yol olduğunu fark eden konuklar."

Rory durup koluma uzanıyor ve beni de durduruyor. "Biliyorsun, uygulamanla bir kez oyuna dahil olmuş olman, de

İnsanların çevrimiçi flört konusunda yaşadığı korkunç deneyimlerden sorumludur" diyor nazikçe.

"Öyle değil mi?" Ses tonumda teslimiyetle soruyorum. Dışarısı bir savaş alanı. "Kadınlar dışarıdaki erkeklerden daha iyisini hak ediyor. Senin eski sevgilin gibi adamlardan."

Titriyor. "Evet, dairemde taşınmayı reddetmek ve benden yirmi bin dolar çalmak kötü olarak nitelendirilebilir. Ama," diyor bir parmağını kaldırarak, "daha kötüsü de olabilirdi."

"Nasıl?"

"En azından bir dairem var. Kira kontrollü."

Gözlerimi deviriyorum. "Ama benim demek istediğim de bu. Romantizm, kimin kirada daha iyi bir anlaşma yapacağından daha fazlası olmalı."

Omuz silkiyor. "Aynı fikirde olduğumdan emin değilim. Bir kira anlaşması için her şeyi yaparım, çoğu New Yorklu da öyle."

"Bu da partilerimi uygulamaların olabileceğinden daha popüler ve başarılı kılmak için daha da fazla neden." Bu da medyada doğru şekilde yer almak ve işi büyütmek anlamına geliyor. Kartlarımı doğru oynarsam, New York'un ötesine geçebilirim. Bu konsepti Birleşik Devletler'in dört bir yanındaki şehirlere taşıyabilirim. Kitlelere gerçek dünya romantizmini getirebilirim. "Carpe Diem'i daha iyi hale getirmeye kararlıyım."

Yedinci Cadde'ye ulaştığımızda "İtiraf et, dünyayı ele geçirmek istiyorsun," diyor. "Tam Jay Gatsby'liksin, tıpkı Page Six'in dediği gibi."

Aklım geçen haftaya gidiyor. Kaçan kişiye.

"Dünya'dan Easton'a." Rory parmaklarını şıklattı. "Az önce nereye dalıp gittin?"

Başımı sallıyorum ama Şanslı Nokta'daki o geceyi aklımdan çıkaramıyorum. "Spencer'ın maskeli balosunda bu kadınla tanıştım..."

Kız kardeşime yabancımından bahsediyorum. Her zaman aşk hayatlarımız hakkında konuşurduk.

Metro girişine yaklaştığımızda Rory çıldırdı. "Bu nadir kuşla tanışmak istiyorum. Hayatında seni geri çeviren ilk kişi o mu?"

Ona yakıcı bir bakış fırlattım. "O ilk değil." Ama yakın.

Kız kardeşim çenesine vuruyor. "Haklısın. Onuncu sınıfta salatalık limonu yüzünden Jenna vardı. Ve sen yirmi dört yaşındayken Martina yok muydu? Sana güvenilemeyecek kadar güzel olduğunu söyleyen?"

İsteksizce başımı salladım. "Evet, öyle dedi."

Rory parmaklarıyla sayıyor. "Bunlar Jenna, Martina ve flapper elbiseli kadın. Benim üç kahramanım."

Homurdanıyorum. "Partilerimden birinde set yapmanı ve sana beş haneli rakamlar ödemeyi istediğimi söyledim mi? Sanırım yanılmışım."

"Ah! Hatalı olduğunu kabul ediyor. İnanılmaz," diye dalga geçiyor Rory, ama veda etmek için durakladığında bakışlarına belli bir ciddiyet yerleşiyor. "Eğer bu evrende bir tanrıça varsa, gizemli kadınla tekrar karşılaşacaksın."

İyi geceler diledikten sonra Rory şehir merkezindeki istasyondan döndü. Bir tanrıça olmasını dileyerek ama dünyanın böyle işlemediğini bilerek şehir merkezine doğru ilerliyorum.

BELLAMY HART'IN BİR MİLYON KURBAĞA PODCAST'İ ...

Bölüm Taslağı: Bir Davetin Bedeli

Sözde, davetiyenin kapınızın altından kayarken çıkardığı *vınlamayı* duyacaksınız, sanki kağıt stoğunun kanatları varmış gibi. Ardından, davet edilen kişi nefesini tutacak, kartı kapacak ve titreyen, hevesli parmaklarıyla kapağı dikkatlice kaydırarak açacaktır.

Altında ne yazacak? Avangart ev sahibi sizi nasıl davet edecek?

-Onun kötü şöhretli yeraltı şenliklerinden birine mi?

Elbette basit bir kurye yazı tipiyle. Bu imrenilen davetiyelerden birini alacaksanız, altın veya gümüşle kaleme alınmış olmasına gerek yok.

Sadece basit bir daktilo yazısı yeterli olacaktır.

Ve size davet edildiğinizi ve şimdi gününüzü gün etme zamanı olduğunu söyleyecektir. Ama ne pahasına? Hadi öğrenelim, sevgili dinleyici.

PARTİ BOZAN

Malikanenin görkemli oturma odasının köşesinde bir piyanist baby grand ile aşk şarkılarını okşuyor. Bilardo masaları konukları bir tur oynamaya davet ediyor ve koridorun sonundaki kütüphane bir kaçış sunuyor. Ne de olsa kütüphaneler, hayatın en büyük iki zevki olan okuma ve seks için ideal olarak tasarlanmıştır.

Bir saat içinde, bu gece için kiraladığımız bu şık kahverengi evin kapıları açılacak. Elimde tablet, güvenilir yardımcım son detayları gözden geçiriyor. Namı diğer, büyükannem Coco.

"Unutmayın, Mateo Reyes'in Allison Stein ile tanışmasını istiyorsunuz," diyor konuk listesine bakarak.

"Bunu gerçekleştireceğim. Sam'i de Priya için düşünüyorum. Ama o seçici ve birkaç erkekle görüşmek istiyor, bu yüzden ekibin haberdar emin olalım Coco," diyorum.

Başını sallayarak ekrana dokunuyor. "Ev sahibi ve hostes arkadaşlarınızın Priya'nın hedeflerinin ne olduğunu bilmelerini sağlayacağım" diyor. Düzenlediğim her özel romantizm partisinde, büyükannem iş arkadaşlarımı bilgilendirir, böylece gerçekleşmesini istediğim tanıtımları kolaylaştırabilirler.

"Başka kimi incelemek istersiniz?" Ben soruyorum.

"Peki ya Hazel Valentine? Bu akşam geliyor. Onun kitaplarına bayılıyorum." Coco leopar desenli gözlüklerinin ardından tablete bakıyor. Sahip olduğu her gözlük bir orman hayvanını çağrıştırıyor.

"Mükemmel. Arkadaşım TJ onu tanıyor ve katılması için uğraşıyor. Gerçi onu bu partilere gelmeye asla ikna edemiyorum."

Büyükanne homurdanıyor. "Belki de burada onun gibilerden yeterince yoktur."

Ona klasik bir *biliyorum* bakışı *atıyorum*. "Evet, partilerimin tamamen onun zevklerine hitap etmediğinin farkındayım. Bu gelecek için düşünülmesi gereken bir şey."

"O pazar senin için kırılması zor bir ceviz olacak, canım." Bana melek gibi bir gülümseme attı. "Kelime oyunu yapıyorum."

"Düşük asılı meyveye asla karşı koyamazsın."

"Yapamam," diyor kıs kıs gülererek.

"Bir şey daha var. TJ bana Hazel'in tanıştırmak istemediğini söyledi. Kalabalığı kendi başına kontrol etmeyi tercih ediyor."

Coco ekrana dokunarak bir not alıyor. "Bir hanımefendinin sık sık yapmak istediği gibi." "Ve ben tamamen kadınların seçimine önem veriyorum," diyorum. Bunların amacı da bu zaten.

taraflar.

"Hazel'in tercihleri çoktan not edildi," diye beni temin ediyor. "Ayrıca bir arkadaşını da getirecek. Davetiyesi kendi seçtiği bir artı bir ile geldi."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Kadın türünden mi?" "Ama tabii ki."

"Ne kadar çok o kadar iyi."

İncelememizi bitiriyoruz ve büyükanne tabletini kapattığında bakışlarını kapılara çeviriyor. "Ve kırk beş dakika içinde Manhattan'ın genç ve güzellerinden oluşan yeni bir grup şehrin en ateşli yeraltı partisine akın edecek."

"Hepsi genç değil. Ya da güzel değil" diyorum, çünkü ben görünüşe ya da yaşa göre seçim yapmıyorum. Aşka hazır geniş bir yelpazedeki konukları özenle seçiyorum. "Yine de partilerim güzel ve genç olanları çekiyor. O yüzden beni dava edin."

Gıcır gıcır bir pantolon ve safır tasarımlı bir bluz giymiş, her zaman şık olan büyükanne sesini fısıltıya düşürüyor. "Ama bu benim

Gitmek zorunda mısınız? Kimsenin benim neslimden birinin burada olduğunu bilmesini istemezsiniz, değil mi?"

"Lütfen. Hepsi seni kız kardeşim sanacak."

Dedi ki. "Berbat bir yalancısın, Easton. Hep öyleydin. Kıymetli Siyam kedime mohawk yapan kişinin kız kardeşin olduğuna asla inanmadım."

"O Rory'nin kuaförlük dönemiymi. Ben değildim." Bunu ölene kadar inkar edeceğim.

"Bir büyükanne bilir." Ağzımı işaret ediyor. "Yalan söylediğinde dudaklarının köşesi seğiriyor."

"Doğru değil," diyorum, seğirmeye karşı büyük bir mücadele vererek.

"Ama gerçekten, kimse beni fark etmeyecek," diyor hafifçe omuz silkerek. "Bir kadın kırkını geçtiğinde görünmez olur ve ben o sayının birkaç gün üzerindeyim."

"Kimseye görünmez olamazsın," diyorum ona. "Ve belki bu gece Bay Doğru'nu buluruz."

Telefonunu sallıyor. "Bay Doğru, eğer varsa bile Tinder'da olacaktır."

Az önce düşmanımın adını mı söyledi? "Tinder mı? Bu saygısızlık." "Benim gibi kadınlar için zaman daralıyor. Ayrıca, Bay Doğru için standartlarım ... hmmm ... bir Viagra reçetesi ve ..." Bakışları taraklı tavana kayıyor. "Aslında hepsi bu kadar. Sadece küçük mavi hap ve ben hazırım."

"Gece araba kullanabilen birini bile istemiyor musun?"

"Aptal çocuk. Benim kendi şoförüm var."

"Ve eğer bir randevuya çıktığında kendini rahat hissetmezsen o da senin kaçış şoförün, değil mi?" Belki büyükanne karşı biraz ağabeylik yapıyorum ama benim için sorun değil.

"Tabii ki. Eğer o buralarda değilse, geçen hafta yüklediğiniz uygulamayı kullanırım."

"Sahte bir acil durumla seni arayabilmem için bana çağrı bırakan." Coco bir tuşa basıyor ve bum, bir uyarı alıyorum. İşte bu kullanışlı bir uygulama.

"Doğru. 'Like a Virgin' şarkısını duyar duymaz beni ara," diyor arsız bir sırıtışla.

Abartılı bir şekilde iç çektim. "Zil sesini senin seçmene izin verdiğim için böyle oldu." "Umalım da bunu duymak zorunda kalmayasınız. Ama duyduğun zaman

Priscilla'nın tırnağı kırılmış."

"Kedi acil durumu. Anladım," diyorum.

"Ve şimdi, diğer konulara geçelim." Kapıyı işaret ediyor. "Manhattan'da romantizmin büyük mevsimi başlasın, Bay Modern Zaman Gatsby'si."

Geçen hafta Spencer'ın partisinde edebiyattan ilham alan bir kostüm giymiş olmam tesadüf değil. Kendimi böyle düşünmeyi seviyorum.

Sevilebilir bir karakter olup olmaması umurumda değil. Tek ihtiyacım olan Manhattan'ın bekarlarını, yani özel etkinliklerime katılmak için yüklü bir giriş ücreti ödemeye aç ve istekli olanları tavlayacak kadar sempatik olmak. Bu şehir, Manhattan'ın en başarılı çöpçatanı olarak bana bir parti vermeli.

Partilerimin yer aldığı *nasıl tanıştık* hikayeleri, yakında kadınların paylaştığı "son randevularımda ters giden her şeyi anlatayım" sayısını geçecek.

Kadın türü için daha iyisini istiyorum.

Gatsby'nin ya da benim sevilebilir olup olmamamızın pek önemi yok. Ben piyasada değilim.

Ama pek çok insan öyle ve ben onlara gerçek mutluluk için bir şans verebilirim.

Neden ki?

* * *

Saatler sekizi vurduğunda, piyanonun yanında duran Coco'ya başımla selam veriyorum.

Gülümsüyor, ağzını *kapatarak*
gidiyorsun.

Müzik, ruh halime uygun bir "Gershwin meets rap" karışımıyla yükseliyor. İçimdeki Clooney'i özel dikim kömür rengi takım elbisem ve net siyah gömleğimle yönlendirerek çift kapıya doğru ilerliyorum. Kapıları açarak, zeki, dışa dönük, gergin ve en önemlisi de aşk dolu insanların ilk akışını içeri alıyorum.

Güzel, birçoğu da güzel.

Kısa, dar elbiseler giymiş bir grup kadın içeri giriyor ve ben hepsini isimleriyle selamlıyorum.

"Merhaba, Allison."

"Seni gördüğüme

sevindim, Lena." "Güzel

elbise, Priya."

Sırada erkekler var. "Nasıl

gidiyor, Mateo?"

"Hokey maçından bana hâlâ yüz dolar borçlusun Sam." "Bu gerçekten ete kemiğe bürünmüş halin mi, Pieter?"

Çok geçmeden, pelüş oturma odası muhteşem bir insanlık deniziyle dolup taşıyor ve ev sahiplerim ve hosteslerim işlerine başlıyor. Kalabalığa bakıyorum, kaynaşmadan memnunum, sonra kapıyı tekrar açıyorum, iki güzel kadın tarafından karşılanıyorum. Biri kıvılcı saçlı, diğeri esmer. Kumral saçlı güzel Hazel Valentine.

Yanındaki kadın bana iki kere baktırıyor. Kestane rengi saçları ipeksi dalgalar halinde omuzlarına dökülüyor. Dar kot pantolonu biçimli bacaklarını sarıyor, bordo topuklu ayakkabıları onu daha uzun gösteriyor ve siyah bluzu krem rengi bir omzundan sarkarak bir öpücüğe davetiye çıkarıyor.

Onu tam olarak çıkaramıyorum. Ama bakışlarım ağzını yakınlaştırdığında - kırmızı, gür, parlak- Hazel'ın artı birinin zaten tanıdığım biri olup olmadığını merak ediyorum.

Belki de birkaç hafta önce tanıştığım biri. giden biri. Bu gece, öğrenmeye yemin ediyorum.

Easton ve Bellamy'nin aşkı uzun roman TEKRAR GEL ile devam ediyor.
Sayfayı çevirin . . .

BÖLÜM I

TEKRAR GEL

BELKI BEN DE YEMEĞİMLE OYNAMAYI SEVIYORUMDUR.

Ama partiyi basan kişinin kimliğini araştırmayı bir kenara bırakmalıyım. Ev sahipliği yapmam gereken bir etkinlik ve kaynaşmam gereken konuklar var.

Yağlanacak tanıştırmalarım var.

Sonraki bir saat boyunca bunu yapıyorum, ancak bakışlarımın siyahlı kadından uzun süre ayrılmasına izin vermiyorum.

Priya ve Sam'le, Pieter ve Lena'yla ve şimdi de Mateo ve Allison'la konuştuğum gibi değil. rafına yaslanıp oturma odasının köşesinde onlarla kendimi küçümseyen bir hikayeyi paylaşırken değil.

"İşte bu yüzden bir Leatherman taşımak her zaman iyi bir fikirdir. Ne zaman bir durumdan MacGyver ile kurtulmanız gerekeceğini asla bilemezsiniz," diyorum ve Mateo'nun omzuna vurarak konuşmayı devralma zamanının geldiğini işaret ediyorum.

"Evet, asla onsuz evden çıkma," diyor gülerek şampanya kadehini kaldıran güzel Allison'a.

"Yaşamak için kelimeler," diyor ve ben de tekerleği yağladığım için ikiliden uzaklaşıyorum.

Kalabalığın arasında dolanırken, gözlerim bir kez daha avlanıyor ve hedefi hızla yakalıyor. Barda, sanki beni bekliyormuş gibi.

Buna ne dersin?

Odanın içinde bir patika çizerek, partiyi basan kişinin uzun ve zarif bir bar taburesine tündüğü yere doğru ilerliyorum. Ayağını yere vururken bir şeyler geveliyor - belki de söyleyeceklerinin provasını yapıyor.

"Sen Hazel'ın arkadaşısın, değil mi? Eğer biriyle tanışmaya çalışıyorsan, bunu senin için kolaylaştırabilirim," diye teklif ediyorum en sıcak ev sahibi sesimle.

Bana dönüyor ve onun benim Daisy'm olduğundan neredeyse eminim.

Ama Daisy'm neden benim partime gelsin ki? Spencer'ın barında kapıdan çıkıp gittiği için pişman mı? Buraya benim için mi geldi? Yoksa başka bir adamla mı tanışmak istiyor? İkincisi olmasa iyi olur. Eğer düşündüğüm kişi değilse. Emin olmam gerek.

"Evet," diyor. "Özellikle konuşmak istediğim biri var." Sesi biraz farklı. Daha az mırıltı ... daha cana yakın.

"Buradaki herkesi tanıyorum," diyorum, çenesinin kesimini, yüzünün açılarını inceleyerek. Hafızamdaki görüntüyle örtüşüyorlar mı?

Öyle olduğuna neredeyse eminim.

Çenesini kaldırıyor, gözleri meydan okumayla dolu. "Öyle mi, şimdi?"

"Evet. Parti bozan biri hariç." Barmene iki parmağımı kaldırmasını işaret ediyorum.

İçkinin anahtarlarını elinde tutan bıyıklı adam kayarak yanımıza geldi. "Sizin için ne getirebilirim, Bay Ford?"

Kadının bakışlarıyla karşılaşıyorum. O kahverengi gözler beni iki hafta öncesine götürüyor. O gece sahip olduğum tek şey onlardı.

Gözleri ve dudakları.

Yukarı, aşağı, yukarı, aşağı bakıyorum, tekrar tekrar o dudaklara dönüyorum. Onları her yerde tanıyacağıma eminim.

Evet, o benim Daisy'm. Şimdi, o neden burada?

Beni daha önce en sevdiğim içkiyle yakaladığı için Cal'a dönüp içkimi değiştiriyorum. "Bir martini lütfen, Cal. Sek olsun." Sonra güzelliği işaret ediyorum. "Peki ya sana?"

Hemen cevap vermek yerine yutkunuyor ve ben de dayanamıyorum. "Belki bir Macallan?" Ben öneriyorum.

Yüzü taş kesilmiş; kırılmıyor. "Prosecco harika olur," diyor.

Demek böyle yapıyoruz. Bana uyar. "En sevdiğin içki bu mu?" diye sordum.

"Favorim yok."

"Elbette olmalı. Güçlü fikirleri olan bir kadının favorileri olmalı."

"En azından içki söz konusu olduğunda değil." Dalgalı saçlarından bir tutamı bir kulağının arkasına sıkıştırıyor. Neredeyse hiç takı takmıyor. Küpe de takmıyor. Tarzında ilgi çekici ama aynı zamanda okunması zor bir sadelik var. "Açık fikirli olmayı seviyorum," diye ekliyor.

Mırıldanarak parmaklarımı bara vuruyorum. "Söylemeyi sevdiğim gibi, açık bir zihin boşa harcanacak korkunç bir şeydir."

"Fırsatlar da öyle." Sanki bir sonraki vuruşu yapmamı bekliyormuş gibi kaşlarını kaldırıyor.

Yapacağım, tatlım. Kesinlikle yapacağım. "Fırsatlardan bahsetmişken. Gerçekten harika bir gece görüşüne sahip olmalısın," diyorum, onunla tanıştığım gece erkeklerle girdiğim iddiayı izlediğini hatırlatmak için. "Belki bir dahaki sefere farklı bir kostüm düşünmen gerekecek. Belki bir kedi?"

Şakağına vuruyor. "Öneriniz not edildi."

Onu inceliyorum, cevabımı beklemek için uzatıyorum. "Seni deri bir elbise içinde hayal edebiliyorum. İnce bir şey."

"Kuyruklu mu?"

Barmen martinimi ve onun Prosecco'sunu getirirken "Kuyruk her zaman görünümü tamamlar" diyorum.

"Buyurun, Bay Ford ve ..." "Bellamy," diye tedarik ediyor. "Bellamy Hart."

Bardağımı kaldırıyorum. O da aynısını yapıyor. İkimiz de kadeh kaldırmayı bekliyoruz. Bakışlarımı onunkilere kilitleyerek dizginleri ele alıyorum. "Şanslı karşılaşmalara, Bellamy."

Bardak havadayken bunu düşünüyor gibi görünüyor, sonra sadece başını sallıyor. "Bazıları buna tesadüf diyebilir," diyor ve ardından içiyor.

Ve o dudaklar o bardağın üzerinde.

Bu kadın.

Bu kadar çok karşılaşmada ikinci kez beni şaşırttı. Geçen gece çekip gitmesini beklemiyordum. Ve kesinlikle bu akşam hayatıma geri dönmesini de beklemiyordum.

Onun olayı ne? Ve benden hoşlandığını itiraf etmesi ne kadar sürer?

Hiçbir fikrim yok.

Ama son karşılaşmamızda onun hakkında yanılmışım.

Bu gece Bellamy hakkında nasıl yanılmış olacağımı öğrenmek için sabırsızlanıyorum.

UZUN KONU

Dedektif olmak böyle bir şey olmalı. Suçlunun neyi itiraf etmesini istediğimize bir ipucunuz var, bu yüzden itiraf edene kadar itip kakıyorsunuz.

Sorun şu ki, Bellamy'nin neyi itiraf etmesini istediğime karar veremiyorum. Sahnede öpüşmemizin onu ne kadar tahrik ettiğini mi?

O gece bittiğinde bana adını verdiği için ne kadar üzgün olduğunu mu?

Ya da bu gece neden burada olduğunu?

Belki üçü de. Hepsini teker teker ele alacağım.

Dirseğimi bara dayayarak martiniden biraz daha içiyorum, sonra alnımı devasa oturma odasına yayılan ısıltılı kalabalığa doğru eğiyorum. Güzeller ve ukalalar deri koltuklara yayılmış, şöminelerin yanında takılıyor, kadeh tokuşturuyor. Birbirlerini tanımaya çalışıyorlar. Bu parti A+. Her yerde kaynaşma var. O kadar çok ki bunu şişeleyip satabilirim.

Oh, bekle. Benim var.

"Bu arada Bellamy, stratejin için seni takdir etmek isterim," diyorum martini bardağını bırakırken.

"Hangisi?" diye soruyor.

"Mükemmel bir soru. Gerçekten de övgüyü hak eden pek çok strateji var. Ama bu durumda, en baştan başlayalım."

Bar taburesinin üzerindeki tüneğinden ayak bileklerini çaprazlıyor ve bu sırada bakışlarımı yakalıyor. Kahretsin, o seksi, ince bacaklar belime sarılınca harika görünecek.

"Hadi zamanda geri gidelim. dersiniz?"

Dudaklarını yalıyor, çenesini kaldırıyor. "Hadi yapalım.

Easton." Dudaklarındaki ismim kulağa harika geliyor.

Ama karanlıkta daha iyi olur. Belki iki saat sonra onu soyup altıma aldığımda. Çıplak ve üzerimde. Mümkün olan her pozisyonda çıplak.

"Sanırım bunun izini gerçekten de senin uzun vadeli oyun oynama şekline kadar sürmemiz gerekiyor," diyorum.

Omuzlarını dikleştirerek bana sorgulayıcı bir bakış fırlattı. "Bana dolandırıcı kadın mı diyorsun?"

"Ah, ama eğer dolandırıcı bir kadınsanız, bu beni bir hedef haline getirir."

Gözleri muziplikle parlıyor. "Ve bu vicdansızlık olur, sanırım?"

"Gerçekten de öyle. Ama flörtten yarışmaya ve öpüşmeye kadar çok eğlendiğimiz için, sanırım gerçekten kandırılmış gibi hissedemem." Partiyi işaret ediyorum. "Özellikle de sen burada olduğun için."

Benim için.

Keskin bir nefes alıyor ama belki de kabul edercesine başını sallıyor. "Yani, şimdi bana ihtiyacın var gibi görünüyor. Ya da beni istiyorsun," diyorum.

Dudaklarından sinirli bir huff düşüyor ama sessizliğini koruyor. "İkisi de iyi," diye fısıldıyorum, biraz alaycı bir şekilde.

Parmağını bardağının kenarında gezdiriyor. "Eğer bu bir dolandırıcılıksa, sanırım hoşuna gitti."

"Bunun söz konusu olduğunu sanmıyorum. Ama ben size dolandırıcı kadın demezdim."

Bardağını kaldırıp içkisini yudumladıktan sonra yere bırakıyor. "Peki. Bana ne derdin o zaman?"

Yüz yüze cevaplamayı çok istediğim bir soru. Manzaranın tadını çıkarırken gözlerim onunkileri tutuyor - güçlü elmacık kemikleri, düz bir burun, yay şeklinde dudaklar. Ve çenesinde küçük bir yara izi, gençken bisikletten düşmüş gibi. Bahse girerim bu onu sertleştirmiştir.

"Sana çok değerli bir rakip diyebilirim. O gece gözünü bir hedefe diktin ve amacına ulaşana kadar da vazgeçmedin," diyorum.

"Bir sürü hedefim var, Easton." Havalı sesi belalının sınırında. Çok fazla katmanı var ve hepsini soyup altında ne olduğunu görmek istiyorum.

İdeal olarak, siyah dantel iç çamaşırını da çıkarırdım.

Sadece bir önsezi, ama kremsi soluk tenine karşı siyah dantel giydiğine bin dolarına bahse girerim. Danteli dişlerimle koparmak istiyorum.

Bu gece.

"Eminim hedefleriniz vardır. Odaklanmanız çok keskin. Oyunun sonuna olan bağlılığın ustalıktan başka bir şey değil." Dönen masaların tadını çıkararak daha yakına eğildim ve parmaklarımı kestane rengi saçlarının buklelerinde gezdirdim. Nefesi kesiliyor. *Yessss.* "Kostümün altında çok şey saklıydı," diye düşünüyorum.

Dudaklarını birbirine bastırıyor, sanki o aksaklığı yutuyormuş gibi, sonra cevap veriyor, "Kostümün amacı bu değil mi? Oynamak için mi?"

"Oh, müthiş oynadın," diyorum.

Gururlu bir gülümsemeyle omuzlarını dikleştiriyor, bu hareket göğüslerini ortaya çıkarıyor. Başka tarafa bakıyormuş gibi bile yapmıyorum. Sikeyim centilmenliği. Göğüsleri gözlerime hükmediyor.

"İltifatınız için minnettarım," diyor. "Özellikle de seni bir çello gibi çalmak riskli olduğu için."

Başımı arkaya atarak gülüyorum. "Daha önce bir müzik aletine benzetildiğimi sanmıyorum. Sen usta bir çellist misin?"

"Hayır. Sadece üniversite orkestrasında çalacak kadar iyiydim." Hüzünle iç geçiriyor. "Ne yazık ki, büyük çocuğu bir kenara bıraktım ve yeni hayaller kurdum."

Çok iyi bildiğim bir şey. "Yani ben senin çellondum ve sen o gece benim tellerimi kopardın," diyorum. "Peki bunu yaptığına memnun musun?" Sesimi yatak odası fısıltısına indiriyorum. "Ne de olsa buradasın."

Eminim benim için gelmiştir.

Sertçe yutkunuyor, gözleri birkaç saniye boyunca ateşle parlıyor. "Buradayım çünkü senden istediğim şeyler var."

Oh, evet. Başladığım şeyi bitirmek istiyor. Çekip gittiği için pişman. Bu konuda onunla dalga bile geçmeyeceğim.

Dilim hariç.

Şimdi bir yerlere varıyoruz. Ama henüz orada olmak istemiyorum. Kovalamak eğlencenin yarısıdır. Bu yüzden adımlarımı tanıştığımız geceye kadar takip ediyorum. "İstekler hakkında konuşmadan önce, *benimle* flört etmenden, öpüşmenden ve sırf *benimle taşak geçme* demek için havuza girmenden ne kadar etkilendiğimi söylememe izin ver. Bu altın madalya değerindeydi."

Başını eğiyor, belki de küçük bir gülümsemeyi gizliyor. "Tamamen zor bir durum değildi," diyor ve boş bardağı yere bırakıyor. "Ama şimdi bu saçmalığı kesmek istiyorum. Bu oyunu bütün gece oynayabiliriz. Her ne kadar eğlenceli olsa da, özellikle istediğim bir şey var. "A Million Frogs" podcast'inin sunucusuyum."

Oh. Tamam. Flörtleşmemiz bitti.

Ama geçen gece o cümleden bahsetmemiş miydi? "*Bir Milyon Kurbağa*. Tanıştığımız gece bir ipucu mu bırakıyordun? Onu kim olduğunu anlamamı mı umuyordun?"

"Sen mi aldın?"

"Hayır, . Yazık oldu."

"Fark etmez," diyor hemen. "Bir ipucu vermeye çalışmıyordum. O zamanlar gerçekten kim olduğunu bilmiyordum. Ama bu akşam için davetiyemi çoktan almıştım ve gelmeyi planlıyordum."

Son kelimedede kaşlarım kalktı. "En sevdiğim fiillerden biri."

Bellamy yemi yutmaz. Devam eder. "Çünkü sana bir soru sormak istiyorum." Devam etmesini işaret ediyorum. "Tüm dikkatim sizde." "Podcast'im için siz ve partileriniz hakkında bir profil hazırlamak istiyorum."

Hah. Beklediğim bu değildi. Benim için uğraştığını düşünmüştüm. Ya da, eğer öyle değilse, bu gece başka bir adamla tanışmak için can atıyordu. Tüm alaycı tavrımı bir kenara bıraktım. "The Lucky Spot'ta benimle bu yüzden mi konuşuyordun? Beni idare etmeyi istemek için mi?"

"Hayır. Dediğim gibi, o zamanlar kim olduğun hakkında hiçbir fikrim yoktu - tıpkı senin benim hakkımda hiçbir şey bilmediğin gibi."

Çabucak kendimi toparlıyorum. "Bir hayır kurumu bağışı uğruna beni öpmüş olman, kim olduğun hakkında biraz fikir veriyor," diyorum. "Öyle değil mi?"

Kaşları çatıldı. "Bu sana ne anlatıyor?"

Bardağı kaldırarak martinimin kalanını yutuyorum, sonra bir çınlamayla yere bırakıyorum. "Bu bana senin iyi bir kalbin ve kara bir kedinin ruhuna sahip olduğunu söylüyor."

Sırıttıyor. "Miyav."

"Demek bir profil için benimle röportaj yapmak istiyorsun," diyorum, sonunda onun nedenlerine tamamen uyum sağlayarak. Benimkilerle uyuşmamaları çok kötü ama öyle işte. Spencer'ın dediği gibi, hayat sana limonlar verir ve sen limonata yaparsın. "Neden bana e-posta göndermiyorsun? İzimi bulmak o kadar da zor değil."

Bakışlarını etrafımızda kaynaşan ve buluşan insan kalabalığına çeviriyor.

"Senin bir şarlatan olmadığından emin olmak istedim. Bunu kendi gözlerimle görmeden senin hakkında bir profil çıkarsaydım, beni kandırabilirdin." Öne doğru eğildim, saçlarını omzuna attım. Nefesi kesiliyor ve aramızdaki bağlantıyı bir kez kaydediyorum. "Seni asla kandırmam Bellamy.

Hart."

"Sana asla izin vermem," diyor.

Sıcaklık omurgamdan aşağı kayıyor. Neden, ah neden, alingan kadınlar beni heyecanlandırıyor? Yapıyorlar işte. "Yeterince adil. Buraya beni incelemeye mi geldin?"

"Evet, partiye bunun gerçek olup olmadığını görmek ve seni korumayı istemek için geldim. Geçen haftaki maskeli baloya, benimle bahse giren adamın profilini çıkarmak istediğim adamla aynı kişi olacağını düşünerek gitmedim. Bilseydim, yaptığım şeyi yapmazdım."

"Beni öpmek mi?"

"Hayır," diyor kendinden emin bir şekilde, sonra parmaklarıyla uyluğumda dans ediyor. O seksi, cesur parmaklar. Ardında bir sıcaklık kıvılcımı alevleniyor. "Seninle oynamak."

"Ama oyuncaklarla oynamakta çok iyisin Bellamy," diyorum, elini tutup üzerimden çekerek. Ama . Parmaklarını sıkıyorum. " şu ki, ben de öyleyim."

Gözleri büyüdü. "Ne demek istiyorsun?"

Elini bırakarak ceketimin iç cebine uzandım. "Ev sahipliği yapmam gereken bir parti var. İşte kartım. Evet demiyorum. Bana e-posta gönder, sunumunu dinlemek için bir zaman ayarlayayım diyorum."

Ona kartı uzatıyorum, saçlarını ensesinden çekiyorum ve yanağına bir öpücük konduruyorum, nefesinin yumuşak titreşimi çenemde titreşene kadar oyalanıyorum.

Sonra onu barda bıraktım.

Benimle oynamış olabilir ama ben bu oyunun ustasıyım. Her hafta erkeklerle ve kadınlarla aşk yaşıyorum.

Bellamy Hart ona neyin çarptığını anlamayacak.

YAKALAYABİLİRSEN YAKALA BENİ.

Bellamy Hart ve Easton Ford'un E-posta Yazışmalarından

Sevgili Bay Ford,

Dün gece sizinle tanışmak bir zevkti. Zaman ayırdığınız ve talebimi dikkate aldığınız için çok teşekkür ederim. Sizinle ilgili muhtemel profilim hakkında daha fazla ayrıntı paylaşma fırsatını sabırsızlıkla bekliyorum. Madison ve 73. Cadde'de Doctor Insomnia's adında hoş bir kahve dükkanı var. Bir fincan çay ya da kahve içebilir ve teklifimi tartışabiliriz.

Saygılarımla,
Bellamy Hart

* * *

Sevgili Bayan Hart,

Çikolata sever misin?

Saygılarımla,
En Değerli Düşmanınız

* * *

Sevgili Kendini En Değerli Düşman Olarak

Adlandıran, Sen söyle. Öyle miyim?

Bu Pazar sabahına kadar beni altı şekilde araştırdığınızdan hiç şüphem yok. Hatta dün gece ayrıldığım anda beni araştırdığınıza bahse girebilir miyim? Sorunuzun cevabını zaten bildiğinize bahse girerim.

Saygılarımla
a, Bellamy

Not: Neden düşman olmak zorundayız? Sadece birbirlerinden bir şeyler isteyen iki insan olamaz mıyız? Ben izleyicilerimle büyüleyici hikayeler paylaşmak istiyorum, siz de kendi hikayenizi anlatmak istiyorsunuz.

* * *

Sevgili *Bir Şey İstedğim Kişi*,

Yukarıdaki selamlamaya bakın. "*Değerli Düşmanınız*" ile aynı tınıya sahip değil. Yine de senden bir şey istiyorum.

Saygılarımla,
Yüz Bir Milyonuncu Yeni Hayranınız

P.S. Podcast'iniz çok etkileyici. Bir milyon dinleme için tebrikler. Neden bana daha önce söylemedin? Mesela tanıştığımız gece? Kiminle bilmek güzel olabilirdi. Daisy değil. *En Sadık Aşk Rehberiniz.*

* * *

Sevgili yeni hayranım,

Soruma cevap vermediniz, o yüzden tekrar soracağım. Ayrıldığım anda beni mi?

Saygılarımla,
Romantizme En Sadık Rehberiniz

(Hayranlarım bana böyle sesleniyor. İsterseniz bana sadece Romantik Tanrıça da diyebilirsiniz. Bazıları bana öyle de der).

Not: Ben de sizi araştırdım.

* * *

Sevgili Romantizm Tanrıçası,

ne kadar uygun bir selamlama.

Elbette sen beni araştırdın, elbette ben de seni araştırdım. Senin ve benim gibi insanlar bunu yapar. Evet, çikolatayı ve eskiyi sevdiğini biliyorum. standartlar. Ama mesele şu ki, çevrimiçi biyografilerimizde her zaman kim olduğumuzu söylemiyoruz.

gerçekten öyledir. Carpe Diem'in varlığının özü de budur. Cevap vermediğiniz için tekrar soruyorum, çikolata sever misiniz?

Saygılarımla,
Bana sadece . . . de. Kaçan Adam

* * *

Sevgili . . . Ama sen misin?

Biyografimde yalan söylemedim. Çikolataya bayılırım. Ayrıca kek de güzeldir. Dondurma da öyle. Ancak tüm tatlılar ve ikramlar eşit yaratılmamıştır. Bazılarını diğerlerinden çok daha fazla seviyorum. Bir çeşit talipler gibi.

Saygılarımla,
Bir Çikolata Tutkunu - ve bu alanda kesinlikle favorilerimi oynuyorum

* * *

Sevgili Çikolata Adanmış,

Bu oyunu iki şekilde oynayabiliriz. En sevdiğiniz çikolata türünü sorabilirim ya da isteğinizi kabul edip yarın saat ikide Lulu's Chocolates'da tercihinizi ilk elden öğrenebilirim. Yine de ben bir centilmenim, bu yüzden o saatin sizin için uygun olup olmadığını soracağım.

Ama bir centilmen olmayan yanımda, en çok hangi tür çikolatayı arzuladığınızı keşfetmeyi dört gözle bekliyor. Özellikle de ben Favorilerini oynadığını biliyordum. Eğer istersen telefon numaramı da aşağıya ekliyorum.

Saygılarımla,
Bir Adanmış Dost

* * *

Sevgili beyefendi,

Saat ikide orada olacağım. Bakalım en sevdiğim lezzeti keşfedebilecek ? Ya da varsa bile.

Bu da benim numaram.

Saygılarımla,

Beni Yakalayamasan Bile Kovalamaya Devam Edeceğin Kişi

BELLAMY HART'IN BİR MİLYON KURBAĞA İÇİN PLANLAMA NOTLARI ...

On beş dakika önce gönderdiğim e-postayı geri al butonu var mı? Eğer yoksa, gecikmiş e-posta pişmanlığı için bir başvuru yolu olmalıdır.

Eğer bu bir romantik komedi olsaydı, şimdi kahramanın evine gizlice girdiğim, telesekreterini bulduğum ve çekiçle vahşice yok ettiğim bir sahne olurdu.

Ne yazık ki, dijital çağın zorluklarından biri de dijital bir mesajı dijital bir çekiçle yok edememenizdir.

Yarın daha iyisini yapacağım.

Kelimelerle arası iyi olan o ukala herifle flört etmeyeceğim.

BURKULAN KÜLOTLAR

Pazar gecesi arkadaşlarımla Tribeca'da küçük bir kulübe gidip bir grup izlerken keşiflerim devam ediyor.

İlk gelen benim. Her zaman öyleyimdir.

Hayatta her şey bir pazarlıktır, bu yüzden her avantaj için strateji geliştiririm. İhtimaller hep benim lehime olsun.

Ama Bellamy Hart ile teraziyi nasıl lehime çevirebilirim? Evet, bugün spor salonunda podcast'inin birkaç bölümünü dinledim, daha hızlı koşarken, daha sert kaldırırken kafamda onun çok güzel, çok şehvetli mırıltısı vardı. Onu internette de araştırdım - New England'da prestijli bir okulda müzik ve İngiliz edebiyatı okumuş, sonbaharda Manhattan'ı seviyor ve programını beş yıl önce başlatmış, ardından bu yılın başlarında popüler bir flört tavsiyesi sitesi olan The Dating Pool'a lisanslamış.

Dost mu düşman mı bilmiyorum ama şansımı deneyeceğim. Flört Havuzu beni medya hedeflerime biraz daha yaklaştırıyor.

Bellamy'den istediğim yakınlık, sikime yakınlık. Ama horoz hedefleri şimdilik arka planda kalmalı çünkü onun hayranlarına da ulaşmak istiyorum - büyük bir romantizm meraklıları grubu benim kesin hedefim. Bütün o bayanlar partilerimi mi konuşuyor? Evet, evet ve daha çok evet.

Kulübün içinde grubun ürünlerini satan bir masanın önünden geçiyor ve tişört satan dövme bir çift gotik kızla selamlaşıyorum. Bara doğru yol alıyorum.

ve bir LaCroix sipariş et. Her gece içki içmek gerekmiyor.

Barmen bana bardağı uzatıyor, ona teşekkür ettikten sonra mekanın daracık alanını tarıyorum, aklım kadına dönüyor.

Bellamy Hart Eylül ayında bir Pazar gecesini ne yapar? Arkadaşlarıyla mı görüşür? Pençe ayaklı küvette kıvrılır, pembe cilalı ayak tırnakları baloncuklardan dışarı çıkarken şarap ve kalçalarının arasında patlayan banyo bombaları ile kişisel bakımını mı yapar?

Bu da işime odaklanmama yardımcı olmuyor.

Yaramaz görüntüler, arkadaşlarım içeri girene kadar gri maddenin her tarafını kaplayarak oyalanıyor. TJ ve Nolan bu gece bana katılıyor. Nolan San Francisco'da yaşıyor ama New York'ta vakit geçiriyor, Batı Yakası'na dönmeden önce yemek programı için bazı fırsatlar üzerinde alışıyor. TJ müzik takıntılı biri, o yüzden bu mekanı seçti.

Doğrudan uzun süredir birlikte olduğum arkadaşım ile konuşmaya başladım. "Bir şey bilmem gerekiyor, T-"

TJ'in eli bir trafik polisi gibi havaya kalkıyor, sesi bıçak gibi. "."

Nolan hınzırca gülümseyerek başını sallar. "Dostum. Onun gerçek adını söylememen gerektiğini biliyorsun."

"Bir adam sarhoş olup gerçek adını ve eski sevgiliyle ilgili üzücü hikâyelerini anlattığında, bu cephaneyi elinizin altında bulundurun," diyorum.

TJ atlıyor. "Hey, Easton, bekâr bayan arkadaşlarımı partilerine göndermeye devam etmemi istiyor musun, musun? Çünkü bana akın ediyorlar. Aşk arayan bir sürü arkadaşım var. Yine de seninle daha fazlasını paylaşmam gerektiğinden emin değilim."

"İyi, iyi. TJ," diyorum baş harflerini uzatarak. Tam adından nefret ettiğini biliyorum; sadece onunla dalga geçiyordum. Arkadaşı olarak işim bu, onu diken üstünde tutmak. "Ama bu arada bana bir şey sor. Bütün bunlar senden gelen ayrıntılı bir hile miydi?"

TJ bir elini sakallı çenesinde gezdirerek mekânı tarıyor. "Pazar gecesi hepimizin yeni bir grubu izlemeye gitmemizi mi öneriyorsun? Evet. Suçluyum Easton."

"Hayır. Arkadaşın Hazel'in dün geceki arkadaşını kastetmiştim. Bana tuzak mı kurdun?"

Nolan'ın ela gözleri parlıyor. "Oh, tatlı. Evet de, TJ. Evet de. Ben patlamış mısırımı alayım."

"Neye evet dediğini biliyor musun ki?" Ben de karşı çıkıyorum.

"Hayır," diyor Nolan, avuçlarını ovuşturarak. "Ama eğer sinirlendiysen, bu iyi bir şey olmalı. Ve beni Bay Sakin, Soğukkanlı ve Toparlanmış'ın dengesinin bozulması kadar eğlendiren çok az şey vardır."

"Teşekkürler, Nolan. Minnettarım." Odağımı tekrar TJ'e çeviriyorum. "Hazel'in arkadaşı. Dün geceki şenliğime yanında getirdiği kişi. Bunu sen mi yaptın? Yaratıcı bir zihnin küçük bir satranç oyunu entrikası mı? Yazar tıkanıklığını aşmanın yeni bir yolu mu? Satranç taşlarını tahtamın etrafında hareket ettirerek mi?"

TJ kaşlarını çatıyor, birkaç kez göz kırpmıyor. "Bunu desteklemen gerekecek dostum. Evet, ben şeytani bir dahiyim ama aşk hayatının kimseyi onunla satranç oynayacak kadar etkilediğinden şüpheliyim. Yine de ısıracam. Hazel'in ortaya çıkışının yazar tıkanıklığımla ne ilgisi var? Ayrıca, işimde ne kadar berbat olduğumu söylediğin için teşekkürler."

"Yakında ilham bulacaksın. Ben buna inanıyorum. Ayrıca, her şey başarısız olursa, sadece benim hakkımda yaz."

TJ kollarını iki yana açıyor. "Evet! Teşekkür ederim. Bundan böyle seni bir sonraki seksi aşk romanımın kahramanı yapacağım. Adını da . . . *Come Again*."

"Ah, gerçekten de tüm hanımlar benimle birlikteyken böyle yaparlar," diyorum, çünkü bu çok kolay.

"Daha çok ne halt edersen et anlamında söyledim. *Yine mi geldin?* Okuyucularım kahramanlarını biraz daha incelikli sever," diye şaka yapıyor, sonra bir kez daha ciddileşiyor. "Her neyse, bu *j'accuse* da neyin nesi?"

"Hazel dün gece Bellamy Hart'ı getirdi. Onun hakkında ne biliyorsun?"

TJ *çok da önemli olmayan* bir omuz silkme hareketiyle elini ensesinde gezdiriyor. "Muhtemelen seninle aynıdır - Google ne derse desin. Hazel sadece bir arkadaşını getirmesini istedi."

Nolan omzuma vurdu. "Birileri Easton'ın donunu ."

İçimi çektim. Yanılmıyor. "Spencer'ın barındaki kız," diyorum ona.

"Ohh," diyor Nolan.

"Detaylandır," diyor TJ.

Nolan bunu yapmaktan çok mutlu. "İki hafta önce, bu sik kafalı Spencer'ın barında bir iş notu yazdırdı."

"Yani ona bir cesaret verdin," diyor TJ.

Nolan, "Bahse gireriz, flapper elbisesi giymiş güzel bir kadını tavlayamazdı," diye . "Uzun lafın kısası, kadın onunla birlikte kostüm yarışmasını kazandı. Adam onu denize açılmadan önce sevgilisini öpen bir denizci gibi öptü, sonra kadın numarasını vermeden gitti. Kısacası, güzel bir *intikam* gecesi. Belki de bir sonraki kitabının adını *bu* koymalısın," diyor Nolan, aşk olmayan hikâyeyi bitirirken.

TJ'in sırtışı fazlasıyla memnuniyete dönüşür. "Bu kadınla tanışmak istiyorum. Ona bir içki ısmarla."

"Kız kardeşimin arkasında sıraya girin," diyorum. "Her neyse, bu Bellamy. Karmaşık biri. Sinir bozucu. Bir kırbaç kadar zeki. Bir şarkı kadar seksi."

TJ gülümsüyor. "Ve sen onun senin için yanıp tutuştuğunu mu yoksa senden nefret ettiğini mi anlayamıyorsun?" "Ya da belki ikisi birden," diyorum. "de bir şey biliyor musun diye bakayım dedim."

podcast'inde yer alma isteğine evet demeden önce onun hakkında daha fazla bilgi edinmeliyim."

TJ başını sallıyor. "Hayır. Tek bildiğim Hazel'ın aşk havasında olduğu için sizin etkinliklere katılmak istediği. Ve yanında birini getirmek istedi. Bunun dışında kendi başınasın," diyor, bakışları kısa bir süreliğine dövmeli bir hipster olan barmene kayıyor.

Adam TJ'e gülümsüyor ve içimden bir ses arkadaşımın bu gece eve yalnız gitmeyeceğini söylüyor. TJ çenesini geriye atarak bir çeşit merhaba diyor, sonra dikkatini bize veriyor.

"Bunu şimdi halletmek ister misin?" Ben sorarım.

TJ gözlerini devirir. "Hayır. Çocuklarla dışarıdayım. Onunla sonra ilgilenirim. Şimdilik Hazel'ın arkadaşının seni neden delirttiğini duymak istiyorum. Neden umursuyorsun ki? Romantizm piyasasında olmadığını açıkça belirtmiştin."

O haklı. Peki Bellamy neden kafamın içinde bir yer kaptı?

Tek ilgilendiğim iyi vakit geçirmek. Anna'dan beri ilgilendiğim tek şey bu. Hayatımda daha fazlasına yer yok. Bu partileri tek başıma yürütmek tüm zamanımı alıyor.

Belki de Bellamy'ye podcast teklifi yüzünden kapıldım.

"Partilerimle ilgili bir profil yapmak istiyor. Yarın onunla buluşacağım," diyorum sahneye doğru ilerlerken.

TJ her şey anlaşılmış gibi başını sallıyor. "Bu senin olayın, o yüzden hiç düşünmeden yapmalısın. Bu ve bir şekilde Coupled, Tinder, Match ve benzerlerinden daha büyük bir alete sahip olduğunu kanıtlamak."

Gözlerimi deviriyorum. "Hepsi bu değil." Alay ediyor, sırtımı sıvazlıyor.

"Doğru." "Elbette. Kesinlikle değil," diye katılıyor Nolan.

"Sizin gibi dostlar varken kimin düşmana ihtiyacı var ki?" diyorum sert bir şekilde.

"Her neyse, kulağa hoş geliyor dostum. Bence onunla tanış, parçayı yap, bakalım bir kez olsun kadınları anlayabilecek misin?" diyor TJ. "Ve belki de her şeyde oyun oynamaya çalışmayı bırak. Yarın gel, ne istediğini anlayacaksın ve ona verip vermeyeceğine o zaman karar vereceksin. Easton, bazen her şeyi karmaşıktırıştırıyorsun."

Ona yakıcı bir bakış fırlattım. "Ve sen , Bay Romantik Romancı?"

"Ben sadece karmaşıktırılması gereken şeyleri karmaşıktırırım. Hikayeler gibi. Bu bir hikaye değil. Bu bir hayat. O senden bir şey istiyor; sen de ondan bir şey istiyorsun. Sadece git ve al."

Solist sahneye çıkıp kayıp aşk hakkında mırıldanmaya başladığında gözleri sahneye kayıyor.

Hakkında çok fazla şey bildiği bir şey. Benim de uzman olduğum bir şey.

Ancak geçmişle ne kadar çok oyalanırsam, geleceği o kadar çok gözden kaçırırım.

Grup çalarken yarı , yarı değilim. Bu grubun benim mekânlarımdan birinde çalmasını isteyip istemediğime dair zihinsel notlar alıyorum.

Ama sesli bir nota çıkarmıyorum.

Bu şerefsizlerden biri beni yakalasa, sonra da gidip kur yapacak bir kadın bulmam için bana meydan okusa, aslında başka kimseyi öpmek istemezdim.

Anla işte.

BİR RANDEVU TANRISI

Victoire'ın CEO'su benimle asansörlere kadar yürüyor. Uzun boylu, heykelsi bir siyah kadın olan Angeline, sattığı saatler kadar zarif. "Sizinle iş yapmak güzel olacak, Bay Ford."

"Siz de öyle Bayan Damon," diyorum sponsorluk anlaşmasını imzaladığımız için memnun bir şekilde.

Asansör düğmesine mor bir tırnağıyla vuruyor. "Belki bir gün seni davet etme teklifini kabul edecek cesareti kendimde ."

Gülüyorum. "Sen mi? Sinir mi? Bir uzman gibi pazarlık ettiğinizi gördüm. Çok cesursunuz, Bayan Damon."

O da gülüyor. "Benim cesaretim toplantı odası için saklı. Orada çok havalı olabilirim. Dışarıda mı?" Park Avenue'deki ofis binasının pencerelerine doğru güçlü bir kol sallıyor. "Orası bir orman ve erkekler her zaman bir kaplan istemez."

Alay ediyorum. "Erkekler. Kendileri için neyin iyi olduğunu pek bilmezler." Bilgece başını sallıyor. "Gerçek bu değil mi?"

"Ama cidden, eğer romantizm arıyorsanız, bir partiye gelmelisiniz. Daha önce de söylediğim gibi, açık bir davetiyeniz var. Ve senin için harika adamlar tanıyorum."

Şimdiden onu bir kitap editörüyle, bir risk sermayedarıyla, bir sporcuyla tanıştırdığımı hayal edebiliyorum ve ona da söylüyorum. "Hepsi aşk için oyun oynuyor,"

ekle.

Angeline ürperir. Pantolonunun cebinden telefonunu çıkararak cihazı göğsüne bastırır. "Bu benim yaşam çizgim. Yüz yüze mi? Şimdilik sadece kenardan izleyeceğim."

Ancak çevrimiçi buluşmanın risklerinden bahsetmeye gerek yok, kendine has zorlukları da var. İstemediğiniz patlıcanlı içkilerden çok daha kötü bir beladan bahsediyorum. Angeline akıllı bir kadın ve ne biliyor. Bir erkekten ders almaya ihtiyacı yok. Dünyada geçirdiğim otuz altı yıl öğrendiğim bir şey varsa, o da erkek azarlamasına asla gerek olmadığıdır.

Asansör geldi. "Carpe Diem'in kapıları sizin için her zaman açık Bayan Damon. Ve eğer aklınızda bir erkek varsa," diyorum, sonra sesimi komplocu bir fısıltıya indiriyorum, "sadece bana bildirin. Sizi tanıştırmak için elimden geleni yaparım."

Gülüyor. "Sen sıradan bir aşk tanrısısın."

"Yunan tanrısı. Bebek bezi içindeki sevimli bebek değil."

Bana sertçe bakıyor. "Bir randevu tanrısı, elbette."

"Bunu ben alırım." Vedalaştıktan sonra birkaç kat aşağı inip lobiden geçerek Lexington Bulvarı'na çıkıyorum ve Bellamy ile çikolata dükkanında buluşmaya gidiyorum. Victoire'ı güvenle cebime koyduğum için anlaşma rüzgârları arkamda.

Rory'ye bir mesaj gönderdim.

En sevdiğin kardeşin: Rock yıldızı statüsünden tanrı statüsüne yükseltildim. Yani Victoire ile anlaştım.

Annem ve babamın en sevdiği çocuk: Ooh! Bana şu süper süslü saati al. Craigslist'te satıp bir yıllık kiramı ödeyebilirim.

En sevdiğin kardeşin: Lütfen. Bu iki yıllık kira.

Anne ve babasının en sevdiği çocuğu: SENİNLE HERHANGİ BİR YERDE,
HERHANGİ BİR KÖŞEDE BULUŞACAĞIM.

P.S. Tebrikler. Beni bu akşam yemeğe götür. Vietnam yemeği severim.

En sevdiğin kardeşin: Tamamdır.

Telefonu bir kenara koyuyorum ama yüzümdeki memnun sırıtışı silmeye çalışmıyorum.

Geçen yıl Carpe Diem için harika bir yıl oldu. Ayrıca, istediğim zaman randevu ayarlayabiliyorum. Kendim için ciddi romantizmden kaçınan ama başkalarına bunu getiren yaşam tarzımdan şikayet edemem.

Bellamy burada devreye giriyor.

Onun podcast'ine çıkmak iş için bir nimet olabilir. O yüzden bugün çok uslu bir çocuk olacağım.

Yürürken kulaklıklarımı takıyorum ve TJ'in ekibe gönderdiği yeni çalma listesindeki Cannons melodisine eşlik ediyorum.

Birkaç blok sonra Bellamy'ye on beş dakika erken geldim, böylece Lulu's Chocolates'in raflarını annem ve büyükannem için hediye almak üzere inceley. Hatta belki Rory de. Deniz mavisini dükkâna giriyorum, çikolata kokusunu içime çekmeye ve etrafı tanımaya hazırım ki-

"Karamelli her şeyi severim."

Başımı o güzel sesin geldiği yöne çevirdiğimde, şaşkınlığımı çabucak üzerimden atıyorum.

Kendi planlama oyunumda yenildim. Bellamy benden daha erken . Çikolata dükkanının köşesinde çoktan yerini almış, çantası ve defteri beyaz ahşap bir masanın üzerinde duruyor. Bir ayağını ileri geri sallıyor, ayağında gümüş bir babet var. Solmuş kot pantolon uzun, ince bacaklarını sarıyor ve yumuşak, soluk pembe bir kumaş göğüslerine sarılma şansına sahip. Birkaç düğme açılmış, bluzun altındaki beyaz dantel cami ortaya çıkmış. Kestane rengi saçları omuzlarına dökülüyor ve kahverengi gözleri sadece ... vay canına.

Onunla tanıştığım gece tüy maskesiyle vurgulanmış büyüleyici olduklarını düşündüysem de, gün içinde bir şekilde daha güzeller.

Daha parlak.

Daha cesur.

Ve daha açık renkte, altın sarısı bir kahverengi gibi, sıcak ve ballı ve neden bu kadar güzel olmak zorunda ki?

Ama şimdi onun görünüşü üzerine derin düşünmenin zamanı değil. Antrenman saatindeyiz. "Ama bitter mi yoksa sütlü çikolata mı seviyorsun?" Karşısına geçip oturuyorum.

Çenesini ellerinin arasına alıyor, sonra bir komut veriyor. "Tahmin et."

"Oyunlar başlasın." Sanki ikolata sorusunun cevabını yüzünde bulacakmışım gibi onu süzüyorum. Eminim kişiliğinde bulabilirim. Bellamy şehvetli ama biraz da tatlı. Bu onun podcast kişiliği. Seksi ama romantik.

Karamelli ürünlerden çoktan vazgeçti, ben de çikolata sorusuna şansımı denedim. "Bitter."

Cevabı bir gülümsemedir. ", " diyor.

Masayı ve tüm eşyalarını işaret ediyorum. "Bir süredir burada mısınız?"

"Birkaç dakika önce geldim."

"Ve ikimiz de hâlâ erkenciyiz. Görüyorum ki bu konuda da ortak noktamız var." Bir parmağımı kaldırıyorum. "Bir istisna dışında."

"Eminim partine neden erken gelmediğimi bilmek istiyorsundur." Kahretsin, çok zeki. "Evet."

Bellamy omuzlarını dikleştirir. "Aranıza karışmak istedim. Partilerinizin nasıl olduğunu görmek için. Bu yüzden ilk ben gelmedim."

Ses tonu açık sözlü ve hoşuma gitti. "Dürüstlüğünüzü takdir ediyorum." "En azından bunu yapabilirim."

"Ayrıca keşif becerilerinizi de takdir ediyorum."

Gülümseyerek başını sallıyor. "Hazırlıklı olmayı severim. Belli ki siz de öyle. Hayran olduğum bir nitelik."

Sırıtıyorum. "Ah, benden hoşlanmanı sağlayabileceğimi biliyordum." "Senden hoşlandığımı söyledim mi?" diye alay ediyor.

"Hayır, ama bunu gözlerinden okuyabiliyorum." O güzelliklere bakmak için bir an ayırıyorum. Onun gözlerinde kaybolabilirim.

"Umut sonsuza dek sürer," diye karşılık veriyor.

"Belki de ." Ne de olsa hâlâ onu soymayı umuyorum. "Demek önceden gelmeyi seviyorsun. Çocukken av tüfeğini aradığını hissediyorum. Sınıfta ilk sen el kaldırırdın. Ödevlerini bir gün önce teslim ettin."

"Bunlardan herhangi birine evet demem gerekiyor mu yoksa karakterimle ilgili bu tespitleri zaten yaptınız mı?"

Hafifçe gülerek başımı sallıyorum. "İkimizin de bildiği bir şeyi itiraf etmeye gerek yok."

"Eminim siz de aynıydınız, Bay Ford." Tam isabet. "Aynı kumaştan kesilmişiz," diyorum.

Bellamy not defterine dokunuyor. "Bu arada, hazır mısınız?"

Parmağımı sallayarak onu tersledim. "Bellamy, henüz değil. Kendini hayatın zevklerinden mahrum bırakma. Biraz çikolata istemez misin?" Cam vitrinleri işaret ediyorum. Çökmüş kareler ve lokmalar beni çağırıyor.

"Kendimi zevkten mahrum bıraktığımı kim söyledi? Belki de zaten biraz almışımdır."

Ayağa kalkıyorum, ama sonra yüzümü eğip yanağımı onunkine değdiriyorum. "Kendini asla zevkten mahrum etme," diye fısıldıyorum.

Nefesi kesiliyor ama dudaklarını hızla birbirine bastırıyor. "Yapmayacağım."

Tezgâha doğru ilerlerken bu aksaklığı bir kenara bırakıyorum, örnek bir tabak çikolata alıyorum ve en değerli düşmanıma geri dönüyorum.

Ona bir kare ikram ediyorum. Karamelli hindistan cevizi kremalı bitter çikolata.

Isırıyor ve çikolatanın etrafında inliyor. "Çok güzel," diyor, sonra pembe bir peçete alıp dudaklarının kenarını siliyor.

O çikolatayı yalamak isterdim.

"İşte benim sunumum," diye başlıyor peçeteyi yere bırakarak. "Yapımcım David ve ben partileriniz hakkında konuştuk. Onlarla ilgili derinlemesine bir araştırma istiyor. New York'ta olmazsa olmaz bir bilet haline geldiler. Bekâr bir kız ya da erkek doğum günü için ne ister? Carpe Diem'e bir bilet, çünkü bu biletleri bulmak kolay değil ve bütçesini düşünenler için uygun değiller."

Her iki konuda da haksız değil ve bu benim için sorun değil. "En iyi çöpçatanlar hizmetlerini dolar dükkânı fiyatına satmazlar" diyorum. Savunmam gereken bir marka var.

"Doğru, doğru. İşte bu yüzden partilerinizde o özel kişiyle tanışma şansı hakkında bu kadar çok konuşuluyor. Bir kaşeleri var ve fısıltıları duyabiliyorsunuz: *Eğer şanslıysam, bir davetiye alırım. Daha da şanslıysam, belki bir yıllık üyeliğimi garanti edebilirim.* Etkinliklerin arkasındaki adam hakkında daha fazla şey bilmek istiyoruz."

Benim hikâyemi ortaya çıkarmak zor değil. Hayatımı, aşklarımı, işlerimi yüksek sesle yaşadım. Neden adam hakkında daha fazlasına ihtiyaç duysun ki? "Benim hakkımda ne bilmek istiyorsun?"

"*Nedenini* bilmek istiyorum," diyor coşkuyla öne doğru eğilerek. "Neden New York'un eski moda aşk tanrısı haline geldiğini. Ve neden partileriniz bu milenyumda randevulaşmada devrim yaratma girişiminiz."

"Çünkü kimya önemlidir," diyorum ve konuyla ilgili tek cevabı veriyorum.

"Yapımcımın ele almamı istediği ve dinleyicilerimin bilmek istediği şey bu. Easton, ben pek çok kadına ulaşıyorum. Aşk isteyen kadınlara. Onlara partilerinizi Boyfriend Material, Tinder, hatta eski uygulamanız Coupled'dan ayıran şeyin ne olduğunu anlatmak istiyorum."

Sonuncusundan bahsederken gözlerim seğiriyor. Duyduğum hikâyeler aklıma geliyor. "Romantizm için daha iyi bir alternatif istedim. Özellikle kadınlar online randevuların onları yıprattığını söylüyordu. Konferanslara ve etkinliklere gittiğimde bana söyledikleri buydu."

"Evet, ama neden partiler?"

"Onlar daha iyi," diyorum, basit tutarak. "Ve kadınlara istediklerini vermek istiyorum."

"Bunu bana canlı yayında söyler misin? Kollarımı sıvayıp sizi ve vizyonunuzu başkalarıyla paylaşmak istiyorum."

Benim dilimden konuşuyor. Hedeflerime daha çabuk ulaşmam için bana bir şans sunuyor. Ama daha önce araştırma yapmadığım için yanımdım, bu yüzden bazı sorular yöneltiyorum. "Ne kadar zamana ihtiyacın var?"

"Bir röportaj için stüdyoda yaklaşık bir saat ve partilerinizden birini haber yapmak isterim." Sesi umutla yükseliyor. Gözleri yalvarıyor.

Ama benim de sınırlarım var. Başımı sallıyorum. "Partilerde basın yok. Medya yok. O zaman bu bir parti değil. Bu bir gösteri." "Yeterince adil," diyor.

Yine de pazarlık bitmedi. "Ben de profil istemiyorum."

Kaşları şaşkınlıkla çatılıyor. "Buna açık olduğunu sanıyordum? Az önce söylediğin bu değil miydi? Patronum *senin* hakkında bir profil istiyor."

Ama ben bilmiyorum. "Benim hikayemi bulmak zor değil. Dünyanın benim hakkımda daha fazla şey duymaya ihtiyacı yok. Romantizme odaklansak nasıl olur? İnsanlar Carpe Diem'de bir geceden ne çıkarabilir?"

Belki de tangomuzdaki bu adımı düşünerek bir an duraksıyor. "Tamam. Ben partilere odaklanacağım, Gatsby'ye değil. David'e de söylerim."

Sırıttıyorum. "Evet. Güzel."

Kalemini yere bırakıyor. "O zaman bu hafta içinde stüdyoya gelmek ister misin?"

"Zaman kaybetmiyorsun," diyorum.

"Ne istediğimi biliyorum," diyor kararlı bir şekilde.

Ben de kararlıyım, hem iş için bu fırsatı değerlendirmeye hem de onunla daha fazla zaman geçirmeye ... kendim için.

Ama ben sabırlı bir adamım. Aletimin gündemi biraz daha bekleyebilir. Önce, görüşme. Sonra, onu yatağıma çekmek için yeni bir plan yapacağım.

"Ben de ne istediğimi biliyorum ve bunun için beklemeye hazırım. Ve bunun için çalışmaya." Bakışlarımın birkaç saniye daha onunkileri tutmasına izin vererek ne demek istediğimi açıkça ifade ediyorum. Daha birkaç dakika önce çikolatanın olduğu yemyeşil kırmızı dudaklarının köşesini ısıyor.

"Umarım sabır deponuz vardır," diyor.

"Kesinlikle var."

"Güzel. Ben de öyle."

Belki iki kişi bekleme oyununu oynayabilir.

Ayrılırken ona bir kutu çikolatalı karamel alıyorum. "Bunları yerken beni düşün," diyorum kutuyu avucuna bastırırken. "Sevgiyle, ."

"Elimden geleni yapacağım ama söz vermiyorum" diyor.

"Daha azını beklemezdim," diyorum ve şehre doğru yola çıkıyorum.

SON SÖZ

Bellamy Hart ve Easton Ford'un E-posta Yazışmalarından

Sevgili Easton,

Bugün bana zaman ayırdığınız için tekrar teşekkür ederim, ancak bana ikram ettiğiniz bir kutu çikolatalı karamelin tadını çıkarmak için acele ederken - çok akıllıca, beni ikramlarla sarhoş etmek - size stüdyomun adresini vermeyi ihmal ettim. Bu mektubun altına ekledim. Ama bunu yazarken aklıma stüdyonun nerede olduğunu muhtemelen zaten bildiğiniz geldi, çünkü muhtemelen beni zaten araştırmışsınızdır.

Hazırlık konusunda sizinle aynı fikirde
olan Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

Bir sapık olduğumu düşünmeyin, sizi temin ederim ki değilim ve mahremiyete neredeyse her çok değer veririm. Sadece biyografinizde bulduklarımı ve programınızda paylaştıklarınızı biliyorum. Gerisini etkileşimlerimizden tahmin ettim.

Adres için teşekkürler. Saatleri geri sayıyorum. Büyük

çikolata savaşlarındaki rakibiniz,
Easton

Not: Sütlü çikolatayı tercih ederim. Sorduğun için teşekkürler.

* * *

Sevgili Sütlü Çikolata Aşığı,

Nedense zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorum.

Yine de mahremiyet konusunda söylediklerinizi takdir ediyorum. Bunun için teşekkür ederim.

Ayrıca, beni okuma konusunda bir tür uzman olduğunu düşünmen de çok komik. Bu beni eğlendiriyor, varsayımın.

Sevgilerimle, Bellamy

Not: En sevdiğin tatlı türünü sormadığım için kendimden . Ama artık Sevgililer Günü'nde sana ne alacağımı biliyorum. Büyük, kalp şeklinde bir kutu sütlü çikolata.

* * *

Sevgili Bellamy,

Yine de seni okuma konusunda uzman mıyım? Tanrım, hayır. Sanki herhangi bir erkek bir kadını tam olarak anlama konusunda uzman olmaya çalışabilirmiş gibi. Ben sadece elimden geleni yapıyorum ve senin ipuçlarını öğrenmeye çalışıyorum. Neyse ki, bana çok şey verdin. Etkileşimlerimiz oldukça aydınlatıcı oldu.

Okuryazarlığınız
için, Easton

* * *

Sevgili Easton,

Olur. . Neyi aydınlattılar? Sizin de belirttiğiniz gibi kitap sevgisi ve okuryazarlık dışında mı?

Yine de, adil olan adil. Ben de senin hakkında bir şeyler öğrendim. Mesela, şaşırmaktan nefret ediyorsun. Savaş planlarını seviyorsun. Ve herkesin seni sevmesini istiyorsun.

Isınıyor muyum?

Beni açık bir kitap gibi okuman dileğiyle, Bellamy.

* * *

Sevgili Bellamy,

Sıcak, seni tanımlamak için kullanacağım bir sıfat değil.

İnsanların beni sevmesini isteyip istemediğime gelince, sadece şunu söyleyeceğim: Sözlerimi bir kenara yazın. Seni kazanacağım.

Kararlılığınız için,
Easton

* * *

Sevgili Easton,

Yukarıya bak. Bu yüzden beni ilginç buluyorsun. Kovalamayı seviyorsun.

Seninki *sahip olamayacağın şeyi istiyorsun,*
Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

Yani bana hala katlanamadığınızı söylüyorsunuz.
Meydan okuma kabul edildi.

Easton

* * *

Sevgili Easton,

Senden hoşlanmadığımı mı söyledim?

Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

Hayır. Bunu açık ve net bir şekilde anlayabildim. Belki bir dahaki sefere kostüm yarışması olduğunda tarih boyunca büyük baş düşmanlar olarak gitmemiz gerekecek.

Benim oyum Batman ve Joker'e. Easton

* * *

Sevgili Easton,

Eğer Darth ve Luke ya da Harry ve Voldemort deseydiniz, çekip giderdim.

Belli ki baş düşmanın

Bellamy

* * *

Sevgili Baş Düşman,

Sanki o kadar siyah ve beyaz

olabilirmişim gibi. En sevdiğin

düşmanın,

Easton

* * *

Sevgili Easton,

Senin hakkında siyah ve beyaz diye bir şey yok. Grinin birçok tonundan oluşuyorsun. Ve grinin tonlarından bahsetmişken, Joker'e talibim.

Seninki *şaka değil*,
Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

Seni Joker kostümü içinde düşünmenin beni hâlâ tahrik etmesi inanılmaz. Ve bu senin için sıcaktan daha iyi bir sıfat. Bu arada, iki gün sonra görüşürüz.

Sevgiler
,
Batman

* * *

Sevgili Easton,

Bu senin son sözü söyleme çaban mıydı? Bellamy.

* * *

Sevgili Bellamy,

evet.

Easton

SEKS-POZITIF BÜYÜKANNE

Bellamy ile bu öğleden sonra buluşacağım ve dört buçuk saatten önce zamanı işaretlemiyorum, ancak çikolata aşığını görmeyi kesinlikle dört gözle bekliyorum.

Ama önce, aile.

Spencer'la Central Park West'te Coco'nun gittiği yeni bir spor salonunun önünde buluşuyoruz. Açık kapıların yanında onun bitirmesini bekliyoruz.

"Sence oraya erkeklerle tanışmak için mi gidiyor?" Spencer pencereden sabah sporu yapan elli beş yaş üstü kalabalığa bakarak soruyor. Fitness merkezi yaşlılara hitap ediyor ve burası açıldığında Coco bir ayının böğürtlene sarılması gibi sarılmış.

"Bahsettiğimiz kişi Coco. Tanışabileceği erkeklere güzel görünmek için spor salonuna gidiyor," diyorum büyükannemiz yoga pantolonu ve ona uygun fermuarlı ceketle fit ve düzgün bir şekilde dışarı çıkarken. Bugünün gözlük stili? Çita desenli.

"İkiniz de yanılıyorsunuz," diyor. "Zumba'ya gidiyorum çünkü kardiyo beynimi zinde tutuyor. Ve beyin en önemli cinsel organdır." Sahte bir tiksintiyle başını sallıyor. "Yemin ederim size daha iyisini öğrettim."

Spencer'a omuz silktim. "Asla öğrenemeyeceğiz."

Kuzenim, "Seks konuşmalarıyla bizi her zaman dehşete düşürdüğün için teşekkürler Coco," diyor.

Onun yanağını okşuyor. "Sanırım *bize seks-pozitif bir rol model sunduğun için teşekkür etmek istedin Coco.*"

"Evet, ," diyorum.

Yürürken bir dirseğini ona, diğerini bana takıyor. "Doğum günüm için bir planlama kahvaltısı. Kimin aklına gelirdi ki?"

"Um, sen. Bunu sen istedin," diye belirtiyor.

"Çünkü doğum günlerini planlamak eğlencelidir. Ve büyük beş-o yaklaşırken," diyor deadpan, "ikinizin benim için ne planladığınızı bilmek için ölüyorum." Parkta yürürken Spencer ona benim çoktan reddettiğim bir fikir sunuyor.

Spencer, "Belki seni bir gemi seyahatine gönderebiliriz diye düşünüyorduk," diye teklif ediyor. "Gemi seyahati mi?" diye soruyor, sanki Spencer tersten konuşuyormuş gibi.

"Evet, şu teknelerin suyun etrafında döndüğü şey mi?" diye soruyor.

Kafasına vuruyor. "Sevgilim, bazen kiminle konuştuğunu unuttuğunu düşünüyorum." Bana doğru bir bakış fırlattı. "Lütfen bana bunun senin fikrin olmadığını söyle, Easton."

"Sana gemi seyahatine çıkmayacağını söylemiştim," diye azarlıyorum Spencer'ı.

"Gemi seyahatleri, diğer insanlarla sıkışıp kalmak üzerine kumar oynamak isteyen insanlar içindir. Ben sıkışıp kalmaktan hoşlanan insanlardan biri değilim," diyerek Spencer'a olan isteksizliğini açıklıyor.

"Sana söylemiştim," diye ekliyorum.

Spencer teslim olmak için ellerini kaldırır. "Peki, peki. Bir spa hafta sonuna ne dersin?"

Dramatik bir şekilde iç geçiriyor. "Bir şoförüm, bir varlık danışmanım ve kendime ait bir evim var. Yorgun, çok çalışan, üç küçük çocuğu olan ve her şeyden uzaklaşmak isteyen bir anne değilim. Sıradaki," diyor.

"Ona bunun da kötü bir fikir olduğunu söyledim," diyorum sahnede fısıldayarak.

En sevdiği kahvaltı kafesine vardığımızda gözleri parlıyor. "Parlak bir fikrim var. Beni hafta sonu için Vegas'a göndermeye ne dersiniz? Şehrin sunduğu tüm avantajlardan faydalanabilirim."

İçeri girip *ikramiyeleri* konuşurken kendimi kuşandım.

Coco ile gerçekten hiç sıkıcı bir an olmuyor.

Ayrıca, işimiz bittiğinde tam bir saat uçup gitmiş oluyor - bu da beni aklımdan çıkaramadığım kadına altmış dakika daha yaklaştırıyor.

MONK YEMİNLERİ

Üç buçuk saat sonra, Village'a doğru giderken keşif yeminlerimi ediyorum ve The Dating Pool'un bloguna dönüyorum.

Seks düşünmeyeceğim.

En azından görüşme bitene kadar.

Yapmayacağım. Yapmayacağım.

Yapmayacağım. Yapmayacağım.

The Dating Pool'un binasındaki merdivenleri çıkarken bu atasözünü tekrarlıyorum.

Ben medeni bir adamım. Bir saat boyunca hayatın diğer pek çok harika konusunu düşünebilecek kapasitedeyim - öbür dünya var mı, intikam gerçekten tatlı mı ve kadınlar.

Ve bu bir dakikadan az sürdü. Tamam,

belki *o kadar* medeni değilim. Ama

olmam gerek.

Bellamy podcast stüdyosunun kapısını açtığı anda beynime söyleyeceğim iki şey var.

Kirli hedefler, geri çekilin. İş

hedefleri, sende.

Bu da onu biraz daha yakından tanımanın zamanı geldi demektir. Kiminle uğraştığınızı anlamak her zaman iyidir.

Esmer kız alamet-i farikası olan gülümsemesini bana doğru çevirdiğinde bile - içinde bir parça yaramazlık barındırdığına yemin edebileceğim bir gülümseme - zihnimi işime odaklanmaya zorlayarak etrafıma bakıyorum. "Demek Romantizmin En Sadık Rehberi sihrini burada yapıyorsun?"

"Abrakadabra." Hayali bir sihirli değnek sallayarak mikrofonlara ve miksere işaret ediyor, ardından bir sandalyeye vuruyor.

Bana seksi düşündürmeyen alet ve edevat denizinin önünde rahat bir maviye gömülüyorum. Bu bir ilerleme. Benim için altın yıldız. "Başlamadan önce sana bir sorum var," diyorum.

"Yani bunu böyle mi yapıyoruz?" Oturuyor, bacak bacak üstüne atıyor. "Soruları sen mi soruyorsun?"

"Öyle görünüyor. Bununla aran iyi mi?" "Ateş et," diyor.

Stüdyo düzenini gösteriyorum. "Bu senin için son oyun muydu?" "Podcast mi?"

"Evet."

"Sorduğunuz buysa, küçük bir kızken podcaster olmayı hayal etmemiştim."

"Rüyada ne gördün?" Podcaster'dan kadının kendisiyle ilgilenerek soruyorum.

"Midilliler."

Genç Bellamy'nin bir atı fırçalarkenki görüntüsü inanılmaz derecede sevimli. "Sen de o atlara meraklı kızlardan birisin," diyorum, ses tonumda biraz şaşkınlık var, çünkü bunu ondan beklemiyordum.

Yemin etmek için sağ elini kaldırır. "Suçluyum. Colorado'da büyüdüm. Annem binicilik dersleri verirdi. Biz at insanlarıydık ve ben Appaloosa'ma takıntılıydım."

"Onun adını ya da kızın adını bilmem gerekiyor ve bunu hemen öğrenmem gerekiyor" diyorum.

Birinin evcil hayvanının adı size her zaman o kişi hakkında bir şeyler söyler.

Gülüyor, sonra cevap veriyor, "Bayan Neyin Nesi?"

"*A Wrinkle in Time* hayranı mısın?" "Büyürken en sevdiğim hikaye."

"Bu harika bir kendini keşfetme öyküsü ve Bayan Whatsit Meg için müthiş bir rehber."

"İsmi yerleştirmenizden etkilendim," diyor ve saf bir zevkle farklı bir gülümseme gösteriyor.

Kolayca omuz silktim. "Birkaç kitap okudum."

"Fark ettim. Ve sen onları iyi tanıyorsun." Derin bir nefes alıyor, zor bir şey söylemek için kendini hazırlıyor gibi. "Bayan Whatsit kederimde bana çok yardımcı oldu."

Göz kırptım. Bu kadar açık bir dürüstlük beklemiyordum. "Kitap mı at mı?" Konuyu yumuşatarak soruyorum.

"İkisi de."

"Ne oldu?"

"Annem ben on üç yaşındayken öldü. Yıkıcıydı." Sesi güçlü, ama sanki bu hikayeyi kırılmadan anlatmak için çok çalışmış gibi. "Beni atlara daha da yakınlaştırdı. Belki bunu söylemek garip olur. Ama onlara yakındı ve ata binerek vakit geçirmek, o öldükten sonra kendimi ona bağlı hissetmemi sağladı."

Bu hikâye bende onu teselli etme, belki de elini tutma isteği uyandırıyor. Ama yapmıyorum; sarılmaya ya da sıkılmaya ihtiyaç duyacak türden bir kadına benzemiyor. "Kaybınız için çok üzgünüm. Yine de bir yol bulduğunuza sevindim," diyorum, dokunmak yerine kelimelere güvenerek. Bu Bellamy ve benim için daha uygun geliyor.

"Teşekkür ederim. Ben de bir yol bulduğuma sevindim. Bir süre için bulabileceğimi düşünmemiştim." Yanağındaki gevşek bir saç telini fırçalıyor. "Normalde böyle bir şey teklif etmem ... ama sen sordun ve bilmek istiyor gibiydin, ben de doğrudan ve dürüst olmaya çalıştım."

"Sordum. Ve şimdi öğrendiğim için mutluyum" dedim. Bu kadar açık sözlü olduğu için ben de paylaşmak zorundayım. İlk defa bu kadar açık sözlü oldu.

Bana karşı gardını indirdi ve hayatına devam etmek yanlış geliyor. "Ailemden birini kaybetmedim ama sevdiğiniz birini kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu anlıyorum. Kolay değil ve yeni bir dünyada yolunuzu bulmanıza yardımcı olacak şeyleri bulmanız gerekiyor."

"Çok doğru. Yaşadıklarınız için ben de üzgünüm," diyor sempati ve aynı zamanda bir ağırlıkla.

Birbirimizin bakışlarını ağır bir vuruş için tutuyoruz - bir tür ateşkes. İkimiz de *seni istediğimi* söylemekten daha zor bir şeyi itiraf ettik. Cazibeyi itiraf etmek kolaydır. Acı öyle değil.

"Sonra müzisyen olmak istedim," diyor mikrofon sehpasıyla oynayıp ayarlarken. "Ama çello konusunda üniversite orkestrasının ötesine geçecek kadar yetenekli değildim. Yine de aşk hakkında konuşmaya yeteneğim var, belki de her zaman bu iş için yaratılmıştım. Aşkı severim. Annemden bana geçtiğine inanıyorum. Babam da öyle. İşte bu yüzden podcast'ime başladım. Başarılı olduğu için kendimi çok şanslı hissediyorum. The Dating Pool satın aldığı anda özgürlüğümün bir kısmını kaybettim ama yine de aşkı paylaşabiliyorum. Ve aşk harika bir şey." Sakin bir nefes alıyor ve tekrar gülümsüyor. "Bu röportaj için iyi bir giriş oldu. Hazır mısınız?"

Bellamy'nin aşka hararetle inandığını bilmek güzel - bu da bu görüşmenin işimi artırabileceğinin bir başka işareti. "Her zamanki gibi hazırım," diyorum ve zihnim açık olduğu için kendimi bir kez daha tebrik ediyorum.

Ben hallederim.

OOPS, YINE YAPTIM.

Bana kulaklıkları verdi ve sonra konuya daldı. "Romantizm için büyük ve özel yeraltı partileri düzenliyorsunuz. Bunlar neden bekârların son on yıldır yaptıklarından daha iyi? Uygulamalar aracılığıyla buluşmaktan."

Buna cevap vermek çok kolay. "Bana göre, insanların asla internet üzerinden tanışmaması gerekiyordu. Biriyle bir uygulama aracılığıyla tanıştığınızda, romantik başarı için ihtiyacınız olan en temel bileşeni kaybedersiniz."

"Neymiş o?"

Cevabımı bildiğinden şüpheleniyorum. Carpe Diem'e başladığımdan beri verdiğim cevabı. "Kimya. Önemli, sence de öyle değil mi?"

Bakışlarım onunkilere kilitleniyor ve bahse girerim programından çıkarılacak bir süre sessiz kalıyor. Ama o sessizlikte aramızda bir elektriklenme oluyor.

Gerçekten de kimya.

"Evet, öyle. Ama bu benim sana sorum. Neden kimya *sadece* şahsen gelemmez mi? İnternette gelemmez mi?"

"Bir sürü kurbağaya vurmak zorundasın Bellamy."

Onaylarcasına gülümsüyor. "Doğru, ama bu çok mu kötü?"

"Evet, . Online randevu işinden neden ayrıldığımı sır olarak saklamadım."

"Daha iyi bir fare kapanı yapmak için, demiştiniz sanırım."

"Evet. Bekâr kadınlardan, hatta bazı erkeklerden, internette flört etmekten sadece hayal kırıklığına uğramakla kalmayıp yorulduklarını da duydum. Hatta yenilmişlerdi. Ve daha iyi bir yol olması gerektiğini düşündüm."

"Ve şahsen sadece bu mu?"

"Evet, yüz yüze görüşmek daha iyi. Benzer ilgi alanlarına sahip insanlarla tanışmak. Benzer hedefler. Partilerimde siz de güvенеbileceğiniz insanlarla tanışabilirsiniz."

"İnternet Vahşi Batı'dır. Ben ve ekibim kendimizi işimize adadık ve titiz davranıyoruz. Herkesi araştırıyoruz, herkesi inceliyoruz. Çok sayıda potansiyel eşleşme olduğundan ve tüm misafirlerin gerçekten doğru nedenlerle orada olduğundan emin oluyoruz."

Bana sertçe bakıyor, yüz ifadesi gergin. "Sen bir çöpçatansın."

"Bir bakıma evet," diye cevap veriyorum. "Ama birçok potansiyel eşleşme sunuyoruz. Partilerde bir romantizm büfesi gibi. Evet, çoğu zaman konuklar için aklımda bir eşleşme oluyor ama çoğu zaman da kimya yol gösteriyor. Partiye özellikle biriyle tanışmayı umarak giriyorsunuz ve sonra barın birini görüyorsunuz. Belki de unutulmaz güzellikte kahverengi gözleri ve hayatınızda gördüğünüz en davetkâr dudakları vardır," dediğimde Bellamy'nin gözleri bir an heyecanla parlıyor ama hemen geçiyor. "Ama kıvılcım çıkacağını nereden biliyorsun?" Devam ediyorum. "Onunla konuşursun. Kalabalığın arasında kendine bir yol , bir sohbet başlatırsın ve onun seni esprili bir cümleyle giydirebileceğini öğrenirsin. Ve çok geçmeden, ateşli bir kişiliği, kıvrak bir dili ve düşündüğünüzden daha büyük bir kalbi olduğunu keşfedersiniz."

Dudakları bir sırtışla seğiriyor - bir tanesini dizginliyor. "Ama onu internette de bulabilirsin. Bahse girerim o kadın bir sürü arkadaşlık uygulamasına girmiştir. Muhtemelen beyaz atlı prensini kaçırmayacağından emin olmak istiyordur," diyor.

"Ve o kadın muhtemelen çok meşguldür, arkadaşları, ailesi ve zengin bir sosyal hayatı vardır," diyorum. "Öyleyse neden tüm zamanını uygulamalarda samanları eleyerek geçirsin ki?"

"Onun için buğdayı çoktan bulduğunuza göre?"

"Evet, var. Ben de bunu sağlıyorum. İnsanlar binlerce yıldır yüz yüze görüşüyorlar. Ben sadece her zaman işe yarayan şeyi geri getiriyorum. Eski moda, denenmiş ve doğru yönteme modern bir şans veriyorum." Başımı eğip tepkisini izliyorum. "Hiç biriyle yüz yüze tanıştınız mı ve onunla aynı odaya her girdiğinizde sıcaklığı hissettiniz mi? O vahşi, ateşli enerjiyi?"

"Evet, öyle." Bu muhteşem, dürüst bir cevap. Ama kolay boyun eğen bir kadın değil ve şimdi de eğmesini beklemiyorum. "Psikoloji diplomanız sayesinde bu konuda uzman mı oldunuz?"

"Yüksek lisans derecem kesinlikle zararı yok, ancak uygulamalarla ilgili gerçek dünya deneyimim de var. İyi, kötü, çirkin. Neyin işe yarayıp neyin yaramadığını biliyorum. Uygulama kullanıcılarından hikayeler dinledim, bu yüzden yüz yüze daha iyi bir şey sunabilirim. Ve diyelim ki biriyle yüz yüze tanıştınız- bu tanışma çevrimiçi alışverişlerinizi daha iyi hale getirecektir. Hatta belki tanıştıktan sonra mektuplaşırsınız bile," diye teklif ediyorum çarpık bir sırıtışla.

"Mektuplu bir ilişki. Ne kadar tuhaf," diyor sert bir şekilde.

Ama gözlerindeki sıcaklık titreşimi mektuplarımızda tuhaf bir şey olmadığını söylüyor. "Mektup ilişkisi ciddi bir kıvılcıma yol açabilir. Sence de öyle değil mi?"

Dudaklarının kenarını ısıırıyor, bu bizim ateşli notalarımızı düşündüğünün kesin bir işareti. "Bu mümkün. Mektuplar oldukça . seksi olabilir," diyor saçlarını cilveli bir şekilde savurarak. "Ama kıvılcım ve kimyadan bahsedip duruyorsunuz. Ve dinleyicilerimizin merak ettiğini biliyorum - kıvılcım gerçekten her şey midir?"

"Bu hayati bir şey. Ve bunu bir laboratuarda kopyalayamazsınız. En azından, her romantizmin temelini bir parçası olmalı, sizce de öyle değil mi?"

Gözlerinden kuşkulu olduğu anlaşılıyor. "Bunun bir gücü olduğunu ve nasıl hasat edileceğini öğrendiğinizi inkâr etmiyorum. Ama sadece sizin tarafınızdan seçilenler ve giriş ücretini karşılayabilenler için."

"Çoğu uygulama da ücretsiz değil," diye karşı çıkıyorum.

"Sizin partilerinizin ücreti çok daha yüksek. Ve elbette, belki kıvılcım sunabilirsiniz. Ama kıvılcımı bir kişi seçiyor. O da *sizsiniz*. Peki ya yanılıyorsan?"

"Ama bakın. Kıvılcımı ben seçmiyorum. Sadece cızırdaması için fırsat sunuyorum."

"Davetiye alabilecek kadar şanslı olduğunuz sürece," diyor. "Birçok dinleyicimiz, listeye girbunun kendilerini ne kadar kötü hissettirdiğini söyledi."

"Anlaşılabilir bir durum," diyorum. "Ama bugün bu yüzden buradayım - ne kadar çok reklam alırsam, partiler için o kadar çok talep yaratabilirim. Ve ne kadar çok partiye ev sahipliği yaparsam, o kadar çok insanın aşkı bulmasına yardımcı olabilirim."

Biraz daha sohbet ettik ve beklediğim gibi çivi gibi sertti. Yine de en iyisi bu. Övgü dolu bir yazı istemiyorum ama şüpheleri etkilediğime eminim.

Çok geçmeden röportaj sona eriyor ve bana profesyonel bir gülümseme takınıyor. "Zaman ayırdığın için çok teşekkür ederim Easton. Konu romantizm olduğunda özel ve spesifik bir yaklaşımınız var. Bunu paylaştığın için minnettarım. Carpe Diem hakkında çok şey öğrendim."

Mikrofonda mükemmel bir profesyonel olan Bellamy, sinirli ama adil biri olarak karşımıza çıkıyor

-Bu da geçim kaynağımın tamamen çöp olduğunu düşünüp düşünmediğini ya da fikrini değiştirip değiştirmediğini anlamayı neredeyse imkansız hale getiriyor.

"O zevk bana aitti," diyorum ve umarım parçayı yayınladığında sonuç da zevkli olur.

Kulaklığını çıkarıp mikrofonunu kapatıyor. Ben de aynısını yapıyorum. "Diş çektirmekten daha mı iyi?" diye soruyor.

"Söyleyemem. Hiç çürüğüm olmadı. Ama şüpheliyim, evet."

Bana şuh bir bakış fırlattı. "Mükemmel diş sağlığıyla hava atıyorsun."

Ona inci beyazı sırtışımlı göstererek gülüyorum. "Hepsi kıvılcımın bir parçası."

Yüz ifadesi yumuşuyor. "Kıvılcım hakkında bazı iyi noktalara değindin."
Tüm noktalara değinmek istiyorum.

Ve evet, işte beyin gidiyor. Düşüncelerim kesinlikle sekse geri döndü. Ama hey, röportaj bitti, bu yüzden seks beyninin sahneye çıkmasına izin verildi.

"Bazı kıvılcımlar inkâr edilemez," diyorum alçak bir sesle sandalyeden kalkarken.

Ayağa kalkarken yerden çantasını alıyor. "Aynı fikirde değilim," diye mırıldanıp çantayı omzuna atarken kulağıma bir *gümbürtü* çarpıyor.

Gözlerim gürültüye takıldı. Telefonu cebinden kayıp yere düşmüş olmalı. Eğildim, o uzanırken ben de uzandım. İkimiz de diz çökmüştük, birbirimizden birkaç santim uzaktaydık.

Gözlerimiz kilitlendi. Bakışları çıplak. Yüzündeki o oyunbazlık gitmiş. "Tanıştığımızda bana numaranı vermemen çok yazık," diye fısıldıyorum.

Boynundaki bir damar nabız gibi atıyor ve bu çok seksi. "Onunla ne yapardın?"

"Ben olsam ne yapardım biliyorsun Bellamy."

Başını iki yana sallıyor. "Hiçbir fikrim yok," diyor biraz dumanlı bir sesle. "O gece seni aradım," diyorum.

"Bana mesaj atmaz mıydın?"

"Mesajlaşmak ne istediğini bilmeyen erkekler içindir."

Aramızdaki hava çatırdıyor ve ikimiz de hareket etmiyoruz. "Ne istiyorsun, Easton?" Sorusu lezzetli bir önemle dolu. Olasılıklarla dolu. "Bu kimya hakkında bir şeyler yapmak istiyorum," diyorum kabaca.

anlamı açık.

Stüdyodaki sıcaklık arttıkça aramızdaki sessizlik de artıyor.

Yukarı.

Yumuşak bir ürpertiyle, bir emir fısıldıyor. "Yap ."

Bu kadar yeter.

Dudaklarını ayırdığında ona doğru eğildim. Sıcak bir saniyede, ağızlarımız birbirine kaynaşıyor. Yumuşak dudakları benimkilerin üzerinde kayıyor. Onu biraz daha sert öpüyorum, öpücüğündeki tüm tatların tadını çıkarıyorum. Ağızdaki tarçın kokusu, losyonundaki hanımeli. En çok da Bellamy Hart'ın kollarımda bir öğleden sonra öpücüğünün içinde erirkenki saf seksapeli.

Hâlâ diz çöktüğümüz için biraz yalpalıyor. Bir elimi kalçasına atıp onu sıkıca tutuyorum. "Teşekkürler," diye fısıldıyor.

"Her zaman," diyorum, sonra dudaklarına dönüyorum.

Başparmağımı çenesinde gezdiriyorum, sonra parmaklarımı saçlarının arasından geçiriyorum. Boğazından seksi bir nefes kaçıyor ve ben bu anın çöküşünde oyalanmak istiyorum. Nefesinin yumuşaklığı. Nabzımın yükselişi. Bu öpücüğün her saniyesi lezzetli bir çikolata yemek için zaman ayırmak, her lokmanın tadını çıkarmak gibi.

Bu öpücükle ilgili tek bir şeyi bile kaçırmak istemiyorum. Dilinin ağızımın içinde kaymasından dizlerimin üzerindeki ellerine kadar her şeyi deneyimlemek istiyorum.

Ama en sevdiğim kısım avucunun kalçamdan yukarı kayması.

Oh evet, tatlım. İstediğin yere seyahat edebilirsin. Benim haritamdaki herhangi bir yeri ziyaret edebilirsin.

Eli bacağımda geziniyor, daha yukarı, daha yukarı ve daha derin öpüşüyoruz, ağızlarımız aceleci, çılgınca bir hal alıyor. iç çekişler ve inlemeler duyuluyor. Nefesler hızla girip çıkıyor.

Omurgamda sıcak bir kıvılcım cızırdıyor ve sikim kotumun içinde gümbürdüyor. *Squeak.*

Kapı inleyerek açılıyor, halının üzerinde ağır bir itiş.

Birbirimizden ayrıldık. Ben ayağa fırlıyorum ve o da aynısını yapıyor, ikimiz de nefesimizi tutuyoruz. Girişten uzaklaşırken bir elimi kot pantolonumun üzerinde gezdiriyorum.

Bellamy, boynuz çerçeveli gözlüklü bir adam stüdyoya girerken saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırır. Bakışlarını onun üzerinde gezdirir, tepeden tırnağa, sonra tekrar

Yine manzaranın tadını çıkarıyor gibi.

"Merhaba Bell. Seni görmek çok güzel. Hâlâ burada olduğun için şanslıyım." Sanki bütün gün onu görmek için beklemiş gibi konuşuyor ve burada başka biri var mı diye bakmıyor bile.

"Ben de tam gidiyordum David," diyor, sesi gergin. Ses tonunda geri dönen bir sıcaklık yok. Bizi neredeyse yakaladığı için mi böyle konuşuyor? Onun yapımcısı olduğu için mi? Ya da başka bir nedenden dolayı mı? David ona bakarken bu son ihtimal beni rahatsız ediyor, gözlerinde sahiplenme var.

Onun tarafına hiç bakmıyor. Başka bir yere bakıyor.

"Acele etmene gerek yok," diyor, onun rahatsızlığını görmezden gelerek. "Öğleden sonra birlikte takılabiliriz, ofisimde senaryonun ve diğer şeylerin üzerinden geçeriz. Geç saate kadar çalışmamız gerekirse akşam yemeği için bir şeyler sipariş ederiz. Acelemiz yok Bell." Adamın ses tonu fazlasıyla müstehcen ve bakışları stüdyodaki başka herhangi bir şeye bakma zahmetine girmeden önce göz süzme bölgesine ulaşıyor ve öylece kalıyor. Sonra sırtışı göz açıp kapayıncaya kadar kayboluyor. "Oh."

Gri gözleri bir teftiş gibi yüzüme lazer tutuyor. Ne oluyor lan? Onun bıyık yanığı benim kirli sakalımla uyuşuyor mu diye mi kontrol ediyor?

Odağını tekrar Bellamy'ye çevirir. "Yalnız olmadığını fark etmemiştim."

"Ben" Rahatsız görünüyor ama kendini tutuyor. dikkatlice, sanki tekneyi sallamak istemiyormuş gibi.

"Merhaba. Nasılsın?" Ona soruyorum, çünkü birimizin kibar olması gerekiyor. Belki bu ona odada ondan başka biri daha olduğunu hatırlatır.

Adam bana cevap vermiyor. "Bu akşam Vietnam mı istersin yoksa mı? İtalyan senin favorin, değil mi? Sen seç, biz de istediğimiz kadar senaryonun içine dalalım."

Önemli değilmiş gibi bir şeyler mırıldanıyor.

"Bu kadar güzel bir gömlekle kırmızı sosu riske atmayalım," diyor ve göz kırptır.

İki şeyden eminim: Bu adi herif onu becerebileceğini düşünüyor ve Bellamy'nin kendini berbat hissetmesine neden oluyor. O etraftayken, Bellamy'nin farklı bir yönü ortaya çıkıyor. Mırıldanıyor ve ayakkabılarına bakıyor, kendinden emin bir kadın olmaktan uzaklaşıyor. Keşke ondan bu kadar rahatsız olmasaydı.

Ama benim de bildiğim bir şey var. Eğer ona yardım edebilirsem, edeceğim. "Bayan Hart, eğer görüşmemize devam etmek isterseniz, daha fazla kalmaktan mutluluk duyarım." Ne demek istediğimi anladığını umarak gözlerini yakalamaya çalışıyorum.

Eğer bana ihtiyacın olursa, bu piçten kaçmak için senin yanında olacağım. Başını sallar. "Ben böyle iyiyim.

Teşekkür ederim."

Ne kadar de, gidiyorum. Çünkü onun istediği de bu.

UYGUNSUZ

Stüdyodan uzaklaşırken, o karşılaşmayı tekrar yaşıyorum. İlk seferinde sakinleşiyorum. Ama sonraki birkaç seferde daha da öfkeleniyorum.

Bunu yaptığına inanamıyorum.

Bir kadın iş arkadaşının kıyafetlerine iltifat etmezsin. Bu şekilde olmaz. Sesindeki seksle.

Onu lanet ofisinizde geç bir akşam yemeğine davet ederken ona bir takma ad vermezsiniz.

Ve sen öyle bakmazsın.

Ama bu kuralları biliyor ve onlara göre yaşıyor olmam, önümde çiğnendiklerini gördüğümde ne yapacağımı bildiğim anlamına gelmiyor. Daha da önemlisi, Bellamy'nin ya da başka bir kadının benden ne yapmamı isteyeceğini bildiğim anlamına gelmiyor.

O günün ilerleyen saatlerinde kız kardeşim ve kuzenim Jo'yu takviye olarak çağırdım. O öğleden sonra benimle Doctor Insomnia's Tea and Coffee Emporium'da buluştular. Kız kardeşim için yapışkan ve şekerli bir şey, Jo için de köpüklü bir şey sipariş ediyorum ve geldiklerinde içecekleri önlerine koyuyorum.

Jo'nun sırtıtışı şehir kadar geniş - bu onun tarzı. O bir sanat uzmanı ve tanıdığım en neşeli insanlardan biri. "Vişneli maden suyunu sevdiğimi hatırlıyorsun," diyor.

"Gerçekten harika biri," diye mırıldanıyor Rory, sonra şeker karışımını kapıyor. "Ve benim için karamelli maymun-kino için teşekkür ederim."

Jo gülüyor, mavi gözleri parlıyor, sonra ciddi bakışlarını bana çeviriyor. "Neler oluyor, Easton?"

Bir elimi saçlarımın arasında gezdiriyorum, o hıyar yüzünden hâlâ çok sinirliyim. Ama Bellamy'nin durumunu kimseye açıklamak istemiyorum, bu yüzden ayrıntıları gizli tutuyorum. "Tanıdığım bir kadın var ve bugün birlikte çalıştığı bir adamla tanıştım ve ondan bir tür Harvey Weinstein havası aldım. Arkadaşımın kişisel baloncuğuna yönelik endişe verici bir umursamazlık," diyorum.

Rory gülüyor. "İğrenç."

"Bu korkunç," diyor Jo, gözlerinde sempati. "Ne oldu?"

Onlara daha fazla ayrıntı veriyorum ve sonra, bu benim için yeni olduğu için, omuz silkiyorum ve kör uçuş yaptığımı kabul ediyorum. "Bir şey söylemek bana düşer mi?"

"Ona mı?" Rory sorar.

"Evet. Gerçekten bilmiyorum."

Rory ve Jo gözlerinde soru işaretleriyle birbirlerine bakarlar.

Sonra Jo cevap verir, "Belki de onu önemseydiğini bilmesini sağlamak içindir." Bu yeterince açık görünüyor.

Çünkü . . . İstiyorum.

* * *

O akşam telefonu elime aldım ve dairemde volta atarken Bellamy'yi aradım.

Üçüncü zil sesinde cevap veriyor. "Bana ne kadar harika olduğunu söylemeyi unuttun mu?" diye soruyor, sesi tıpkı tanıdığım kadın gibi çıkıyor.

Ama ben yemi . "Hayır. Bu yüzden aramadım."

"O zaman bu çağrıyı neye borçluyum? Kıvılcım hakkında daha fazla mı konuşacaksın? *Tek* yolun bu olduğunu mu? Ya da başka kurbağa öpüp öpmediğimi mi soracaksın?"

Ses tonumdan tüm alaycı ifadeleri çıkarıyorum. "Hayır. Daha önce aramak istemiştim. Sen iyi misin?"

"Elbette. Neden olmayayım ki?" Ve işte böyle, ses tonundan flörtün bir kısmı sıyrılır, sözleri tamamen resmi ve kesindir. Gardını aldı.

"Olanlar yüzünden," diyorum, nasıl başlayacağımı bilemeden.

"Gittiğin için mi? Hayır. Hepimizin işi bitmişti. Ve sen de Carpe Diem için davanı açtın."

Onun duvarıyla karşılaştım ama bu durumda beni dışarıda tutmasına izin vermedim.

"Bellamy," diye başlıyorum, parka bakan pencerenin önünden geçerken. "David'in seni rahatsız ettiğini hissediyorum ve bunun iyi bir nedeni var. Davranışları tacize varıyor. Az önce seni öptüğümü fark ederse profesyonel olarak iyi tepki vereceğini düşünmedim ve kendini rahatsız hissedersen seni onunla yalnız bırakmak istemedim. Bu yüzden burada kalmamı isteyip istemediğini sordum. Eminim kendi başının çaresine bakabilirsin, bana fazlasıyla yetenekli görünüyorsun. Ama sadece iyi olup olmadığını bilmek istedim."

"Oh . . ." Uzun bir süre sessiz kalır. "Sorduğun için teşekkürler. Ama dürüst olmak gerekirse, sorun değil. Gerçekten, sorun yok."

İşte o sert kız görüntüsü.

Kaşlarımı çatıyorum. "Emin misin?"

Derin bir iç çekti. "Ciddiyim. Sorun değil."

Ama üç kez iyi olduğunu söyleyen biri hiç de iyi değildir. "Seni rahatsız ediyor mu?"

"Önemli değil. Çok daha kötü durumda olan kadınlar tanıyorum. Bazı arkadaşlarımla hikayelerini duymalısınız."

"Ama bu şekilde olmak zorunda değil," diye .

"*Senin* için değil. Ama bu, işyerindeki kadınlar için hayatın bir gerçeği. Bir noktada, bir düzeyde bununla başa çıkmak zorunda kalmamış kimseyi tanımıyorum."

Bu kadar boyun eğmiş görünmesinden nefret ediyorum. "Ama hiçbiriniz bunu yapmak zorunda değilsiniz," diye itiraz ediyorum.

"Programım flört ve romantizm hakkında," diyor kaderci bir iç çekişle. "Bu da bazı insanların istedikleri her şeyi söyleyebileceklerini düşünmelerine neden oluyor. Kıyafetlerim hakkında konuşmak gibi. Ya da dik dik bakmak gibi. Ama o hiçbir zaman çizgiyi aşmadı."

"Bu onu doğru yapmaz."

"Tabii ki hayır. Ancak bu, bunun talihsiz bir gerçeklik olmadığı anlamına gelmiyor."

Bir elimi yüzümde gezdiriyorum. Bu hiç iyi değil. "Eğer bu kız kardeşimin başına gelseydi ..."

İçtenlikle gülüyor. "Ben senin kız kardeşin değilim. Ve bu çok iyi bir şey, değil mi? Dilinin boğazımda ne kadar derin olduğunu düşünürsek."

Küçük bir kahkaha atıyorum. "Evet. Kesinlikle evet." Bu konuşmayı bitirdiğini hissedebiliyorum ama peşini bırakamıyorum. "Bazı şeyler var-"

"Teşekkür ederim. Easton, gerçekten. Tüm bunları söylediğin için minnettarım ama onun hakkında konuşmak istemiyorum. Yapımcım olması yeterince zor ve program hakkında söz sahibi olmasından nefret ediyorum ama o hep konuşuyor. Onu dinlemek zorunda olmak berbat ama hayat bu. Nerede yaşadığımı bilmiyor ve doğrudan telefon numaramın onda olmadığından emin oldum," diyor ve sesinde mutlak bir zevk notası var. Sanki bu meydan okumadan memnunmuş gibi. "Ev hayatımın etrafındaki tampon benim direniş eylemim. O yüzden buradayken onun hakkında konuşmamayı tercih ederim."

Pencereden dışarı bakıyorum, başka bir şey arıyorum, başka bir şey. Eğer bırakmamı istiyorsa, bırakmalıyım. Ama elim boş dönüyorum. "Partin için beni araştırmadığın gerçeğini konuşalım."

Diyor ki, konuşmayı yeniden yönlendiriyor.

Göz kırpıyorum. Neden bahsediyor bu? "Ne demek istiyorsun?"

"Hadi ama. Hepiniz *araştırmamı* yapıyordunuz ama orada bilmiyordunuz," diyor benimle alay ederek. Çünkü biz böyle yaparız.

Ve eğer idmana geri dönmesi gerekiyorsa, beni tanıdık, şakacı bölgeye itmek onu güvende hissettiriyorsa, bu sınıra saygı duyacağım.

"Çünkü Hazel'a açık bir davetiye verdim," diye belirttim. "İsteddiği herkesi davet edebileceğini söyledim. *Artı bir* kişiyi zor araştırdım."

"Kendine bunu söylemeye devam et kovboy," diyor. "Ama sen ve ben gerçeği biliyoruz."

"Neymiş o?"

"Partini bastım," diyor, şarkı söyler gibi, sanki beni dürtüyormuş gibi.

Ve öyle.

"Peki. Yaptın," diyorum, kabul ederek.

"Numaran bende var," diye alay ediyor.

"Evet, var. Onu sana ben verdim."

"Ve ben de sana benimkini verdim," diyor dikkatle.

Ohhh, anlıyorum. *Bana* numarasını verdi. Aramızdaki bu şey -her neyse- bir seçim. Karşılıklı bir seçim ve bu yüzden ofisteki çift camlı kapıları açtığında karşılaştığı rahatsız edici şeylerin tam tersi.

İş görüşmesi bitti; bunu açıkça belirtiyor. O ana odaklanmalıyım. Akışına bırakmalıyım. "Size bir sorum var, Bayan At Sever."

"Beni ara."

"Hala ata biniyor musun?"

"Seviyorum." Sesine kesin, hülyalı bir gülümseme giriyor. "Bazı hafta sonları şehir dışında küçük bir yere gidiyorum. Babam karısıyla birlikte Connecticut'ta yaşıyor.

-Üvey annem. O harika biri ve harika bir ahır buldular."

Takdirle ıslık çalıyorum. "Eminim at üstünde seksi görünüyorsundur." Gülüyor. "Evet, öyle. Peki ya sen?"

"Atın üzerinde seksi görünüyor muyum?" "Evet. Öyle mi?"

Gece gökyüzüne bakıyorum, yıldızlar uzakta belli belirsiz parıltıyor.

"Sanırım buna sen karar vereceksin."

"Belki bir gün bunu gerçekten yargılayabilirim kovboy."

"Belki," diyorum, bu şehirde onu nerede bulabileceğimi merak ediyorum. Onu hayal etmek istiyorum. "Nerede yaşıyorsun?"

"Chelsea. On altıncı ve yedinci. Benim için çalışan şirin bir stüdyo."

Bunu mükemmel bir şekilde hayal edebiliyorum. Bunu herkese söylemediğini bildiğim için bana söylemesi benim de hoşuma gitti. "Bir sonraki partim 19. Cadde'deki bir depoda."

"Belki ben bozarım," diye dalga geçiyor. "Partilerimden nefret ediyorsun."

"Nefret güçlü bir kelime."

"Ama yine de kullandım."

"Sen yaptın." Sonra sesi tekrar değişiyor ve boğazını temizliyor. "Ve belki de onlardan nefret ediyorum."

"Gerçekten mi?"

İç çekiyor. "Birazcık. Ama *hayat böyledir*. Farklı şeylerden hoşlanıyoruz ve bu işler böyle yürüyor. Batman ve Joker, sonuçta."

"Sonuna kadar baş düşmanlar," diyorum.

İkimiz de bir süre sessizce oturduk, sonra o . "Hey, gitmeliyim. İş için bazı şeyleri bitirmem gerekiyor."

Dik oturuyorum. "Tabii. Elbette. Görüşürüz." "Evet," diyor.

"Belki görüşürüz."

İkna olmuş gibi görünmüyor. Ben de tekrar görüşeceğimizden emin değilim ve bu beni rahatsız ediyor. "Çok ilginçti."

"Öyle, kovboy."

Telefonu kapattı. Telefona bakıyorum, sanki bütün bu konuşma yabancı bir dilde gerçekleşmiş gibi hissediyorum.

BELLAMY HART'IN BİR MİLYON KURBAĞASI ...

Bölüm: İnsan Algoritması

Bunu hayal et:

Bir sonraki doğum gününüze bakıyorsunuz. En iyi arkadaşınız evlenmek üzere nişanlandı. Diğer yakın arkadaşınız ilk bebeğini bekliyor. Ofiste koridorun sonundaki kadın hayatının aşkını Tinder'da buldu. Etrafınızdaki her yerde aşık insanlar var.

Bu sizin de uzun zamandır aradığınız bir şey.

En azından ben öyle yaptım. Ve biricik aşkınızı ararken pek çok kurbağayı öpmeniz gerektiğini öğrendim. Bu yolda, yeni ve eski moda bir şey olan Carpe Diem partisi de dahil olmak üzere birçok randevu yoluna girmek isteyebilirsiniz.

Son zamanlarda dinleyicilerimiz bu etkinliklerden birine nasıl davetiye kazanabileceklerini soruyorlar. Şehirde çok konuşuluyorlar. Bir gecenin kaderinizi değiştirebileceği, Bumble, Tinder ve diğer tüm atlıkarıncalara son verebileceği düşünülüyor.

Sevgili dinleyiciler, romantizm konusunda en sadık rehberiniz olarak, dünyaları vaat ediyor gibi görünen o davetiyelerden birini kapmazsanız hiçbir şey kaçırmayacağınızı bilmenizi sağlamak için buradayım.

Ve bir tane bulsanız bile, o süslü, şık, demeye dilim varmıyor *ama abartılı* partilerde aşkı bulacağınızı kim söyleyebilir?

Bakın, ben aşkın her şeyi fetheden gücüne inanırım. Times Meydanı'ndaki billboardda dünyaya anlatılan türden bir aşk.

Ve elbette pek çok kişi bu partilerde aşkı buldu. Bunun için kocaman bir yaşasın. Ancak çoğunuzun bir şansı bile olmayacak ve bu sizin suçunuz değil. Partilere katılmak çok pahalıya mal oluyor, ayrıca ev sahibinin radarına girmeniz gerekiyor.

Bu partiler insan algoritmasına güvenir. Bir kişi sizin için bir eşleşme listesi seçiyor. Carpe Diem partileri, şehrin güzel ve zeki insanlarına hitap eden elitist, aşırı küratörlü partilerdir - şehrin aynı zamanda bir kapitalist olan eski moda Aşk Tanrısı tarafından kazanan olarak tayin edilenler.

Bunu sadece benden duymayın. Bunu adamın kendisinden de duyabilirsiniz. Easton Ford ile görüşüm ve size partilerinin neden gelecekteki aşkınızla tanışmanın en iyi ve tek yolu olduğunu anlatmaktan mutluluk duyuyor.

Düzenlenmiş röportajımız aşağıda yer almaktadır.

* * *

İşte, doğrudan kaynağından. Ama bu romantizm bağımlısının fikrini değiştirmedir. Bu partilerin tek şansınız olup olmadığını merak eden herkese söylüyorum. Değil.

Cesur olun dostlarım. Devam edin. O çevrimiçi profilleri oluşturmaya devam edin. Sağa ya da sola kaydırmaya devam edin.

Turşu kursuna git. Bara. Caz kulübüne. Bir spor salonuna yazılın. Kahve dükkanında çalışan adama çıkma teklif et.

Carpe Diem daveti almazsanız bir şey kaçırmış olmazsınız.

Bu fırsatı kaçırmamanızın tek yolu, hayatınızın büyük aşkını bulmak için her taşın altına bakmaktan .

Bütün kurbağaları öp!

Romantizme en sadık rehberiniz burayı kapatıyor.

RUTHLESS

Bellamy Hart ve Easton Ford'un E-posta Yazışmalarından

Sevgili Bellamy,

gerçekten mi?

Easton

* * *

Sevgili Easton,

Dürüstlükten başka bir şey yapacağımı mı sandın?

Bellamy.

* * *

Sevgili Bellamy,

Dürüstlüğü takdir ediyorum. Ama bu karakter suikastıydı ve sen de bunu biliyorsun.

Easton

* * *

Sevgili Easton,

Senden alıntı yapmak için. . . *Gerçekten mi?*

Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

İyi. Ama en azından değerlendirmenize şiddetle katılmıyorum. Ve sizinle konuşup nedenini açıklamak istiyorum.

Easton

* * *

Sevgili Easton,

Şu an konuşuyoruz. Dinlemekten mutluluk

duyarım. Elimden geleni yaparım,

Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

Stüdyona girmeyeceğim. İş yerinize gelip bunu neden yazdığınızı öğrenmek istemeyeceğim. Sadece yüz yüze konuşabilir miyiz diye soracağım. Cevabınız hayırsa, yoluma gideceğim ve bir daha benden haber alamayacaksınız. Kararlı bir orospu çocuğu olsam bile her zaman bir centilmenimdir.

Easton

* * *

Sevgili Azimli Orospu Çocuğu,

Dürüstlük seksidir. Centilmenlik de öyle. Sokağın aşağısındaki spor salonundayım. Daha sonra mı?

Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

Ne biliyorsun? On dokuzuncu caddedeki depoda bir sonraki parti için hazırlanıyorum. StairMaster'a saldırmayı bitirdiğinde uğra. Adres aşağıdadır.

Easton

* * *

Sevgili Easton,

StairMaster kullandığımı nereden biliyorsun?

Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

En saldırılabilir kardiyo parçasıdır. Ergo, senin için mükemmel.

Easton

* * *

Sevgili Easton,

Tuş. Antrenmanımı kısa keseceğim. Kırk dakika sonra görüşürüz.

Bellamy

CENTILMEN BİR SIKICI

Bellamy'nin depoya için zilin düğmesine bastığımda hâlâ kırmızı görüyorum. Endüstriyel asansörün iniltisi, asansör yükselirken dişlilerin krank sesiyle birlikte onun gelişini müjdeliyor.

Beklerken sabırsızlıkla oflayıp puflayarak kapıya .

Asansör açıldığında, yoga pantolonu ve spor sütyeni giymiş, terli, darmadağınık bir Bellamy görmeyi bekliyordum. Bunun yerine, onun saçma sapan görsel ikizi vardı. Ve, hayatımı sikeyim, o da aynı derecede seksi.

V yakalı bir tişört, kot pantolon ve Converse spor ayakkabılarıyla dışarı çıkıyor. Parlak kırmızı dudakları dışında makyaj da yapmamış ve saçlarını at kuyruğu yapmış. Spor sonrası duştan yeni çıkmış, her zamanki gibi çekici.

Parça için hâlâ kızgınım ama artık ben de tahrik oldum.

Kolumu sallayarak ona endüstriyel tarzdaki çatı katına girmesini işaret ediyorum. Burada neredeyse hiç mobilya yok. Sadece bir piyano var.

"İçeri gel," diye homurdanıyorum ondan uzaklaşıp enstrümana doğru yürürken. "Arkadaşlarıma nerede olduğumu haber vereyim mi?"

Ona *bu konuda şaka yapma* diyen bir bakış fırlatıyorum.

"Hayır." Ellerini teslimiyetle kaldırıyor. "İyi o zaman.

Kötü şakaydı."

"Bir sorun olduğunu düşünseydiniz buraya gelmezsiniz sanırım."

"Haklısınız. Bir sorun yok. Burada olmaktan memnunum."

"Güzel. Benimleyken de böyle hissetmelisin." Piyanoya ulaştığımda dönüp kollarımı kavuşturuyorum. "Yani, bu tam bir balta işiydi."

Çenesini kaldırıyor. "Ben buna balta işi demezdim. Adil ve dürüst bir değerlendirmeydi."

Kaşlarımı çatıyorum. "Buna adil mi diyorsun? Benim hakkımda gerçekten böyle mi düşünüyorsun?"

Bir çeşit usta kuklacı olduğumu mu? Bir tür elitist çöpçatan mı?"

Bakışları "*duh*" diyor. "Easton, sen şeylerdensin," diyor, değerlendirmesi soğukkanlı ve eşit.

Gülümsüyorum. "İnanılmaz fırsatlar sunuyorum." "Ben de onları programımda değerlendiriyorum."

Parmağımı göğüs kafesime bastırıyorum. "İnsanların tanışmasına yardım etmek benim işim."

Kendisini işaret ediyor. "Ve bu yöntemlerin işe yarayıp yaramadığını analiz etmek de benim işim."

"Ben buna analiz demezdim. Bu bir iç boşaltmaydı," diyorum ona bir adım daha yaklaşarak. "Ve beni bu kadar küçük gördüğüne ciddiye inanamıyorum."

"Bugün başına gelen en kötü şeyin bu olduğuna ciddiye inanamıyorum."

"Bugün bana başka ne oldu sanıyorsun?"

"Bir parça sakıza mı bastınız? Çöp kutusuna mı çarptınız? İş yerinde pisliklerle mi uğraştınız? Bu sadece bir hikayeydi. Sadece bir haberd. Bu düzeyde bir tepkiyi hak etmiyor."

Nasıl bu kadar soğukkanlı olabiliyor? "Programınızda işimi parçalara ayırdınız. Benim partilerim insan algoritması değil. Online randevular da çözüm değil."

Omuz silkiyor, saçının bir tutamını omzundan savuruyor, sanki bütün bunlar önemli değilmiş gibi. "Easton, ben gördüğümü söylerim. Bazı başarılar elde etmiş olabilirsin. Aferin sana. Ama bu partiler herkes için erişilebilir değil. Fiyatları yüksek, abartılı ve gerçek şu ki herkes için romantizm var." Tavandan tabana pencereleri işaret ediyor. "İnsanlar

en garip şekillerde buluşabilir. Benim de başıma geldi. Ve sizin yolunuzun en iyi yol olduğu fikri, açıkçası, rahatsız edici."

Burun deliklerim alevleniyor ve içimde bir öfke ejderhası çırpınıyor. "Bunun kendi hayatında olduğunu gördün mü? Bunu mu demek istiyorsun? Bir adamdan mı bahsediyorsun?"

Gözleri hınzırca bir merakla parlıyor. "Kıskanıyor musun? . kıskanıyor musun?" Sesi benim iyiliğim için fazla mutlu geliyor.

"Evet," diye sızlanıyorum, yaklaşıyorum. "Evet, kıskandım amına koyayım."

"Neden?" O da yaklaşıyor. "Başka erkeklerle çıktığım için mi?"

Omuz silkiyorum. "Belli ki öyleyim."

"İçimde bir his vardı." Daha eğiliyor ve sahnede fısıldıyor: "Sana çok önemli bir şey söyleyeceğim."

"Evet?"

Gözlerini kısarak yüzüme baktı. "Kendini aşmalısın. Çünkü yazı seninle ilgili değildi. Geçmişte çıktığım erkekler seninle ilgili değildi. Bunların hiçbirisi seninle ilgili değil. O yüzden bırak gitsin."

"Aramızda bir tür anlaşma olduğunu sanıyordum," diye sızlanıyorum.

Göğsümü işaret ediyor. "Evet, şöyle olacak. Ben işimi yapıyorum, sen de yapıyorsun. Ve bunu yaparken, gülünç derecede seksisin ve bu beni çıldırtıyor. Zihnini beni heyecanlandırıyor. Mektupların beni heyecanlandırıyor ve bu beni çok ediyor. Ama yine de işimi yapacağım. Ve bugün yaptığım da buydu. İşimi."

Daha önce hiç bu kadar tahrik olmadığımı eminim.

Ama dahası da var. Az önce benim kadar tahrik olduğunu söyledi?

Sertçe yutkunuyorum. "Mektupların seni

heyecanlandırıyor mu?" Gözlerini deviriyor. "Bu

kadar şaşırmış gibi davranma."

Dudaklarını sırtarak seğiriyor. "Peki, bu konuda ne yapacağız?"

Eli gömleğimin yakasından tutup yukarı ve beni kendine çekiyor.

"Tanıştığımız gece yapmamız gereken şey."

O gür kırmızı dudaklarının köşesini kemiriyor. Rujunu sürmek için biraz zaman ayırmış olması beni daha da sertleştiriyor. Burada kızılağaç seviyesinden bahsediyoruz.

"Bunu ," diye kabul ediyorum.

Rüya gibi kahverengi gözleri arzuyla parlıyor. Yumruğu yakamın etrafında sıkılaşıyor. "Ve hemen şimdi onu becermemiz gerekiyor."

Bir kolumu beline doluyor, elimi sırtının alt kısmına doğru uzatarak kıvrak bedenini kendime doğru bastırıyorum. Sert bedenimle aynı hizaya geldiği anda gözleri kapanıyor ve dudaklarının arasından ürpertici bir nefes geçiyor.

Başladı.

Onu daha da yakına çekerek, ağzını eziyorum. Onu şiddetle öpüyorum, dişlerim, dilim ve ateşimle. O da beni aynı şekilde öpüyor, sanki bir şişe ateşli tekilayı aramızda dolaştırıyormuşuz gibi. Alt dudağını dudaklarımın arasına alarak sertçe emiyorum ve istediğim kadının kalbinden baş döndürücü bir inilti çıkarıyorum.

Dudaklarımızı ayırıyor, gözleriyle beni yakacak kadar geri çekiyor, sonra yüzümü tutuyor. "Bir podcast parçasına kızdığına inanamıyorum," diye tıslıyor.

"Benimle uğraştığına inanamıyorum," diye tıslayarak karşılık veriyorum.

"Ama gerçekten inanmadığım şey" -elini gömleğimin önünden geçirip kot pantolonumdan çekerek- "bunun aramızdaki skoru değiştireceğini düşünmen."

Sırıttıyorum ama hâlâ öfkeliyim. "Tatlım, iyi bir sevişmenin bana karşı hissettiklerini değiştirmeyeceğini biliyorum. Ama umurumda değil."

Kaşları çatılıyor. "İyi olacağını nereden biliyorsun?"

Onu bıraktım, gömleğinin eteklerini tuttum ve manzarayı seyrederek gömleğini çıkardım. Basit, beyaz pamuklu bir sutyenin içinde muhteşem memeler. *Hiç umurumda* olmayan bir görünüm ve bu kadına çok yakışıyor.

"Bu iyi bir sikiş olmayacak. Şimdiye kadarki en iyisi olacak," diyorum.
Onu.

"Öyle olsa iyi olur. Bunun için antrenmanımı kısa kestim," diye alay ediyor.

"Sikimin zamanını StairMaster'dan daha iyi değerlendireceğine söz ver,"

diyorum. Parmakları göğsümdeki kıllarla oynuyor, sonra karın kaslarım boyunca pantolonuma doğru ilerliyor. Ama ön sevişme için sabrım yok. Giysilerimizin geri kalanını çıkaracak sabrım bile yok.

Kotunun düğmesini açıyorum, elimi acımasızca bacaklarının arasına kaydırıyorum ve sırlıklam olduğunu fark ettiğimde hayatımın en tatmin edici iniltisini çıkarıyorum.

"Dediğim gibi, beni istiyorsun," diyorum.

Islaklığını okşarken yarı alaycı yarı zevkten kaybolmuş bir halde gözlerini deviriyor. "Asla inkar etmedim," diye mırıldanıyor.

Tatlı, ateşli amını okşarken dudaklarımı kulağına bastırıyorum. " dön ve kotunu indir. Şimdi her antrenmanı kısa kesmek istemeni sağlayacağım."

Saniyeler sonra, kot pantolonu darmadağınık, bir bacağı üzerinde, bir bacağı dışında. Benimkinin fermuarı açıldı ve çantasından çıkardığı bir prezervatifi bana doğru itti.

"Hazırlıklı gelmişsin."

"Sadece çeneni kapa ve aletini ört," diyor pozisyonunu alırken. "Kadın ne isterse," diyorum prezervatifi boyumdan aşağı yuvarlayarak. Sonra Kalçalarını tutup kıcını yukarı kaldırıyorum.

Piyanonun kenarını tutuyor ve aletimin başını tüm o lezzetli kayganlığa sürüyorum ve bu kadınla temastan dolayı akıl almaz bir zevkle inliyorum.

Şehvetli iniltisi depoda yankılanıyor. Kalçasını kavıyorum, parmaklarım etine batıyor. "Sert mi istiyorsun? Sert mi istiyorsun?"

"Evet. Konuşmayı kes ve gir," diyor kelimeleri gıcırdatarak. Bu çok açık.

İçine batıyorum, onu dolduruyorum. Tamamen içine girdiğimde, şehvet dalgalar halinde içime hücum ederken hareketsiz kalıyorum. Onun sıkı sıcaklığı sikimi kavırıyor, tepeden tırnağa beni aydınlatıyor.

Sonra, ona istediği şeyi vereceğim.

Sevişme şeklimizde yavaş ya da nazik hiçbir şey yok. Kentucky Derbisi'nde koşan iki safkanız, bitiş çizgisine doğru cehennem gibi gidiyoruz. Zor, sert ve şu anda ihtiyacım olan her şey.

Her cezalandırıcı hamleye kirli bir iniltiyle karşılık veriyor. Pompalarken kıcını sertçe sıkıyorum.

Onun cevabı? Yüksek sesle, gırtlaktan bir çığlık.

Daha derine iniyorum. Başı öne düşüyor, kollarına dayanıyor. Kıcını kaldırıyor ve benden acımasız tempomu sürdürmemi istiyor. Onun her işaretini okuyorum ve onu her gördüğümde istediğim gibi muhteşem vücuduna .

Bu kirli, çaresiz anda kendini tamamen bana teslim ediyor.

Başını çevirip, büyülenmiş gibi beni izliyor.

Dudakları ayrılmış.

Gardını indirdi.

Gözlerinde vahşi bir şehvet parlıyor.

Sonra fısıldayarak muhteşem sözler söylüyor. Artık öfke yok. Sesinde nefret yok. "Lütfen . . . Gelmeyi çok istiyorum."

"Ve yapacaksın da." Elimi bacaklarının arasına kaydırıyorum, parmaklarımı klitorisinin lezzetli yükselişinde gezdiriyorum.

Titriyor, ben ovdukça tüm vücuduna yayılan bir dalga.

Birlikte mutluluğun sınırını kovalarken sesleri inanılmaz derecede yükseliyor. Piyanonun kenarını can havliyle tutuyormuş gibi kavırıyor, parmak eklemleri bembeyaz, ben okşadıkça, ben becerdikçe ve ben onu uçurumun kenarına götürdükçe vücudu geriliyor.

Çığlık atıyor, bitmeyen, titreyip sarsıldıkça ve orgazmı dünyasını ele geçirmiş gibi göründükçe devam eden çılgın bir inleme patlaması.

Serbest bırakılmam sert ve hızlı bir şekilde aşağı iniyor, şehirdeki bizden başka her şeyi siliyor.

Dünyaya geri döndüğümde hala nefes nefese, yarı çıplak ve bitkin bir haldeydik. yavaşça çıktığımda, yumuşak yüz hatlarıyla arkasını dönüyor ve yüzümü avuçluyor. "Buna ihtiyacım vardı. Hem de çok" diyor minnettar bir iç çekişle.

"Bana nedenini söyle," diye .

Parmağını kaldırıyor. "Bir kıza bir saniye ver, seni kararlı orospu çocuğu."

Sırıttıyorum. "O zaman bir centilmen olacağım."

"Güzel. Tüm bu 'centilmen orospu çocuğu' görünümü sana yakışıyor."

Tuvalete gidiyoruz ve bir dakika sonra çıktığımda piyanonun tepesinden "Like a Virgin" şarkısının tınısını duyuyorum. Kalbim boğazımda, imdat çağrısına cevap vermek için telefona atlıyorum.

SİZE SÖYLEMİŞTİM

Telefonu elime alır almaz uygulamaya giriyorum ve büyükannemi arıyorum. Neşeli bir sesle hemen cevap veriyor, "Merhaba benim küçük cımcimem."

Geçmişten gelen bir patlamadan bahsediyoruz. "Beş yaşımdan beri bana böyle hitap etmemiştin. Gerçekten zor durumda olmalısın." Mayday uygulamasından konumu kontrol ettim. Coco sadece birkaç blok ötede. "Salı akşamı The Supper Lounge'da mısınız?"

"Evet. Sana daha sonra evde olacağımı söylemiştim, ufaklık. Ama kedi iyi, değil mi?"

Doğru. Kedi pençesi planı. Cüzdanımı kot pantolonumun cebine sokarken sahte acil durum moduna geçiyorum. "Priscilla'nın tırnağı kırıldı. Acil serviste. Sana ihtiyacı var."

"Hayır!" Coco öyle bir çığlık atıyor ki telefonu elimden bırakıyorum.

Bellamy banyodan çıkarken spor ayakkabıları beton zemine çarpıyor, atkuyruğunu yukarı doğru çekiştirerek bana şaşkınlıkla bakıyor.

"Kulağa korkunç geliyor," diye devam ediyor Coco. "Kedinin iyi olmasına çok sevindim ama teyzemin bu gece bana ihtiyacı olduğu için kendimi çok kötü hissediyorum. Boston'da mı dedin?"

Ben öyle demedim ama büyükannemin sözünü dinledim. "Evet. Betty Boop Teyze'nin kedisinin de sana ihtiyacı var. Tırnağını kıran o. Ayak tırnağı mı? Tırnak mı?"

Bellamy beni dinlerken kaşlarını çatıyor. Bu arada, Coco telefonun diğer ucunda geliyor.

"Bu gece bir helikopter kiralamamız gerekiyor. Evet, beni al ki piste zamanında varabilelim," diye yanıtlıyor Coco. "Boston'a gidiyoruz."

Görünüşe göre büyükannem ve ben paralel konuşmalar yapıyoruz. "Harvey'e helikopteri çalıştırmasını söyleyeceğim. Ayrıca, kedilerde bunun sadece bir pençe ya da ayak tırnağı olduğuna eminim. Pati tırnağı değil."

"Umarım Betty Teyze iyi olur," diyor Coco.

"Ve Betty Teyze'nin kedisi," diye ekliyorum ama Coco telefonu çoktan kapatmış oluyor.

Bellamy başını eğiyor. "Bakalım doğru anlamış mıyım? *Arkadaşın, kız kardeşin ya da kankan*"-üçünün de etrafına tırnak işareti çiziyor-"teyzesi ve kedisi için yardımına mı ihtiyacı var?"

"Büyükannem. Kedisi Priscilla iyi ."

"Seksten sonra kaçmak için yeni bir bahane. Etkileyici derecede yaratıcı," diyor Bellamy sertçe ve çantasını kapıyor. "Ama adil olan adil olandır. Kadınlar rahatsız edici randevulardan kaçmak için kedileri ya da teyzelerini nasıl kullanacaklarını genç yaşta öğrenirler. Erkeklerin de aynı bahaneleri kullandığını bilmiyordum. Yine de bir helikopter eklemek pek gerekli değildi," diyor. "Anlamıştım."

Dalga mı geçiyorsun benimle? Hışımınla uzaklaşmadan önce kolundan tuttum. "Bunun benim yararına olduğunu mu düşünüyorsun? Bir, seninle bir Mayday'e ihtiyacım yok. İstemiyorum da. İki, büyükannem şifreli bir şekilde yardım istedi. Ve bana inanmadığın için, onu almaya benimle geliyorsun."

Bellamy'nin eli ağzına gider ama bir şeyi geri almak için artık çok geçtir. "Oh, kahretsin, Easton. Özür dilerim."

Hâlâ sinirli bir şekilde başımı sallıyorum. "Uluslararası bir sınırdan daha fazla duvarınız var."

"Bu doğru olabilir," diye itiraf ediyor üzüntüyle. "Büyükannemi kötü bir randevudan kurtarmak için elimden gelen her şeyi yaparım."

Öfkelendim. "Öyle olsa iyi olur."

* * *

Supper Lounge Altıncı Cadde'de birkaç blok ötede, yani yürümek ve konuşmak için zamanımız var. Ama depodan dışarı adımımızı atar atmaz Bellamy'nin telefonu çalıyor. Parmağını bana doğru kaldırıp cevap verdi.

"Hey, Bryn," diyor, On Dokuzuncu Cadde boyunca yürürken profesyonel bir sese bürünüyor, sonra dinlerken sessizleşiyor.

"Beni geri aradığın için minnettarım, özellikle de gece vakti," diyor sonunda.

Bir duraklama daha. Yaya geçidine yaklaşıp kadar neredeyse bir dakika sürüyor.

"Kesinlikle," diyor arayan kişiye keskin bir baş hareketiyle. "Perşembe öğleden sonra orada olabilirim."

Sessizlik.

"Bana bu kadar çabuk zaman ayırdığınız için minnettarım. Teşekkür ederim."

Kavşağa vardığımızda bir duraklama daha oluyor, sonra Bellamy gülüyor. "Bruce'un Kraliçe LaTofu ile arasının iyi olmasına çok sevindim. Bu ikisi hakkında içimde bir his vardı. Kedileri sevdiklerini bilmek güzel."

Bunun üzerine kaşlarım kalkıyor ve Bellamy kadına teşekkür edip telefonu kapatıyor. "Kedi meseleleri," diye açıklıyor.

"Görünüşe göre epey bir kedi maskaralığı yaşıyor."

"görünüyor." Daha işvari bir tona geri dönüyor. "Bryn eskiden Flört Havuzu'nun başındaydı. Şimdi danışman olarak çalışıyor."

Bellamy'nin kadınla bir röportaj ayarlayıp ayarlamadığını sormuyorum çünkü piyano karşılaşmamızdan sonra podcast konusunu açmak istemiyorum. Ben daha çok Bellamy'nin *neden* ateşli bir nefret sikişine ihtiyaç duyduğuyla ilgileniyorum.

Neden yaptığımı biliyorum - kadın beni çok kızdırdı ve onu aklımdan çıkaramıyorum.

Biz bir şey olmayacağız. Bellamy ve ben profesyonel ve kişisel olarak romantizm halkasının her yönden zıt taraflarındayız.

O büyük, destansı bir romantizm istiyor. Ben istemiyorum. Dava kapanmıştır.

İyi geceler dileyeyim de yollarımız ayrılsın. Coco'yu getirme işini ona bırak. Ama yine de istemiyorum.

"Büyükannemle tanışman için sabırsızlanıyorum," diyorum. "En çok da senin *haklı olduğunu* duymak için *Easton*. 'Ukala herif' olarak bir ünüm var. Senin sözlerin."

"Hmm. Sanırım sana ukala demiştim. Sikik kelimesini kullandığımdan emin değilim." "Şiirsel lisans," diyorum. "Yine de, şimdi tamamen geçerli olduğunu söyleyebilirim."

"Sanat hayatı taklit ediyor sanırım." "Hayır. Tam tersi."

"Haklısın," diyor. "Ve ukala bir herif *olduğun* için -şimdi resmen benim sözlerimle- *sana söylemiştim* demek için sabırsızlanıyorsun."

Çeneme vuruyorum. "Bu doğru değil. Kesinlikle bekleyebilirim. Çünkü çok tatmin edici olacak," diyorum, sonra daha yakına eğilip bir parmağımı yanağında gezdiriyorum. "Seni becermek gibi."

Titriyor ve ben de bunu dosyalıyorum.

Evet, *haklı olduğun* için bekleyebilirim.

Köşeyi döndük ve Supper Lounge'a ulaştık. Ağır kapıları iterek açıyorum ve Bellamy'yi içeri sokuyorum, kalabalığın arasında zarif büyükannemi .

Köşedeki alçak sahnede bir swing grubu çalışıyor ve bir saksafonun notaları masaların üzerinde süzülüyor. "Eminim takım elbiseli biriyle çıkıyordur," diye mırıldanıyorum. "Takım elbiseli erkeklere karşı koyamıyor."

Bellamy bana flörtöz bir yan bakış fırlatıyor. "Şık giyimli bir adam Kedi nanesi," diyor, bakışları özel dikim gömleğimin üzerinde geziniyor.

Yakasını çekiştiriyorum. "Benden nefret eden bu çılgın seksi kadının neredeyse yırtacak olmasından dolayı sadece biraz kırıışmış."

"Senden gerçekten nefret ediyor olmalı."

"Bu derin ve kalıcı bir nefret," diyorum.

"*Kemiklere işleyen bir nefret türü*" -dudaklarını yalıyor- "*derin*."

Ona yalakalık düşünmese kadını yavaşça alkışlayacaktım. Onun yerine "Karşı konulmaz türden" diyorum.

Masaların arasından geçip, tunç grisi saçlarıyla son moda bir büyükanne arıyoruz.

"İşte orada," diyor Bellamy.

Şaşkınlıkla ona baktım. "Büyükannemi tanıdın mı?"

"Onu partide gördüm." ediyor ve bir de ne görsün, Coco iki kadının arasına sıkışmış.

Huh.

Beklediğim bu değildi.

"Eminim sevgilisi kız kardeşlerini de yanında getirmiştir," diye homurdanıyorum. "Gördün mü? İnternette randevulaşmak çılgınlık."

"Bir randevunun kız kardeşlerini getirme ihtimali yüzünden mi? Bu hiç mantıklı değil, Easton."

"Hayır, çünkü insanlar sizi garip şekillerde şaşırtır. Geçen hafta yetişkin çocuklarını getirmişti. Yemin ederim."

"Tüm randevular tuhaftır," diyor. "Sadece online randevular değil."

İki zararsız görünümlü küçük yaşlı kadının arasına sıkışmış büyükanne ulaşıyoruz. Beni fark ettiğinde, Coco kaplan desenli gözlüklerinin ardından ışıldıyor. "Helikopter hazır mı, ufaklık?"

"Evet, Harvey ... kes, kes dedi."

"Ah," diyor ve sonra arkadaşlarına açıklıyor. "Helikopter konuşması için *kaçma zamanı*."

Sağındaki kıvrıcık saçlı kadın kaşlarını çatıyor. "Gitmek zorunda olduğuna emin misin? Size malç tarifimi söylemek istiyorum. New York bahçeleri için harika."

"Ne kadar harika," diyor Coco kabinden çıkarken.

Kızıl saçlı onun kolunu tutuyor. "Bir şey daha var. Kartonlarınızı sakladığınızdan emin olun. Malç için. Denemek istersen sana benimkilerden getirebilirim."

Coco şakağına vuruyor. "Tüm detayları bana e-posta ile gönder."

Sonra da kaçtık. Bir dakika sonra sokağına çıktık ve büyükannem rahat bir nefes aldı. "Hiç kaçamayacağımı sanmıştım."

Ona *ne olduğunu* söyleyen bir bakış attım. "Kötü giden bir randevuda olduğunu sanıyordum."

Alay ediyor. "Randevularla başa çıkabilirim. Üniversiteden sıkıcı arkadaşlar en kötüsüdür. Onlar Ursula ve Dolores'ti ve tek kelimeyle korkunçlardı. Kızlar birliğimizde ne kadar eğlendiğimizden bahsettiklerinde onlarla tanışmak için ." Parmağını sallıyor. "Ama bu bir ders olsun, eski anılar yenilerini öngörmez. Çok sıkılmıştım. *Malç*. Nasıl hayatta kaldığımdan emin değilim."

Yanımda, Bellamy nefesinin altında kıkırdıyor.

"Şunu açıklığına kavuşturalım," diyorum. "Canın sıkıldığı için mi imdat çağrısı yaptın?"

Büyükannem bana sertçe bakıyor, mavi gözlerinde şaka yok. "Mayıs günleri bunun için değil mi canım? Bu dünyada fazla zamanım kalmadı. Bu zamanı eğlenmeden geçiremem. Seks, müzik ve kokteyller hakkında konuşmak istedim. Ama onları kırmak da istemedim. Edep önemlidir." Bellamy'ye dönüp elini uzatıyor. "Ben Coco Ford. Sizi partiden tanıyorum."

"Böylesine yüksek standartlara sahip bir kadınla tanıştığıma memnun oldum. Ben Bellamy Hart, ve iyi bir Moscow Mule'a bayılırım."

El sıkışırken Coco, "Ben tam bir martiniciyim," diyor. Sonra benden Bellamy'ye bakıyor. "Ama bir şeyi mi böldüm?" Gözleri açılıyor ve parmağını bana doğru sallıyor. "Böldüm. Ben kötü, çok kötü bir kadınıam."

Ah. Şimdi anlıyorum. Coco biraz sarhoş. "Seni eve götürme zamanı büyükanne," diyorum.

"Ama Bellamy'yi daha yeni tanıyorum. Bellamy, canım, bizimle gel. Konuşacak çok şeyimiz var."

Tanrım, seks olmasına izin verme.

Şeytan kadının gözleri parlıyor. "Bana Easton'ın çocukken nasıl biri olduğuna dair hikayeler anlatabilir misin?"

Bir iniltiyi bastırıyorum. Bu konu sadece marjinal olarak daha iyi.

Coco hınzırca sırtıyor elbette. "Çok lezzetli hikâyeler var. Nereden başlasam ..."

Taksi bizi Coco'nun Yukarı Doğu Yakası'ndaki taş evine bıraktığında Bellamy, on iki yaşındayken babamın kırmızı Triumph'unu nasıl gezintiye çıkardığımı ve bir posta kutusuna çarptığımı duymuştu.

İki eyalet .

Bir Avrupa tatilinde ailemin Manş Denizi'nin altından geçen trenle Paris'ten Londra'ya nasıl seyahat ettiğini ve kız kardeşimi Eyfel Kulesi'nin İngiltere'de olduğuna nasıl ikna ettiğimi öğrendi.

Bellamy gözlerinde bir parıltıyla bana bakıyor. "Yaramazlıklarla doluydun, Easton Ford."

"," diyorum.

Coco bizi üç katlı kahverengi taş binasına götürürken, "Çok fazla yaramazlık var," diye ekliyor. "Onun çocukluk fotoğraflarını görmek ister misiniz?"

Biz fuayeyi geçerken Bellamy bunu keyifle yiyor. "Tabii ki."

Büyükannem baş düşmanımı koridorun sonundaki yatak odasına çağırıyor. Takip etmeye başlıyorum ama elini kaldırarak beni durduruyor. "Sen git oturma odasında bekle. Kız kıza konuşacaklarımız var."

"Evet, *ufaklık*," diye alay ediyor Bellamy kötü gizlenmiş bir kahkahayla. "Gevezelik edeceğiz."

Ama dönmeden önce, "*Haklıydın*" dedi. Güldüm ve

"*Sana söylemiştim*" diye karşılık verdim.

Ve evet, çok tatmin edici.

Oturma odasında, bar masasının üzerindeki sürahiden kendime iki parmak viski doldurup kanepeye uzanıyorum. Sehpadan *Kibir Ateşi'ni* alıyorum. Kitabı açıp boş boş okurken, büyükannemin odasındaki konuşmanın parçaları geniş evin içinde süzülüyor.

"Daha hazırlıklı olabilir miydi?" Bellamy soruyor.

"Hayır, canım. . Izod şirketinin tamamına sahip olsa bile yapamazdı."

Bir kaç dakika sonra . . .

"Tabii ki blackjack oynuyor."

"Ve asla kaybetmez, yemin ederim. Masalarda Midas dokunuşu var." Ve ondan sonra . . .

"Brooklyn Köprüsü'nde çok güzel bir kare." "Evet, bu o ve Anna. Huzur içinde yatsın." Donup kaldım, cam havada.

Bir duraksama olur, sonra Bellamy kasvetli bir şekilde tekrarlar, "Huzur içinde yatsın."

Bellamy'nin bir zamanlar aşık olduğum bir kadınla çekilmiş fotoğrafıma baktığını hayal ederek hâlâ kıpırdamıyorum.

Ben içkimi bitirip esnemeye bırakıp kitabın bir sayfasını çevirirken, onlar hemen devam edip müzikten -Cole Porter'a karşı Cyndi Lauper- konuşmaya başlıyorlar.

Bellamy'nin Coco ile sohbet etmesinde çok doğal bir şey var, benimle kızgın bir şekilde seks yaptıktan sonra bile.

Bellamy ve ben aynı fikirde değiliz ve bu beni daha önce kızdırmış olsa da, şimdi o kadar kızgın değilim. Belki de bu Büyük Seks Etkisi'dir?

Ya da belki Coco Etkisi'dir. İkisinin Ella Fitzgerald'a karşı Pink'i tartıştıklarını duymak beklemediğim kadar sevimli. Bellamy'nin Ella'yı sevmesi ve Coco'nun Pink'i seçmesi komik.

Bir sayfa daha çeviriyorum ama kanepenin yumuşak yastıklarına daha da gömülürken kelimeler bulanıklaşmaya başlıyor.

"Carpe Diem hakkındaki podcast'ini dinledim," diyor Coco, sanki lezzetli bir sırmış gibi. "Çok iğneleyici."

"Çok mu ?" Bellamy'nin ses tonunda bir pişmanlık belirtisi var. Öğleden sonra bu haberi yayınlamamış olmayı mı diliyor?

"Sevgilim, fikrini söylediğin için asla özür dileme. Bu kadınların gerçekten her gün yapması gereken bir şey. İş hayatında ve aşkta."

"Biliyor musun, bence haklısın," diyor Bellamy, sesi kendinden emin, büyük bir karar vermiş birinin sesi.

Bunun ne olabileceğinden emin değilim, ama bu gece daha fazla çözebileceğimden şüpheliyim. Büyük seksin bitkin mutluluğu sonunda beni yakaladığında gözlerim kapalı yüzerken değil.

Pencereden sızan güneşe uyandığımda Bellamy gitmişti.

GRANDMA CRUSH

Bellamy Hart ve Easton Ford'un E-posta Yazışmalarından

Sevgili Easton,

Sanırım büyükannene aşık oldum. Bellamy, nam-ı

diğer Dayanamayacağın Kişi

* * *

Sevgili Bellamy,

Aşk karşılıklı gibi görünüyor. Coco'nun uyandığında yaptığı ilk şey, en sevdiği içki dükkanından Moscow Mules için gerekli malzemeleri sipariş etmek oldu. I Umarım kokteyl için davetiye geldiğinde sürprizi .

Seninki, *o nefret dolu seksin etkilerini hala hissedebiliyorum*, Easton.

* * *

Sevgili Easton,

Güzel. Çünkü ondan almak istediğim daha pek çok hikaye var. Seninki *de*

burada,

Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

Eminim benim başıma gelenlerle ilgili paylaşacak daha çok şeyi vardır.

Easton

Düşman Tarafından Teslim Edilen Os'ların Tedarikçisi

* * *

Sevgili Easton,

Seninle ilgili masallar olduğunu söyledim mi? Lütfen. Belki de onun hayatı hakkında hikayeler duymak istiyorumdur.

Bellamy,

Bu Os'ların Açgözlü Alıcısı

* * *

Sevgili Bellamy,

Beni bir ya da iki basamak aşağı indirme konusundaki kararlılığınızı takdir

ediyorum. Sana da,
Easton

* * *

Sevgili Easton,

üçü dene.

Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

Bugünün tartışması şu: Sana hâlâ katlanamıyor muyum yoksa hâlâ seni kanepeye
istiyor muyum?

İkilemler içinde,
Easton

* * *

Sevgili Easton,

İkisi de olduğunu biliyorsun.

İkilem özöldü,
Bellamy.

* * *

Cuma sabahı...

Sevgili Easton,

Umarım iyi bir gün geçiriyorsundur. Bu öğleden sonra yüz yüze görüşebilir miyiz? Konuşmak istediğim şeyler var.

En iyi
dilekleriml
e, Bellamy

HEDİYE PATLAMALARININ POTANSİYELİ

Cuma sabahı koşu kıyafetlerimi çekiştirirken, Bellamy'nin podcast yazısının daha da yayılması için kendimi hazırlıyorum. Üç gün önce yayınlanmış olmasına rağmen The Dating Pool bu sabah ana sayfasında yer verdi.

Temkinli bir şekilde telefonumdaki Carpe Diem veritabanına giriyorum ama kimse bir sonraki partiyi iptal etmemiş.

Tuhaf.

Telefonumu şortumun cebine sokarak TJ ve Nolan'la buluşmak üzere High Line'a gidiyorum. Koşu yoluna hızlıca girdik ve onlara Bellamy ile ilgili her şeyi anlattıktan sonra büyük soruyu sordum. "Onun raporunun artçı şoklarının işimi etkilemesi ne kadar sürer?"

TJ elini çenesinde gezdiriyor. "Bayan Milyon Kurbağa'nın zehirli olduğunu mu düşünüyorsun?"

Nolan titriyor. "Romantizm tehlikelidir," diyor omurgasını kontrol etmek için boynunu bükerek. "Sırtımdaki lastik izlerini hâlâ görebiliyor musun?"

"Soluyorlar ama ezildiğin yerdeki yara izlerini kesinlikle görebiliyorum," diyorum.

Hepimiz farklı şekillerde aşkla yanan silah arkadaşlarıyız. Ben sevdiğim ilk kadını kaybettim. Nolan yıllar önce bir kadın tarafından aldatıldı. Ve geçen yıl, TJ'in erkek arkadaşı onu herkesin önünde terk etti.

Bir TV haber programında.

Ouch hakkında konuş.

"Bellamy'nin bugün neden bir araya gelmek istediğini anlayamıyorum," diye ekliyorum koşarken. "Parça tamamlandı. Biz yolumuza devam ettik. Ne anlamı var ki?"

Birkaç güç yürüyüşçüsünün yanından geçerken Nolan bana "Potansiyel bir hediyein ağzına bakma" diyor.

Ona yan gözle bakıyorum. "Piece of Cake'de buluşacağız. Bir dilim ve bir vida için olmadığına eminim."

Nolan omuz silkiyor. "O dükkâna karşı bahse girme. O banyoda lavabonun üzerinde eğilip vuruşmak için çok yer var. Emerson ve ben orayı bir yıl önce kapattık."

TJ neredeyse kayarak durur ve avucunu Nolan'ın göğsüne vurur. "Programının yardımcı sunucusunu pastanede mi becerdin? Bu çok zengin."

Hızlarına devam edip bana yetiştiklerinde Nolan gülüyor. "Hayır. Lütfen. Emerson sadece bir arkadaş. Ben sadece banyonun büyüklüğüne dikkat çekiyordum."

"Yine de, bu daha az tuhaf değil. Banyoda *sevişme* programınızda konuşulan bir konu mu?" diye sordum.

Nolan düşünceli bir şekilde mırıldanır. "Hayır, ama iyi bir noktaya değindin. Bunu restoran incelemelerimize gerekebilir."

TJ bana dönerek başparmağıyla arkadaşımızı işaret etti. "Medeniyet departmanında ümitsiz vaka."

"Bu doğru," diye kabul ediyorum.

"Ama sen, E? Anna'yla tanıştığından beri bir kadın için bu kadar heyecanlandığını görmemiştim," diye ekliyor TJ.

Anna ile altı yıl önce bir mezunlar etkinliğinde tanıştığımda, benim için her şey tamamdı. Üç yıl önceki ölümünü kolay olmadı ama başardım. şimdi diğer taraftayım. Yine arkadaşımın, biri sevdiğim ve birlikte yaşadığım, diğerisi ise umutsuzca istediğim, sürekli düşündüğüm ve ne kadar uğraşırsam uğraşayım çözemediğim iki kadını karşılaştırması tuhaf.

"Ama hiç de aynı değiller," diye ısrar ediyorum. "Anna'yla tanıştığım da hemen çıkmaya başladık. Aramızda hiçbir düşmanlık yoktu. Sorun yoktu. Reddedilme yoktu."

"Doğru. Ortada bir çatışma yoktu, bu yüzden Anna'ya çabucak aşık oldun. Ama ondan sonra başka kadınlarla tanıştın, başka kadınlarla çalıştın, başka kadınlarla çıktın. Ve hiçbirisi - tek bir kadın bile - seni bu kadın kadar sinirlendirmedi."

"değilim," diyorum.

"Lather," diye öksürüyor Nolan nefesinin altında.

TJ şüpheli bir ifadeyle kaşlarını kaldırdı. "Son zamanlarda seni gördüğümüzde hep Bellamy'den bahsediyorsun. Belki de bu bir işarettir. Dev bir neon tabela."

"Bize bundan sonra ne olacağını anlat, TJ," diyor Nolan. "Bize onun hikâyesini yaz, kardeşim." "Kalemimi çıkarayım mı?" TJ ona sorar.

"Eminim kaleminiz harekete hazırdır."

TJ yumruğunu sıkıyor. "Evet! Tam o ... *kalemin* içine girdin," diyor, sanki biz anlayamamışız gibi iki kelimeyi uzatarak. "Bir dahaki sefere içkiler senden, Nolan. Şahsen ben olsam kalemim diye ifade ederdim. Yani, *kalemim* güçlüdür. *Kalemim* ağırdır. *Kalemim* sağlamdır."

"Kahretsin," diye homurdanıyor Nolan. "Nasıl oluyor da her seferinde beni bir sık kelimesiyle kandırıyorsun?"

"Ben böyle zekiyim," diyor gözleri parlayarak. "Ve Ciddi Olmadığın Sürece Penis, Çük veya Sık Deme oyununda bir şampiyonum."

"*Kalem* kullanımı konusunda mükemmel bir dedektörünüz var," diyorum sert bir şekilde.

TJ hayali bir şapka çıkarıyor. "Ama Nolan'ın isteğine dönecek olursak, ben olsam şöyle yazardım. . . Kahramanımız Easton Ford bu öğleden sonra aklından çıkaramadığı kadınla buluşmak için Piece of Cake'e gidiyor. Programında onu paramparça ettiği için hâlâ kızgın ama ona saygı duyuyor ve onunla yatmak istiyor. Ayrıca ona karşı itiraf etmekte zorlandığı büyük bir şeyler hissediyor," diyor TJ ve vay canına.

Bekle.

"Büyük duygularım olduğunu kim söyledi?" Ben de karşı çıktım.

TJ sırtımı sıvazladı. "Dediğim gibi, uzun kendini bu kadar kaptırmamıştın."

Güzel. Bellamy düşüncelerimin çoğunu işgal ediyor. Çok ilgimi çekiyor. Mektuplarını görünce Pavlov'un köpeği gibi salyalarım akıyor. Bana yazdığında onun başka bir yönünü görüyorum ve bu Bellamy'yi seviyorum.

Peki ya aynı şeyleri istemediğimiz gerçeğine ne demeli?

"Senin kocaman duyguların var, E," diyor TJ, sonra da Nolan'ın omzuna vuruyor. "Tıpkı bu adamın Emerson için yaptığı gibi."

Nolan kekeliyor. "Ne?"

TJ kararlı bir şekilde, "Sen istiyorsun, dostum," diyor. "Ve senin için, ezelden beri arkadaş olan bir adam ve bir kadın hakkında bir hikaye yazardım. Birlikte bir yemek programında çalışıyorlar ve aralarında çözülmemiş bir cinsel gerilim var ve bir gün sonunda patlıyor."

"Aynı şehirde bile değiliz. Ben New York'a geri dönme sürecindeyim ve Emerson hala San Francisco'da yaşıyor. Ayrıca, biz sadece arkadaşız," diye ısrar ediyor Nolan. Konuşmayı başka yöne çekerek beni işaret ediyor. "E için sahneyi bitir. Adamımıza sonra ne olacak?"

TJ sadece omuz silkiyor. "Bazı sahneleri nasıl çözeceğinizi bilmek için yazmanız gerekir."

Ve sanırım bu doğru. Çünkü koşarken fırına girdiğimi ve Bellamy'yi gördüğümü hayal etmeye çalışıyorum ve ne bekleyeceğim konusunda hiçbir fikrim yok.

PASTA, ZEYTİN DALLARI VE İTİRAFLAR

Piece of Cake için brownstone'daki ofisimden ayrılmadan önce e-postalarımı kontrol ediyorum. Sosyal medya yöneticimden gelen bir mesajda *bazı mention*'lar aldığımız yazıyordu.

Bu iyi bir şey olamaz, o yüzden Twitter'a atlıyorum. Carpe Diem akışı günümü berbat eden yanıtlarla dolup taşıyor.

-Ne kadar elitist bir saçmalık.

-Zengin piçlerin ne yaptığı kimin umurunda?

-Süslü bir saat ya da gülünç bir parfüm alacak değildim, çünkü onların partilerinden birine asla davet edilmeyecektim.

İnleyerek bir elimi yüzümde gezdiriyorum. Elbette partilerin bir ücreti var ama ben şehir kulübü aidatı istemiyorum. Fiyat makul.

Ama internette kendimi savunmamam gerektiğini biliyorum. Twitter ile tartışamayacağını herkes bilir.

Twitter her zaman son sözü söyler.

Sorun şu ki, kişisel olarak yönettiğim sağlam ve güvenilir bir iş kurdum. İtibarım önemli ve birkaç hatalı yorum çığ gibi büyüyebilir.

Daha da kötüsü, iş ortaklarını
endişelendirebilirler. Victoire gibi.

Çünkü Bayan Damon e-posta gönderip sohbet etmek istiyor. Korkunç kelimeler.
Ofisimden hemen onu aradım. "Merhaba, merhaba, Angeline. Senin için ne yapabilirim?"

"Easton, bana karşı dürüst ol. Bu tür olumsuz yorumların devam eden bir sorun olacağından endişelenmeli miyim?"

Endişeliyim ama belli etmiyorum. "yle olacağını sanmıyorum Bayan Damon. Markayı ve işi oldukça ciddiye alıyorum. Yaptığım işten hoşlanmayanlar her zaman olacaktır ama itibarımız sağlam ve güçlüdür."

"O zaman kişisel dokunuşun gücünü gösteren bazı basın haberlerine odaklanalım," diyor. "Sizi halkla ilişkiler ekibimle grştreceğim."

"Bu harika olur ve ben de bir şeyler bulacağım. Bu benim zmem gereken bir sorun ve ben de bunu yapmayı planlıyorum."

"Bunu duyduğuma sevindim."

Vedalaştık ve ben sertçe nefes verdim.

Bunu dzeltmeliyim.

Bazı aşkları kurtarmak için biraz daha çaba gerekir, tıpkı Victoire ile olan bu anlaşma gibi. Bunu nasıl yapacağımız ise asıl soru.

Oradan ayrılıp Bellamy ile buluşmak üzere pastaneye doğru yürürken aklımda bir fikir oluşmaya başlıyor.

* * *

Bu sadece bir fikrin başlangıcı ve yine de beni huzursuz hissettiriyor. Dkkâna gitmeden önce duygularımı kontrol altına , sinirli ve soğuk biri gibi grneeğim.

Bellamy'den bir şey istemeyi planladığım zaman silahla saldırmak istemiyorum.

Onu içeride, bir masada otururken gördüğümde, sanki güneş ışığı ve ısıltılı gökkuşakları saçıyor gibi hissediyorum.

Ne be? Twitter tepkisinden memnun mu?

Onu anlayamıyorum ve bu, ayağa kalkıp beni kucaklamak için kendine çekmeden önceydi.

Mmm. Bu beklenmedik ama çok hoş. Hanımeli kokusu duyularımla flört ediyor ve beni bu kadar sinirlendiren şeyin ne olduğunu unutuyorum. Bu kadar güzel kokarken kimin umurunda? Bir kucaklaşma ve beni silahsızlandırdı.

Bırakıyor. "Her şeyden önce size teşekkür etmek istiyorum," diyor ve tavrında en ufak bir öfke kırıntısı yok.

"Ne için?" Oturduk ve ben işime odaklanmaya ve sosyal medyadaki zehirli sızıntıyı temizlemeye çalıştım.

"Geçen gün biz stüdyodayken ne dediğini biliyor musun?" diye soruyor.

"O gece telefonda bir sürü şey söyledim." Hâlâ nereye gittiğimizden emin değilim.

"Ne fark ettiniz?" Dükkânı tarıyor ve sesini alçaltıyor. "David hakkında."

Adını söylemek onun için zor görünüyor ve örümcek hislerim karıncalanıyor. "Hatırlıyorum."

Masanın üzerindeki bir kalemle oynuyor, kalemi eline alıyor ve yere bırakıyor. "Dün Bryn ile buluştum. The Dating Pool için danışmanlık yapıyor. Ve uzun lafın kısası, orada onunla bu sorunları yaşayan tek kadın ben değildim."

Oh, lanet olsun. Daha dik oturuyorum, gerginlik içimde kırbaçlanıyor ama umut da var. "Ne oldu? Sen iyi misin?"

"Bryn ile olanları konuştuğumda, bu hafta başında başka bir kadının da şikayetçi olduğunu söyledi. Şey, Bryn meseleyi

kendi elleriyle." Gözleri parlıyor ama sesi güçlü. "Ve ... bu sabah istifa etti."

Manhattan'daki en büyük iç çekişi yaptı, yüzü rahatlamanın resmiydi. "Üzerimden büyük bir yük kalktı. Davranışlarını fark etmeseydiniz bir şey söyleyeceğimi sanmıyorum."

Birdenbire endişelerim havadaki dumandan başka bir şey olmadı ve tek umursadığım bu kadının ne yaptığı oldu.

O cesur biri ve ben onunla gurur duyuyorum.

"Bu ciddi cesaret ister Bellamy. Ve ben hiçbir teşekkürü hak etmiyorum. Hepsi senin sayende." Beşlik çakmak için elimi kaldırdım. Avucuma vurdu. "Tebrikler. Bu harika."

Gülümsemesi caddeden daha geniş. "Teşekkür ederim. Ama biraz övgüyü kabul etmelisin çünkü olanları inkâr ediyordum. Kendime bunun işgücünde kadın olmanın bir parçası olduğunu söylüyordum. İnkâr ediyordum, sonra siz bir şey söylediniz. Bunun normal olmadığını ve bu şekilde hissetmemem gerektiğini anladım. Artık o pislikle çalışmak zorunda değilim."

Yüzümdeki sırıtışı istesem de silemezdim. "Aferin sana. Sen gerçekten bir rock yıldızısın." Victoire'a ne olursa olsun bugün güzel bir gün. "Bunu pastayla kutlamalıyız. Benden olsun."

"Yapmalıyız."

En sevdiği pastayı soruyorum, o da çikolata kreması ile çikolatalı tereyağlı pastayı seçiyor. "Çökmüş," diye gözlemledim.

"Ve bunu hak ediyoruz," diye ekliyor. "Ama dilimler çok büyük. Paylaşmak ister misin?" "Benim payıma tecavüz etmediğin sürece."

"Söz veremem."

"Sanırım şansımı deneyeceğim."

Bir dilim sipariş ediyorum ve çikolatalı fiestayı birbirimize ısırık ısırık uyarak yiyoruz. Bir çatal dolusu kalmışken, hiç esir almıyorum. "Korkarım başka seçeneğim yok Bellamy," diyorum ve son lokmayı çatala alıp

Sonra da zevkle gözlerimi devirirken Giada De Laurentiis'ye dönüşüyorum.

"İyi miydi?" Bitirdiğimde Bellamy soruyor.

"Çok tatmin ediciydi."

Gözleri yüzümde geziniyor. "Söyleyeceğim." Sonra çatalını boş tabağa bırakıyor - görünürde tek bir kırıntı bile yok. "Ama sana söylemek istediğim tek şey bu değil."

Acımı sesimden uzak tutuyorum; bu bir saat önce olduğu kadar zor değil. "Vur bana. Görünüşe göre en sevdiğin kum torbasıyım, ama bununla başa çıkabilirim."

Gülümsüyor. "Büyükannen de bana yardım etti. Evinde bana sesini yükseltmek ve fikrini söylemekle ilgili bir şey söylemişti. Bilmem duydun mu?"

Başımı salladım. "Ben yaptım."

"Bu bana yapıştı. Bu yüzden senden özür dilemek istedim." Başım dönüyor ve geri dönüyor. "Ne için?"

Bana özür dileyen bir gülümseme veriyor. "Bak, David sana sert davranmam için beni zorladı ama yine de programımda söylediklerimden ben sorumluyum."

"Sana karşı uygunsuz hisleri yüzünden mi seni itti?" "Geçen hafta sen gittikten sonra-"

"Sizi ofisinde geç saatlere kadar yemeğe davet ettiği zaman mı?"

Yüzünü buruşturdu. "Evet, ben de hayır dedim. Ona teyzemi görmem gerektiğini söyledim. Ama kedisini değil."

Ben gülmüyorum. O gülmüyor. "Onunla yemek yemek zorunda sevindim," diyorum ciddiyetle.

"Ben de öyle. Neyse, sen gittikten sonra dedi ki ..." Erkeksi bir ses tonuna bürünüyor. "*O ukala piçin üzerine çok sert gitmelisin.*"

Ouch. Ayrıca, siktir et o adamı.

"Bellamy şöyle devam ediyor: "Daha sonra ona senaryomu gösterdiğimde, para ve partilerinizin elitist olmasıyla ilgili bazı sert ayrıntılar ekledi.

Bu şekilde yapmam gerektiğini yoksa yönetimin *çok yumuşak* olduğu için programımı yayından kaldıracağını söyledi," diyor tırnak işareti yaparak. "Korkmuş ve sinirlenmişim. Ne yapmam gerektiğinden emin değildim. Yapımcım olarak ne kadar gücü olduğunu bilmiyordum. Bu yüzden onun istediği gibi yaptım ama sonrasında bu beni çok rahatsız etti."

Uzun bir nefes veriyorum, ona ve katlandığı şeye kızıyorum. "O adam tam bir pislik. *Senin* podcast'inle uğraştığına inanamıyorum. O programı sen yaptın. Onu başarılı yaptın. Flört Havuzu sana sahip olduğu için çok şanslı. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Artık biliyorum. Bryn de böyle söyledi. Seyircilerimin gerçekten sevdiği bazı şeyleri yapmaya geri dönmemi istiyor - tiyatrodan canlı seyirci önünde özel baskılar."

"Talk show gibi mi?"

"Evet, aynen öyle. Seyircilerin soru sorabileceği ve benim de cevap vermekte özgür olduğum bir yer. Birkaç hafta içinde bir gösteri düzenleyeceğiz. Aylardır böyle bir şey yapmamıştım, o yüzden eğlenceli olacak. The Dating Pool bu yılın başlarında programımın lisansını aldığı anda, aklımdakileri söylemem için bana tam yetki vermek istediklerini söyledi. Ama son birkaç aydır David etkilemeye çalıştıkça kendimi sıkışmış hissettim. Sadece bataklığa saplandığın için üzgünüm."

"Pfft. Özür dilemene gerek yok. Ben büyük bir çocuğum. Bununla başa çıkabilirim." Bu bana egomdan ve internetteki tertemiz itibarımdan çok daha önemli şeylerin söz konusu olduğunu hatırlattı. Saygı gibi şeyler - tüm kadınların iş yerinde hak ettiği saygı.

"Anlayışınız için teşekkürler. Kendimi taşmak üzere olan bir çaydanlık gibi hissettim," diye itiraf ediyor aylardır hissettiren bir iç çekişle.

Her şey birdenbire toparlandı. "Bu yüzden mi geçen gece ihtiyacın olduğunu söyledin? Piyanoda mı?"

Cevabım omuz silkmek oldu. "Evet. Tanrım, evet. Öfkeli seks beni daha çok açtı."

Kendimi beğenmiş bir şekilde gülümsüyorum. "Yani partilerimin berbat olduğunu düşünmüyor musun?"

Gülüyor ve sonra başını sallıyor. "Kendini aşma kovboy. Yaklaşımınıza hiç katılmıyorum."

"Hadi ama. Hayatının aşkıyla dijital ortamda tanışabileceğine gerçekten inanıyor musun?" Meydan okuyorum.

"Ben biliyorum. Çünkü hem IRL hem de dijital olarak yaşıyoruz. Cini şişeye geri koyamazsın. Ben aşk istiyorum. Büyük, fantastik, coşkulu bir aşk." Başka biri olsa, bu kulağa hayal gibi gelirdi. Ama onun gözlerinde bir lazer odağı var, hınzır dudaklarına kazınmış bir yoğunluk her şeyin onun işi olduğunu söylüyor.

Carpe Diem ile ilgili bölümünden alıntı yaparak, "Times Meydanı'ndaki bir billboardda dünyaya anlatılan türden bir aşk," diyorum.

"Evet. O türden. Ben bunu istiyorum. Ve bunu elde etmek için kendinizi tekrar tekrar ortaya koymanız gerekir. Sevginin hayatınızı değiştirme gücü vardır. Kolayca gelmemesi gerekir. Beni gitmesini istemiyorum, o zaman neden kendimi bir partiyle sınırlayayım? Ya da bir barla? Tek bir şans karşılaşmasıyla? Kimse bir milyon kurbağa istemez ama sadece caz kulübündeki kurbağaları öperseniz, yan taraftaki spor salonundaki prensi kaçırabilirsiniz."

"Sen gerçek bir Carrie Bradshaw'sın," diyorum ama gülümsüyorum. Kahretsin, bu kadın ne istediğini biliyor. Ben böyle bir aşk istemiyor olabilirim ama onun ateşine hayranım.

"Ve sen de gerçek bir kapitalist kovboysun," diye karşılık veriyor ve o da gülümsüyor.

"Unapologetically."

"Ve evet, depoda sadece sen ve ben varken sana söylediğim her şeyde ciddiydim," diye devam ediyor. "Podcast'imde söylediklerimin çoğunda da ciddiydim. Sadece daha sert şeyler için özür diliyorum."

"Demek hâlâ karşı taraftayız," diyorum gülerek.

"Görünüşe göre öyleyiz," diyor o da gülerek.

Karşıt taraflar, ama belki de yeni bir ateşkesle.

Bu ateşkeste, yeni fikrimi gündeme getirmek için bir fırsat görüyorum.

O da aynı anda konuşuyor ve biz de aynı şeyi söylüyoruz: "İkinci bir şans istiyorum."

EN DEĞERLİ DÜŞMANLAR

Bellamy'yi Carpe Diem'e bir şans daha vermesi için ikna etmeye hazırlıklı geldim.

Bu şansını kendim için de istediğim ortaya çıktı.

Bellamy'yi bu kadar sevmeyi beklemiyordum. Ama seviyorum ve aynı zamanda onun aklına, tavrına, yaklaşımına hayranım.

"Senden başka bir podcast raporu istemiyorum," diyerek fikrimi açıklıyorum. "Yeniden yapmak istemiyorum. Size bir şey kanıtlamak istiyorum. Sadece partilerimi haber yapmanızı istemiyorum. Gerçekten işe yarayabileceklerini görmenizi istiyorum."

Eğiliyor, dirsekleri masada, bakışları yoğun. "Ama programımda onlar hakkında konuşmak istiyorum. Görmüyor musunuz? Artık onlar hakkında özgürce konuşabilirim."

"Ne kadar elitist oldukları hakkında mı?" Onu kışkırttım.

"Evet, öyleler. Ama bunu zaten ele aldık. Benim istediğim şey, onları merak eden dinleyicilere gerçekte neleri içerdiklerini anlatmak."

İlgimi çekti. "Devam et."

"Ama aynı zamanda adil olmak istiyorum. Bu yüzden partilerinize gelmeliyim."

Onu suçlayarak işaret ediyorum. "Hafızam beni yanıltmıyorsa, burnumun dibine kadar girdin ve seni durduramadım."

"Beni durdurmak istemedin, Easton."

"Dostlarınızı yakın, düşmanlarınızı daha yakın tutun" diye takılıyorum.

"Gerçekten benim düşman olduğumu mu düşünüyorsun?" diye soruyor, alay etmeden, kedi-fare oyunu oynamadan.

Bu iyi bir soru. Bir noktada düşmanların oyun kitabını yırtıp attık. Yeni bir tane var mı? Ondan *çok* hoşlanıyor olabilirim ama aramızda hâlâ geçmeyen bir gerilim var. Online randevuların milyonlarca kurbağa arasından tek bir prensi bulmaya yardımcı olabileceğine inanıyor. İnsanların mümkün olduğunca çok kurbağadan kaçınmasını istiyorum.

"Özümüzde her zaman neysek oyuz," diyorum ona. "Hikâyenin karşı tarafındayız. Mahkeme salonundaki avukatlar gibi, ikimiz de kendi davamızı savunuyoruz."

"Rakipler. Rakipler. Ama Darth ve Luke ya da Lex ve Superman değil" diye ekliyor.

"Bazıları bize en değerli düşmanlar bile diyebilir."

Hafifçe gülüyor ve bu hafta cesurca bir savaş verdiğini bilerek bugün güldüğünü duymak çok güzel. "Şimdi öyle olalım. Rakip olalım ve adil bir şekilde savaşalım."

Sanki sabırla onu bekliyormuşum gibi çenemi elime dayıyorum. "Neden bana bir teklifin varmış gibi konuşuyorsun?"

"Çünkü ben biliyorum," diyor sırtarak.

Parmaklarımı oynatıyorum. "Bana daha fazlasını anlat."

"Hafızam beni yanıltmıyorsa, aramızdaki her şey bir iddiayla başladı. Arkadaşların benim seni öpemeyeceğime dair iddiaya girmişlerdi."

"Bunu hayal meyal hatırlıyorum."

"Peki, başka bir bahse ne dersin? Bu sefer ikimiz arasında." Oh, bunu sevdim. "Dinliyorum."

"Ben senin deneyeceğim. Sen de benimkini dene," diyor. Tek kaşımı kaldırıyorum. "Devam et."

"Partilerinizi test ediyorum. Onlara bir şans verin, programımda bunun hakkında konuşun." *Bekle.*

"Partilerime misafir olarak gelmek ister misin?"

"Eğer beni kabul edersen."

İma, Tanrı yardımcım olsun. "Sana sahip olmayı sevdiğimi biliyorsun tatlım," diyorum kısık bir sesle.

Yüzünü eğip dudaklarının kenarını yalıyor. ", Easton."

Başka seçeneğim yok. oturamam. "Ve sana sahip olduğumda seviyorsun."

Başını eğerek omuz silkiyor. "mi?"

Sandalyemi masaya yaklaştırıp ona doğru eğildim. "O kadar çok istiyorsun ki, eminim geçen gece eve gittiğinde ateşli, ıslak ve rahatsız olmuşsundur."

Çok abartılı bir şekilde suratını asıyor. "Tatmin olmadığım için eve gidip bir çifti ovduğumu mu sanıyorsun? Easton, bir kadının boşaldığını nasıl anlayacağını bilmediğin için üzgünüm. Sonunda göklere bağırdığım ve ürperdiğim şey buydu. Hatırladın mı?"

"Ah, buymuş." Sonra ona baktım. "Demek istediğim, bahse girerim zevkten o kadar sarılmıştın ki daha fazlasını istedin."

"Hmm. Eve döndüğümde oldukça susamış olduğumu hatırlıyorum," diyor.

Bunu bir zafer olarak kabul ediyorum. "Güzel. Şimdi, partilerime gelmek istediğini söylüyordun."

"Var. Onları deneyin. Bakalım işe yarayacaklar mı?" diyor, ciddi ve açık sözlü bir şekilde.

Bir elimi çenemde gezdirerek onu bir Carpe Diem etkinliğinde dolaşırken hayal ettim. Diğer erkeklerin ona baktığını görüyorum. Daha da kötüsü, onlarla sohbet etmesini izlemek. Bu düşünce beni keskin bir bıçak gibi kesiyor. Onun partilerime gelmesi fikrini hem seviyorum hem de nefret ediyorum. Yaptığım işin büyüsunü görecekt olmasını seviyorum. Diğer erkeklerin onunla bir şansı olabileceğinden nefret ediyorum. Bundan trafikten, Boston Red Sox'tan ve çöp atmaktan daha çok nefret ediyorum.

Yine de ona ne yapması gerektiğini söylemek benim görevim değil. Birlikte çalıştığı bir adamın uygunsuz etkide bulunduğu bir durumdan yeni çıktı. Ben değilim.

ama ben onun birlikte çalıştığı bir adamım. Ben de dedim ki, "Tamam. Peki ben ne yapacağım?"

Sırıtsı fazlasıyla tatmin edici. "Sana bir online randevu profili hazırlayacağım." Yaltaklanıyorum.

"Hadi," diyor. "Tek gereken denemek. Sadece bir randevuya çık, tamam mı?" Homurdanıyorum.

. "Artık sadece homurtu ve yüz ifadeleriyle mi iletişim kuruyorsun?"

"Öyle görünüyor," diyorum. "Ama çıkmakla ilgilenmiyorum. Ciddi bir randevu yani."

Gözlerini deviriyor. "O kadarını anladım."

"Öyle mi? Nasıl anladın?"

"Senin açık kitabını okumak için dahi olmama gerek yok diyelim," diyor elini bana doğru sallayarak.

"Peki benim kitabım size ne anlatıyor?"

"Şehirdeki sallanan bekar adam olmaktan oldukça memnunsunuz."

Bu doğru. Anna öldüğünden beri bu böyle. Ciddi bir aşka yol açabilecek türden randevular istemiyorum. Bu tür bir aşk çok fazla risk taşır. Çok fazla incinme potansiyeli. O acıyı tekrar yaşamakla ilgilenmiyorum.

Bu da demek oluyor ki Bellamy'nin partilerimden birinde aşkı arayacak olmasından çok da rahatsız olmamalıyım.

Ama yine de öyleyim.

Ama onun için doğru erkek olamayacağım için bunu bir kenara . O aşk istiyor. Ben istemiyorum.

"Evet, bildiğim hayattan oldukça memnunum," diyorum.

"Dediğim gibi, seni okumak kolay, Easton. O zaman sana bir Tinder profili yapmamı ister misin? Seni bir ilişki uygulamasına mı sokayım?"

Alay etmekten başka çarem yok.

"Doğru. Tabii ki. Senin gibi zeki, seksi, çekici, zengin bir adamın internete girmek için yardıma ihtiyacı yoktur," diyor.

Sandalyede arkama yaslanıp iltifatları içime çekiyorum. "Çekici olduğumu düşünüyorsun."

"Üzerinde durduğun özellik bu mu? Seksi olmamak mı? Sen çoğu erkek gibi değilsin, Easton."

"Doğru söyledin. Ve evet, cazibe diğer şeylerden daha önemlidir. Cazibe kalpleri kazanır," diyorum daha iyi düşünmeden önce.

Neden yaptı I söz kazanan kalpler ne zaman o ima eder
Ben olsam Birininkini mi istiyorsun?

Bellamy'yi hiçbir şey geçemez. "Ama kalpler masada değil sanıyordum? En azından seninki değil."

"Öyle değil," diyorum. Bunu unutmamalıyım, özellikle de onun yanındayken. Çünkü Bellamy'yi sevmek çok kolay.

"Öyleyse, bu çevrimiçi buluşma profilini kuracağız - sadece küçük bir randevu için," diyor ve bir boşluk göstermek için başparmağını ve işaret parmağını kaldırıyor.

Şortumu ateşe vermeyi tercih ederim. Ama bahis bahistir. "Bahisler nedir?"

Dudakları bir sırıtışla seğiriyor. Bana doğru fırlattığı en memnun gülümseme. "Halka açık bir hesaplaşma" diyor, sonra da ne öngördüğünü detaylandırıyor.

Bu kadının akli çok lezzetli ve alçakça. "Peki kazananı ya da kaybedeni nasıl belirleyeceğiz?"

Bir an sessiz kalıyor. "Sonunda romantik durumundan en çok kim mutlu olursa," diyor.

Bu adil görünüyor ama ölçmesi zor. "Mutluluğu nasıl belirlersiniz?"

"Sanırım nasıl hissettiğimizi birbirimizle paylaşmamız gerekecek. Ben öyle hissedersen sana haber veririm, sen de aynısını yaparsın. Dürüst olmak için birbirimize güvenmemiz gerekecek" diyor.

"Yeterince adil," diyorum ve sonra el sıkışıyoruz. Gerçekten de çok değerli rakipler.

Kalemini eline alıyor ve defterine bir şeyler yazıyor. "Neden kalem kullanıyorsun?" diye soruyorum.

"Yazmak istediğimde işe yarıyor." "Yanak senin ana dilin."

"Öyle."

"İstedğim, siz dijital bir kadınsınız. Neden iPad ya da bilgisayar yerine kalem?"

O gülümsüyor gibi o var a Sır. "İ nazik . var a şey el yazısı için."

Daha dik oturuyorum, onunla ilgili bu ayrıntıyı yalayıp yutmaya hevesliyim. "Senin şu şeyin hakkında daha fazla şey bilmem gerek."

"Neden daha fazlasını bilmek istiyorsun?" diye soruyor gülerek.

"Çünkü ilginç." *Senin gibi. Seninle ilgili her şey bana ilginç geliyor.*

"Görünüşünü seviyorum. Hissettirdiklerini seviyorum. Ama aynı zamanda farklı şekillerde düşünmeme de yardımcı oluyor. Bu yüzden elle not almayı seviyorum. Beynimin farklı bir bölümünü kullanmamı sağlıyor."

"Kendi el yazımı deşifre etmek için beynimin Da Vinci şifresi bölümünü kullanmamı sağlardı."

"Bu arada benimki Sevgili Günlük seviyesinde."

Alnımı defterine dayadım. "Göster bana."

"Sana bir aşk notu yazmamı ister misin Easton?" diye soruyor, aşırı flörtöz bir tavırla.

"Evet. Evet, biliyorum."

Bir parça kâğıt koparıyor, dudaklarının kenarını ısıyor. Bütün bu bakışlar çok sarhoş edici. Kalemi indiriyor, birkaç kelime yazıyor, sonra kâğıdı katlayıp bana uzatıyor.

Bir parçam bunun çok kirli bir not olduğunu umuyor.

Kitabı açtıktan sonra hem aşırı tatlı ve kız gibi üslubuna hem de verdiği mesaja yüksek sesle güldüm.

"Gerçekten mi? Çenemde buzlanma var ve sen bunu bana şimdi mi söylüyorsun?"

Omuz silkiyor. "Çok sevimliydi ve fark etmenizin ne kadar süreceğini görmek istedim."

Ona bir parmak salladım. "Sözlerimi unutma. Bir gece seni yemeğe çıkaracağım. Ve dişlerinin arasına bir parça ıspanak sıkışacak. Ve bütün gece orada kalmasına izin vereceğim."

Masaya doğru eğiliyor, başparmağını çenemdeki kremanın üzerinde gezdiriyor ve fısıldıyor: "Ve biliyorsun ki benim doğrayıcılarımdaki yeşil yaprak seni hâlâ tahrik ediyor."

Sonra başparmağındaki kremayı yalıyor.

"Haklısın. Tahrik olurdum. Şu anda olduğum gibi," diyorum, gözlerim onunkilere kilitlenmiş.

"Kulübe katıl," diyor.

Zihnim hediye patlamalarına, büyük banyolara, onunla ilgili her şeye ve her şeye gidip geliyor.

Bu konuda bir şey yapmak isteyip istemediğini sormak üzereydim ki kapı açıldı ve tekerlekli sandalyedeki yarım düzine fit, zayıf adam ve kız dükkana girdi. Likralı ve atletik üstlerine bakılırsa bir koşu grubu.

Bellamy hemen ayağa kalkar. "Masamızı ister misin?" diye soruyor yüksek at kuyruklu, sıkı bir sarışın.

"Sakıncası olmadığına emin misin?"

"Hiç de değil," diyor. "Zaten kalkıyoruz."

"Pastanızın tadını çıkarın," diyorum ayağa kalkarken, yer açmak için sandalyeleri hareket ettiriyorum. Bir dakika sonra, eski düşmanımla birlikte sokaktaydım.

"İşimiz bitti mi?" Bellamy'ye soruyorum, cevabının kocaman bir hayır olmasını umarak. "Benden o kadar çabuk kurtulabileceğini sanma," diyor, elime vurarak.

Omuz.

Şanslı günümde olmalıyım. "Kahve içmek ister misin?"

Başını sallıyor.

"Ben öyle. Ama su istersen köşede oturuyorum," diye öneriyorum. "Tabii hâlâ susadıysan."

Kuma bir çizgi çekmesini bekliyorum.

Dudaklarını yalıyor. "Çok susadım." Ben de susadım.

TÜM ÜST ELLER

Bir planım vardı.

Asansörle evime çıkarken kafamda mükemmel bir şekilde şekillendi. Onu yavaşça ve baştan çıkarıcı bir şekilde soyduktan sonra dilimle vücuduna tapmayı içeriyordu.

Bacaklarının arasında uzunca bir süre geçirdim ve dudaklarım ve dilimle amını tanımaya çalıştım.

Ama Bellamy Hart söz konusu olduğunda, yetki bende değil. Her ne planlamış olursam olayım, kırmızı, cilalı bir tırnağıyla o planları bir kenara itiyor.

Ne isterse onu yapıyor ve şu anda şikayet edemem.

Kot pantolonumun fermuarını açıp, onu ve boxer külotumu kalçalarım kadar çekip, o büyük, şehvet dolu kahverengi gözleriyle bana bakarken, fuayede duvara yaslanmış durumdayım. "Resmi barış teklifim. Bakalım o pastadan daha çok beğenecek misin?" diyor.

"Yapacağıma eminim," diye törpülüyorum, ama şaftımın başını yaladığında cümle boğazımda ölüyor.

Beni sıcak, ıslak ağzına aldığı anda inliyorum, yaladıkça tenimde bir zevk titremesi kayıyor. Parmaklarım saçlarına dolanıyor ve onları o gür tellerin arasından geçiriyorum. Bundan zevk alıyor gibi görünüyor, çünkü diliyle sikimi okşarken mırıldanıyor.

Vücudum hiç vakit kaybetmeden ısınıyor. Onun sikimi emmesini izlerken ateşim yirmi derece daha yükseliyor.

Sanki başka tarafa bakabilirmişim gibi. Bu manzara kirli rüyaların mükemmelliği. Bu güzel kadın dizlerinin üzerinde, bir eliyle sikimin tabanını kavıyor, bir yandan pompalıyor, bir yandan da o hınzır dilini uzunluğum boyunca yalıyor ve döndürüyor.

"Beni kandırdın," diye mırıldandım. Gözleri muziplikle parıldıyor.

"Seni soymayı planlamıştım," diyorum homurdanarak, iterken beni biraz daha derine çekmesi için onu zorluyorum, her zihin bükücü emişte omurgamdan aşağı elektrik atıyor.

"Ve şimdi şu haline bak," diye mırıldanıyorum, elimi saçlarına daha sıkı geçirerek onu kendime yakın tutuyorum.

Sikimi çenesine, yanağına, dudaklarına sürtebilmek için sikimi çıkarıyor. "Evet, sakin yüzümdeyken bana bak" diyor.

Aletimle oynamasını izlerken neredeyse patlayacaktım, Bellamy'ye taklit edebileceği tüm metalleri -örneğin çelik ve demir- bildiren lanet olası gösterişçi.

"Çok pis. Çok güzel," diye övüyorum.

Beni hınzır dudaklarına geri götürüp dilini boyumda bir aşağı bir yukarı gezdirirken midemde bir şehvet fırtınası kopuyor. "Peki sen bana baktığında ne görüyorsun?"

Ben daha cevap veremedi kadın sikimi bütünüyle yutuyor, ağzını sikimle dolduruyor.

Bu .

Ona karşı üstünlük sağlamaya çalışmaktan vazgeçiyorum.

Eğer ona sahip olmaya devam edebilirim, tüm üstünlükler onun olabilir.

Çünkü beni bütün yemekleri gibi yiyor. Sanki her tatlı benmişim gibi.

Arzu, cezalandırıcı dalgalar halinde içimde patlıyor, üzerime çöküyor. Ne görüyorum? Buna nasıl cevap verebilirim ki? *Gördüğüm en seksi kadın*

bariz bir cevap gibi görünse de bu ancak yeterli. Bu ancak yüzeyi çizer.

"İstediğim kadın," diyorum ona ve bu tamamen doğru. "Seninle tanıştığım gecedan beri seni istiyorum ve her karşılaştığımızda seni daha çok istiyorum."

Belki de bir cevap olarak, aletimin tabanını sertçe kavırıyor, sonra beni derinlemesine emiyor, dudakları geniş, dili beni kökten uca işlerken bir mest aracı.

Tekrar ve tekrar.

Ve bu güzelliğin sikimi boğazının derinliklerine kadar almasına doyamıyorum.

Ağzımdan bir inilti çıkıyor ve nefesim hızlanıyor.

Boşalmanın eşiğindeyim ve hem bir an önce orgazm olmak hem de bu anı olabildiğince uzun yaşatmak istiyorum. Beni homurdanmalara ve titremelere indirirken bu oral seks işinde yaşamak istiyorum.

Dizlerim zayıflarken ve vücudum zevk için lanet olası bir paratoner haline gelirken titriyorum.

Ellerini açıkta kalan kalçalarımdaya gezdiriyor, parmakları bacaklarımdaki tüyleri keşfederken kararlı ağzıyla gerçekliğe olan bağlılığımı yok ediyor ve şehveti vücudumdaki her hücreye iletiyor. Tüm kaslarım geriliyor ve sarsıntılar bir depreme dönüşüyor. Omurgamın etrafındaki gerginlik, yardımcı bir uyarı, sonra orgazmım vücudumu sarsıyor.

Bir uyarı hırıltısı çıkarıyorum, sonra boğazından aşağı sertçe boşalıyorum, mutluluğum dünyayı bulanıklaştırıyor.

Çok memnun bir iniltiyle doruk noktamı yutuyor. Aletimi bıraktığında, hala nefes nefese kalmıştım ve vücudumun üzerinde süzülüyordum.

"Bu" Düşüncemi tamamlayamıyorum bile.

Özellikle de ayağa kalkıp yumuşak dudaklarını yanağıma sürdükten sonra "Sıra sende" dediğinde.

Beynime kristal berraklığında bir düşünce yerleşiyor: Eşimle karşılaştım.

BU ORGAZM OLAYI

Sonunda, en iyi planlarımı uyguladım.

Yumuşak, hanımeli tenini dudaklarımla okşayarak köprücük kemiğinin diplerini, boğazının çukurunu, karnının manzarasını keşfediyorum. Göğüslerinin tepelerinde ve vadilerinde geziniyor, emiyor ve tadını çıkarıyorum. Bu en erotik turda tek rehberim içgüdülerim ve onun inlemeleri.

Beni yönlendiriyorlar.

Kalçaları boyunca ilerledikten sonra bacaklarının arasına yerleşiyorum, böylece çözülene kadar tatlı amını emip yiyebiliyorum.

Gülünç derecede ıslak, tadı çenemi kaplıyor. Ağzıma doyamıyor gibi görünüyor. Bacaklarını başıma dolayarak beni kendine çekiyor. Yaptığı her hareket, benimkilerden birine tekme atıyor. Saçlarımı tuttuğunda, dilimi onun sıcaklığında daha hızlı gezdiriyorum. Beni daha yakına çekerken, kıcını daha sıkı kavlıyor, yumuşak etini sıkıyorum.

Dizlerinin yakınında bir yerde bir titreme patlak veriyor, sonra parmaklarını saçlarıma daha da sıkı sarıyor ve bir seks senfonisi içinde patlıyor - inlemeler ve çığlıklar, gevezelikler ve küfürler. Tüm vücudu titriyor ve uzun süre inlemeyi kesmiyor.

Çok güzel.

Çok güzel.

Şehvetli saldırımı yavaşlatırken her nota muhteşem bir şekilde iniyor, sonra hafifliyor ve bir elimi dudaklarımda gezdiriyorum.

Dirseklerime dayanarak vücudunu yukarı kaldırdım ve kızarmış yüzünü görmenin tadını çıkardım. Ayrılmış dudakları.

Bana gülümsüyor, seks sarhoşu ve tatmin olmuş bir halde. "Bu" diye başlıyor ve ben onun *harika* demesini bekliyorum ama onun yerine arsızca, "... çok da kötü değildi" diye bitiriyor.

Onu bu kadar sevmemin bir başka nedeninin de beni yere serme yeteneği olduğuna eminim. "Bana oral seks yaptığında sen de oldukça yeterliydin."

Yanına uzandım, o da yatağımın üzerine uzandığı yerden sanki hareket edemiyormuş gibi usulca güldü. Benim için sorun değil. Onu yatağımda seviyorum. Onu dairemde seviyorum. Gitmesini hiç istemiyorum ve bu seks sonrası alışılmadık bir istek.

Ama tüm bu yeni duygularla Bellamy ile eğlenmeye devam ediyorum. "Beni tekrar emmene ve birkaç yeni şey denemene ihtiyacım olabilir," diye öneriyorum sertçe. "Sadece bir şeylerin gelişip gelişmediğini görmek için."

"Ben de aynısını söyleyecektim. Kalçalarımın arasına birkaç kez daha girsen iyi olur," diyor.

Başımı çevirip ona bakıyorum ve sırtıyorum. "Pratik yapmak mükemmelleştirir." "Beni de yaz."

Daha da yaklaşarak bir kolumu omuzlarına doluyorum, sonra elmacık kemiğine yumuşak bir öpücük konduruyorum. Bu orgazm sonrası an çok gerekli ve bitmesini istemiyorum, ama bir şey beni rahatsız ediyor, bu yüzden onu ortaya koyuyorum. "Bu aramızdaki şeyleri etkileyecek mi?"

"Bu orgazm olmak mı? Daha fazla orgazm mı? Yoksa orgazm sonrası sarılmalarınız mı?" diye karşı çıkıyor.

Asla ondan bir adım önde olamayacağım. "Üçü de. Üçü de bir şeyleri etkileyecek mi?"

"Bahsimiz olan şeyleri mi ?" "Evet."

Omuz silkiyor. "Neden yapsınlar ki? yandan orgazm olurken diğer yandan bahis oynayabiliriz."

Ama sesinde daha önce olmayan bir gerginlik var. Sormamdan rahatsız mı oldu? Yine de sormam *gerekiyordu*. Bir iş ilişkimiz ve görünüşe göre bir de yatak odası ilişkimiz var. Bu ikiz yolda dürüstçe ilerlemek en iyisi.

"Sadece işleri zorlaştırmak istemediğini düşündüğüm için sordum," diyorum ve ona Spencer'ın barından çıktığı gece bana söylediği sözleri hatırlatıyorum.

Sinsice gülümsüyor. "Bu zaten karmaşık bir durum." "Bu doğru."

"Ve hayat karmaşıktır. Orgazm olmak zorunda değil," diyor göğsümü okşayarak. Ses tonundaki o keskinlik gitmiş, yerini kabulleniş almıştı. Ama sonra uzaklaşıyor ve hızlı bir çıkış yapmak üzere olduğundan eminim.

Onun yerine başını ellerinin arasına aldı. "Bunun sebebi Anna mı?"

Ahh. Eninde sonunda ortaya çıkacağını düşünmüştüm. Yatağımı paylaştığım kadınlarla onun hakkında konuşmayı sevmiyorum. Yine de Bellamy'ye söylemek istiyorum. Ama asıl soru nasıl başlayacağım. Daha önce boğuşmadığım bir soru. Belki de birinin bilmeyi hak ettiği noktaya ulaşmadığım içindir.

Bellamy, "Bu konuda konuşmak zorunda değiliz Easton," diyor. "Sadece büyükannen bana onun resmini gösterdi. Podcast araştırmamdan Carpe Diem'e onunla başladığını biliyorum. Bunun ötesinde, burnumu sokmak istemediğim için sormadım." Oturuyor, odamda kıyafet arıyor sanırım. Ama gitme düşüncesi beni dehşete düşürüyor. Onu yakalayıp yanıma çekmekten başka çarem yok.

"Gitme. Lütfen." İsteğim bir yalvarışla sınırlanıyor ve ses tonum bunu açıkça ortaya koyuyor.

Kollarımda yumuşuyor. "Kaldığıma değsin."

Onun gibi biriyle hiç tanışmamıştım. Ne istediğini soran biri. Onun değerini bilen biri. Bellamy Hart'ın tavrı çok çekici,

ve hikayemin kilidini açıyor.

"Onunla üç yıldır birlikteydim. Evlenme teklif edecektim," diyorum. Bunlar biyografimde yer almayan ayrıntılar.

"Vay canına. Bu çok yoğun."

"Carpe Diem'e birlikte yeni başlamıştık. İlk partilerimizden biri için hazırlık yapıyorduk. Alması gereken ışıklar vardı. Şu pencereye asılan titrek ışıklardan mı?"

"Bunlara pencere perdesi ışıkları deniyor," diyor Bellamy. "Her şeyi çok romantik yapıyorlar." Sesi yumuşak ve hüzünlü.

"Onları bir parti malzemeleri şirketinden alacaktım ama sonra arkadaşlarımla bir beyzbol maçı için son dakika bileti aldım. Arkadaşım TJ'in kardeşi San Francisco Cougars takımında atıcılık yapıyordu ve şehirde Comets ile oynuyorlardı. Anna gitmem için ısrar etti ama onun yerine ışıkları almaya gitti." O gün gözümün önünden geçerken içimi bir suçluluk duygusu kaplıyor, anılar keskin ve net.

Bellamy kaşlarını çatıyor, bakışlarında hüzün titreşiyor. "Peki ne oldu?"

Derin, güçlendirici bir nefes alıyorum. "Mesajlaşan bir sürücü tarafından öldürüldü."

Bellamy burnunun kenarını çimdikliyor, sonra bırakıyor. Yüzünden bir damla gözyaşı süzülüyor ve pazılarıma uzanıp sıkıyor. "Çok özür dilerim."

"Öldü. Çarpma anında, Tanrı'ya şükür." "Tanrı'ya şükür," diye yineliyor.

"Ve onun ölümünden sonra ... şey, gerçekten çok zordu," diye itiraf ediyorum, ona sadece en yakın arkadaşlarımla ve ailemin bildiği ayrıntıları anlatırken acının kalıntıları yeniden ortaya çıkıyor. "Bir süreliğine kendimi geri çektim."

O karanlık günler, uzun geceler, boşluk, özlemin boğucu ağırlığı ile birlikte gözümün önünden geçiyor.

"Keder çok zor bir şeydir."

"Odağımı kaybettim. Çalışmak için motive bile olamıyordum. Sadece bocalıyordum."

"Senin için ne değişti?"

"Arkadaşlarım neler olduğunu gördüler ve yardım etmek istediler. Bu şekilde geçen birkaç ayın ardından TJ, kız kardeşim, kuzenlerim Spencer ve Jo ve dostum Nolan gelip 'Seni seviyoruz ama bir müdahale düzenliyoruz. Bunu yapmanın zamanı geldi. İşini satmanın bir nedeni vardı ve o da kendini yuvarlamak değildi. Carpe Diem'i başlatmak için ihtiyacım olan tekme buydu."

"Sana gerçekten yardımcı oldular."

"Onlar yaptı. Carpe Diem benim hayalimdi. Bu şirket benim için önemli. Bunu Anna için yapmıyorum. Bunu yapıyorum çünkü Coupled'ı sattıktan sonraki vizyonum buydu - kadınlara online randevulaşmaya daha iyi bir alternatif sunmak. Ve bunu gözden kaçırmıştım."

"Ve bu sizi gerçekten motive ediyor" diyor.

". Yaklaşımına katılmadığını biliyorum-"

"Sorun yok." Koluma nazık bir el koyuyor, sesi yatıştırıcı. "Aynı fikirde olmak zorunda değiliz."

"Öyle mi?" Ben soruyorum.

"Biz farklıyız," diye beni rahatlatıyor. "İşler böyle yürüyor. Bu kötü bir şey değil." Yine de gülümsemesi kayboluyor ve uzun bir süre sessiz kalıyor. "Ona hâlâ aşık mısın?" diye soruyor sonunda.

Doğruldum, kalçasını kavradım. "Hayır. Ona aşık olsaydım seninle yatmazdım."

"Yapmaz mıydın?"

deliymiş gibi bakıyorum. "Bellamy, bu yanlış olur." "Ona mı?"

Başımı salladım. "Sana. Bana göre. Her yönden yanlış. Onu seviyordum, evet. Öldüğünde yıkıldım, evet. Ama hayatıma devam ettim. Yaşamayı seviyorum. Yapmayı seviyorum." Yine de sanırım neden sorduğunu biliyorum. "Ama bir daha böyle incinmek istemiyorum."

Sanki sindirmesi gereken çok şey varmış gibi mırıldanıyor ve umarım beni anlıyordur. "Bu yüzden kimseyle çıkmıyorsun."

"Evet. Ben romantizmden yanayım. Bunun mümkün olduğuna inanıyorum. Ama bunun başkalarına daha uygun olduğunu düşünüyorum. Senin gibi." Omzunu sıkıyorum. "Sen aşka inanıyorsun. Neon-billboard-at-night aşkına."

"Öyle, ki bu çılgınca, çünkü ben de yandım." Omzunu benimkine çarpıyor ve küçük bir sırtısla havayı değiştiriyor. "Ama sana söylersem, o koca kıskançlık ejderhası ortalığı kasıp kavuracak."

Cevap olarak homurdandım. "Ejderhayı uyandırdın."

Parmaklarıyla göğsümde dans ediyor. "İşte benim tanıdığım Easton bu. Geçmişteki erkekler için kıskanç ve deli."

"Sana dokunan her erkekten nefret ediyorum," diyorum, ciddi bir şekilde.

"O zaman Braxton'dan gerçekten nefret edersin. Onunla iki yıl birlikte oldum ve o beni hep aldattı."

Feveran ediyorum. Homurdanıyorum. "Kim bu ahmak?"

"Sadece eski sevgilim. Ama öyle olsa bile, aşk arzumu kapatarak ona üzerimde güç vermeyeceğim. Aşkın neler yapabileceğini gördüm. Onun gücüne inanıyorum. Babam anneme deli gibi aşıktı ve o öldüğünde yıkıldı. Ama sonra üvey annemle tanıştı ve tekrar aşık oldu. için deli oluyorlar. Bu yüzden incinmiş olsan bile bunun mümkün olduğunu biliyorum," diyor elimi sıkarak.

Söylediklerinin herkes için doğru olduğuna inanmak istiyorum ama sevdiğim birini kaybetme ihtimali çok yoğun, çok korkutucu. Bu acıya ikinci kez katlanamam.

"Teoride muhtemelen haklısın," diye kabul ediyorum.

Yumuşak bir şekilde gülüyor. "Ama teori gerçek değildir, bu yüzden bu anlayışa sahip olmamız iyi bir şey."

Ondan kendime, sonra da yatağa doğru bir işaret yapıyorum. "Bu mudur yani? Bir anlayış mı?"

Anlaşma umut vaat ediyor. Belki ikimiz de küçük bir şey elde edebiliriz.

"Sanırım sadece bir tane yaptık. Daha fazlasını istemiyorsun. Ben de istiyorum. Yani aramızdaki bu şey -bu orgazm olayı- sönüp gidecek. Bu işler böyle yürür" diyor.

Bekle. Hepsi bu mu?

Ama gerçekten, hepsi bu kadar .

"Evet, bir anlaşmamız var," diyorum.

"Güzel," diyor, sonra midesi gurulduyor. "Bu anlayış yemek de içerebilir mi?"

"Ne tür bir yemek? Sipariş edebileceğim türden mi yoksa yapabileceğim türden mi?" Gözleri fal taşı gibi açılır. "Büyük Easton Ford'un bana yemek yapmasını istiyorum."

"İstediğin her şeye sahip olmalısın Bellamy," diyorum ve dudaklarımı onunkilere değdirerek bir öpücük konduruyorum.

Sonra ona yemek pişiriyorum ve gece yarısından biraz önce gidiyor. Yatağa yalnız gidiyorum ve bu biraz boş hissettiriyor.

Belki de anlayış budur. Ama yalnızlık güvenlidir. Ve benim istediğim de tam olarak bu.

UYARILMA SIRASI

Bellamy Hart ve Easton Ford'un E-posta Yazışmalarından

Sevgili Bellamy,

Bu arada, dün yemekten dışında ısıpanak kalmış. Seninki *de yüzündeki*

yemekte,

Easton

* * *

Sevgili Easton,

Haklı mıydım? Hala mıydın? Seninkini *belki de*

ben yapmak istedim,

Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

Hem tahrik oldum hem de eğlendim diyelim. Buna schadenfreude'un kuzeni diyebilir miyiz? Yani . . . senin pahasına gizlice gülerken tahrik olmak.

Sizinki *için yeni bir kelimeye ihtiyacımız var*,
Easton

* * *

Sevgili Easton,

Sanırım buna *uyarılma* deniyor.

Uydurma kelimelerle,
Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

Birkaç orgazm ve bir kadeh Merlot ile daha iyi bir durum. Ayrıca, ek Os için rica ederim.

Sevgiler, Easton

* * *

Sevgili Easton,

Dün gece onlar için sana teşekkür ettim, seni açgözlü adam.

Ama daha fazla minnettarlık istiyorsanız, işte başlıyoruz. Cuma öğleden sonramı ve akşamımı sizinle geçirmekten büyük keyif aldım. Horoz, zengin bir kırmızı şarap, çökmekte olan bir dilim çikolatalı kek, müthiş bir şirket ve o inanılmaz ıspanak ve mantarlı risotto ile kendimi şımarttım. İyi işti.

Sizinkiler *gerçekten çok gitti*,

Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

Her şeyden zevk sırasına göre bahsettiğinizi görüyorum.

Seninkiler,

Easton

* * *

Sevgili Easton,

Evet. Artan sırayla. Risotto gerçekten çok iyiydi. *Son*

sözleriniz,

Bellamy

BELLAMY HART'IN BİR MİLYON KURBAĞA İÇİN PLANLAMA NOTLARI ...

başlama zamanı.

Önceki defterlerin sayfalarını yırtıp yeniden başlamak için. Ama Easton gibi biriyle nasıl başlayabilirim ki? Kendim için nasıl bir randevu profili hazırlayacağımı biliyorum. O yollardan geçtim. Yara izlerim ve gülümsemelerim var. Kız arkadaşlarım için de bir tane yapabilirim.

Ama damak tadımı şenlendiren risotto yapan bir adam için mi? Belalı büyükannesiyile çalışan biri için mi? Bayan Whatsit'i tanıyan biri için mi? Ve kendimi çok sıkışmış hissettiğimde ve sonra tekrar özgür hissettiğimde bana ne söyleyeceğini bilen biri için mi?

Öte yandan, o aynı zamanda çıkmak istemeyen bir adam.

O bir muamma ve profilini oluştururken kimseyi yönlendirmek istemiyorum.

En azından ben.

Bu yüzden ona bir mektup daha yazmak için oturdum, bunların günümün en iyi bölümleri haline gelmesinden biraz korkuyordum.

Korktum ve biraz da heyecanlandım.

YUKARIDAKILERİN HEPSİ

Pazar sabahı koşarken, Victoire'ın halkla ilişkiler departmanıya bu hafta içinde yapacağım toplantı için fikirler üretiyorum.

Twitter konuşmaları duruldu. Çünkü sosyal medya döngüleri böyle işliyor; balkabağı baharatlı lattelerin var olma hakkı olup olmadığı ya da bir ünlünün bir duyguya sahip olması gerekip gerekmediği konusunda yeni bir öfke ortaya çıktığında sıfırlanıyorlar. Yine de Angeline isteklerini açıkça belirtti ve benim işim de müşteri için bunu yerine getirmek.

Bugün patikada tek başımayım - en iyi düşüncelerimi arkadaşlarımla konuşmadığım ya da bahis oynamadığım zamanlarda yapıyorum - bu yüzden çarklar dönerken birkaç mil uzaklaşıyorum.

Bir koşu arabasını iterek birlikte koşan bir erkek ve bir kadının yanından geçiyorum, sonra iffetli bir öpücüğün selfie'sini çekmek için hızlarını yavaşlatan bir çift kadın, sonra daha fazla yalnız koşucu.

Bir tanıtım fikri şekilleniyor ama üzerinde daha fazla çalışılması gerekiyor, bu yüzden onu dosyalıyorum, sonra Spencer ve Coco ile buluşmadan önce duş almak için eve gidiyorum.

Büyükanneniz spa kaçamaklarını sevmiyor olabilir ama manikür-pedikür yaptırmaya bayılır.

* * *

Kuzenim beni doğru duyduğunu sanmıyor.

Büyükannem de öyle. O
yüzden tekrar ediyorum.

"Bellamy ve benim bir anlaşmamız var," diye açıklıyorum ayaklarımı ayak
küvetine daldırıp ayak parmaklarımı köpüklü suda oynatırken. Madison
Avenue'daki Daisy's Nails'de özenli bir kadın This Little Piggy Pedi'ye başlamak
için hazırlanıyor.

Yıllardır büyükanneme haftalık pedikürlerinde eşlik ediyorum. Bu şey harika
ve aksini söyleyen her erkek siktirip gidebilir.

Spencer çatlaklar yukarı olarak o eğilir geri içinde ve
Cushy sandalye. "Anlaşma daha önce duymadığım bir
örtmece."

"Ne için bir örtmece?" diye soruyorum.

"Seks, sevgilim," diyor Coco kesin bir
ifadeyle. Bakışlarımı ona doğru çeviriyorum.

"Gerçekten mi?"

"Ateşli, duvara karşı seks? Bütün gece süren seks mi? Bu daha mı iyi?"

"*Gerçekten* derken bunu kastetmemiştim," diyorum.

"O zaman ne demek istedin?" diye sorar. "Yanlış mı anladım? Bellamy ile
yemek pişirme dersleri için mi *anlaştınız*? Fantezi beyzbol ligi mi? Bir kitap
kulübü mü?"

"Bu senin hızına benziyor, E," diyor Spencer, silindirleri daha da yükseğe
çevirerek.

"Sekse ve kitap kulüplerine karşı değilim," diyorum.

"O zaman neden Bellamy'nin bunu bilmesine izin vermiyorsun?" Spencer soruyor.

"Bayanlar

onları seks artı favori bir hobiye indirgediğinizde duymaya
bayılıyorum." "Vay be, tüyo için teşekkürler," diyorum sertçe.

"Yine de haklı, ufaklık," diye araya giriyor Coco. "Karşılıksız sevişme
anlayışları biraz karmaşık olabiliyor."

"Ama senin olayın bu değil mi Coco? Tüm hayatın bununla ilgili değil mi?
Bağlanmak yok mu?" Karşı çıkıyorum.

"Ve neredeyse seksen yaşındayım."

Spencer alay ediyor. "Geçen gün elli demiştin."

Ona parlak bir gülümseme gönderiyor. "En sevdiğim torunum." "Kırk," diye araya girdim.

"Şu anda en sevdiğim," diyor bana, sonra bir yudum alıyor ve flütünü tepsiye koyuyor. "Mesele şu ki, nasıl karşılıksız seks yapılacağını biliyorum. Ama seksenine yaklaştığında *anlayışlar* çok farklı oluyor. Benim yaşında kartlarınızı gösterirsiniz. Oyunları poker masasında bırakırsın."

"Bellamy ve benim için de aynı şey geçerli," diyorum. "Her şey masada. Dürüst olmak gerekirse, bunda yanlış bir şey görmüyorum. Uygun sınırlar koyuyoruz. Bence bu sağlıklı."

Spencer'dan bir öksürük patlar. Coco da ona uygun bir kahkaha atıyor. "Gülün bakalım," diye homurdanıyorum. "Ama bu oldukça olgunca."

"Evet Easton, kadınlarla olan ilişkilerinde olgunluğun doruğundasın. Tıpkı benim güzel karıma karşılıksız seks *anlayışımız* sırasında aşık olmadan önce olduğum gibi," diyor Spencer.

TJ o saniye köşeyi döndüğünde, sohbeti çok çok kaydırma fırsatını değerlendiriyorum. "En sevdiğin servisi beğendin mi?" diye .

"Manikür yaptırdın mı?" Coco soruyor.

TJ başını sallayarak ona losyonla parlayan avuçlarını gösteriyor. "El masajının büyük bir hayranıyım."

"Bunu düz bir yüzle söylemek senin için ne kadar zordu? *El ovuşturmak* mı?" Bakışlarını yakaladığımda bu kelimeleri uzatıyorum.

"Neredeyse imkânsız. Ne zaman elimi ovdurmak için buraya gelsem, içimdeki on üç yaşındaki çocuk büyük bir mücadele veriyor."

Coco, "Kendine hakim olmak harika," diye mırıldandıktan sonra yanındaki boş sandalyeye vuruyor. "Şimdi gel de yeni doğum günü planlarımda bana yardım et. Sen tam ihtiyacım olan ."

TJ deri koltuğa yan oturur. "Hâlâ Vegas'a gidiyor musun Coco? En seksi erkeklerin olduğu en iyi kulüpleri bilmek istiyorsun, değil mi?"

Spencer kafasını bana doğru eğdi. "Gece kulübüne mi gidiyor?"

Başımı sallıyorum. "Ayak uydurmaya çalış, Spencer. *Striptiz kulüpleri*. Ama partisini New York yerine Stallions and Studs'ta yapmaya karar verdi."

"Orayı seviyorum," diyor TJ müstehcen bir sırıtışla.

Coco cebinden telefonunu çıkarıp ona dokunuyor ve ekranı gösteriyor. "Bu Stallions and Studs'daki dansçıların menüsü. En iyi olacağını düşündüklerinizi seçmeme yardım eder misiniz? Polis Leo'yu mu, itfaiyeci Jack'i mi yoksa yaramaz profesör Jones'u mu istiyorum?"

Arkadaşım gülümsüyor. "Cevap *yukarıdakilerin hepsi*."

"Tabii ki! Sen çok tatlısın. Çok teşekkür ederim," diyor ve ikisi birlikte doğum günü partisi için striptizci sipariş etmeye başlıyorlar. İşleri bittiğinde kadın ona gülümsüyor. "Şimdi, bana TJ'in ne anlama geldiğini söyleyecek misin?"

"Coco," diyor kaşlarını çatarak. "Bunu açıklayamam."

"Neden? Ben bir kasa dairesiyim."

"geçmiş en az seksi isim," diye fısıldıyor sahnede.

"Oldukça seksi değil Coco," diye onaylıyorum.

"Bu ufaklık neden biliyor ki?" Suratını asıyor, başparmağıyla

Ben.

TJ gülüyor, sonra bakışlarımla buluşuyor. "E, sana 'munchkin' mi diyor?"

Omuz silkiyorum. "Öyle. Gerçek adın artık o kadar da kötü görünmüyor, değil mi?" TJ yaklaşarak elini Coco'nun kulağına götürüyor ve sanırım fısıldıyor,

Baş harflerinin ne anlama geldiğini.

Mavi gözleri parıltıyor. "Neden TJ kullandığını anlıyorum ve kimseye söylemeyeceğim." Dudaklarını sıkıyormuş gibi yapıyor.

Telefonum bir e-posta ile çalarken TJ, "Buna güveniyorum," diyor. Hemen çeviriyorum.

Her ihtimale karşı, bu bir anlayış meselesi.

BİR RANDEVU GIBİ QUACKS

Bellamy Hart ve Easton Ford'un E-posta Yazışmalarından

Sevgili Easton,

İddiamızın ışığında, tekrar buluşmak için plan yapmanın akıllıca olacağını düşündüm. Belki biraz geçmiş araştırması için? Mümkün olan en iyi çevrimiçi profili oluşturmak için hakkınızda birkaç şey daha bilmem gerekebilir.

Ayrıntıların ötesine geçen

senin sikiñ dudaklarımın arasındayken nasıl görüñdüğümü ne beğendiğini. (Evet, Bunu tanıştığımız geceden beri biliyorum. Dudaklarıma bu kadar uzun süre bakmanın sakso değeriendirmeinden başka bir nedeni olduğuna inandığımı mı sandın?)

Oral seks dudaklarında,

Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy, oral seks dudaklarıyla,

Beni çok az düşünüyorsun.

Sevgil
er,
Easton

* * *

Sevgili Easton, parmaklarımın arasından geçirip sıkıca tuttuğum saçlarımla,

sizi temin ederim ki o cephede küçük bir şey yok.

Sevgiler,
Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

Güvence için teşekkürler.

Ama ağzını değerlendirmem konusunda yanılıyorsun. Onunla yaptığın her şeyden zevk alıyorum; konuşmak, öpmek, emmek. Ama en , rujunu öpmek istememe neden olan bana söylediğin şeyler.

anda seni öpmeyi düşünüyorum,

Easton

* * *

Sevgili Easton,

Beni anlamsızca öp ve çenemi kapat.

Seni tekrar gördüğümde bu direkt bir emirdir, Bellamy.

* * *

Sevgili Bellamy,

Bu akşam buluşabilir miyiz? Akşam yemeği ve

içki için mi? Easton

* * *

Sevgili Easton,

Ya anlayışlar?

Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

Beni çok iyi tanıyorsun.

Easton

* * *

Sevgili Easton,

. Ve bu kulağa bir randevu gibi geliyor ama *seni* iyi için öyle olmadığını biliyorum.

Bellamy

NASIL TANIŞTILAR

Bu sefer otuz dakika erken geldim. Bellamy'yi İtalyan restoranının dışındaki bir bankta sakın bir şekilde tünemiş, bir gözüyle kitap okurken diğer gözüyle kaldırımı tararken ve beklerken dalgın bir şekilde ayağını sallarken bulmayı umuyorum.

Ama belli , onun zaman sınırını buldum.

Ben kazandım.

Bankı çalışıyorum, telefonumda bir kitap açarak mutlu bir şekilde bekliyorum. Sonraki yirmi dakika boyunca Taylor Jenkins Reid'in bir kitabının dijital sayfalarını çeviriyor, ayrıntıları yutuyorum.

Yani, çoğunlukla.

Bellamy'yi aramak için gizlice bakmaya devam ediyorum ve tam kadın kahraman uzun zamandır kayıp olan aşkıyla buluştuğunda, Bellamy köşeyi döndüğü için telefonu kapatıyorum.

Uzun saçları ipeksi dalgalar halinde omuzlarına dökülüyor. Kalçaları sallanıyor. Ve dudakları hareket ediyor, belki de kulaklıklarından gelen şarkıya eşlik ediyor.

Ayağa kalkarak, bakışları üzerime düşene kadar yürüyüşünü izliyorum.

Bellamy alt dudağının köşesini dişleriyle yakalıyor, sonra yavaşça şehvetli bir gülümsemeye dönüşüyor. Bana ulaştığında duruyor, AirPods'u kulaklarından çıkarıyor. "Hey, oradaki-"

Bir kolumu beline dolayarak onu kendime çekiyorum ve hafifçe eğiyorum. Yüzündeki kestane rengi saç tellerini süpürüyorum ve dudaklarımı onunkilere değdiriyorum.

Yıldızlar göz
kırptıyor.
Trafik
durdurmaları.

Meşhur kameralar, filmler için enfes bir öpücük yakalıyor
-Ateşli, sahiplenici, seni özledim, benim ol tarzı bir öpücük.

Dudaklarımı onun dudakları boyunca gezdirirken, onun tadıyla sarhoş oluyorum. Dilimi yemyeşil ağzına değdiriyorum, alt dudağını çekiştiriyorum, sonra biraz daha derin öperken açlıkla inliyorum.

Biraz tarçın ve bir tutam diş macunu var ve bu tatlar teninin hanımeli kokusuna karışıyor. New York'ta bir caddede dururken bile onunla kafayı bulmam için fazla bir şey gerekmiyor.

Onu yukarı çekiyorum, öpüşmeyi kesiyorum, sonra yüzündeki fantastik yıkımın tadını çıkarıyorum - ayırık dudaklar, puslu gözler, kızarmış yanaklar.

Sersemlemiş
görünüyor. Başım
dönüyor.

"Merhaba, anlamsız öpücük," diye mırıldanıyor, sanki tüm öpücüklere son verecek bir öpücüğü yeniden canlandırmaya çalışıyormuş gibi parmaklarını çenesinde gezdiriyor.

"Kadına istediğini vermeye inanırım." Başım hâlâ uğulduyor, şehvet beynimin ve vücudumun her yerinde zonkluyor. "Ve düşününce, *hey, orada* bir kelime ile bir kelime almaya çalıştın."

"Ne düşünüyordum ki?"

"Beni kadar tanımış olmalıydın."

Gömleğimin yakasından tutup beni kendine doğru çekti. "Sanırım biliyorum, Easton." Burnundan öperim. "Öpüyorsun." Uzaklaşıyorum, sonra telefonuna başımı sallıyorum. "Ne şarkı söylüyordun?"

"Ella Fitzgerald. "Onu benden alamazlar" diyor. Birkaç kelime daha mırıldanıyorum.

"Melodiyi biliyor musun?"

"Beni ne sanıyorsun? Tanımayan biri mi? Beni tanımadığın için şimdi puan kırmak zorunda kalabilirim."

Restoranın kapısı açılır ve birbirlerine sarılmış bir çift dışarı çıkar. Kızıl saçlı kadın adamın dudaklarına bir öpücük kondurur, ardından ışık hızıyla bir taksi çevirirler.

Bellamy beni kendine çekti. "Bumble'da tanışmışlar. Bu onların üçüncü randevuları. Üçüncü randevu ödülünü almak için can atıyor."

Ciyaklayarak uzaklaşan taksiye bir bakış attım. "Hayır. Geçen yıl koşuya çıktıklarında parkta karşılaşmışlar. Adam rekabetçi bir piç gibi onu baraj gölünün etrafında geçmiş. Kız da ona dersini vermiş ve koşunun sonuna kadar onu toz içinde bırakmış. Bir yıldır birlikteler ve bir seyahatten yeni dönmüş."

"Yani, bekle. Bir seyahatten yeni döndü ve onu becermeden önce yemeğe mi götürdü? Bu hiç mantıklı değil," diyor biz restorana girerken.

"İyi akşamlar. İki kişilik masa?" diye sorar ev sahibi.

"Evet, lütfen. Adım Ford," diyorum ve adam rezervasyona bakıyor, sonra bize masaya kadar eşlik ediyor.

Bize menüleri verdiğinde, dışarıdaki çift konusuna geri dönüyorum. "Hayır, kapıdan içeri girdiğinde onunla *sevişti*. Yemek *sevişme* sonrasıydı," diyorum.

Tek kaşını kaldırıyor. "*Kemiklemenin* senin için çok kaba olduğunu mu söylüyorsun?" "Böylesine güzel bir hanımefendinin ağzı ne kadar da bozuk," diye takılıyorum.

"Gerçekten sevişmeyi mi tercih ediyorsun?" diye soruyor.

Dudaklarımın kenarının hınzır bir sırıtışla yukarı kıvrılmasına izin verdim. "Hayır, tatlım. Ben sevişmeyi tercih ederim." Dudaklarının arasından yumuşak bir nefesin vınlamasını yakalıyorum - bunu söylüyor. "Tahrik olduğun zaman böyle yaparsın."

"Ne yapmalıyım?"

"Dudaklarını hafifçe aralıyorsun. Kiraz kırmızısı, lezzetli, baştan çıkarıcı dudakların en çok sevdiğim şeyleri yapıyor."

Ağzının kenarını kemiriyor.

"Ve bu, tam orada," diye ekliyorum. "Bu ıslanıyorsun demek."

Gözleri kısılıyor ve peçetesini bana fırlatacakmış gibi kaldırıyor. "Sen iflah olmazsın."

Kollarımı kavuşturarak gülüyorum. "Ben de haksız değilim."

Gözlerini deviriyor ve isteksizce "Değilsin" diye itiraf ediyor.

Menüyü ona doğru kaydırıyorum. "Buranın harika makarna yemekleri var. Soslar inanılmaz. Arkadaşım Nolan, kabuklu deniz ürünleri yiyorsanız ıstakozlu ravioliyi tavsiye ediyor ve Emerson - onunla birlikte bir yemek eleştirisi programı sunuyor - vejetaryen olmayı tercih ediyorsanız kuşkonmaz ve papyonlu makarnanın ölmek üzere olduğunu söylüyor."

Bellamy iki öneriyi de kabul etmiyor, onun yerine melek saçlı makarnayı seçiyor. Garson siparişimizi alıp gittiğinde bana bakıp omuz silkiyor. "Bir randevuda uzun makarna yemeyin derler ama bu bir randevu değil ve sen de kesin bir şeysin, bu yüzden bunu yapabileceğimi düşündüm."

"Bunu alay eder gibi söylüyorsun ama ben bunu bir iltifat olarak kabul etmeyi seçeceğim" diyorum.

"Senin gibi," diye onaylıyor. Sonra bana Emerson ve Nolan hakkında daha fazla şey soruyor, ben de ona programlarından, sonra TJ ve kitaplarından, kuzenlerim Spencer ve Jo'dan bahsediyorum. Ona sosyal çevresini soruyorum ve TJ'in partiye davet ettiği uzun süreli arkadaşı Hazel hakkında daha fazla şey öğreniyorum.

"Peki yeni aşkım nasıl? Coco ne yapıyor?" diye soruyor.

Romantizm konusunda beni azarlıyor. Ama o kısmı açıklamıyorum. "O harika biri. Bugün pedikür yaptırdık."

Bellamy'nin yüzü neşenin resmidir. "Tüm detaylara ihtiyacım var, derhal," diye talep ediyor.

Ona düzenli manikür salonu ziyaretlerimiz hakkında bilgi veriyorum. "Belki şanslıysan bir ara sana bir davetiye ayarlayabilirim," diye takılıyorum.

Bana bir parmak sallıyor. "İşte bu, uğruna kedi dövuşü yapacağım türden bir davet."

Daha yakına eğildim. "Eminim doğum günü partisine bir davetiye istersin o zaman. Stallions and Studs'da düzenliyor."

Gözleri büyüdü. "Bana bir tane alsan iyi olur. Ciddiyim."

Omuz silktim, hazırlıksız yakalandım. "Sanırım hak edip etmediğinizi göreceğiz."

"Çok, çok iyi olacağım." Sonra ifadesi ciddileşiyor. "Yazıdan sonra internette yapılan yorumları sormak istiyorum. Beklediğimden daha sertlerdi. Yapabileceğim bir şey var mı?"

"Zaten şey dışında mı? Şu bahis mi?" "Evet."

"Oral seksin neredeyse her şeyi daha iyi yaptığını düşünüyorum," diye kestirip atıyorum.

"Oral seks defterine bir senet yazmaya hazırım. Sikini emmek harika." Dudaklarını yalıyor ama konuşmanın akışını kaybetmiyor. "Ama cidden. Var mı?"

Başımı salladım. "Hayır. Bu hafta kurumsal ortaklarımdan biriyle bir toplantım var. Bazı fikirleri gözden geçiriyorum," diyorum. "Ve bu bahis meselesi eminim uzun bir yol kat edecek. Özellikle de ben kazanacağım için."

"Hiç şansın yok kovboy." Bakışlarını restoranda gezdiriyor ve başka bir çifte takılıyor, komşu masada oturan iki adam en iyi yeni gruplar hakkında konuşmaya dalmışlar. "Instagram'da tanışmışlar. İkisi de Taylor Swift'le ilgili bir gönderiye yorum yapmış, konuşmaya başlamışlar, sonra da DM'lere geçmişler. Şimdi birbirlerine doyamıyorlar."

Başımı sallıyorum. "Konser. Soho'da. Mosh pit'i olan bir kulüp. Birbirlerine sokulmuşlar, göz göze gelmişler ve o gece eve birlikte gitmişler. Ayrılmazlar. Müzik söz konusu olduğunda neredeyse her aynı fikirde değiller ama sevmedikleri şeyler hakkında konuşmadan duramıyorlar."

Başka bir çift bulur. Daha yaşlılar ve yüzleri yıpranmış, ama bira bardaklarını tokuşturup içiyorlar. "Birlikte geçirdikleri yirmi yıla kadeh kaldırıyorlar. Match'te tanışmışlar, internetten tanışan ilk nesillerden biri. Ernest Hemingway'in çöp mü yoksa hazine mi olduğunu tartışırken aşık olmuşlar."

Alay ediyorum. "Hayır. Arkadaşları Marge'ın Greenwich Village'daki dairesinde kitap kulübündeydiler. Hepsi John Irving'in *Owen Meany için Bir Dua* kitabını okudu. Saatlerce tartıştılar ve herkes gittikten sonra kalıp şarap yerine bira içtiler ve hikayedeki inanç meselelerini incelediler."

"Bir hikayeyi yıllarca tartışabilirler," diyor ve sonra öldürmek istercesine çenesini kaldırıyor. "Çünkü ikisi de online biyografilerine 'hevesli okuyucu' yazmışlar, algoritmalar da onları bu şekilde eşleştirmiş."

"İyi oynadın," diyorum.

Tüm restoran boyunca bu şekilde ilerliyoruz ve yemeklerimizi bitirdiğimizde Bellamy hayal kırıklığı içinde iç geçiriyor.

"Sorun nedir?"

Kendisine kızmış gibi başını sallıyor. "Flört profilin için senin hakkında bilgi toplamam gerekiyordu."

Sinsice gülümsedim. "Ve yaptın. Az önce tüm beğenilerimi seninle paylaştım."

Ne demek istediğimi anlaması birkaç saniye alıyor ve anladığında çikolata rengi gözleri nefes kesici bir zevkle parlıyor. "Kitap tartışmayı, müzik tartışmayı, bütün gece konuşmayı ve ... sevişmeyi seviyorsun."

Kaşlarımı oynattıktan sonra hesabı ödüyorum. "Sonuncusu hakkında ..."

* * *

Memeleri görkemli bir şekilde zıplarken saçlarını avucumun içine alıyorum.

Bu kadar yakın.

Yanakları kızarıyor ve göğsümü pençeleyerek bana sert ve hızlı bir şekilde biniyor. Kalçalarını döndürürken alnını yoğun bir konsantrasyon kaplıyor, sanki sikimi sadece ve sadece kendi zevki için kullanıyormuş gibi şiddetli bir kararlılıkla sikimi beceriyor.

Mutluluğunun peşinden koşmasını izlemek çok seksi.

"Evet, lanet olası evet," diye onu ikna ediyorum, bir elimle kestane rengi saç tellerini daha sıkı kavrarken, diğer elimle klitorisinin üzerinde daireler çiziyorum.

"Hiçbir şeyi durdurma," diye emrediyor. "Asla yapmam."

Üzerimde çılgına dönüyor, kalçaları bacaklarımı sıkıyor, leğen kemiği benimkine sürtünüyor.

Her yönünü takip ediyorum, başparmağımı biraz daha hızlı hareket ettiriyorum, sonra yaptığım her yörüngede daha da hızlı.

"Evet, evet, evet," diye inliyor, çıkardığı sesler beni daha da ateşlendiriyor. Omurgamın etrafında derin bir zevk dalgası kıvrılıyor, bu da her an kendimi kaybedebileceğimin işareti.

Sonra göğsümün üzerine doğru kayıyor, tüm vücudu titrerken göğüsleri göğüs kaslarıma çarpıyor. Güzelce titrerken çığlıkları yatak odamı yırtıyor.

Yanmam ve ona katılmam için gereken tek şey bu. Bu duvarların ötesindeki dünyanın varlığı sona eriyor. Coşku, bedenimi gönüllü tutsağı olarak alıyor.

Birkaç dakika sonra, prezervatifi attıktan sonra, hala nefesimi tutmaya çalışıyorum ve Bellamy de öyle.

Hareket etmedi. Yatağa uzanmış, parmaklarını saçlarında gezdiriyor.

Yanına yerleşip çıplak bedenimi sıcak tenine bastırıyorum. "O kadar da kötü değil miydi?"

Seksle sıırıslıkılam olmuş bir gülümseme dudaklarını boyuyor. "Hiç de fena değildi."

"Güzel. Belki anlayışımız sabah bir tur daha atmayı da kapsayabilir."

Ve bir şekilde anlayışımız yatıya kalmaya dönüşüyor.

DÜNYADA İKİ TÜR İNSAN VARDIR

Beş ya da daha fazla gün sonra ofiste şirket toplantısı zamanı.

Coco bir fincan çay ile rahat mor kanepeye yerleşti. Ben de modaya uygun fasulye torbası sandalyeye uzandım.

Bir parti odası varken neden bir çalışma ofisine sahip olasınız ki? Rory, "kayıp günler "in ardından dekorasyona yardım ederken böyle demişti. Easton," Anna'nın ölümünden sonraki ayları böyle adlandırıyordu.

Şimdi, Gramercy Park'ta kiraladığım brownstone ofisteki bu alanı partileri planlamak için beyin fırtınası odası olarak kullanıyorum. Bir sonraki parti önümüzdeki hafta sonu Carpe Diem'de olacak.

Tabletimi tarıyorum ve depoyu en son ziyaret ettiğim zamanı düşünmemek için elimden geleni yaparak depo etkinliğinin bazı önemli ayrıntılarını gözden geçiriyorum. Bu düşünceler nahoş olduğu için değil - bir toplantı sırasında üzerinde durulamayacak *kadar* hoşlar.

Coco tabletini kaydırarak, "Hafta sonu gelen bu başvurulardan bazılarını gözden geçirmelisin," diyor.

"Nasıl görünüyorlar? Misafirler için birinci sınıf seçeneklerimiz var mı?" Kendimi duyuyorum ve utanıyorum. Bu sözleri birçok kez söyledim ama kulağa nasıl gelebileceğini ilk kez düşünüyorum.

iPad'imi masanın üzerine koyuyorum ve Coco'ya *benimle aynı seviyede bir* bakış atıyorum. "Ben elitist miyim?"

Gölerek dizimi okşamak için uzandı. "Sevgilim, tabii ki .
Bu partilerin doğası elitisttir."

Ama Bellamy'nin haklı olabileceği gerçeğiyle sarsılıyorum.

"Yine de bu bir sorun mu?" Coco'nun değerlendirmesi için kendimi hazırlayarak soruyorum.

Çayını eline alıyor ve bir yudum alıyor. "Bu senin için bir sorun mu?"

Camdan bakarken, telefonlarını kulaklarına dayamış, gün boyunca koşuşturan New Yorkluları izliyorum. Hayatınızın aşkıyla tanışmak için ne kadar çok insan, o kadar az zaman. Bu şehre ve sakinlerine kalplerinin arzusunu bulma şansı veriyorum.

Öte yandan, partiler herkes için değil ve Carpe Diem daha ucuz bir seçenek sunmuyor. Bu daha önce hiç sorun olmamıştı, ama olmalı mı?

"Emin değilim Coco," diyorum düşünceli bir şekilde.

Bana bilmiş bir bakış atıyor. "Bellamy'nin podcast'inde söylediklerini düşünüyorsun, değil mi?"

"Evet." İç çekiyorum. "O kadar belli mi?"

"Sanki gökyüzüne yazması için bir gökyüzü yazarı tutmuşsunuz gibi" diyor.

Onun sözleri beynimde dalgalanıyor ve Bellamy'nin aşkın nasıl hissettirmesi gerektiğine dair söylediklerine çarpıyor. "Sence aşk gökyüzüne yazılmış gibi mi hissettirmeli?" Büyükanneme soruyorum.

Bana "*seni aptal çocuk*" der gibi bir bakış attı. "Eğer değilse, ne anlamı var ki? Zamanını hayatın diğer zevklerine de harcayabilirsin. Sıcak çikolata, harika bir Broadway gösterisi, iyi seks, büyüleyici arkadaşlarla dışarıda bir gece. Bu alanların hiçbirinde *vasatı* kabul etmiyorum, o halde neden vasat bir aşkla uğraşayım ki?"

Bir süre yüz ifadesini inceledikten sonra "Bu yüzden mi büyükbabamdan beri kimseyle ciddi olmadın?" diye soruyorum.

Kocası yaklaşık on yıl önce ölmüş ve o zamandan beri düzenli bir erkek arkadaşı olmamış. Sadece flörtleri ve sevgilileri var.

Kupasını yere bırakıyor. "Neden yapmadığımı düşünüyorsun?"

"Dürüst olmak gerekirse bilmiyorum. Hayattan memnun görünüyorsun. Seviyorsun. Bir şeftali gibi yiyorsun."

"Şeftalilerden ve hayatın diğer zevklerinden oldukça memnunum." Gülümsemesi yumuşak ama biraz da hüzünlü. "Ama bu tür bir aşkın ne kadar değerli olduğunu, ne kadar zor bulunduğunu biliyorum. Büyükbabanla gökyüzünde yazılı bir aşk yaşadım ve o zamandan beri onu bulamadım."

Bu son sözler beni şaşırttı. Yeniden aşkı düşünmemiştim.

"Gerçek romantizmi mi arıyorsun?" Ben soruyorum.

Bakışları uzaklarda ve biraz da hüzünlü. "Sevgilim, biz insanlar her zaman ararız. Yaratılışımız böyle. Ama karşımıza çıkarsa bununla başa çıkmaya hazır mıyız?" Çita tarzı gözlüklerinin ardından beni dikkatle inceliyor. "Karşıma çıksa aşkı geri çevirmezdim."

"Bunu yapar mısın? Büyükbabamla geçirdiğim kırk yedi yıldan sonra bile mi?" Kıkırdıyor. "Bir ceylanı kovalayan dişi bir aslan gibi peşinden giderdim."

Gülüyorum. "Romantik olmadığının söylenmesine asla izin verme."

Dişi bir aslan gibi kükrüyor. Kıkırdamalarımız azaldığında derin bir iç çekiyor. "Dünyada iki tür insan vardır; aşk için ne yapacağını bilenler ve bilmeyenler. Sanırım hazır olmak sizin hanginiz olduğunuza bağlı."

Peki ya üçüncü bir tip - sevginin değerini aynı zamanda bedelini bilenler? Bazen riskin ödüllere göre daha ağır bastığını öğrenmiş olanlar. Bu tip için aşk en iyisidir, reddedilir.

"Bu arada," diyorum çalışma moduna geçerek, "hadi bu elitist partiden kurtulmayı planlayalım."

Carpe Diem'in aşka giden yolu nasıl yağladığı konusunda kafamda soru işaretleri var. Ancak şu anda mesleki ahlaki pusulamı değerlendirecek zamanım ya da zihinsel alanım yok. Planlamam gereken bir parti ve kurtarmam gereken kurumsal bir müşteri var.

"Yani, bu başvurular," diyorum. "Bakalım halkla ilişkiler ekibiyle Victoire meselesini çözenin bir yolunu bulmak için yapacağım toplantıdan önce kimler konuk listesini tamamlayabilecek."

"Bana bunun için bazı fikirlerinizi anlatın" diyor.

"Geçen gün koşarken her türden çifti fark ettim ve aklıma partiler aracılığıyla tanışan bazı mutlu çiftlere ulaşma, onları sosyal medyamızda ve belki de kurumsal ortaklarımızla yaptığımız reklamlarda sergileme fikri geldi. Sonuçlara odaklanın, Carpe Diem partilerinde aşkı bulan insanları gösterin."

"Bu fikre bayıldım," diyor ve nasıl üstesinden geleceğimiz üzerinde çalışmaya başlıyoruz.

Eğer kendim için böyle büyük bir sevgiye sahip olamayacaksam -ki bunu düşündükçe ürperiyorum- başkalarının bunu bulmasına yardımcı olabilirim. Bunun da bir anlamı olmalı.

Elitist ya da değil.

* * *

Öğleden sonra halkla ilişkiler ekibiyle yapacağım toplantıdan önce, Rory ve Jo ile öğle yemeği yemek için sokağın etrafındaki bir kafeye uğruyorum. Onları arka taraftaki bir kabinde bulduğumda kız kardeşim telefonunu kaldırıyor, yeşil gözleri zaferle parlıyor. "Şuna bakın! *Dirty Rotten Scoundrels*'ın yeniden gösterimi için ön sıradan bilet aldık."

Jo müzikal bir fangirl dayanışmasıyla yumruğunu sıkıyor ve ardından "Great Big Stuff"ın nakaratını söylüyor. Sonra da ekliyor: "Emerson önümüzdeki ay buraya geldiğinde üçümüz filmi izleyeceğiz ve Tremaine Groff'a hayran olacağız. Başrolü o oynuyor ve ona bayılıyorum. Aşk, aşk, aşk. Gerçek aşktan bahsediyoruz." Öyle hülyalı söylüyor ki, yarı yarıya öyle olduğuna inanıyorum. Sonra Bellamy'nin müzikallerden hoşlanıp hoşlanmadığını, bize bilet ayarlarsam oyunu izlemeye gidip gitmeyeceğini merak ediyorum.

Eminim biliyordur ve eminim yapacaktır.

"Siz ikiniz ve müzikallere olan aşkınız," diyorum bir sandalye kaparken. "Müzikaller hayattır," diyor Jo ciddiyetle.

"Ön sıralardaki koltukları nasıl aldın?"

"Bu sabah Twitter'da özel bilet bloğunu duydum ve hepsini kaptım," diye ekliyor Rory zafer edasıyla.

Jo mavi gözlerini bana dikti. "Lafı açılmışken, Twitter'da da her yerde sen varsın." "Sen neden ?" Soruyorum. "Daha fazla enkaz var mı?"

Podcast parçası mı? Endişe boğazımı sıkıyor. "Bu daha çok elitist bir şey mi?"

Rory ancak küçük bir kız kardeşin türden şeytani bir gülümsemeyle gülümsüyor. "Hayır. Tam tersi. Gevezeliği senin tasarladığını sanıyordum."

Jo telefonunu bana doğru itiyor, Twitter akışında geziniyor. "Bunu henüz görmediğine inanamıyorum. Şuna bir bak, rock yıldızı."

CarpeDiemLove hashtag'ine bakıyorum. Yanında mutlu çiftlerin fotoğrafları ve başlıkları var.

-Geçen Aralık'ta bir Carpe Diem partisinde tanıştık. Bu hafta sonu, evet dedi.

-Üç yıl önce bir partide bu harika kadınla tanıştırıldım. Şimdi mi? O benim hayatımın aşkı ve karım.

-Birkaç ay önce bir partinin içeri girdiğimde içimde küçük bir umut vardı. Bu harika adamla çıktım ve Noel'de evleniyoruz!

Birkaç tanesi daha akışı dolduruyor. Daha yakından baktığımda A Million Frogs'tan Bellamy'nin hepsini retweetlediğini görüyorum.

OCTOPİ STİLİ

Bellamy Hart ve Easton Ford'un E-posta Yazışmalarından

Sevgili Easton,

Umarım Twitter'daki fotoğrafları ve aşk hikayelerini görmüşsünüzdür.
Victoire'a ne olduğunu bana anlattığında, bunu düzeltmek için üzerime düşeni yapmak istedim.

Bokunu sahiplenmen dileğiyle
Bellamy.

* * *

Sevgili Bellamy,

Kendi pisliğine sahip çıkmak ifadesi soğuk kalbimi hiç bu kadar eritmemişti.
Teşekkür . Gerçekten çok . Bunu yapmak zorunda değildin ama yine de yaptın.

Çok minnettarım,

Easton

* * *

Sevgili Easton,

Az önce söylediğin bir şey için saçmalık

diyorum. Kaşlarını kaldırarak,
Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

Tabii ki biliyorsun. Dur tahmin edeyim. Göğsümdeki organın sıcaklığı mıydı? Sadece soğuk değil, donmuş olduğundan mı şüpheleniyorsun? Tanım olarak "donmuş, siyah kalp "i mi tercih ederdiniz?

Easton

* * *

Sevgili Easton,

Hayır. Kalbinizin soğuk olduğunu hiç sanmıyorum. O kadar soğuk olsaydı yaptığın şeyi yapamazdın.
Ya da hiç soğuk değil.

Düşündüğünden daha sıcak. Çıtırdamaya başlayan bir ateş gibi.

Her halükarda, bir araya getirdiğiniz çiftler hakkında hikayeler duymak kuşkusuz çok güzeldi. Ne diyebilirim ki? Aşk hikayeleri beni mutlu ediyor. Muhtemelen benim bir aptal olduğumu düşünüyorsunuz. Ama benim için sorun değil.

Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

Senin sadece bir aptal olduğunu düşünmüyorum. Öyle olduğunu biliyorum, Carrie Bradshaw. Ve bu senin çok iyi sahip olduğun özelliklerinden biri.

Bu gerçekten inanılmaz bir jestti ve Victoire'ın CEO'su az önce sosyal medyadaki konuşmalardan ne kadar memnun olduğunu söyledi. Bir sonraki partiye de katılacak. Gerçek aşkı orada da araması için onu ikna ettim.

Soğuk ruhumun en gerçek yerinden şunu söylememe izin verin; siz olağanüstüsünüz.

Easton

* * *

Sevgili Easton,

teşekkür ederim.

Ve durumun çözülmesinden dolayı mutluyum. Gerçekten mutluyum.

Ama Şimdi çok iyi anlaştığımız için tedirgin oldum. Bu korkunç bir Şey!
Korkunç diyorum!

Mahkeme salonundaki resmi yerlerimize dnmemizde ısrar ediyorum. Çapraz sorgu ve karşılıklı güvensizlik devam etmeli. Stat!

Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

Karşıt köşelerden bahsetmişken, sizinle kazanmak için iddiaya girdiğimi unuttuğumu sanmayın. Ve galip gelmeye niyetliyim ve partilerimin vaatlerini vmeni dinlemekten keyif alacağım. Anlaşmamıza göre, bir sonraki partime konuk olarak katılacağın için, bir erkekte ne aradığını öğrenmem uygun olur. Bariz olanın dışında. Zekice, büyüleyici ve iyi asılmış. Seninki *de*

o kadarını anladım,

Easton

* * *

Sevgili Easton,

Ama bu benim sadece küçük bir parçam. Elbette, iyi donanımlı bir erkekten hoşlanırım, ama beni daha çok tahrik eden Şey, sahip olduğu her Şeyle ne yapacağını bilen bir erkektir.

Özellikle de zihnini.

Ama gerçekten yatak odası zevklerimi başkalarına ifşa etmek istiyor

musun? Bellamy.

* * *

Sevgili Bellamy,

unut bunu.

Senin yatakta nelerden hoşlandığını başka bir erkeğin bilmesine asla izin vermem. Bu benim sana, seninle ve senin için yapacağım bir şey. İdeal olarak, yarın gece.

Easton

* * *

Sevgili Easton,

Ah, ama cevap vermekte geciktin. Yarın geceki dans kartım dolu. Coco ve TJ ile keşif gezisi için Stallions and Studs'a gitmek için görevlendirildim.

Belki sonra buluşabiliriz? Dokuza kadar işim bitmiş olur. Ya da dokuz gibi.

Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

Doğru. Tabii. "Askere alındı." Neden teklif ettiğine dair bir his var içimde? Ya da ısrar ettiğini?

Seninki *9'dan ziyade 11 gibi bir şey*, Easton.

* * *

Sevgili Easton,

Tamam, keşif için gönüllü oldum. Beni suçlayabilir misin? Şimdi para bozdurmak için bankaya gidiyorum. Bir sürü dolarım olmalı.

Striptiz kulübünden sonra görüşürüz. Belki bu sana, zeki ve uzun boylu erkeklerden kucak dansı almayı nasıl sevdiğim hakkında fikir verir. Yatakta ayıcıkları kucaklamak.

Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

ben

kucaklaşmam.

Easton

* * *

Sevgili Easton,

Hayır. Daha çok ahtapot etrafıma sarılıyorsun. Bellamy

MUTLU YERİM

Nolan ve ben The Lucky Spot'ta tapas yemeye yerleşirken, Cumartesi gecesi mesajlarım şöyle devam ediyordu ...

Bellamy: Not defterim, kalemim ve her dansçı için bir artı ve eksi listesi hazırladım.

Coco: Kapıdaki deri yelekli adam beni epey bir süzdü. Ve sen bir şey önce, o benim yaşıma bu striptizcilerden daha yakın. Ayrıca oldukça yakışıklı.

TJ: Kucak dansını ilk kimin sipariş edeceği üzerine bahse girmek ister misin? Büyükannen mi, kadının mı?

Önce Bellamy'ye "*Artılar ve eksiler listenizin ne kadar acımasız olabileceğini tahmin edebiliyorum*" diye cevap veriyorum, sonra Coco'ya "*Sanırım her yaştan erkeği baştan çıkarıyorsunuz*" diye yazıyorum.

Ardından, TJ mesajını ikimize de gönderdiği için ekranımı Nolan'a çeviriyorum. "Cevap için benim düşündüğüm şeyi mi düşünüyorsun?"

"Olsam iyi olur," diyor. "Üç kadar sayayım mı?"

"Üç, iki, bir," diyorum, sonra muhteşem bir zihin birleşmesiyle TJ'e aynı cevabı yazıyoruz: *Ve senin üzerine bahse giriyoruz.*

Spencer bana maden suyu, Nolan'a da bira getirirken Nolan ve ben yumruklarımızı tokuşturuyoruz. Telefonu kuzenime sallayarak ona ipliği gösteriyorum. "Büyükannemiz bu gece herkesi meşgul ediyor."

Spencer okuyor, sonra TJ'in son mesajını işaret ediyor. "Ona *senin kadının* dedi. Ve sen de bunu inkâr etmedin," diyor sırtarak.

Ama gerçekten bir seçenek olmadığı için ben de bunu doğrulamadım. Gözlerimi deviriyorum. "Ben sadece konuşmanın diğer kısmına geçtim."

"Çünkü inkar etmek istemedin," diye araya giriyor Nolan.

Spencer dirseklerini tezgâhın kenarına koyuyor ve yemin ederim ki ikili beni kafesliyor. "İşte sorum. Eğer Bellamy senin kadının değilse, partine geldiğinde ve Bay Doğru'yla tanıştığında ne yapacaksın?"

İçimden bir korku filmi ürpertisi geçiyor. Bellamy'nin Bay Doğru'yla birlikte olma ihtimali çok yanlış. Ama onu durduramıyorum. O böyle bir aşk istiyor. -Times-Square'deki neon reklam panosu gibi. Dahası, bunu hak ediyor. "Her şey yoluna girecek," diyorum elimden geldiğince sakın bir şekilde.

Spencer, "Yandım anam," diyor.

Onu görmezden geliyorum ve köpüklü sudan bir yudum alıyorum. Ama suyu bıraktığımda, Nolan açık sözlülükle bana bakıyor. "Sen bir çeşit aptalsın."

Bakışlarımı ona çeviriyorum. "Peki neden?"

"İyi olmayacaksın," diyor, sonra birasını kaldırıyor ve birazını geri uzatıyor. "Öyle mi?"

O da gibi omuz silkiyor. "Evet. Bir binbaşı, onun gitmesine izin verdiğinde mısır gevreğinin içinde ağlayacağını söylüyor."

"Ben varım," diyor Spencer kendini beğenmiş bir şekilde.

Gözlerimi deviriyorum. "Biz bir şey değiliz. Ayrılmak yok. Sadece bir iddiamız ve anlayışımız var."

"Anlayışmış, hadi oradan. Ve bu bahsi şimdi ortaya koyacağım," diyor Nolan, barı bıçaklayarak.

Spencer bana "Sen tam bir devekuşusun" dedi.

Ayrıca bahse girmeden duramam. "Varım. *Haklı olduğumu* söylemek için sabırsızlanıyorum." Spencer kıkırdıyor. "Beklemeye devam et. Nolan ve ben bu işi ."

Bu, barın diğer ucundaki müşterilerle ilgilenmeye giderken yaptığı veda konuşmasıdır.

Konuşma çarkının kontrolünü ele geçirip Nolan'a çevirdim. "Taşınma cephesinde son durum nedir? Buraya taşınmayı düşünüyor musun?"

Nolan parmaklarını çapraz yapar. "Eğer bunu , isterim. TJ'in kanepesinde yatmak eskidi artık. Beni yanlış anlama, adamın harika bir mobilya zevki var ve onunla kalmama izin verdiği için çok sportmen. Ama sonraki adımlarımı belirlemeliyim. San Francisco'dan buraya taşınmayı haklı çıkarabileceğimden emin olmalıyım."

"Aileyi özleyecek misin?"

"Çok fazla. Yine de Jason'la sürekli konuşuyorum," diyor.

"Bastır Hawks." Küçük kardeşi San Francisco'daki NFL takımlarından birinin oyun kurucusu. "Sezona iyi bir başlangıç yaptı."

"Kesinlikle öyle. Onun maçlarına gitmeyi özlüyorum. Ve eğer buraya temelli taşınırsam onu kesinlikle özleyeceğim."

"Ama bahse girerim Emerson'ı daha çok özleyeceksin," diye onu azarlıyorum, bu aynı zamanda romantik durumumdan saptırmak için de oluyor.

Bekle.

Benim bir durumum yok.

Bir anlayışım var. Hepsi bu kadar.

"Milyonuncu kez söylüyorum, biz sadece arkadaşız," diyor Nolan.

Telefonlarımız aynı çalıyor. Ben kendiminkini , o da aynısını yapıyor.

TJ: İlhamın etrafımda dans ettiğini hissedebiliyorum. Bir sonraki büyük romanım, altın kalpli bir striptizciyle tanışan ve aşık olan zeki bir podcaster hakkında olacak. Neredeyse gözümün önünde kendi kendine yazılıyor.

Biraz öfkelenerek derin bir nefes alıyorum ve kendime kıskanmadığımı, , hiç kıskanmadığımı söylüyorum.

Easton: Flaş haber: Bunun beni gerekiyorsa, işe yaramıyor.

Nolan: Flaş haber: Cildi kıskançlıktan yeşile döndü ve üstü patlamak üzere.

Ben de öyle düşünmüştüm, Nolan. Ve senin kadınınla dans eden bu adamı gerçekten görmelisin, Easton. Sarı tangasının içinde bir çeşit turbo roketatar taşıyor. Senin yerinde olsaydım, ter içinde kalırdım.

Easton: Ve yine de, ben benim. O yüzden endişelenmiyorum.

Nolan gözlüklerinin üstünden kaşlarını kaldırıyor. "Burnun birkaç santim uzamış."

Ona ters ters baktım. "Adam sarı giyiyor. Endişelenecek bir şeyim yok."
Telefonum yine çalıyor.

Bellamy: Gel bana katıl. Burada olman eğlenceli olur.

Bu benim için yeterli. Tezgâhtan uzaklaşıyorum. "Gitmeliyim," diyorum.

"Kadını görmeye mi?" Nolan soruyor.

Çenem titriyor ve bunu inkâr etmek istiyorum ama bir anlamı yok. Bahislerimizi yaptık ve şimdi onların oynanma zamanı. "Paranı almak için sabırsızlanıyorum," diyorum ve onu sırtından alkışlayıp Village'daki Stallions and Studs'a gidiyorum.

Kapının üzerinde asılı tabelada neon bir at ve bir kovboy şapkası yanıp sönüyor. Yetmişli yaşlarında, deri yelekli, kot pantolonlu ve kovboy çizmeli yaşlı bir adam bana giriş ücretinin yirmi beş dolar olduğunu söylüyor. Büyükanneimin adamı olduğunu tahmin ediyorum.

"İçerisi çok gürültülü. Kadınlar gecesi falan. Ama ben Longjohn'um. Rod Longjohn," diyor James Bond tarzında. "Ve umarım eğlenirsiniz."

"Yapacağım, Rod."

Ücreti ödedikten sonra Lil Wayne'in "Fireman" şarkısının sonik saldırısına uyum sağlayarak içeri giriyorum. Ana sahnenin köşesinde büyükanneimi elinde iPad'yle not alırken buluyorum.

Bu tam Coco'ya göre.

Rap ritmiyle kalçalarını sallayan ve üzerlerinde sadece kıyafet olan bir itfaiyeci taburuna tezahürat yapan kalabalığın arasından geçiyorum.

Büyükanneime, arkadaşşıma ve ... kadına lazer *tuttum*.

Bellamy'yi gördüğümde nabzım ne kadar yükselirse yükselsin, o benim *değil*. Bakışlarımız buluştuğunda, kahverengi gözleri parlıyor.

Elleri havada ve TJ ile omuz omuza çarpışıyor. Coco'ya doğru eğiliyor, sahnedeki yağlanmış, koyu tenli bir dansçıyı işaret ediyor ve abartılı bir başparmak işareti yapıyor.

Coco kocaman bir *evet* der.

Ekibe masalarında katılıyorum ve Bellamy beni olabilecek en iyi şekilde karşılıyor. Kırım kırmızı döşemeli şezlonga değdiği anda

kucağıma tırmanıyor, kollarını bana doluyor ve yanağıma bir öpücük konduruyor. Hafiften tekila kokuyor.

"Eğleniyor musun, tatlım?"

Kıçını kasıklarına sürüyor. "Şimdi çok daha fazla," diye mırıldanıyor, ama sarhoş değil, sadece çakırkeyif görünüyor. "Buraya gelmen beni etkiledi."

"Neden etkilendin?"

Sahneye doğru bir el sallıyor. "Her yerde çıplak erkek eti var."

Sahnedeki adamları gösteriyorum. "Teknik olarak çıplak değiller."

"Neredeyse çıplaklar," diye karşı çıkıyor.

"Neredeyse, teknik olarak, tamamen. Umurumda değil. Yukarıdakilerden herhangi biri beni neden rahatsız etsin ki?"

Parmaklarını saçlarımin arasından geçirerek, "Çoğu erkek, seksi, heybetli, kaslı, abazan erkeklerin kalçalarını salladığı bir striptiz kulübünde bir kadına katılmaz," diyor.

"Ben çoğu erkek gibi değilim," diye fısıldıyorum kulağına, sonra da lobunu ısıırıyorum.

Seksi bir mırıltıyla kollarını daha sıkı kavuşturuyor, sanki bana sahipmiş gibi. TJ, "Birileri gece çok sahiplenici," takılıyor, ama bana bakıyor.

Bellamy'de.

Coco sırtarak, "Çok sahiplenici," diye ekliyor.

"Ve bunu sahipleniyorum. Amatörce sahneye çıkma Easton," diyor Bellamy, gömleğimi tutarak. "Buradaki güzel kızlardan hiçbirinin sana para atmasını istemiyorum."

TJ gülmekten kırılır. "Endişelenecek bir şey yok, tatlım. Bu adamı düğünlerde gördüm. Bir bok için dans edemez."

TJ'e kaşlarını çatarak bakıyorum. "Hey şimdi. Sırlarımin bir kısmını sakla, olur mu?" "Sadece bazılarını, dostum. Sadece biraz." TJ kehribar rengi sıvı bardağını kaldırdı.

"Ayrıca, seni tekrar burada görmek güzel, kardeşim."

Bellamy bana merakla gülümsüyor. "Buraya sık gelir misin?"

Gülüyorum. "TJ'in beni kendisine katılmaya ikna ettiği ilk sefer değil diyelim."

"Ya da ben," diyor Coco, sonra tabletine dönüyor.

"Doğruyu söyle, E," diyor TJ, sonra dikkatini Bellamy'ye yöneltirken bir elini omzuma doluyor. "Bu adam mı? Eski sevgilim beni terk ettikten hemen sonra Easton beni buraya getirdi."

"Mutlu olacağın yere gitmen gerekiyordu," dedim omuz silkerek. Tabii ki onu, meşgul zihninin ve ağır kalbinin gece boyunca dinlenebileceği şehirdeki tek yere götürecektim.

"Benim Mutlu Yerim!" TJ bağırıyor, sonra telefonunu eline alıyor, kendi kendine mırıldanarak ama yine de benim duyabileceğim kadar sesli bir şekilde bir not yazıyor. "Gelecek kitap başlığı."

Bunun üzerine atladım. "Dostum. Biz dışarıdayken kendine bir iş notu mu yazdırdın? Cezayı biliyorsun."

İnleyerek, "Ah, sik beni." diyor.

"Oh, cezası ne?" Bellamy soruyor, ses tonundan entrika damlıyor.

"Öpmeye çalışması için bir adam seçmeliyiz."

Bağlantıyı kurarken çenesi düşüyor ve sonra bana vuruyor. "Tanıştığımız gece arkadaşların sana böyle yapmıştı."

Yanağına bir öpücük konduruyorum. "Ve piçler iyi seçim yaptı. Kabul et."

Suratını asıyor ama sadece kızmış gibi yapıyor. "Onun için seçmek istiyorum."

"Lütfen seç," diye yalvarır TJ. "Easton'dan daha iyi bir iş çıkaracaksın."

Kucağımda kıpırdanıyor, görevden heyecan duyduğu belli. "Birazdan senin için birini bulacağım. Bu görevde acele etmeyeceğim. Ama söyle bana, o zamanlar buraya gelmek senin için işe yaradı mı TJ? Mutlu olduğun yere ulaşabildin mi?"

TJ bardağındaki kehribar rengi sıvıyı biraz düşünceli bir şekilde karıştırıyor. "Hâlâ bunun üzerinde çalışıyorum. Ama hepimiz öyle değil miyiz? En azından zor zamanları atlatmamı sağlayacak iyi arkadaşlarım var."

"Ben de buna içerim kardeşim." Bellamy'nin bardağına uzanıyorum ve TJ' tokuşturuyorum. İkisinin bir kısmını yutuyorum, sonra dudaklarımı şapırdatıyorum.

"Bahse girerim dudaklarının tadı ateşlidir," diye fısıldıyor kulağıma ve sözlerinden, yakınlığından sıcaklık fışkırıyor. Sadece ondan.

Başımı çeviriyorum ve çok erken biten kavurucu bir öpücükle dudaklarını dudaklarıma değdiriyorum.

"İtfaiyeci Jack'i alkışlayın!" diye sesleniyor DJ sahnedeki adam kalçalarını pompalayıp pantolonunu çıkarırken.

TJ hoots.

Bellamy
alkışlıyor.

Coco bilgece başını sallar. "Gerçekten de yle. Jack'in mükemmel bir karizması var." Büyükanneimin sesi Westminster'da köpeklere değer biiyormuş gibi geliyor.

TJ, Coco'nun omzuna dokunmak için kolunu uzatır. "Bunu Jack'in artılar listesine ekle. Ama bir G-string ile nasıl başa çıktığını görmemiz gerek."

"Ama tabii ki," diyor, daha fazla nota girerken gözlükleri burnundan aşağı kayıyor.

Kıkırdayarak kucağımdaki güzele dönüyorum, hanımeli kokusu diğer müşterilerin parfümlerinin iğrenç kokusuna karışıyor. "Peki ya sen Bellamy? Jack hakkında ne düşünüyorsun?"

Heykeltraş dansçının sahneden çıkışını dikkatle izledikten sonra kararını veriyor. "Jack mükemmel bir seçim. Sadece karizması değil, harika bir dinleyici olduğunu da duydum." Sonra sesini sadece benim kulaklarım için alaltıyor. "Ve bu çok önemli."

"Öyle," diyorum.

DJ, "İşte uzun, sıcak hortumlu Jones," diye mırıldanıyor.

Dansıyı işaret ediyorum, böylece onu daha sonra değerlendirebilir. "Bana Jones'tan bahset," diyorum, alçak sesle ve sadece onun için, adam sahnenin kenarına doğru kayarken, ellerini saçlarından geçirip başını geriye atarken.

Bellamy yeni adamın ilgileniyor ve bana bir kez daha fısıldıyor. "Hortum güzeldir ama en büyük bu değildir. Sana söylemedikleri şey

Jones'un dili çok hızlıdır. Böyle herhangi bir konu hakkında yorum yapabilir." Parmaklarını şıklatıyor. "Haberler, politika, kitaplar, şarap, şarkılar ..."

"Vay, vay. Kulağa harika geliyor," diyorum.

"Ama bir iddiadan geri adım atamaz," diye ekliyor suratını asarak. "Bu kötü bir şey mi?"

Çenemi kavırıyor, yumuşak parmaklarını günlük kirli sakallarımda gezdiriyor. Arayış dolu dokunuşu içimde şimşekler çaktırıyor. "Kalbinin arzusunun önüne geçmesine izin vermediği sürece."

Nereye gittiğimizi biliyorum ve bu oyunu seviyorum. "Son olarak, peki ya o?" Sahnedeki son adamı gösteriyorum - leğen kemiğini Mach hızında döndüren Asyalı bir adam.

"Yatakta tam bir canavar," diyor Bellamy ama parmaklarını tekrar saçlarımın arasından geçirirken ona bakmıyor. "Ama en önemli şey bu değil. O, kadınına kraliçe gibi davranan bir adam. Ona dünyanın merkezi olduğunu hissettiriyor. Sanki başka hiçbir şeyin önemi yokmuş gibi. Çünkü aradığını bulmak istiyor. Kalbini yerinden oynatacak kişiyi."

Göğsüm kabarıyor çünkü onun için o adam olamıyorum. Bu rolü oynadığımda neler olduğunu biliyorum. Ben de o yollardan geçtim ve acı çok fazla. Karanlık günler beni korkutuyor. Ama ona arzuladığı her şeyi vermeyi çok isterim, bu yüzden şimdilik ona ayak uyduruyorum. "Bunu ona vermeli," diyorum.

Gözleri kırılganlıkla parlıyor. "Yani, Carpe Diem'de benim için bulacağın adam bu mu? Bunların hepsi olan birini mi?"

Elimi kolunda gezdiriyorum, içim istediğim ve korktuğum arasında parçalanıyor. "Sana hak ettiğin birini bulacağım. Sen bunların hepsini hak ediyorsun."

"Onu benim için bul. Bütün bu kurbağaları öpmekten yoruldum," diye fısıldıyor ama sesinde bir hüznün notası var.

Bu gece için ona bunu verebilirim. "Geceyi benimle geçir. Bu kurbağayı biraz daha öp."

Ama o cevap veremeden bakışlarım büyükanneme doğru ilerleyen deri giysili adama takılıyor.

"Merhaba güzel meleğim. Ben Rod ve bu gece bir şeye ihtiyacın olmadığını bizzat görmek istedim," diyor ona.

Hiçbir şeyden korkmayan Coco, onu bir aşağı bir yukarı süzer. "Bana ne önerebilirsin Rodney?"

"Müesseseden bir içki? Kucak dansı? Striptiz kulübü patronuyla heyecanlı bir sohbet?"

"Ben üç numaralı kapıyı alacağım." Ayağa kalkıyor ve iPad'ini TJ'e veriyor, böylece bir içki içmek için sahibine katılabiliyor.

Arkadaşıma dönüyorum ama daha bir şey söyleyemeden beni başından savıyor. "Git. Eve sağ salim dönmesini sağlayacağım."

Bellamy parmağını kaldırır. "Jones, uzun, sıcak hortumlu itfaiyeci," der TJ'e. "Devam et."

Sadece gülüyor. "Göreceğiz."

Bellamy, "Coco benim gözüm kulağım olacak," diyor ama ben olacağından pek emin değilim. Ya da TJ'in cesaret konusunda bir şey yapacağından.

Ve şu anda, umurumda değil.

*Kadınım*la gidiyorum.

Bu gece için o, çünkü izin vereceğim tek şey bu.

IYI ŞEYLER GELİR

Taksiye bindiğımız anda Bellamy'nin elleri boynuma dolanıyor. "Sabırsızlanıyorum," diyor.

"Ama iyi Şeyler yapanların başına gelir," diye mırıldanıyorum o gür dudaklara karşı.

Yine de beni yakınına çektiğinde, beklemek neredeyse imkansız görünüyor.

Sonra, alt dudağımı emip dilini ağzıma sokarken Everest'e tırmanıyormuşum gibi hissediyorum. Bellamy tüm beynimi ele geçiriyor, öpücük sinir sistemimi çatırdatıyor.

Elimi tutup kalçalarının arasına sıkıştırdığında, sıkı kontrolüm kırılıyor. Kot pantolonunun üzerinden onu avuçladığımda göğsümden bir inilti kopuyor, merkezinden gelen sıcaklık tüm edep duygusunu kısa devre yaptırıyor.

Ama ne yaptığımızı kimsenin istemiyorum.

"Seni yalnız bırakmam gerek tatlım," diye mırıldanıyorum, öpüşmeyi sonlandıracak iradeyi kendimde bularak.

İnliyor. "Alay. Seni korkunç, berbat ." "Ama alay etmek eğlenceli olabilir," diyorum.

bir ürperti kaplıyor. "Ve kenarları."

Oh, merhaba, parlak fikir. "Burası senin mutlu olduğun yer mi Bellamy?"

Dişlerini kırmızı dudaklarında gezdirerek nazlı bir omuz silkme hareketi yapıyor. "Öğren bakalım."

Hızlıca on dakika ilerledim ve evinin kapısını çarpıp onu geri ittim ve elimi kot pantolonunun içine soktum.

Gırtlğından öyle bir inilti çıkıyor ki aletim bir ateş direğı kadar sertleşiyor. Elleri kotu kalçalarına doğru itiyor, ıslak merkezini okşamam için bana yer açıyor, kayganlığı parmaklarımı karşılıyor.

Dudaklarını ayırıp söz ve davranışlarıyla yalvarırken, "Lütfen beni öp." diyerek beni de davet ediyor.

"Madem bu kadar kibarca sordun," diyorum ona, sonra da amcığıyla ilgilenirken ağzını sikip atıyorum.

Dudaklarımın yavaş, kışkırtıcı bir hareketiyle onu öperken bir yandan da klitorisinin lezzetli yükselişine daireler çiziyorum - sallanıp inlemesine bakılırsa baş döndürücü daireler.

Tırnakları da omuzlarıma batıyordu.

Bellamy her zaman şehvetli bir kadın olmuştur, vücuduyla derin bir uyum içindedir, ancak bu gece yüksek bir arzu seviyesinde titreşmektedir.

Çıglıkları bana çok olmadığını söylüyor.

Ateşli öpücükleri daha da kayganlaşıyor ve bu da bir işaret.

Ve bu da öyle - iki parmağımy içine sokarken parmaklarım ıslaklığıyla kaplandı.

"Tanrım," diye soluk soluğa bağılıyor, sanki hayata tutunmaya çalışıyormuş gibi omuzlarıma yapışıyor.

Aletim kotuma çarpıyor, aksiyona katılmak için can atıyor. Ama duraklama vakti geldi.

Elimi kalçalarından çekiyorum, sonra onu parmaklarımdan emiyorum, neredeyse doruğa ulaşmasının tadını çıkarıyorum.

"Seni klitoris satıcısı." Suratını asıyor, kaşları acı çekiyormuş gibi kırışıyor. "Alay edilmeyi sen istedin, tatlım."

Titreyerek ellerini göğsümden aşağı kaydırıyor, sonra çıkıntımı avuçluyor. "Sen de seviyorsun."

"Bayıldım," diyorum. Bir dakika sonra kanepeye tünemişti, kot pantolonunu çıkarmıştı ve ben de bacaklarının arasına diz çökmüştüm.

Evet.

Burası benim mutlu yerim, gerçekten.

Saçlarımı tutup kafatasımı kavrarken ben de onun tatlı amını yalayıp öpüyorum. Sırtı kavisli ve kalçaları fırlıyor, yüzümü tamamen terk edilmiş bir şekilde beceriyor.

Her zaman korkusuz bir aşıktı, bu gece daha da öyle. Daha yüksek sesle, daha aç ve tamamen utanmaz bir şekilde beni kendine yakın tutuyor ve ağzıma karşı hararetle sallanıyor. Gülünç derecede ıslak, uyarılmışlığı çenemi, çenemi, tüm lanet yüzümü kaplıyor. Sikim dışarı çıkıp oynamak için yalvarıyor.

Ama her şeyin bir zamanı var.

İlgilenmem gereken *bir kadını* var.

Ve yaklaşan mutluluğun umutsuz çılgınlığını attığında, en acımasız işkenceyi uyguluyorum.

Şehvetli saldırımdan vazgeçtim. "Siktir git Easton," diye mırıldandı.

"Evet, planımız bu."

Onu ayağa kaldırdım, pantolonumun fermuarını açtım ve kanepenin arkasına doğru eğdim.

Cüzdanımdan bir prezervatif kapıp üstünü örtüyorum, sonra kalçalarını yukarı kaldırıyorum. Boşalmaya o kadar kararlı ki şimdiden kendisiyle oynuyor.

Başımı sallıyorum, elini klitorisinden çekerken onu uyarıyorum. "Bu gece, tamamen benimsin."

Kıçını daha yukarı kaldırıyor. "O zaman içime gir ve beni boşalt."

"Seni boşaltacağım ve sonra tekrar boşalacağım," diyorum içine girerken.

Şehvet vücudumdaki her hücreyi torpilliyor ve hiç zaman kaybetmiyorum. Onu sert ve derin bir şekilde beceriyorum, bir elim kalçasının etrafında acımasızca kıvrılmış, diğeri klitorisini okşuyor.

Sırtını eğerek şimdiye kadar duyduğum en ateşli iniltiyi çıkarıyor ve ardından muhteşem seksi bir çığlıkla patlıyor.

Pes etmiyorum. Orgazmının artçı sarsıntılarından kemiklerimdeki elektrik çatırdarken bile bir ritmi kaçırmıyorum.

Daha sert itiyorum, daha derin beceriyorum, ona bir tekrar vermeye kararlıyım. geçmeden, ikimiz de terliyor ve inliyorduk, ben onun için bir kez daha kenarı ararken etlerimiz birbirine çarpıyordu.

Sonra, hem vücudunu sarsan hem de beni mahveden bir orgazmla tekrar boşalıyor.

Saniyeler sonra, tükendim.

Tüm bu mutluluk verici duygulardan -cinsel olanlardan ve beklemediklerimden- tamamen sıyrılmıştım.

Göğsümün derinliklerinden gelenler bana onu yakın tutmamı söylüyor. Onu sıkı tutmamı.

Tüm gece boyunca ve sonra biraz.

* * *

Daha sonra, yatağında Coco'nun artı ve eksi listesini gözden geçiriyoruz, sonra TJ'in mesajına gülüyoruz - basit bir beyaz bayrak. Jack'le yattı mı yatmadı mı belli değil. Nolan'ın TJ'in evinin şu ana kadar kendisine ait olduğunu belirten notuna da gülüyoruz.

Ve şimdiye kadar, bu kadın tamamen bana aitti. Bahis olsun ya da olmasın, bunun değişmesini istemiyorum. Belki de değişmek zorunda değildir. Belki bunu biraz daha sürdürebilirim.

Telefonu bıraktım. "Müzikalleri sever misin?"

"Sen ne düşünüyorsun?"

Tabii ki soruya soruyla cevap verecek. Tabii ki doğru cevabı bilmemi bekleyecek. "Mükemmel dinleyicileri sevdiğinizi," diyorum, daha önceki artılarını ve eksilerini düşünerek.

Kollarımın arasında kayıyor ve bana meraklı bir bakış fırlatıyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Demek istediğim, sizi dinliyorum. Bu da ne söylediğini ve ne söylemediğini duymak anlamına geliyor. Yani, evet, sanırım müzikalleri seviyorsun."

Yumuşak bir gülümsemeyle başını sallıyor. ". "Seni iyi tanıyorum," diyorum.

Bana karşı daha sıkı kıvrılıyor. "Sanırım biliyorsun ve bu hoşuma gidiyor."

Ben de. "Kız kardeşim ve kuzenim dün *Dirty Rotten Scoundrels* hakkında konuşuyorlardı ve ben de seni nasıl götürmek istediğimi düşünüp durdum."

"Gitmemi mi istiyorsun?" Bu ihtimalden son derece memnun görünüyor.

Ona sormanın ne anlama geldiğini bilmiyorum - muhtemelen başa çıkabileceğimden daha büyük bir şey dışında. Ama yine de sordum. "Benimle birlikte görmek ister misin?"

Cevabı göz açıp kapayıncaya kadar geliyor. "Evet."

Ve o bunu söylediğinde, mahvolduğumdan eminim. Özellikle de bir hafta sonra, zamanı gelmişken.

Beni internete koymak ve bir sonraki partimde onu kalabalığın önüne çıkarmak için.

DÖRT HARFLİ KELİMELER

Cumartesi sabahı telaşlı bir faaliyet var. Bir tedarikçiyle son dakika görüşmesi. Deponun son bir kontrolü. Sonra da Yukarı Batı Yakası'na gidip şu ... ne deniyordu onlara?

Ama kız kardeşler bunun içindir.

En sevdiğin kardeşin: Aşağı sarkan ve güzel görünen şu ışık telleri nedir? Perde duvar mı?

Anne ve babasının en sevdiği çocuğu: Işıklar. Onlara ışık deniyor.

En sevdiğin kardeşin: Hiç yardımcı olmuyorsun. Bellamy'ye aynı soruyu soran bir not gönderiyorum ve o da saniyeler içinde cevap veriyor.

Bellamy: Pencere perdesi ışıkları. Tek söylediği bu. İğneleme yok. Alay etmek yok.

Easton: İyi misin?

Bellamy: Evet. Neden?

Telefona bakarken içimi bir huzursuzluk kaplıyor. Neden ona bunu sorarken kendimi garip hissediyorum?

Yaya geçidinde durdum.

Bunu ona gerçekten sordum *mu*? Anna'nın öldüğü gün şeyin adını mı?

Easton: Özür dilerim. Bana bunu zaten söylediğini unutmuşum. Sanırım onlara ne dendiği konusunda bir engelim var.

Bellamy: Anlaşılabilir :) Öğleden sonra seni hala çikolata dükkanında göreceğim miyim?

Easton: Orada olacağım.

Telefonu cebime sokarak kafamı boşaltmaya, bu işi daha önce yaptığım zamanları düşünmemeye çalışıyorum.

Ve özellikle de zamanlar hakkında.

Kader kaprisli bir efendidir. Rastlantısallığı bir partiden daha fazlasını alabora edebilir. Hayatınızın tüm planlarını altüst edebilir. Sizi bir kuyruk dönüşüne gönderebilir. Hatta sizi tamamen durdurabilir.

Kaderin bir adım önünde olmak için elimden geleni yapıyorum.

* * *

O öğleden sonra çikolata dükkanına gidiyorum, ama Bellamy'yi gördüğümde tedirginliğim artıyor - bu tedirginlik başka bir şeyle buluşuyor.

Biraz tanıdık ama bir o kadar da yeni bir şey. Göğsümde bir spazm.

Onu gördüğümde kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor ve aynı anda midem bulanıyor.

Bana ne oluyor böyle? Bu anksiyete mi?

Birkaç hafta önce tanıştığımız beyaz masada onun karşısına otururken bunu bir kenara itmeye çalışıyorum. "Selam."

"Hey."

Bu şimdiye kadarki en az hevesli selamlamaydı. "İyi misin?"

Gülümsüyor ve profesyonel görünüyor. "Evet. Elbette. Öyle misin?"

"Elbette. Neden olmayayım ki? İnternette randevulaşmak çok eğlenceli," diyorum.

hafiflik. Ama yüzüme bir gülümseme yerleştirdiğimde, bu tamamen sahte bir his oluyor.

Belki de bugün ikimiz de numara yapıyoruz. "Dijitale geçmeye hazır mısın?"

"Olabileceğim kadar hazırım. Sende ne var?"

Yutkunuyor, tabletini eline alıyor ve profilimi okuyor. "Seni diken üstünde tutacağım. Dilim hızlı, geri dönüşlerim çabuk ve her zaman iyi bir tartışmaya hazırım. Ve bu her iki taraf için de geçerli - beni giydirmekten, dağıtmaktan ve aldığınız kadar iyi vermekten çekinmeyin. Ben hepsine varım. İşleri basit tuttuğumuz sürece. Hayat yeterince karmaşık. Flört etmek aşk gibi dört harfli kelimelerle karmaşılaşmak zorunda değil."

Profilinde doğru olmayan hiçbir şey yok, ama dişlerime vurulmuş gibi hissediyorum. "Ouch."

"Bunu değiştirebilirim," diye teklif ediyor, sesi incelmış, gözleri hüznle çerçevelenmiş.

Göğsüm yine sıkışıyor ama kafamın içinde bir ses yükseliyor.

Pencere perdesi ışıkları diyor.

Güçlü kalmalıyım. Derin bir nefes alıyorum, içimde kaynayan kargaşayı, geçmişin şimdiki zamanımdaki kırbacını durdurmak için cehennem gibi savaşıyorum. "Hayır. Her şey yolunda."

Gönder tuşuna basıyor. "Ve şimdi kaydırma için hazırsınız," diyor, sonra çantasını kapıyor ve başparmağını kapiya doğru uzatıyor. "Gitmeliyim" derken garip bir şekilde mahzun görünüyor.

"Gitmek zorunda mısın?"

"Partiden önce bir podcast yapmam gerekiyor." Yutkunuyor, boynundaki saç tellerini itiyor. Kıpır kıpır ve bu ona göre değil. "Ama belki etkinlikten sonra konuşabiliriz?"

"Elbette," diyorum ama sinirlerim geriliyor. *Konuşmak* kulağa kötü geliyor. Sanki bir *konuşma* anlaşmamızı sona erdirebilirmiş gibi. "Ne hakkında?"

Yüzünde belli belirsiz bir gülümseme beliriyor ama sonra kayboluyor. "Sadece eşyalar. Bahis.

Bu ne anlama geliyor? *Biz*."

"Doğru. Elbette," diyorum ve aramızdaki gerilim nemli yaz havası gibi yoğun. İçeri girip ondan kaçmak istemenize neden olan türden.

"Bu senin için uygun mu?"

"Evet," diyorum, çünkü başka ne cevap olabilir ki? *Hey, Bellamy, kendimi iyi hissetmiyorum ve nedenini bilmiyorum ama hadi kolları sıvayalım ve aramızda ne halılar döndüğünü ve bunun aynı anda hem ne kadar korkunç hem de harika hissettirdiğini konuşalım.*

"Harika," diyor ve sonra tekrar kapıyı işaret ediyor. "Gitmeliyim." Kendi kendine gülüyor. "Ve ben bunu zaten söyledim."

O ayağa kalkıyor ama ben . Onu öpeyim mi? Sarılayım mı? El mi sallayayım?

Bu seçenekleri gözden geçirmem birkaç saniye sürerken, o çoktan uzaklaştı.

"Tamam," dedim ve gitmesine izin verdim.

Kapıya doğru yöneliyor, kestane rengi saçları öğleden sonra esen rüzgârda uçuşarak uzaklaşıyor.

Ona veda öpücüğü vermeliydim.

Telefonum çalıyor ve onun arsız bir notla, ateşli bir iğneyle gelmesini umuyorum.

Ya da daha iyisi, bir

mektup. Tanrım, onun

mektupları için yaşıyorum.

Hiçbir şey beni bunlardan daha fazla mutlu edemez.

Ekranı kaydırarak açıyorum. Ama bu sadece beni soktuğu arkadaşlık uygulamasından gelen bir bildirim.

Görmezden geldim.

* * *

Ben tıraş olurken banyo aynasının etrafındaki yumuşak ışıklar parıldıyor.
Gözlerim sürekli onlara kayıyor.

Onlar sadece banyo ışıkları. Hepsi bu. Ama öyle olmadıkları halde yanıp söndükleri hissinden kurtulamıyorum.

Tıraşımı bitiriyorum, usturayı bırakıyorum, sonra yüzüme su çarpıyorum.
Silkelen.

Bu ışıklardan uzaklaşmam lazım. Yatak odasında bir gömlek alıp düğmelerini ilikliyorum.

Göğsümdeki bu gariplik? Bu sadece parti sinirleri, değil mi? Olabilecek tek şey bu.

Gömleğimi pantolonumun içine sokarken içimi yine kafeinli bir his .

Normal eski gerginlikler. Başka bir şey değil.

Bunun dışında, bir sürü romantik suare düzenledim ve göğsümdeki bu ısrarcı, çok büyük his gibi bir şeyi hiç hissetmemiştim. Kaburgalarım doğru genişliyor, vücuduma sığmıyormuşum gibi hissedene kadar tenime baskı yapıyor.

Sert bir yutkunmayla bir elimi duvara vuruyorum. Derin bir nefes alıyorum.
Al, ver. Al, ver.

Kendine gel, dostum. Şimdi ilk panik atağının zamanı değil.

Bir nefes çekiyorum, havanın ciğerlerime dolmasına izin veriyorum. Pencere perdesi ışıklarının, geçmiş yılların ve tüm bu duyguların düşüncelerini uzaklaştıracak.

Bir sürü lanet duygu.

, . Çok fazla.

Sorun da bu. İçimde onlara yer yok. Bu hisleri görmezden gelmek için elimden geleni yapmalıyım. Depoya doğru yürürken

Kız kardeşimin mesajı, dikkatimi dağıtmak için hevesliyim.

Anne ve babamın en sevdiği çocuk: Son zamanlarda iyi bir podcast dinledin mi?

En sevdiğin kardeşin: Hayır. Neden? Olmalı mıyım?

Bellamy'nin şovundan mı bahsediyor?

Podcast uygulamama tıklıyorum ama Rory'nin cevabını bekleyecek ya da yeni bölümü kontrol edecek vaktim yok. Binanın içindeyim ve gitme vakti. Satıcılar burada ve benim de vermem gereken bir parti var.

Yapılacak eşleşmeler.

Manhattan'ın erkeklerine tanıtmak için yepyeni bir misafir.

Ama bu yapmak istediğim son şey.

Bunu düşünmek bile göğsümde bir arı kovanı dolusu duyguyu harekete geçiriyor. Açıkçası çözüm, kıpır kıpır kalbimi görmezden gelmekten daha fazlasını yapmak. Kızgın kalbimi. Benim sıcak, yumuşak kalbim.

Kalbimin tüm çılgın halleri.

Tek cevap, bu lanet duyguları alıp bir kafese tıkmak, kilitlemek ve anahtarı atmaktır.

Asansörün aynasında dikleştiriyorum, elimi saçlarımda gezdiriyorum ve sonra dosdoğru önüme bakıyorum.

Ben çelik gibiyim ve önüme çıkabilecek her şeye hazırım.

BELLAMY HART'IN BİR MİLYON KURBAĞASI ...

Bölüm: Benim olur musun?

Bae. Sabit. Erkek arkadaş. Ana sıkışma. Sevgili.

Ne dediğinizin bir önemi yok, sevgili dinleyici. Bir noktada, eğer regl döneminde biriyle görüşüyorsanız, büyük ihtimalle *biz neyiz* departmanında seviye atlayacaksınız.

Evet, bu korkutucu bir konuşma olabilir, sinir ve el sıkışma ile dolu ve kız arkadaşlarınızla birkaç kadeh şarap içmenizi gerektirebilir.

Ya birlikte olduğunuz kişi sizinle aynı şeyleri istemiyorsa? Ya çıktığınız adam ya da kız sizi aynı şekilde kilitlemek istemiyorsa? Ve Manhattan'daki Kitty'nin haftanın sorusunda sorduğu gibi, Zamanın geldiğini nasıl anlıyorsun? Ve eğer o benimle aynı şekilde hissetmiyorsa ne yapmalıyım?

Kitty, bu zor bir konu. Modern romantizmin en zor konularından biri olabilir. Görüştüğün bu adamla aranda inanılmaz bir kimya olabilir - onu her gördüğünde kıvılcım çıkaracak türden. Eşinizle tanıştığınız türden. Ama ya o aynı şeyleri istemiyorsa?

Derin nefes al.

Planlama notlarımın birinde yazdığım gibi, kendinizi ortaya koymaktan korkmayın. Sevgiyi hak ediyorsunuz. Ve ikincisi, istediğinizi elde edemiyorsanız çekip gitmekten korkmayın.

Peki ya aynı şeyleri istiyorsa? Ya değiştiyse? Ya tüm olasılıklara açıksa?

Soruyu sormazsanız bilemezsiniz.

Çene yukarı; ruj sür. Bazen sizi ne kadar korkutursa korkutsun kurbağa ile konuşmanız gerekir.

Ne kadar zor olursa olsun.

Cesaretini topla Kitty. Yalnız değilsin, sevgili dinleyici. Ben de seninle birlikte bu soruyu soruyor olacağım.

Diğerleri yerine bu kurbağayı öpmeyi tercih ederim ama önce ağzımı kullanarak ona nasıl hissettiğimi söylemeliyim.

Bana dile, tıpkı benim sana dileyeceğim gibi.

Romantizme En Sadık Rehberiniz

ÇÖP YA DA HAZINE

Angeline şenliğe gelir gelmez beni kaçırdı. "Şimdi, dinle. Max Walker'ı gözüme kestirdim."

Sanat koleksiyoncusundan hoşlandığının farkındayım. Coco'ya, bana ve ekibin geri kalanına çoktan söyledi. "Burada olacağına dair bana güvence verdi."

Gülüyor, pembe altın kolyesini çekiştiriyor. "Bunu zaten söyledim, değil mi?"

"Bahsetmiş olabilirsin," diyorum gülümseyerek ve odağımı ondan ayırmamak için mücadele ediyorum.

Ama piyano bir metre ötedeyken çok zor. Pencerelerdeki o lanet ışıklarla daha da zor, o lanet titreyen ışıklarla.

En zor kısmı ise sarışın bir hostesin Bellamy'yi Kendrick Lawton ile tanıştırması. Okuryazarlığı teşvik etmek için bir hayır kurumu yönetiyor ve çevrimiçi bir arkadaş bulmakta zorlanmış. Bu yüzden Carpe Diem'e başvurmuş. Eski kafalı, kibar, zeki ve aşka tamamen açık biri.

Bellamy için mükemmel olacak.

O kadar mükemmel ki, bu gece aşık olacak.

Böyle bir şey olamaz.

Dikkatimi tekrar şirket ortağıma veriyorum, ama sadece yarısındayım. Bir yandan da Kendrick'le ilgili zihinsel dosyama karıştırıyorum. "Her şey harika olacak," diyorum. "Max yakında burada olacak. Ve seninle konuşacağımızdan emin olacağız."

ona. Her şeyin iyi gideceğini biliyorum." Benzer sözleri pek çok müşteriye, pek çok kez, pek çok gece söyledim. Ama bu sefer, kendilerini kötü hissettiler.

Bu gece her şey biraz garip geliyor.

Angeline'in eli kolyesine dolanır ve onu tekrar çekiştirir. "Ben burada, bu güzel tabloların ve şampanya barının yanında kalacağım. Biriyle çıkmayalı uzun zaman oldu. Ama işte buradayım, çünkü romantizm benim Aşıl topuğum. Tekrar denemeye karşı koyamıyorum."

İşte bu ! Kendrick'in Aşıl topuğunu gerekiyor ve sanırım buldum. Veritabanımdan biliyorum ki bu şık adam Ernest Hemingway'i seviyor ve F. Scott Fitzgerald.

Angeline'e "Bana bir dakika izin verir misin?" diyorum ve yanından ayrılıp bardaki Bellamy'ye doğru ilerliyorum. Esmer, gözlüklü adamla sohbet ediyordu ve ... hayır.

Sadece hayır.

Eğer uygulama mesajlarına cevap vermezsem, erkeklerle konuşamaz. Gülümseyerek onlara doğru ilerliyorum. "Merhaba Bellamy.

Merhaba Kendrick. Bu gece her şey nasıl?"

Adam bana bir sırtış attı. "Bellamy ile tanıştıktan sonra harika oldu."

"Bellamy her şeyi daha iyi yapar," diye hoş bir şekilde katılıyorum, ama ben bir kediyim

bir fare ile oynamak.

"Teşekkürler Easton," diyor ve gülüyor. Sesi biraz gergin geliyor. Belki de benim gelmem konusunda. Ama konuşmanın ardından gelen üç saniyelik durgunluk benim için bir fırsat ve bunu değerlendiriyorum.

"Podcast'ini dinledim. İnternette randevulaşmayı bu kadar çok denemiş olman çok şaşırtıcı," diyorum, fareyle zaman geçirirken.

"Bugünkü podcast yayınımı dinledin mi?" Sesinde bir umut notası var.

Bugünkü podcast'i dinleme şansım olmadı. Ama şakasını biliyorum ve başımı salladım. "Nasıl çok kurbağa öpmen gerektiğini."

"Tamam," diyor çekingen bir tavırla, Kendrick'e ve tekrar bana bakarak. "Ve şimdi bunun hakkında konuşmak istiyor musun?"

Omuz silkiyorum, içimde kabadayılık, kıskançlık ve diğer garip duygularla besleniyorum. "Elbette. Neden olmasın? Geçen hafta konuştuğumuz gibi romantizmde aradığın her şey hakkında konuşabiliriz. Bu eğlenceli olacak." Avuçlarımı birbirine sürterek öldürmeye hazırlanıyorum.

Bellamy, "Şu anın doğru zaman olduğundan emin değilim," diyor, gözleri ne halt ettiğimi soruyor.

Ben de bilmiyorum ama onu kazanabileceğini düşünen adama döndüğümde bir şey beni ele geçiriyor. "Kendrick, Bellamy'nin Daisy Buchanan'ın bencil bir amcık olduğunu düşündüğünü biliyor muydun?"

Kendrick bakışlarını tekrar bana çeviriyor ve şaşkınlıkla gözlerini kırıştırıyor. "Oh. Öyle mi?" Sesi şaşkın geliyor ve bu harika.

"Easton-" diye araya giriyor.

"Ama öyle," diyorum. "Daisy çok bencil bir yaratık. Sence de öyle değil mi?" Kendrick'e soruyorum. "Benim hatam. *Muhteşem Gatsby*'yi ve muhtemelen ana karakterlerini de sevdiğini unutmuşum."

"Bence öyle. Bence Daisy çok yanlış anlaşıyor," diyor Kendrick.

Yaptığım gaf karşısında dehşete düşmüş gibi davrandım. "Oopsy Daisy, dedikleri gibi. Ama en azından Hemingway var, değil mi? İkiniz onun üzerinden bağ kurabilirsiniz."

Akıl sağlığım üzerine bahse girerim ki Bellamy Hemingway'den nefret eder. "Yemek yerken onun çöp olduğunu söylemiştin, değil mi Bellamy? Çöp mü hazine mi diye tartışırken?"

Dudağını kıvrıyor ve bakışlarıyla bana ölüm ışınları gönderiyor. "Hayır. Ben öyle bir şey demedim."

"Ama sen öyle düşünüyorsun, değil mi?" Hemingway'den hoşlanmasına imkan yok.

Dudaklarından sinirli bir ses - hırıltı mı bu? "Hemingway hakkında konuşmak istemiyorum."

Kendrick boğazını temizleyerek bardan uzaklaştı. "Bana bir saniye izin verin."

Sonra da gitti.

Evet! Evet! Zafer benimdir! Düşmanı yendim.

Bellamy ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Bu da böyle?"

Bölgemi koruyorum, olan bu. "Dinle, o senin için tamamen yanlış. Aklımda başka biri var."

"Şunu doğru anlamama izin ver. Kendrick benim için yanlış, bu yüzden Daisy Buchanan ve Ernest Hemingway hakkında ortalığı karıştırmaya mı karar verdin? Sadece sen ve ben varken konuştuğumuz şeyler mi?"

"İlk tanıştığımızda Daisy hakkındaki hislerini bana anlattığın için, bunun tüm yeni flörtlerinin bilmesini istediğin bir şey olduğunu varsaydım."

"Söylemedim. Ve sana Hemingway hakkında ne düşündüğümü bile söylemedim," diye hırlıyor.

"Yine de doğru tahmin ettim, değil mi?" Onu ne kadar iyi tanıdığım konusunda kendimi oldukça iyi hissediyorum.

"Easton... sadece-"

Ama Max'i depoya girerken görüyorum ve Angeline'le ilgilenmem gerekecek. Bir dakika bekle parmağımı kaldırıyorum. "Bana bir saniye ver. Senin için başka biri var."

"İstemiyorum-"

Ondan uzaklaşarak baş hostesim Gretchen'i buluyorum ve onu kenara çekiyorum. "İyilik. Bellamy Hart'la kimseyi tanıştırma."

"Yine de tanışması için birkaç erkeğiniz vardı," diyor.

"Planlar değişti. Haberi yay. Özellikle de Payton Ellis'e." diye ekliyorum. Tüm erkekleri ondan uzak tutmak istiyorum ve o adam Bellamy için biçilmiş kaftan.

Ama Angeline'e verdiğim sözü de tutmalıyım ve Max Walker el yapımı kokteyl barına doğru gidiyor. Onu şampanya barının yanındaki Angeline'e götürmeliyim.

...

Beni paslı bir testereyle sertçe becer.

Meşale şarkıcısı boğucu bir Ella Fitzgerald melodisine karışırken, Payton Ellis tek başına Bellamy'ye doğru yelken açıyor.

Hayır. Yolu yok.

Adam İngilizce mezunu bir uygulama tasarımcısı. Akıllı, bağımsız, güzel ve tiyatroyu seven bir kadın istiyor.

Max bekleyebilir.

Bellamy'ye ve yeni düşmanıma dönüyorum. Yapmalıyım. Yok etmeliyim.

Onu. "Merhaba," diyorum parlak bir sesle. "Nasılsın Payton?"

Siyah saçlı adam dostça bir gülümseme verir. Bellamy sahte bir gülümseme verir. "Harika. Harika. Bellamy'ye geçen gün izlediğim bir oyundan bahsediyordum.

hafta sonu."

"Ve tiyatroyu severim," diye belirtiyor. "Hem *de çok*."

Başımı eğerek şüpheli bir bakış attım. "Bana söylediğin bu değildi. Oyunlardan hoşlanmadığını söylemiştin."

Payton kaşlarını çatar, sonra Bellamy'ye döner. "Albee'yi sevdiğini sanıyordum."

"Edward Albee harikadır. Oyunları sevmediğimi hiç söylemedim Easton." Sesi buz gibiydi.

Ben benimkini dostça tutuyorum. "Geçen gece geç saatlerde müzikalleri tercih ettiğinizi söylediğinizi hatırlıyorum."

"Tam olarak öyle demedim," diye düzeltiyor beni. Ses tonundaki tundra kutuplaşıyor.

"sanmıyorum. Geç bir saatti. Evinizin pencerelerinden yıldızlar ," diye devam ediyorum.

"Geçen gece mi?" Payton mırıldanıyor.

"Evet, o zaman sohbet ediyorduk. Değil mi Bellamy?"

Dudakları solgun, sabit bir çizgi, tüm öfkesini içinde tutuyor. Ama bir erkek yapması gerekeni yapmalı.

"Geceleri mi?" Payton tekrar sorar, endişelidir.

Bir sırrım varmış gibi gülüyorum. "Daha çok gece yarısı gibi," diye fısıldıyorum.

"Oh," diyor boğuk bir sesle.

Bellamy tutup beni kalabalığın arasından asansöre doğru çekiyor. "Ne yapıyorsun lan sen?"

Altın hazinemi koruyorum. "Benim işim," diyorum.

"İşiniz her şeyi sabote etmekse," diye öfkeleniyor.

Alay ediyorum. "Lütfen. Sadece doğru erkeklerle tanıştığınan emin olmaya çalışıyorum. O da tamamen yanlış." "

Öyle bir duman çıkartıyor ki, burun deliklerinden dumanların yükseldiğine yemin edebilirim. "Kimse kendi adına karar veremeyecek mi? En iyisini sen biliyorsun diye mi?"

"Biliyorum," diye bağırdım. Onu herkesten daha iyi tanıyorum. Karar verecek ne var ki? Nasıl olur da başka biriyle tanışmak isteyebilir?

"Bu harika. Sadece harika. Doğru adamlar mı, Easton? *Doğru adamlarla* tanışmamı mı sağlıyorsun?" Daha çok vahşi pençe izleri gibi görünen alıntılar çiziyor.

"Evet." Bu tur aptalı oynuyorum. "Onları beğenmedin mi?"

"Yani, böyle mi yapıyoruz?"

"Ne yapıyorsun?"

Elini ondan bana doğru savurdu ve geri döndü. "Bu şey. Sen ve ben."

Kızgınlık içimde kıvılcımlanıyor ve büyüyor. Sorun da bu. O ve ben, titreyen ışıklar gibi sızlamayacak *olamayız*. Ama o ve başkası düşüncesine de katlanamıyorum.

Bu tartışmadan bir çıkış yolu arıyorum ve bahse geri dönüyorum. "Birbirimizin aşkı bulmasına yardım etmemiz gerektiğini sanıyordum. Bütün bu ikinci şans olayı. Plan bu değil miydi? Aşk bulmak ve sonra da böbürlenmek?" Hissetmediğim bir gülümsemeyi sabitliyorum. "Başka erkeklerle tanıştığın için çok mutlusun."

"Yapma," diye

tıslıyor. "Neyi

yapmayayım?"

"Oraya gitme," diyor, ses tonu yanıp sönen kırmızı bir uyarı gibi. "Bu gece buraya senin için geldim. Partilerinizin tanışmak için daha iyi bir yol olduğunu kanıtlamak istediniz."

"Ve bugün çevrimiçi oldum," diye karşı çıkıyorum. "Ama tek bir kaydırma, dokunma ya da dürtme, kahve ya da simit isteğine yanıt vermedim."

Elini şenliklerin devam ettiği diğer odaya doğru sallıyor. "Bu diğer adamları istediğimi mi sanıyorsun? Bu yüzden mi tam bir pislik gibi davranıyorsun?"

"Eee?" Meydan okuyorum. "mi?"

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Ne düşünüyorsun? Bugün podcast yayını mı dinledin mi?"

"Hayır. Meşguldüm. Bu gece konuşmak istediğin şey bu muydu?"

Sanki ne söyleyeceğini bilemiyormuş gibi bakışlarını tavana kaldırıyor. Bakışlarını tekrar bana çevirdiğinde gözleri hayal kırıklığıyla dolu ve belki de hüznle karışık. "Çok bilgisizsin. Bu gece *seninle* konuşmak istedim. Buraya aşkı bulmaya gelmedim."

"İstediğin bu değil mi? Aşkı bulmak?"

"Evet, ama bu gece buraya senin için geldim. Çünkü söylemiştim. Çünkü tüm bunları istediğini düşünmüştüm," diyor ve tüm partiyi kapsayacak şekilde eliyle çılgınca bir hareket yapıyor. "Çünkü sözümün eri bir kadın olmak istedim. Bahsimizin şartlarına sadık kal ve partilerine gel." Nefesini içine çekiyor, sonra çenesini kaldırıyor. "Ama bil bakalım ne oldu?"

"Ne?"

Göğsümü dürtüyor. "Ben aşkı çoktan buldum, seni aptal."

Beynim allak bullak oldu. "Biriyle mi tanıştın? Burada mı?"

Kim o? Onu indireceğim.

Gözlerinde ateşle gömleğimi kavırıyor ve sertçe büküyor. "Evet, seni aptal. Biriyle tanıştım. Aşık oldum."

Bir davul kulaklarımı sağır edecek kadar yüksek sesle çalıyor. "Bu da kim?"

Beni daha da yaklaştırdı. "Aynaya bak. Bu adamlarla ilgilenmiyorum. Ama bunu bana yapamazsın, Easton. Partine gelmemi isteyip bana tuzak istediğini söyleyemezsin, sonra da her şeyi sabote edemezsin."

şansım var." Başım dönerken o her kelimeyi ısırarak söylüyor. "Ben aşk istiyorum. Ve bunu hak ediyorum. Ve bunu seninle istiyorum."

Benimle gel.

Vay anasını.

Benimle istiyor.

Kalbim kafesinden çıkmak, onun bekleyen kollarına atlamak için çırpınıyor. Benden uzaklaşmak için savaşıyor, özellikle de sesini yumuşattığında, tutuşunu hafiflettiğinde. "Ben sana aşık oldum, seni lanet olası aptal. Başka kimseyi istemiyorum. Benim olmanı istiyorum. Tamamen benim olmanı. Anlamıyor musun, Easton?"

Evet, söylemek istiyorum.

Ben *de başkasını istemiyorum*, ona söylemek istiyorum.

Sadece seni istiyorum.

Ama bu kelimeler oluşmayacak. Boğazım kumla yapışıyor ve dilim ağırlaşıyor çünkü

Bu his.

Bu çok yoğun, çok fazla, çok iyi, çok büyük, çok *her şey* duygusu beni boğacak.

Beni canlı canlı yiyecek ve sonsuza dek kaybolacağım.

Bir kez daha, tüm bu duyguları çok çok itiyorum. "Belli ki yok," diyorum.

Pürüzlü bir yanaktan tek bir damla gözyaşı süzülüyor ama benim sert, dirençli kadınımlı onu meydan okurcasına silip atıyor. Bana bakıyor, nefesini üflüyor, ne yapacağımı görmek istercesine bir süre daha bekliyor.

Ama hareket etmiyorum. Yapamıyorum.

Dudaklarını birbirine bastırıyor ve sıkıca başını sallıyor.

"Hoşça kal Easton," diyor. Sonra merdiven boşluğuna doğru döner ve kapıdan çıkarak gözden kaybolur.

Bir gün içinde ikinci kez gitmesine izin verdim. Burada durup kapıyı izliyorum, belki geri gelir diye.

Yapmıyor.

Az önce ne olduğunu bilmiyorum. Hayır, biliyorum. Sadece neden izin verdiğimi
o. bilmiyorum

BÜYÜKANNE EN İYİSİNİ BİLİR

Meditasyonla aram hiç iyi olmadı. Mantralar bana göre değil. Ve bir müdahaleye ihtiyaç duyduğum tek zaman Anna'nın ölümünden sonra sarmal olduğum zamandı.

Bu aynı şey değil. Kimse ölmedi. Bellamy sadece gitti. Hepsi bu kadar. Ben iyi olacağım.

Partiye döneceğim, çalışanlardan birinin Max'i Angeline'e yönlendirip iyi olduklarından emin olacağım, sonra Kendrick için başka bir kadın ve Payton için de birini bulacağım. Görevimi tamamladıktan sonra ellerimin tozunu alıp Lucky Spot'a gideceğim ve sert bir içki sipariş edeceğim.

Ya da
on.

Sadece .

..

Başım zonkluyor.

Belki biraz temiz hava bana iyi gelir diye asansörün düğmesine basıp aşağıya iniyorum ve geceyi içime çekerek bloğun etrafında birkaç kez yürüyorum. Sonbahar Manhattan'a doğru ilerliyor ve yakında yapraklar değişecek, hava soğuyacak ve hayat devam edecek.

Olması gerektiği gibi.

Bir iki tur daha attıktan sonra kendime geldim. Ellerimi tişörtümün altından geçirerek partiye dönüyorum.

Depo alanına çıkıyorum ve kontrol etmem gereken misafirler için odayı tarıyorum.

Angeline hiçbir yerde görünmüyor.

Hmm.

Belki Max'le birlikte. O da gitti.

Kendrick ve Payton'ı arıyorum ama onları da göremiyorum. Parti sona eriyor gibi görünüyor ve daha çok erken. Öyle değil mi?

Saatime baktığımda saatin 10 olduğunu gördüm. Belki de yürüyüşüm sandığımdan daha uzun sürdü.

Ama ben yokken her şeyin yolunda olduğuna eminim. Coco piyanonun yanında duruyor ve beni bilgilendirecek. Ondan hiçbir şey kaçmaz.

Beni fark ettiğinde sert bir bakış fırlatıyor ve önce bir kaşını, sonra diğerini kaldırıyor. Kollarımı uzatıyorum, yüz ifademle *ne olduğunu* soruyorum.

Zarif bir şekilde süzülerek yanıma geldi ve beni koridora geri çağırdı. Kulak mesafesinden çıkınca, kafama vurdu.

"Ah!" Şakağıma vurduğu yeri ovuyorum. "Acıyor." "Acımıyor."

"Öyle."

"Güzel. Belki biraz aklın başına gelir." Koridorun sonundaki asansöre doğru başını sallıyor. "Hayatını ne hale getirdin?"

"Neden her şeyi berbat ettiğimi düşünüyorsun?" Savunmamı sonuna kadar koruyarak soruyorum.

Surlar seviyesinden bahsediyoruz.

"Bakalım... gözlerim ve kulaklarım olduğu için olabilir mi?"

Artık havamda değilim. "Peki ne duydun ve gördün Coco?"

Gözleri ateş saçıyor. "Genç adam, bana karşı böyle küstah bir tavır takınma. Senin için çalışıyor olabilirim ama hâlâ senin büyükannenim." Bir buçuk metre daha kısa ama bir metre daha uzun görünüyor.

"Özür dilerim," diye mırıldandım.

"İçinden geldiği gibi " diyor sertçe, omuzlarını dikleştirerek. "Özür dilerim," diyorum tekrar.

"Güzel. Şimdi, aklından ne geçiyordu?"

"Neyle?" Bu geceyle, partiyle. Kendimle.

"Max'i Angeline ile nasıl tanıştırmadığınla başlayalım. Burada ekstra ilgiye ihtiyacı olan çok önemli bir müşteriniz vardı ve siz bunu başaramadınız."

İrkildim. "Max'e ne oldu?"

"Hiçbir şey, ufaklık," diye tersliyor. "Kesinlikle hiçbir şey. Tek istediği bir giriş yapmaktı ama sen onun yerine Bellamy'nin üzerine işlemek zorunda kaldın."

"Peki onu kızla tanıştırdın mı?"

"Hayır," diyor gözlerini kısarak. "Çünkü o zaten Priya ile sohbet ediyordu. Çok geçti ve bu kabalık olurdu. Sen de tüm misafirlerine karşı tam olarak böyle davrandın."

"Kaba değildim." İnkâr etmeye çalışıyorum ama bu bana hiç yakışmıyor. Daha önce hissettiğim kıskançlıkla beslenen kabadayılık her neyse sıyrılıp gitti. Sanırım taptığınız kadın sizi terk ettiğinde, bu gecenize bir gölge düşürüyor.

"Kaba davrandın," diye ısrar ediyor Coco.

İçimi çektim ve soğuk gerçeği kabul ederek çaresizce omuz silktim. "Tamam, kabalık ettim."

Sıkı gülümsemesinde ne dişler var ne de zevk. "Bu da bir başlangıç. Ama Kendrick'e ve Payton'a da kaba davrandın. Misafirlere böyle mi davranıyorsun? Müşterilere böyle şeyler mi söylüyorsun?"

Yanaklarım utançtan kızardı. "Ne dediğimi nereden biliyorsun?"

"Ev sahiplerinden ve hosteslerden duydum. Ve gözlerindeki o çılgın bakışla her konuşmaya daldığında yüzlerini gördüm. Bellamy'ye ne söylediğini hayal bile edemiyorum." Bakışları yoğunlaşıyor, içimi yakıyor.

"Dedim ki ..." Onunla yaptığım konuşma kafamda tekrar canlanıyor ama aptalca sözlerimi tekrar duymak istemiyorum. "Pek çok şey," diye mırıldanıyorum.

"Gibi mi?"

Ama onu uzaklaştıran şeyin söylediklerim olduğunu sanmıyorum. Söylemediklerim. Onun, bizim ya da başka bir şey hakkında ne hissettiğini söylemedim.

Ona gerçeğin bir parçasını bile söylemedim.

"Bak," diyorum, işe odaklanarak, "sadece partiyi düzeltmek için ne yapmam gerektiğini söyle." Bu kadarını yapabilmeliyim.

Ancak ana mekâna döndüğümde etkinliğin boşa gittiğini görüyorum. Sadece geride kalanlar var.

Kendi dünyamda olsam bile, mükemmel ev sahiplerim ve hosteslerim var.

Müthiş personel.

Harika bir tema.

Harika içecekler.

Ama bu, polisler çağrıldıktan sonraki bir lise partisine benziyor.

Hepsi benim hatam. Oradan ayrıldım, sahneyi terk ettim. Bir ev sahibi bunu yapmamalı. Bu boş alanın hepsi benim suçum.

Temizlik için işe koyuldum ve eve yalnız gittim.

* * *

Penceremden şehre bakarken Bellamy'nin podcast'ini bir kez daha .

Peki ya aynı şeyleri istiyorsa? Ya değiştiyse? Ya tüm olasılıklara açıksa?

Bir sonraki bölüm için kendimi hazırlıyorum.

Çene yukarı; ruj sür. Bazen sizi ne kadar korkutursa korkutsun kurbağa ile konuşmanız gerekir.

Ve sonunu bir kez daha dinliyorum.

Diğerleri yerine bu kurbağayı öpmeyi tercih ederim ama önce ağzımı kullanarak ona nasıl hissettiğimi söylemeliyim.

On birinci dinleyişimdeyim. Belki de doksan yedinci. Kim bilir? Saat gece yarısını geçti ve parmağımın pedi tekrar tekrar oynat tuşuna basmaktan ağrıyor.

podcast'inde.

Her tekrar bana bu geceyi mahvettiğimi hatırlatıyor, hem de çok fena.

Telefonu kanepeye fırlatıyorum, ama ısıkalıyorum ve gürültülü bir takırtıyla karo zemine çarpıyor, kayıyor, sonra kanepenin ayağına çarpıyor.

Önemli değil. Asansörün önünde bana söylediklerinin kaydına ihtiyacım yok. Aklıma kazındı.

Sana aşık oldum, seni lanet olası aptal. Başka kimseyi istemiyorum. Benim olmanı istiyorum. Tamamen benim olmanı. Anlamıyor musun, Easton?

O sözleri hatırladıkça kalbime bir sızı saplanıyor.

Karşılık vermek istediğim ama veremediğim sözler.

Şu lanet olası titreyen ışıklar yüzünden.

Çünkü kalbim tekrar kaybedebileceğim kadar iyi bir şey hissetmekten korkuyor.

Şehre bakıyorum, alnım soğuk cama değiyor, nefesim camı buğulandırıyor. Son birkaç haftayı ve Bellamy ile birlikte yaptığımız her şeyi, geçirdiğimiz zamanı, paylaştığımız her şeyi düşünüyorum.

Gece yarısından sonra New York açılırken düşüncelerim aşağıdaki şehre dalıyor. Arkadaşlar ve çiftler barlara, bilardo salonlarına, dondurmacılara, kulüplere, kafelere girip çıkıyor. İnsanlar birlikte ya da ayrı gelip gidiyorlar.

Ve ben onun yanında değilim.

Onunla Chelsea'de olabilecekken burada yalnızım. Ya da o burada olabilirdi. Kendi yolumdan çekilseydim, bir şey söyleseydim, oradaki insanlardan biri olabilirdim. Ben de bunu istiyorum. Onların sahip olduğu şeyi istiyorum.

"Siktir git," diye mırıldandım. Göğsümdeki o bıçaklanma hissi geri döndü. *Jab, jab.* Ama daha hızlı, bıçak daha derine gidiyor.

Daha önce hissettiğim o pençeleyen, aşırı ağır his hiç geçmedi. Aptallığımla katlanarak beni daha da boş hissettiriyor.

Yavaşça kafamı cama vuruyorum.

Thunk.

Ve tekrar.

Tha-thunk.

Ve bu hiçbir şeyi çözmez.

"Erkek ol ," diyorum. Bir şeyler yapmam lazım. Nereden başlayacağımı bilmiyorum ama eğer misafirlerime bir özür borçluysam, Bellamy'ye de bir özür borçlu olduğumdan eminim.

Duvardan sıyrılarak kanepeye doğru ilerledim ve yerden telefonu aldım. Yastıkların üzerine çöküp ekranı açıyorum, e-postama atlıyorum ve ona bir mektup gönderiyorum.

SADECE BAŞLANGIÇ

Bellamy Hart ve Easton Ford'un E-posta Yazışmalarından

Sevgili Bellamy,

Çok özür dilerim. Kaba davrandım. Kıskanç bir ahmaktım ve seni sabote etmeye çalıştım. Korkunç davrandım. Söylemem gereken daha çok şey var ama beni affedip affedemeyeceğini sorarak başlamak istiyorum.

Easton

* * *

Sevgili Easton,

tabii ki.

Anladığım kadarıyla bazı geceler elimizden gelenin en iyisini

yapamıyoruz. Kendine iyi bak, Easton.

Bellamy

EPIK MANKAFA HAREKETLERİNİN KRALI

Sabahın parlak ışığı yatak odama süzülürken üç şey biliyorum.

Bellamy'yi

özledim. Berbat

ettim.

Ve dua ediyorum ki komodinin üzerindeki telefonumu çınlatan onun çağrısı olsun.

Ancak ekranda taç takmış sakallı adamın karikatür avatarı yanıp sönüyor.

"Kral TJ," diye homurdandım, uykudan sesim kısılmıştı.

"Bu, Epik Kemik Kafalı Hareketlerin Kralı değil mi?" diyor.

Gözlerimi kapatıyorum, başımı yastığa dayıyorum ve inliyorum. "Söz çabuk yayılır."

"Gerçekten de öyle. Büyükannem bana mesaj attı," diyor. Şu anda hayatımın tamamen berbat olmasına rağmen, küçük bir gülümsemeyi başarıyorum. Coco tüm arkadaşlarımı otoriter kanatları altına almış. "Duyduğuma göre sıçıp batırmışsın ve bir profesyonelin ruhani rehberliğine ihtiyacın varmış."

"Aklınızda biri var mı?"

TJ gülüyor. "Aşk hayatımın darmadağın olduğunu düşünürsek, neden bu işte iyi olabileceğimi düşündüğünü bir bilsem."

"Kulübe katıl, dostum." Güneş ışınlarını üzerime yağdırırken gözlerimi kısarak doğruluyorum.

Dün gecedен sonra bu kadar parlaması çok cesurca.

"Ama dertleşmek için aramıyorum," diyor TJ. "Arıyorum çünkü bildiğim tek bir şey var, ilişkiler"-kelimenin etrafına tırnak işareti çizdiğini hayal ediyorum-"seninki gibi bir şey battığında, ertesi gün kışını yataktan kaldırman gerekir. Otuz dakika sonra benimle koşuda buluş. Her zamanki yerde."

"Orada olacağım," diyorum, her ne kadar beceriksizliğimden kaçamasam da.

* * *

İlk mili düşünerek geçirdim ve TJ sessiz kalıp bunu yapmama izin verecek kadar arkadaş canlısı.

İkinci milde, kendi alanımın dışında olduğumu ve yardıma ihtiyacım olduğunu kabul ediyorum. "Bu senin hikâyelerinden biri olsaydı ne yapardın?"

Kıkırdayarak başını sallar. "Hikâyeler kolaydır dostum. Sonunda her şey yoluna girer. Gerçek hayatta sonsuza kadar mutlu olma garantisi yoktur."

Midem bulanıyor. Bunun olacağını biliyordum ama yine de acıtıyor. "Doğru, doğru. Ama denemek zorundayım."

"Ve odaklanmanız gereken şey de bu. Denemek."

Hızlı bir şekilde ediyoruz. "Dün gece ona bir özür notu gönderdim." "Bu da bir başlangıç," diyor.

"Ama bu sadece bir başlangıç mı?" Cevabı bildiğim halde soruyorum.

Baş ve işaret parmağını kaldırarak bakışlarını bana doğru çeviriyor. "Gitmen gereken uzun bir yol var. Belki ayaklarına kapanmakla başlayabilirsin."

Gözlerim açıldı.

Vay anasını.

Bu .

Bu tam da duymak istediğim şeydi. "*Kaleminiz* bir dahi," dedim. O da güldü. "İçkiler senden."

Onu selamlıyorum, sonra koşuyu kısa kesip High Line'ın sonundaki bir banka gidiyorum. Nefes nefese ve ter içinde oturdum, telefonumu açtım ve

hikayemizin başlangıcı.

Partimden sonraki ilk mektuptan dün geceki mektuba kadar Bellamy ile birbirimize yazdığımız her mektubu okudum. Joker ve Batman, dişlerdeki ıspanak, schadenfreude ve onun tahrik edici kuzeni, Coco'ya olan aşkı, dudaklarına olan aşkım ve benim için ne yaptığını anlattığı her kelimenin tadını çıkarıyorum.

İş sorunumu çözdü. Kıçımı kurtardı.

Ben de tüm geceyi mahvederek ona borcumu ödedim.

TJ haklıydı. Sadece özür dilemem gerekmiyor. Büyük bir yalvarmaya ihtiyacım var. Çünkü bu mektuplar bana her şeyi anlatıyor. Ama hepsinin üzerinde duran bir ifşaat var. Şiddetle inkar ettiğim şey.

Onu seviyorum.

Ne olursa olsun onu kaybetmek istemiyorum.

Yenilenmiş bir amaç ve bir planın başlangıcıyla eve gidip hızlı bir duş alıyorum, sonra da başladığımız çikolata dükkanına koşuyorum.

* * *

Otuz dakika sonra Bellamy'nin Chelsea'deki evinin merdivenlerini çıkarken göğsümde yepyeni bir sinir filosu park ediyordu. Belki de bir filo.

Dün gece geri çekildim ama şimdi geri çekilmeyeceğim. En üst basamağa ulaştığımda, ziline basıp bekleyeceğim.

Bir dakika bekledim, tekrar zile

bastım. Biraz daha bekle.

Cevap vermiyor. Sonunda telefonumun kilidini açıp onu arıyorum. "Selam," diyor ama sesinde bir çekingenlik var.

"Merhaba. Senin evindeyim,"

dedim. "Oh. Orada değilim."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Ama seni görmeyi umuyordum. Ve tekrar özür dilemeyi."

Bir duraklama, sonra nefes nefese kalma. Ardından müzik geliyor -pop şarkılar- ve aletlerin gıcırtısı. "Spor salonundayım. Ve dün gece özür diledin. Sorun değil. Sorun olmadığını söyledim," diyor.

Ve acı.

Tanrım, ne acı.

Bellamy Hart duygularını maskelemekte hiçbir zaman iyi olmadı, şimdi de berbat durumda.

Bu bana umut veriyor ve biraz umudumu çalıyor.

"Çok özür dilerim. Yine de sizinle konuşmak istiyorum. Sizinle yüz yüze konuşma var mı?"

Ondan ağır bir iç çekiş duyuyorum ve bunun antrenmandan mı yoksa istekten mi kaynaklandığını bilmiyorum.

"StairMaster'dayım. Bir saat içinde işim biter. Sizinle Yedinci Cadde'deki Doktor Insomnia'da buluşabilirim."

Mesajı aldım. Bu sefer benim için antrenmanı kısa kesmeyecek.

* * *

Bir saat sonra onu kafenin dışında telefonda sohbet ederken görüyorum, yüzünde yumuşak bir gülümseme var.

Kalbim gümbür gümbür atıyor. Onu neredeyse kaybettiğime inanamıyorum.

Yavaş ol, kovboy. Henüz onu geri almadın.

Ve belki de hiç yapmayacağım, çünkü içeri girip bana doğru koştuğunda yüzündeki gülümseme kayboluyor. Kahve yok, içecek yok, hiçbir şey yok.

Bir koltuk kaptığı gibi tüm iş. "Selam." "Selam."

Garip bir şekilde çikolatalı karamel kutusunu masanın diğer tarafına itiyorum. Bir saat önce parlak görünen bu fikir şimdi oldukça dar görüşlü geliyor.

Çikolata, birinci sınıf bir pislik olmayı telafi etmez.

"Özür dilemek için sana en sevdiğin çikolatalardan aldım," diyorum, çünkü prova ettiğim şey buydu, ama yüksek sesle kulağa berbat geliyor.

"Teşekkür ederim, ama dediğim gibi, özrün kabul edildi."

Sesindeki soğuk profesyonellik beni çok korkutuyor. Gidecek mi? Bu düşünce kalbimi yerinden oynatıyor.

Bu yüzden tekrar deniyorum - bu sefer tatlılar yerine kelimelerle. "Dün gece milyonlarca şeyi farklı yapmalıydım."

"Tamam."

"Gecenizi sabote etmemeliydim." "Haklısın.

Yapmamalıydın."

"Bütün gün kendimde değildim. Parti başladığında, kendimi kaybettiğime eminim."

Onun iğneleyici ve haklı bir şeyler söylemesini bekliyordum ama Bellamy belden aşağı vurmuyor. "En iyi anın değildi."

Bu cömert bir değerlendirme ve ben başımı sallıyorum. "Geceni bu şekilde mahvetmemeliydim. Kıskançlık beni canlı canlı yedi ve bunun olmasına izin verdiğim için kendimi bok gibi hissediyorum."

Kaşlarını çattı. "Bir tanışmayı mahvetmen umurumda değil. Asıl acı veren bu değil. Anlamıyor musun?"

Bunlar dün gece kullandığı kelimelerle aynı, ama tonu farklı. O zamanlar savunmasızken, şimdi surlar dikmiş ve timsahlarla dolu bir hendek kurmuş. Ama ben onunla bir şans yakalamak için yırtıcı hayvanların yanından yüzerek geçmeye ve kale duvarlarına tırmanmaya hazırım.

"Anlıyorum," diyorum. "Ve dün gece dinlemeliydim. Partiden önce podcast'ini dinlemeliydim. Ve dün kafede konuşmak istediğini söylediğinde dinlemeliydim."

Yüz ifadesi yumuşar. "Bunu söylediğin için teşekkür ederim ama ..." *Asıl noktayı kaçırıyorsun.*

Sanki yüksek sesle söylemiş gibi net.

Şimdi anlıyorum. Hâlâ gerçeğin, korkunç ve harika gerçeğin etrafında dans ediyorum.

"Seni seviyorum Bellamy," diye ağzımdan kaçırıyorum ve bunu söylemek canımı acıtıyor. Ama aynı zamanda inanılmaz hissettiriyor.

Sesi kuşkulu geliyor. "Öyle mi?"

"Seviyorum. Seni seviyorum. Senin olmak istiyorum," diyorum, bana inanmasını umarak her şeyi onun önüne seriyorum.

Koltuğunda geriye doğru kayıyor ve bana iyice bakabilmek için kendine alan açıyor. "Dün gece söylediğin bu değildi. Aslında tam tersini söyledin."

"Hatalıydım. Aptallık ettim."

Konuşmadan önce bir süre aramızda ağır bir sessizlik hakim oluyor. "Dün gece partilerine erkeklerle tanışmak için geldiğime oldukça emin görünüyordun. Sanki tam da bu nedenle katılmamı istediğinde yanlış bir şey yapmışım gibi. O erkeklerin hiçbirisiyle ilgilenmiyordum ama benimle konuşmak için geldiler ve ben de partinizdeki konuklarınıza karşı nazik davranıyordum. Sonra da arkadaşlık uygulamanı görmezden gelerek onurlu biriymişsin gibi davrandın. Ama partiye senin için gittim ve söylediklerin beni çok incitti ... çünkü seninle bahis ve bizim hakkımızda konuşmak istediğimi biliyordun."

Biz. Benim yüzümden konuşacak bir biz bile yok. "Bunu söyledin ve ben bununla iyi başa çıkamadım," diyorum, pişmanlık içimden bir roket gibi fırlıyor.

"Günlerdir sana karşı ne hissettiğimi anlatmaya çalışıyordum. Canlı yayına çıktım ve sana söyledim, tüm niyet ve amaçlar için."

Sağa sola gerçek bombaları atıyor ve ben de onları yakalayıp etkisiz hale getirmek için elimden geleni yapıyorum. "Keşke zamanda geriye gidebilsem ve dün geceyi tekrar yaşayabilsem."

Ama ona gerçeği söylemek için çok mu geç?

"Ben de," diyor, sesi titrek, ama acısını yutmuş gibi görünüyor. "Çünkü dün gece sana nasıl hissettiğimi söylediğimde, senden bahsettiğimi zar zor anlayabildin." Derin bir nefes onu ateşliyor gibi görünüyor. "Yani

Gerçekten benim olmak istediğini nasıl bilebilirim? *Anlayışın* ötesindeki her şeye hazır olduğunu nasıl bilebilirim?"

Masaya doğru eğilip ellerini avuçlarımla içine almak, dokunuşlarımla ona yalvarmak istiyorum. "İstiyorum. Yemin ederim. Tekrar deneyebilir miyiz?"

Dudakları aralanıyor ama hiçbir şey söylemiyor. Çikolatalara bakıyor ve kırmızı cilalı tırnağıyla kutuya vuruyor. Tekrar kaldırdığında, yüzünde bir gülümseme belirliyor. "Bilmiyorum ama bu çikolataları seviyorum ve onları yerken bunu düşüneceğim."

Ayağa kalkar, kutuyu alır ve gider.

Dün gece kafam karıştıysa da artık karışmadı.

Her şey çok açık. Özellikle açık olan şey, onu tüm bu zahmete değdiğime ikna etmenin ne kadar zor olacağı.

Bir kutu çikolatadan çok daha fazlası gerekecek. Ama ben bunun için buradayım.

BÜYÜK İKNA EDİCİ

Bellamy Hart ve Easton Ford'un E-posta Yazışmalarından

Sevgili Bellamy,

Dün benimle buluştuğun için teşekkür ederim. Söylediğim her şeyde ciddiydim. Sana aşığım. Ve seni hazır olduğuma ikna etmek istiyorum.

Bu yüzden, başlamak üzere olduğu konusunda kendinizi uyarın. Hayatıma giren flapper'a kendimi kanıtlamayı planlıyorum, çünkü bir sonraki kostüm partisinde senin kaçan kişi olabileceğin düşüncesine dayanamıyorum.

Easton

* * *

Sevgili Easton,

Yani Büyük İknaya başladığınızı mı söylüyorsunuz?

Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

Evet. Anlayış'tan sonra gelen dönem. Ya da, daha doğrusu, Yatıya Kalmalarla Anlayış. Bekle. Hayır, hayır. Jackass Cowboy'un "An Understanding with Sleepovers Botched" filminden sonra geliyor.

Büyük İkna için çikolataya (beslenmek için), ayrıca bir silgiye, bir deftere ve tabii ki bir kaleme ihtiyacınız olacak.

Umarım hediyeleri

beğenmişsinizdir. Easton

* * *

Sevgili Easton,

Duyarlılığı ve hediyeleri sevdim. bakarsanız bu sabah aldım. Bir silgi çünkü geçen geceyi silmek istiyorsunuz. Yeni bir başlangıç yazmak için bir kalem.

Çok zekice, çok sen.

Ama defter nerede? Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

posta odasını kontrol edin. Teslimat şirketinden gelen e-postada defterin oraya ulaştığı yazıyor.

Tamamen diken üstünde değilim, ofisimde volta atmıyorum, içindeki her bir kelime hakkında ne düşündüğünüzü merak ediyorum.

Easton

* * *

Sevgili Easton,

Aww. Kalbini açtığında çok tatlı oluyorsun. Az önce yumuşacık ve savunmasız olan sen miydin?

Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

Evet. Nasılım? Easton

* * *

Sevgili Easton,

Sanırım görmemiz gerekecek. Nasıl hissettirdi?

Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

Zor ama iyi. Ve buna değer, senin gibi.

Easton

* * *

Sevgili Easton,

Bu sözleri tersine çevirebilir ve *senin gibi zor ama iyi* bir espri yapabilirdim.
Ama onun yerine şunu söyleyeceğim: Bu tarafın çok ilginç.

Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

Umarım ilginç olan iyidir.

Easton

* * *

Sevgili

Easton, ben

de.

Bu arada, isteyim. Yarın akşamki podcast için yapmam gereken şeyler var, bu yüzden bu akşam eve gelene kadar posta odasını kontrol edemeyeceğim.

Görünüşe göre bu iğneler ve iğneler biraz daha uzun sürebilir.

Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

Beklemeye hazırım.

Easton

* * *

Sevgili Easton,

Şimdi ve defterin paketini açıyorum. Üzerinde at var. Güzel dokunuş, kovboy.

Ooh, başka bir not defteri daha var - çellolu olanı!

Tamam, bu inandırıcılık ölçeğinde ciddi bir puan.

Ve vay canına, el yazın çok kötü. Şaka yapmıyormuşsun. Bunu çözmek için beynimin Da Vinci şifresi bölümünü kullanmam gerekecek.

Ama sorun değil. Bulmacaları severim. Sanırım bunu

seveceğim. Bellamy

* * *

Sevgili Bellamy,

Seninle tanıştığım gece, seni öpmeye kararlıydım, ama bunun nedeni bir bahis değildi. Şanslı Nokta'da ben Jay, sen de Daisy değilken bana söylediğin onca şey yüzündendi.

Ağzınızdan çıkan ilk kelimelerden itibaren *kendinize* sahip çıktınız. İsteddiğiniz şeyden asla geri adım atmadın. Meydan okuyan, güçlü, seksi ve oldukça flörtöz biriydin.

(İtiraf et, öyleydin.)

Bağlanmıştım ve gecenin sonunda numaranı istedim çünkü sen tanıdığım en ilgi çekici kadındın.

Kimse beni senin gibi üstünde tutmadı. Görünüşe göre, dengemin bozulmasından hoşlanıyorum.

Sonra partimde tekrar karşılaştık ve senin azminin ve acımasız dürüstlüğünün gördüm. Çikolata dükkanına ilk gittiğimizde, bana o lezzetli yaramaz tarafını, ayrıca yoğunluğunu ve drtn daha fazla gösterdin. Daha fazlasını istedim.

Sonrasında öğrendiğim her şey beni şaşkına çevirdi. Gcnz, cesaretiniz ve vahşetiniz.

İşte o zaman sana ciddi anlamda aşık olmaya başladım.

Sen bykannemle tanıştığında yeni yollara girdim. etkileşimini izlemek biraz sihir gibiydi, biraz da hayatımda eksikliğini duyduğum her şey gibiydi. Son birkaç yıldır korktuğum her şey - yakınlık, bağlantı, samimiyet.

Anlaşma kisvesi altında bile her şeyini verdin. Ve tüm bu süre boyunca, kimsenin incinmeyeceğini düşünerek kendimi kandırdım.

Ama seni incittim. Kötü bir şekilde. Ve bu yapmak istediğimin tam tersi. Seni harika hissettirmek istiyorum, çünkü geceleri Times Meydanı'ndaki neon reklam panosunu hak ediyorsun.

Bir keresinde sadece kovalamacayı sevdiğimi söylemiştin, ama bu doğru değil. Seni kovalamayı da, yakalamayı da seviyorum ve ikisinin de biteceğini hiç sanmıyorum. Seni asla tam olarak tanıyamayacağım çünkü her gün öğrenecek daha çok şey var. Bellamy'nin bir sonraki katmanını anlamak istiyorum. Ve bir sonrakini, ve bir sonrakini.

Geçen geceye kadar, aşkın riskinin ödülünden daha ağır bastığına

inanıyordum. Ama sen çekip gittiğinde, seninle olan aşkın her şeye değer

olduğunu anladım. İşte buradayım, üçüncü bir şans istiyorum.

Sevgil
er,
Easton

YA BÜYÜK OYNA YA DA EVE DÖN

Nolan bavuluna bir tişört atıyor. Dehşet içinde kumaş yığınına işaret ediyorum. "Böyle mi bavul hazırlıyorsun?"

"Evet. Bunda yanlış olan ne?"

"Rulo yap," diyorum, bir bavulun nasıl düzgünce doldurulacağını göstererek. "Gömleği yuvarlıyorsun, güzel ve sıkı."

"Evet, bir yetişkinin yapacağı gibi, bir ergenin değil." Emerson bizi San Francisco-Lombard Caddesi'nden FaceTime'larken kadın sesi telefonda geliyor, yürüdüğü dik yokuşa bakılırsa.

Nolan gözlerini devirir. "Nasıl toplanacağımı biliyorum."

"Hayır, yapmayacaksın dostum," diyorum, gömleği kapıp ona doğru itiyorum. "Şimdi, sana gösterdiğim şeyi yap."

İç geçiriyor, her türlü mağduriyetle. "*Senin* ilişki becerilerindeki eksiklikten bahsettiğimizi sanıyordum, benim YouTube seyahati eğitimi becerilerimdeki eksiklikten değil." Gömleği dar bir silindir şeklinde yuvarlayıp sunuyor. "Şimdi mutlu musun?"

Yavaşça alkışlıyorum. "."

Emerson çılgınca alaycı bir tonda "Yaşasın! Öğreniyorsun," diye tezahürat yapıyor. Ama bunu benim için bırakıyor. "Tamam, Easton. İki gün oldu. Tüm zamanların en destansı yalakalık festivali nasıl gidiyor?"

Nolan kendini beğenmiş bir sırıtiş attı. "Bu isim için övgü istiyorum."

"Al bunu," dedim. "Bu ve bir metro kartı seni bindirir.
Her neyse, ona bir aşk mektubu yazdım."

Emerson'ın gözleri parlıyor. "Ooh, yazılı kelimelerde bir şeyler var."

Gerçekten de var. "Bu akşam bir gösteri kaydediyor ama sonrasında buluşmak istiyor. İşte söyledikleri." Boğazımı temizliyorum ve Bellamy'nin dün geceki cevabını okuyorum, gerçi ezberlemiştim. *"Senin bu yönünü çok seviyorum. Yarın akşam yediden sonra benimle buluşabilir misin? Saat altıda kaydım var. Yer konusunda ayrıntıları göndereceğim."*

"Bu iyiye işaret," Emerson.

Belki, ama aceleci davranmayacağım. Gösteri sonrası StairMaster'da kırk kat atlamadan önce 'teşekkürler, ama hayır teşekkürler' demek için spor salonunun dışında buluşmamı isteyebilir. Herhangi bir varsayımda bulunmayacağım.

Bellamy'ye odaklanmadan önce düzeltmem gereken bir şey daha var. Saatimi kontrol ediyorum. "Yalvarma treninde bir yan yolculuk yapmam gerekiyor. Victoire'ı görme zamanı."

Nolan alçak sesle ıslık çalıyor. "Dostum, çuvalladığında, sonuna kadar çuvallıyorsun."

"Ya büyük oyna ya da evine dön."

"Özür turu devam etsin," diyor Emerson ve ben de onlara veda edip yola çıkıyorum.

* * *

Angeline masasında asil bir şekilde oturuyor, yüzü okunmuyor. Omurgası dik, omuzları geride. Bakışları yoğun.

Memnun değil ve iyi bir nedeni var. Onu hayal kırıklığına uğrattığım için kendimi bok gibi hissediyorum. Bu yüzden derinlere daldım ve yaptığım hatayı kabul ettim.

"Partide seni hayal kırıklığına uğrattım ve içtenlikle özür dilerim. Sen bir iş ortağısın ama aynı zamanda seni bir insan olarak da önemsiyorum ve her iki konuda da seni hayal kırıklığına uğrattım.

geçen geceyi sayıyor. Kişisel bir meselenin dikkatimi dağıtmasına izin verdim ve seni hayal kırıklığına uğrattığım için pişmanım," diyorum ve lanet olsun, bu yetişkinlik boku acıtıyor. Ama iyi bir acı, yoğun bir egzersiz gibi.

Angeline konuşmadan önce ağır bir nefes alıyor ve o birkaç saniye içinde ifadesi yumuşuyor. Damarlarıma bir parça rahatlama doluyor. "Olur böyle şeyler. Anlıyorum," diyor ve sonra omuz silkiyor. "Max'le tanışmayı dört gözle bekliyordum ama başka biriyle tanışmakla daha çok ilgileniyorsa, benim için uygun kişi o değildi."

Ve ... haklı olduğu bir nokta var. "Bu doğru. İş ilişkimizi bitirmek istemeni de anlıyorum. Ortağı olmak için imza attığınız kalibrede bir ürün ortaya koymadım. Sponsorluk parasını iade edeceğim elbette." Yine de bu bağlantıyı kurtarmak için mümkün olan her şeyi yapmazsam berbat bir iş adamı olurdum. "Ama umarım anlaştığımız yıl boyunca kalırsınız. Hatalarımı düzeltme şansı için bir yıl ücretsiz sponsorluk."

Gözleri patladı. "Vay be. Bunun olacağını tahmin etmemiştim."

Söyleyeceğimi söyledim, elimden yaptım. Şimdi sadece ona için zaman veriyorum. Sandalyesinde birkaç santim sola dönüyor, sonra tekrar sağa dönüyor.

"Geçen gece seni alabora eden neydi? Konuşup durduğun kadın mıydı? ne için?"

Yakalandı.

"Evet, ona aşığım ve bunun farkına varmayı biraz kötü idare ," diye kendi kendime alaycı bir kahkaha atıyorum. "Öyle *bir şey* yoktu. Her şeyi kötü idare ettim. O daha iyisini hak ediyordu ve ben de onu geri kazanmaya çalışıyorum. Aslında Twitter'daki Carpe Diem çiftlerini bulmama yardım eden oydu."

Angeline minnettar bir şekilde başını sallar. "Bu onun adına çok hoş bir jest. Podcaster o mu? Sana elitist diyen mi?" "Tek ve biricik."

Eski müşterim altın bir kalem alıyor ve derin düşüncelere dalmış çenesine vuruyor. "Ve sen onu geri kazanmaya mı çalışıyorsun?"

"Öyleyim."

"Şimdiye kadar nasıl gitti?"

"İyi mi? Umarım?"

Gülüyor. "Orada bir sürü soru işareti var." "Bu size nasıl gittiğini anlatmalı."

Kalemi bırakıyor, ellerini kavuşturuyor. "Sırada ne var? Strateji belirlemene yardımcı olabilmem için bana söylemek ister misin?"

Vay canına. Max'le aşk şansını alabora eden adama yardım etmeye mi hevesli? Onun romantizmden, gerçek aşkı bulmaktan yana olduğunu hep biliyordum ama şimdi bunu iliklerime kadar hissediyorum. "Bunu yapmak ister miydin?"

"Evet. Yapardım. İş hayatında ya da hayatta çok az insanın yaptığı bir şeyi yaptınız. -Bugün. Kendi pisliğinin sorumluluğunu aldın. Buna hayranım," diyor parmaklarını oynatıyor. "Sevgili Angeline'e servis et."

Onun yardımını hak ettiğimden emin değilim ama bunun için minnettarım. "Düşüncelerinizi öğrenmek isterim."

Ona Bellamy ve benimle ilgili SparkNotes'u veriyorum.

İşim bittiğinde, Angeline hemen konuya girdi. "Yani, bu gece seni mi görmek istiyor?"

"Öyle olduğunu söyledi."

"Ama nedenini söylemedi?"

Başımı salladım. "Tek kelime etme."

"Ve o senin ana sıkıştırıcın mı? Sabit? Tek sevgilin mi?"

"Umudum bu."

Koyu renk gözleri parlıyor. "Bazen şansını denemen gerekir."

Onun sözleriyle, bu geceki bulmacanın son parçası benim için kristalleşiyor. "Daha fazla katılamazdım," diyorum. Az önce beynimde kıvılcımlanan şeyi paylaşma fırsatını değerlendiriyorum. "Sana ne yapmayı düşündüğümü söyleyebilir miyim?"

Parmağıyla masasına vuruyor. "Sen daha iyisin."

Fikri onun için özetliyorum ve Angeline'in sırtışında tam bir onay ifadesi var. "Gitsen iyi olur. Şimdi."

Bana iki kez söylemesine gerek yok. "Teşekkür ederim. Her şey için," diyorum kalbimin derinliklerinden.

Sonra, hızlı adımlarla Chelsea'deki tiyatroya doğru yola çıktım. Bellamy ile üçüncü bir şans tamamen bundan sonra olacaklara bağlı. O duvara tırmanmaya çalışma zamanı. O buna değer. O her şeye değer.

ÖZEL BASKI

Sekizinci Cadde'deki metrodan çıkıp tiyatroya gidiyorum. Bellamy'yle saat yediden sonra buluşacağım ama biz hep erken git-gel oyunu oynadık. Tek kişilik oyun en başından beri bizim olayımızdı ve umarım bugünün ötesinde, yarının ötesinde de bizim için çalışmaya devam eder.

Tiyatroya yaklaşırken, saati tekrar kontrol ettim. Beş kırk beş. Saat altıda, canlı bir dinleyici kitlesi önünde özel yayın podcast'ini kaydetmeye başlayacak. Planladığım bu yalakalık şenliğinin üç aşaması var, üçüncüsü de kırıp dökme aşaması.

Telefonumu kaptığım gibi dün gece aldığım dijital bilete tıklıyorum. Programa giriş ücretsiz ama biletler tükenmiş. Popüler bir podcaster. Merdivenleri çıkıyorum, bilet gişesinde ekranı gösteriyorum, sonra içeri giriyorum.

Dolu salon, karışmamı sağlıyor. ilerleyip sekizinci sırada bir koltuk kaptım. Yakın, ama çok yakın değil. Kraliyet mavisi bir sandalye sahnenin ortasında, talk-show tarzında, tek sunuculu. Sandalyenin arkasında bir pankart asılı - etrafını saran kurbağalardan birini öpmek için eğilen bir kadın karikatürü.

Salonda her koridorda iki podyum bulunuyor ve her ikisinde de izleyicilerin soruları için mikrofonlar yerleştirilmiş durumda.

Salon tıklım tıklım dolu ve saat altıdan hemen önce hoparlörden bir ses, "Lütfen yerlerinize oturun. Bellamy Hart'ın *A Million Frogs* dizisinin beş yüzüncü bölümü başlamak üzere."

Bellamy kendine müthiş bir isim yaptı. Seyirciler sessizleşip aşk tanrıçalarını beklerken havada bir enerji kıvılcımı var.

Sahne arkasından yüksek topuk sesleri geliyor.

Giderek yükseliyor.

Ve Bellamy ışığa doğru adım atar.

Kalabalık çılgına dönüyor. Dar kot pantolon, siyah bluz ve kırmızı topuklu ayakkabılar giyen esmer kıza gösterdikleri ilgi çok elektriklidir. Güzel, güçlü, savunmasız ... ve kalabalığa el sallarken sevgiye açık.

"Merhaba sevgili dinleyiciler! Hepinizi görmek çok güzel." Bellamy durur, nefesini üfler. "Vay canına. Şu halinize bakın. Ben şanslı bir kadını. Ve ben de sizin en sadık romantizm rehberiniz olmaktan mutluluk duyuyorum. Bu gece canlı, özel bir yayın için burada olmak ne büyük bir zevk. Sorularınızı getirdiniz mi?"

Seyirciler kükrüyor ve kalbim güm güm atıyor.

Gurur beni boğuyor. Sırıtmadan duramıyorum. Başardığı şey beni çok şaşırttı. Bu şovu inşa etmek. Bu rüyayı besledi. Tüm *bunları* geri almak için Bryn'a gitmesi çok iyi oldu. Yapımının tam kontrolünü hak ediyor ve buna sahip olduğu için çok mutluyum.

Beni henüz fark etmediğine de sevindim.

Yaklaşan *kelepçeleme sezonundan* bahsederken, ardından flört profilleri için yeni ipuçları paylaşıırken sabırla bekliyorum. On dakika sonra, oturuyor, kazanan gülümsemesini gösteriyor ve şakacı, seksi bir mırıltıyla şöyle diyor: "Ama bunun için burada değilsin, değil mi? Sanırım nedenini biliyorum. Bana soru sormak istiyorsun, değil mi?"

Seyirciler alkışlıyor.

Bacak bacak üstüne atıyor ve parmaklarıyla işaret ediyor. "Bana ulaşın, sevgili dinleyiciler." Keyifli bir sırıtişla gözlerini kısıyor, kollarıyla kalabalığı tarıyor.

ateş et. "Oh, görüyorum ki silahlı ve hazırlıklı gelmişsin, öyle mi?"

Kalabalıktaki görsel turuna devam ediyor ve gözleri bana ulaştığında iki kez bakıyor. Ama o boşuna profesyonel değil. Seyircilerden gelen ilk soruyu profesyonel bir sırtışla ele alırken ev sahibi bölgesinin derinliklerinde.

Her iki podyumda da bir sıra oluşuyor ve ben de kalkıp sıranın en arkasına geçiyorum. Saat ilerledikçe seyirciler sorularını yöneltiyor ve Bellamy hepsini cazibesi, zekâsı ve dürüstlüğüyle sorunsuz bir şekilde yanıtlıyor.

Sonunda mikrofon sırası bende.

Kalbimin ve aletimin sahibi olan kadın bana eliyle işaret ediyor. "Selam kovboy. Bu gece seni buraya getiren nedir?"

Kovboy.

Bu sevgi ifadesi kalbimi hızlandırıyor.

İşte her şey gidiyor. Sinirlerin canı cehenneme. Endişeleri siktir et. Siktir et. "Eğer bir erkek bir kadınla arasını düzeltmek için büyük bir yalvarma arayışına girerse, büyük bir jest için ideal zaman ne zaman olur?" Ama o cevap vermeden önce bir ekleme yapıyorum. "Mesela yarın mı dersin? Ya da bu gecenin ilerleyen saatlerinde? Ya da aklımdan geçeni söyleyeyim, hemen şimdi mi?"

zapt etmek zorundaymış gibi dudaklarını birbirine bastırıyor yoksa patlayacak. "Ben ... derdim." Omzundaki saçları savurmak için duruyor, sonra bacak bacak üstüne atıyor ve ben ne yaptığını anlıyorum. Kedi fareyle oynuyor, çünkü tabii ki öyle ve ben buna bayılıyorum. "Şu anın iyi bir fikir olduğunu söyleyebilirim."

Pekala o zaman. Gösteri zamanı. "O zaman *haklı olduğunuzu* söyleyerek başlayayım."

Kaşları çatılıyor; ne demek istediğimden emin değil ve bu iyi bir şey. "Bana daha fazlasını anlat," diyor.

"İnternette aşık olunabileceğini söylediğinde haklıydın. Ben de kimya yüzünden yüz yüze daha iyi olur demiştim."

"Devam et," diyor ve detaylandırmam için eliyle işaret ediyor.

"Gerçek hayatta bir kadınla tanıştım, hem de bir partide. Çok ukalaydım, o gece hissettiğimiz yüz yüze kimyanın romantizmimizin anahtarı olduğunu kanıtlayabileceğimden çok emindim. Ama olay şu ki, ona internet üzerinden, mektuplar aracılığıyla aşık oldum. Bir sürü aşk mektubu."

Ona anlatıyorum ve herkes nasıl olduğunu dinliyor. Nasıl olduğunu. "Geçen gün hepsini okudum ve bana sadece onu geri kazanmak için evrendeki her şeyi yapmazsam mutlak bir aptal olduğumu hatırlatmakla kalmadılar, aynı zamanda bana e-posta yoluyla aşık olduğumuzu da hatırlattılar. *Dijital olarak*. Ve ben de bu gece buraya ona-" Duruyorum, sonra da numara yapmayı bırakıyorum. "*Sana* . . . bahsi kazandığını söylemeye geldim. Halka açık hesaplaşma için buradayım. Ve işte başlıyoruz. Haklıydın, haklıydın, haklıydın. İnternette aşık olabilirsiniz. Benim başıma geldi ve ben aşık kalmak istiyorum." Bakışlarıyla buluşuyorum ve uçurumdan atlayıp kör uçuşa geçiyorum. "Umarım sen de öyle yaparsın."

Seyirci soğukkanlılığını kaybeder. Kükreler. Çığlık atarlar. Çığlık çığlığa tezahürat yaparlar.

"Evet de!"

"Sen onu istemiyorsan, ben ."

"Ben yarım yamalak saniyeler diyorum."

Bellamy başını eğiyor, belki utaniyor ama daha çok afallamış görünüyor. Yüzünü kaldırdığında, hayranları bağırıp çığlık atarken o gülümsüyor.

Sessizleştiklerinde kendini toparlıyor. "Ama kimin kazandığını ya da kaybettiğini nasıl bileceğiz? Hatırladığım kadarıyla bahsin galibini belirlememiz gerektiğini söylemiştik ama nasıl olacağını söylememiştik. Romantik sonuçlarından en çok kimin mutlu olduğuna nasıl karar vereceğiz?"

Ses tonunda tanıdık bir meydan okuma var ama aynı zamanda sıcaklık da var. Sanki kollarını sonuna kadar açmış gibi.

İçimde umut balonları. "Kazananı belirlemenin gerçekten tek bir yolu var."

"Peki bu yol nedir?" Şimdi şakacı, benim alaycılığım Bellamy'yi baştan çıkarıyor.

Zarı bir kez daha attım. "Bir öpücük. Bazen kurbağayı öpmek zorunda kalırsın."

Aradaki mesafeye rağmen, gözlerindeki kıvılcımdan dudaklarındaki kıvrıma kadar neşe saçıyor. Bir nefes alıyor ve bana şuh bir bakış fırlatıyor. "O zaman buraya gel ve beni anlamsızca öp kovboy."

Ben de oradayım.

Merdivenleri hızla çıktım, eline uzandım ve onu sandalyesinden kaldırdım. Onu yaklaştırıp yanağını okşadığımda seyirciler çığlık atıyor.

Dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdirirken dünyada her şey yolundaydı.

Ve onu öpüyorum - Times Meydanı'ndaki neon bir reklam panosunda aşkınızı ilan etmek gibi bir öpücük.

Sanki gökyüzüne yazıyormuşsun gibi.

Beni geri alan kadını öperken böyle hissediyorum. Öpüşmeyi kestiğimde fısıldıyorum, "Seni özledim."

"Ben de seni özledim."

"O zaman bahsin galibini ilan etmeye ne dersiniz?"

Dudaklarıma bir öpücük daha konduruyor, yavaş, yumuşak ve derin. Sonra iç geçiriyor, alnını alnıma bastırıyor ve "İkimiz de kazandık" diyor.

Söyleyeceğim.

* * *

Bir buçuk saat sonra Bellamy, *GQ*'nun kapağına aitmiş gibi görünen son konuğuyla vedalaşıyor.

"Geldiğin için tekrar teşekkürler, Monroe. Gelebilmene çok sevindim."

"Podcast'lerinizden birini asla kaçırmam. İnanılmaz derecede aydınlatıcı oluyorlar" diyor. Sonra başıyla tiyatro çıkışını işaret ediyor. "Gitmeliyim. Evde beni bekleyen biri var."

"Sana onunla aşk yaşamayı söyledim ama yapacağını biliyorum." Bakışlarımı yakaladı ve bana sıcak bir gülümseme verdi. "Monroe, bu Easton. *Benim adamım*," diyor sesindeki o mırıltıyla.

Dergi modeli elini uzatırken gülüyor. "Evet, bunu anladım. Podyumda etkileyici şeyler yaptın. Sizi muayenehanemde yeni bir vaka çalışması olarak kullanmam gerekebilir."

Merakla bir kaşımı kaldırıyorum. "Hayat amaçları gerçekleşti. Doktor musunuz?"

"Öyleydim." Tereddütlü bir adım atıyor. "Ya da aslında hâlâ öyleyim. Sadece uzmanlık alanımı değiştirdim."

Bellamy, "Ve uzmanlık alanınız hakkında konuşmak için programıma gelmelisiniz," diye sesleniyor.

Monroe gülüyor, *bahse girmeyin* diyen bir gülüş. "Ben sizi yalnız bırakayım. Sanırım konuşacak çok şeyiniz var." Göz kırparak omzuma vuruyor. "Ciddiyim. Harika bir vaka çalışması olurdunuz. Ama bu konuda daha fazlasını Bellamy'nin anlatmasına izin vereceğim."

Gidiyor ve onu daha sonra soracağım. Ama şimdi değil, çünkü sonunda, lanet olası *sonunda* Bellamy'yi buradan çıkarabilirim.

Ya da belki de değil, çünkü boş salonu tararken, kirli bir fikir dikkatimi çekiyor.

"Ne düşündüğünü biliyorum," diyor şakacı bir şekilde, bana doğru kayıyor, parmakları göğsümde dans ediyor.

"Bunu tahmin etmek zor değil," diyorum.

Eli diğer tarafa doğru iki katına çıkarak çıkıntımı sıkmak için aşağı iniyor. "Bu zor olsa da."

"Tatlım, bu sana verilmiş bir şey." "Güzel.

Böyle devam et."

Bakışlarım onun eline kayıyor. "Eğer devam edersen, ben de ederim."

"Anlaştık gibi."

Etrafıma hızlıca bir göz attığımda yalnız olduğumuzu görüyorum ve baştan çıkıyorum, hem de çok. "Podcast'in bittiğinde seninle burada buluşmamı bu yüzden mi istedin? Beni yapayalnız bırakıp hınzırca davranmak için mi?"

"Hayır, bazı kötü planlarım var. Ama seni görmek istedim çünkü sana sormak istediğim bir şey var." Beni bırakıyor, ifadesi daha az şakacı, daha savunmasız hale geliyor.

"Bana her şeyi sor."

Çenesini kaldırıyor, sıcak bir şekilde gülümsüyor. "Bu gece beni eve bırakır mısın?" Onun için tek bir kelimem var ve bunu söylemek içimi sevinçle dolduruyor: "Evet." Ama oraya vardığımızda, onun da başka soruları olduğu ortaya çıkıyor.

HEPSİ ÖDENDİ

Sorularından birine yatakta cevap veriyorum.

"Evet, seni sert sikeceğim," diyorum içine kayarken.

Ellerini omuzlarımda birleştirip beni kavrarken muhteşem, gırtlaktan gelen, şehvetli bir sesle inliyor. "Ve bunu bana güzelce yapacak mısın?"

Kalçalarımı döndürerek neredeyse sonuna kadar dışarı kayıyorum, içeri dalmadan önce birkaç saniye duraklıyorum. "Bu senin için yeterince iyi mi?"

Cevap, boynunu uzatıp öpmek için tüm o muhteşem etini ortaya çıkarırken seksi bir nefesle geliyor. Çağrıya kulak veriyorum, içinde hareket ederken hanımeli tenini yalıyor ve emiyorum, daha derine iniyorum.

Elleri saçlarıma doğru kayıyor ve parmaklarını saç tellerimin arasından geçirip sıkıca tutarak inliyor ve mırıldanıyor: "Çok iyi. Ama böyle daha iyi olurdu."

Bir dansçının ustalığı ve azgınlığın hızıyla ayaklarını omuzlarıma asıyor.

Evet, evet. Lanet *olası evet*.

Onun içine derinlemesine giriyorum. Vücudumda yüksek voltajlı bir yük kıvılcımlanıyor. Çok uzakta değilim, ama her şeyi onun için çok iyi yapmaya kararlıyım.

Onun ipuçlarını dinleyerek, vücudunu okuyarak, onu çılgına çeviren, kıvrınmasına neden olan bir tempo tutturuyorum. Yüzü acıyla bükülüyor, acımasızca

Zevkin peşinde. Gözleri titreyerek açıldığında, o kahverengi irisler tutku, sıcaklık ve başa çıkabileceğimi bilmediğim her şeyle parlıyor.

Ama artık yapabileceğimi biliyorum ve hepsini istiyorum - bu gerçek aşkı.

Ve adımı boğucu, güzel bir sesle fısıldadığında, sonuçla daha fazla mücadele edemiyorum. Bir araya geldiğimizde yanımda olması iyi bir şey.

Sonra, ikimiz de kemiksiziz... gülüyoruz... mutluyuz. Yanağına bir öpücük bırakıyorum. "*Beni sertçe becerecek misin?* Bana soracağın soru gerçekten bu muydu?"

Başını iki yana sallar. "Benim asıl sorum şu." Başını ellerinin arasına alıp bir dirseğinin üzerine oturuyor. "Benim olacak mısın?"

Ve cevap ... "Evet."

* * *

Sabah, kalkmaya hazır bir şekilde kapıya uzandım. Bellamy süzülerek yanıma geliyor, önce çene çizgimi, sonra burnumu, sonra da dudaklarımı öpüyor. "Bu arada, bir konuda yanılmışsın."

"Ben mi? Yanlış mı? Hayal etmesi bile zor."

"sırada olduğunu duyuyorum," diyor alaycı bir şekilde. "Anlat bakalım."

Sırıtarak gömleğimi tutuyor. "Hem oyunları hem *de* müzikalleri eşit derecede seviyorum."

"Ama Hemingway konusunda , değil mi?"

Gözlerini deviriyor. "Sanki bu gerçekten şaşırtıcı bir şeydi."

Gülüyorum, sonra kalçasından tutup onu kendime çekiyorum. "Seni seviyorum."

"Ve seni seviyorum. Özellikle de podcast yayınıma gelip bunu canlı yayında itiraf etmeni çok seviyorum" diyor.

"Bahislerimi her zaman iyi yaparım."

"Hoşuma gitmesinin nedeni bu değil," diyor daha ciddi bir ifadeyle. "Neden hoşuna gitti?"

"Çünkü . . . Aşkı seviyorum." Elini kalbimin üzerinde gezdiriyor. "Ve dün gece bana verdiğin şey buydu."

O kalp avucunun altında gürlüyor ve ona hak ettiği türden bir öpücük veriyorum. Ayrıldığımızda, dün geceyi bir kez daha düşünüyorum. "Bu arada, Monroe denen adam kimdi? Birlikte çalıştığın biri mi?"

Hafifçe gülüyor. "O da aynı işte. Romantizm işi. Doktor Romantizm'i duydun mu?"

"Hayır, ama bu harika bir isim."

"Bu Monroe. Bir çeşit yeraltı romantizm gurusu." Bir parmağını dudaklarına götürüyor. "Ama sessiz olun. Sır gibi bir şey ama hizmetlerinden yararlandığına yemin eden uzun bir müşteri listesi var. Tabii onun listesine girecek kadar şanslılarsa."

"Sanki gizli bir tokalaşmaya ihtiyacın varmış gibi?"

"Aynen öyle. Eminim anlatacak epey bir hikâyesi vardır."

"Belki bir gün duyarım. O zamana kadar ... bu akşam yemek yiyelim mi?" Bana evet diyor ve ben de buna değer veriyorum.

* * *

Bir sonraki hafta sonu, happy hour'dan önce The Lucky Spot'ta bir tabure kapıp cüzdanımı açıyorum. Barın arkasından Spencer gözleriyle *ne olduğunu* sordu.

Tek kelime etmedim, sadece faturaları inceledim.

Birincisi, sonra diğeri, sonra bir başkası.

Spencer baş ve işaret parmaklarını birbirine sürterek, "Ah, evet, babana gel," der. "Neden Nolan'ı aramıyorum? Ödemeye o da katılsın."

"Misafirim ol."

Bir dakika sonra gözlüklü arkadaşımız San Francisco'da mor bir Viktorya dönemi evinin önünden geçerken Spencer'ın telefon ekranında neşeyle gülümsüyor. "Ödememi Venmo ile alacağım, çok teşekkür ederim Easton. Ama yeşil dolarların görünüşünü seviyorum. Bana ateşli para pornosu gösterdiğin için teşekkür ederim."

Önünde on banknot salladım. "Bin dolar seni sertleştirir mi?" Dilini dışarı çıkarıyor. "Az önce boşaldım."

Spencer kırılır. "Klas, Nolan."

"Bu benim. Ben her zaman klas bir oyuncuyum," diyor ve ardından kadınsı bir el omzuna iniyor.

"Kelimenin tam anlamıyla hiç şık değil," diyor Emerson, girerek.

"Bunu biliyoruz," diyor Spencer ve ben hep bir ağızdan.

"Hey! Bakmak istediğim bir yemek kamyonu var. Hemen döneceğim," diyor ve sonra görüntüden çıkıyor.

Nolan'ın bakışları bize dönmeden önce birkaç saniye boyunca onu takip ediyor. "Bellamy'nin kaçmasına izin verdiğinde mısır gevreğinin içinde ağlayacağını tahmin etmiştim," diyor ve sonra bir parmağını kaldırıyor. "Ama aferin sana dostum. Onu geri aldın."

Barın karşısında Spencer bir bardak su kaldırıyor. "Gerçek bir şeye ne zaman sahip olduğunu bilmeye ve onu elinde tutacak kadar akıllı olmaya kadeh kaldıralım."

Bir bardak kaldırıyorum. "Buna içerim."

* * *

Coco doğum günü partisindeki en gürültücü kişi değil. TJ de değil. Bellamy de öyle.

En gürültülü ödülün sahibi, Stallions and Studs'da Leo'dan kucak dansı sipariş eden küçük kız kardeşim.

Ve ona hiç iş veriyor mu? " şunu! Hepsini çıkar," diye Rory.

Bellamy, "Al kızım," diye sesleniyor, sonra bana yaklaşıp yanağıma bir öpücük konduruyor.

Coco bize yaklaşıyor. "Rory'ye dikkat et. Tam bir baş belası olacak."

Bellamy, "Bence zaten öyle Coco," diyor.

"O her zaman vahşi bir çocuktı," diyor büyükanne, sonra şarap kadehini kaldırıp çeviriyor. Ama içmiyor çünkü yanında bir gölge beliriyor. Kot pantolon ve deri ceket giymiş uzun boylu bir adam.

"Sanırım yirmi dokuzuncu doğum günün için kucak dansı sipariş etmişsin."

Derin, hırıltılı ses, büyükanneme şehvetle bakan kulübün sahibinden geliyor.

"Yaptım mı? Bunu yaptığımı hatırlamıyorum *Rod*," diyor abartılı bir çekingenlikle.

"O zaman bunu doğum günü sürprizin olarak düşün." Sonra büyükannemin yeni sevgilisi -Rod ve Coco birkaç haftadır çıkıyorlar- ona sahibinin özel hediyesini veriyor ve kalçalarını seksenlik adam için oynatıyor.

TJ onayladığını haykırıyor. "Al şunu Coco," diye sesleniyor, sonra eğilip göğsüne vuruyor. "Bunu onun için sipariş ettim."

Bellamy ona "Sen striptizciler için Gizli Noel Baba değil misin" diye sorar.

TJ gülümsüyor. "Evet, öyle." Sonra sandalyesine yerleşiyor ve bir kadeh şampanya kaldırıyor. "Aşka içelim. Ne zaman gelirse gelsin."

Bellamy kadehini kaldırıyor. "Şansını denemek için."

Kadehimi onunkine tokuşturuyorum. "En , sevgiyi *korumak*." Ve ona değer vermeye. Yapmayı planladığım şey bu.

EPILOG

Gömleğimin son düğmesini ilikleyerek mutfağa girdiğimde Bellamy ıslık çalarak beni onaylıyor.

"Zeki görünüyorsun kovboy," diyor defterinden uzaklaşıp kalemını mutfak tezgahına bırakırken. Artık benimle yaşıyor ve onu gece gündüz evimde görmeyi seviyorum.

"Bir ev sahibi iyi görünmeli," diyorum.

Bana doğru geliyor. "Ve sen de öyle. Kesinlikle sikilebilir görünüyorsun."

Onu kendime doğru çekiyorum. "Aklıma başka fikirler sokma, kadın. İşe gitmem gerek."

Kıçımı tokatlıyor. "İstediğini biliyorum. Ama o tatlı kıçını bu akşam eve getir ki sana kötü şeyler yapayım."

"Anlaştık gibi. Ama *sana* kötü şeyler yapacağımdan oldukça eminim."

Bunları şimdi yapardım ama bu akşam Carpe Diem'in yeni tanıttığı bir çeşit partiye ev sahipliği yapmam gerekiyor.

Partilerimiz artık daha çok kişiye açık. Bu tarz etkinlikleri geçen ay başlattım, bیلardo salonlarında, parklarda, barlarda, oyun salonlarında, karaoke mekanlarında romantik mikserler düzenliyorum. Üyelik ücreti platin seviyesinde değil. Uygun fiyatlı ve bu partiler kendi başlarına bir hayat sürüyor. Coco ve ben Manhattan'da ev sahipleri ve hostesler tutuyoruz, böylece her hafta sonu birkaç etkinlik düzen. Yakında diğer şehirlere de yayılacağım.

Hâlâ yüz yüze etkinliklerin çevrimiçi buluşmalardan daha iyi olduğunu iddia ediyorum. Tüm çizgilerimi değiştirmedim. Ama hayatımda sahip olduğum kadar şanslı olduğum şeyleri daha fazla insanın deneyimlemesini istiyorum.

Büyük, güçlü, gökyüzüne yazılmış bir aşk.

Angeline'in bulduğu gibi. Erkek arkadaşıyla bu yeni etkinlikler dizisinin ilkinde tanışmış. Bana erkek arkadaşından bahsederken "Birdenbire kıvılcımlandık" demişti.

Onun adına daha mutlu olamazdım.

Yine de, bencilce, müşteri olarak kaldığı için mutluyum. Ortaklık hala uygun - şirketi yeni bir ucuz spor saatleri serisi çıkardı.

Kapıya yönelirken Bellamy'ye yenisini gösteriyorum. "Sanırım artık o kadar da elitist ," diyorum.

"Gelecek hafta beni Avrupa'ya götürdüğünde ve beş yıldızlı otellerde kaldığımızda elitist olabilirsin."

"Demek benim elitist yanımı seviyorsun."

Bunu düşünüyormuş gibi yapıyor. "Öyle görünüyor." "Biliyordum. Biliyordum amına koyayım."

"Haklı olmak iyi hissettiriyor, değil ?"

Bu konuda, evet.

Ama başka bir konuda da haklı olmak istiyorum. "Bu gece benimle Lucky Spot'ta buluşur musun?"

Gülümsüyor. "Orada olacağım."

* * *

Parti çok beğenildi ve son konukla vedalaştıktan sonra saatime baktım. Bellamy ile buluşmama otuz dakika var ve planları değiştirme vakti geldi.

Ona bir mesaj gönderip, saat on bir buçukta Kırk Altıncı Cadde ve Broadway'de buluşup buluşamayacağını sordum.

Otuz dakika sonra köşede bana doğru yürüdüğünde, tek dizimin üzerine
çökmedim.

Bu çok tahmin edilebilir olurdu.

Ama niyetim onun görebileceği kadar açık.

SONSÖZ - BELLAMY HART'IN BİR MİLYON KURBAĞA PODCAST'İ ...

Bölüm: Büyük Bir Kaya

Sevgili Dinleyici,

Cumartesi gecemle ilgili size anlatacak bir hikâyem var. Birisi beni çok şaşırttı. Sıkıştığım kişi onunla Times Meydanı'nda buluşmamı istedi ve beklediğim en son şeyi yaptı.

Ne de olsa burası Times Meydanı'ydı. Biraz kalabalık, biraz kirli. Ama aynı zamanda *en sadık romantizm rehberinizin* bayıldığı şu muhteşem şeylere de sahip.

Reklam panoları. Yanıp sönen ışıklı ve neonlu büyük, uzun reklam panoları.

Adamımla buluşmak için köşeyi döndüğümde durdum, olduğum yerde donup kaldım, çenem düştü, kalbim çarpmaya başladı. Çünkü arkasında, altı kat yüksekte, ıslıl ıslıl parlayan bir aşk mektubu vardı.

Benim için.

New York silüetinde yanıp sönerik şöyle yazıyordu ...

Sevgili Bellamy,

Benimle evlenir misin?

Umarım sonsuza dek benim olursun,

Easton

Ne dediğimi merak ediyor musun? Daha çok ne yaptığımı. Kollarına atladım, onu sıkıca öptüm, hüngür hüngür ağladım ve evet, evet, evet dedim.

Sonra parmağıma büyük bir taş sıkıştırdı.

Ve kocam olacak kurbağayı öptüm.

Son

Monroe ilginizi mi çekti? "Doktor Romantizm" olarak adlandırılan yeraltı romantizm gurusu, **Blown Away**'de anlatacak bir hikayesi var, baştan çıkarma dersleri ve ofis romantizmi hikayesi, ayrıca tamamen kahramanın POV'sinde anlatılıyor! **Ön sipariş vermeyi unutmayın**

Her yerde uçup gitti!

Nolan ve Emerson'ı merak ediyor musunuz? Onların arkadaştan sevgiliye, odada tek yataklı romantizmi, ateşli bir tek gecelik ilişkiyle kıvılcımlanıyor.

her şeyi karmaşıktırıyor! **Shut Up and Kiss Me'yi her yerden sipariş edin ve teaser için okumaya devam edin!**

TJ'in hikâyesini merak ediyor musunuz? Sekiz yıl ve iki kıtaya yayılan, oda arkadaşından sevgiliye, düşmandan sahte erkek arkadaşına uzanan yakıcı, komik ve duygu yüklü bir romantik komedide hayatı değişmek üzere romantizm **Umutsuzca Bromantik!** Bir önizleme aşağıda.

Yeni ve seksi aşk romanları satışa çıktığında ilk siz haberdar olmak için mail listeme kaydolmayı unutmayın!

TEKRAR GEL ön siparişı verdiğinizde söz verdiğimiz gibi ücretsiz kitabınız
olan Coco'dan Sevgilerle'yi almak için okumaya devam
edin!

Ve işte TJ'in destansı romanı UMUTSUZCA BROMANTİK'ten bir teaser!

Patronum beni bir yıllığına Londra'ya göndereceği haberini verdiği anda, gecelerimin kirli bir peri masalı gibi geliştiğini hayal edebiliyorum.

Bütün gün kışımı yırtarak çalıştıktan sonra, güneş battığında müzik barlarına gideceğim, havalı yeni grupları kontrol edeceğim ve ateşli erkeklerle tanışacağım. Onlar beni aksanlarıyla etkileyecek, ben de onları zekâmla etkileyeceğim ve Big Ben sabah saat O-O-O-ve-bir-daha-O'yu vurana kadar sevişeceğiz. Seks hayatım, kuraklığa benzeyen üniversite hayatıma hiç benzemeyecek.

Mezuniyetimden iki yıl sonra yeni yeni ortaya çıkmaya başladığım bir kıtlık.

Ye Olde London bir biftekçi ziyafeti olacak.

Ve tabii, evet, harika bir iş fırsatı da. Kesinlikle.

Ve bunu istiyorum çünkü hedeflerim var. Büyük hedeflerim. Küçükler de var.

Cecil Court'ta, tuhaf bir gençken ailemle çıktığım bir gezide uğradığım kitapçıya uğramak istiyorum. Annemle babam rehber kitap ararken ben de kitapçıdaki kitaplara göz atmış ve hayatımda ilk kez adımı bir kitabın kapağında hayal etmişim. Oradan yanımda eve götüreceğim bir kol dolusu kitapla ayrıldım... ve bir hayalle.

Kitapçı, Londra'ya vardığımda ilk gittiğim yerlerden biri. Yurtdışındaki yılıma uğurlu bir başlangıç yapmak istiyorum. Tam bir döngü.

Ama bu sefer, Cecil Court'a ulaştığımda, hayallerimi ateşleyen şey ciltsiz bir kitap değil.

Bu bir erkek.

Bu adam, bir romana yazabileceğim herhangi bir kahramandan daha fazla çekiciliğe ve cazibeye sahip.

Ama o, sadece sonunu tasarlayabileceğim bir hikayenin kapakları arasında değil. O canlı, gerçek ve şimdiye kadar yaşadığım en heyecan verici zaman. Yakında Londra'daki hayatım onunla dolu olacak.

Ve -spoiler- kitapçıdaki bu adam dünyamı bir değil, iki kez alt üst edecek.

Bazı erkekler böyledir. Aklınızdan çıkmalarını istediğinizde bile sizinle kalırlar.

Ve siz kalmalarını isteseniz bile onlar giderler.

*Fiyatı yükselmeden **HOPELESSLY BROMANTIC** sipariş edin!*

Shut Up and Kiss Me'den alıntı...

Nolan...

Hayatın belli anları hakkında bir fikir vardır. Bazen başka seçeneğimiz yoktur. Bir tür kozmik güç bizi harekete geçmeye zorlar. İnsanlar genellikle bu "bir anda oluverdi" fikrini, o anın sıcaklığı içinde neden bir şey yaptıklarını haklı çıkarmak için kullanırlar.

Geçici delilik fikri. Ya da geçici bir şehvet patlaması. Ama günün sonunda ya da gecenin başında, bir seçim sadece budur.

Bir seçim.

Bunu yaparsınız ve bazen sonuçlarına aldırmadan yaparsınız.

Şu ben buyum.

Elim Emerson'ın çenesini kavlıyor ve olabileceklerin, yanlışların, patlayabileceklerin tamamen farkındayım.

Umurunda değil. Benim isteğim daha güçlü. Onu öpmeyi hayatımdaki diğer her şeyden çok istiyorum.

Ben de onu öptüm.

Oda sessiz, sadece bir otelin ortam gürültüsü var. Klimanın alçak uğultusu. Aşağıdaki trafikten gelen hafif korna sesleri. Ve ben onun ağzını ağzıma alırken, arzunun güm, güm, güm sesleri vücuduma çarpıyor.

İlk artan aciliyetiyle öpüşüyoruz. Doğru, bu bizim ilk öpücüğümüz değil. Ama *bu* bizim tek öpüşmemiz.

Yatakta.

Bizi engelleyecek hiçbir şey olmadan.

Dudaklar kayıyor. Nefesler birbirine karışır. Eller harekete geçiyor. Başparmağımla yanağı ve çenesi boyunca çizgiler çiziyor, parmaklarımla yüzünün şeklini haritalandırıyorum. Duyularımın Emerson'ın tadı ve hissiyle dolmasına izin veriyorum, sanki bir kadeh şarabın tadını çıkarıyormuşum gibi, tatları zihnimi dolduruyor.

Diş macunundan gelen hafif tarçın kokusu. Yüz maskesinin kalıcı greyfurt kokusu. Onun temiz, duş kokusu.

En önemlisi de açlığının tadı. Ondan yayılıyor.

Yumuşak mırıltılarında geliyor. Dudaklarının baskısında. Bu öpücüğün tam olarak ne olabileceğini bilmek ister gibi öpücüğü bir çentik atıp derinleştirirken dilinin hevesli keşfinde.

Bu tüm vücudumu saran bir öpücük, omuzlarımda, midemde, taşaklarımda hissettiğim bir öpücük.

Bunun her saniyesini hatırlamak istiyorum. Bu sarhoş edici öpücüğü ertesi gün ve bir sonraki gün ve bir sonraki gün hatırlamak istiyorum.

Ama tüm anlar parçalanır...

Shut Up and Kiss Me'yi her yerde sipariş edin!

Ve şimdi, söz verdiğim gibi, bu kitabı ! İşte Coco'nun flörtöz, eğlenceli romantizmi, Coco'danön sipariş ettiğiniz için bonus hikayenizi paylaşmaktan heyecan duyuyorum

Sevgiler! Bu sadece 10 Aralık'a kadar geçerli olacak!

AYRICA LAUREN BLAKELY TARAFINDAN

FULL PACKAGE, New York Times Çok Satanlar listesinde 1 numarada yer alan romantik komedi!

BIG ROCK, New York Times Çok Satanlar listesine giren bağımsız romantik komedi!

THE SEXY ONE, New York Times Çok Satanlar listesine giren bağımsız bir aşk romanı!

THE KNOCKED UP PLAN, birkaç hafta boyunca USA Today ve Amazon Listelerinde En Çok Satan bağımsız aşk romanı!

EN DEĞERLİ OYUNCU, birkaç hafta boyunca USA Today Çok Satan seksi bir spor romantizmi! Ve ona eşlik eden spor romantizmi, MOST LIKELY TO SCORE!

WANDERLUST, USA Today Bestselling çağdaş romantizm!

OLDUĞUN GİBİ GEL, Wall Street Journal ve USA Today'de birkaç hafta en çok satan çağdaş aşk romanı!

PART-TIME LOVER, birkaç hafta boyunca USA Today Çok Satanlar listesinde yer alan çağdaş bir aşk romanı!

Duygusal bir ikinci şans olan UNBREAK MY HEART, USA Today Bestselling çağdaş romantizm!

BEST LAID PLANS, USA Today Çok Satanlar listesinde yer alan seksi bir arkadaşın sevgiliye romantizm!

The Heartbreakers! USA Today ve WSJ Çok Satan rock yıldızı serisi tek başına!

P.S. IT'S ALWAYS BEEN YOU, sürükleyici bir ikinci şans romantizmi!

BENİM BİR HAFTALIK KOCAM, seksi bir bağımsız romantizm!

İLETİŞİM

Lauren'i Twitter'da [LaurenBlakely3](#), Instagram'da [LaurenBlakelyBooks](#), Facebook'ta [LaurenBlakelyBooks](#) veya çevrimiçi olarak [LaurenBlakely.com](#). Ayrıca ona laurenblakelybooks@gmail.com adresinden e-posta gönderebilirsiniz.adresinde bulabilirsiniz

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

